

በማላመን “በ19ኛው ጉባኤ ላይ የወንበር ላይ ምሁራንን ገፍትረን የኢትዮጵያን የመሪነት ቦታ መያዝ አለብን” አሉ።

ይህ በእንዲህ እንዳለም “The National Question In Ethiopia” “የብሔሮች ጥያቄ በኢትዮጵያ” በሚል ርዕስ “ጥላሁን ታክለ” በሚል የብዕር ስም በብርሃነመስቀል ረዳ እና በኢያሱ አለማየሁ ተዘጋጅቶ የተላከውን የአልጀሪያ ቡድን አንድ ጽሁፍ በኢትዮጵያ የኒዮርክ ቀበሌ ቅርንጫፍ ማኅበር መጽሔት በነበረው “The New York chapter Newsletter” በቅጽ 1 ቁጥር 3 ላይ በድብቅ አሳትመው በመጋቢት ወር 1963 ዓ.ም በመላው ዓለም ለሚገኙ የኢትዮጵያ ተማሪዎች ማኅበራትና አባላት እንዲሰራጩ አደረጉ። ጽሁፉ የብሔረሰቦች ጥያቄ ይባል እንጂ ከማንም ያልመነጨና የራሳቸውን ዓላማ በብሔረሰቦች አስመሰለው ያችኑ የራሱን ዕድል በራሱ መወሰን የምትለውን ጥያቄ ነው ያሰተጋቧት። የከፋው ነገር ደግሞ ጽሁፉ በኢትዮጵያ ስም ታትሞ መውጣቱ ነበር።

በዚህ መልክ አዘዎቹ የሰሜን አሜሪካውን የአዛዥነት ስልጣን የመጨበጥ መሠረትን ጣሉ። በኢትዮጵያ ደንብ መሠረት የማኅበሩ ፕሬዝዳንት ምርጫ በየዓመቱ ይካሄድ ነበርና በ1963 ዓ.ም በ19ኛው የሎስአንጀለስ ጉባኤ ላይ በአንድነትና በትግል አጋርነት የተሰየሙት አባላት በተለሙት መሠረት ነበር አመራሮችን አውርደው በረቀቀ ዘዴያቸው የመሪነቱን ስልጣን የተረከቡት። የ12 ወር ወጥመዳቸው ሰራላቸው።

ራሳቸውንም “አዲሱ ኢትዮጵያ” ብለው በመሰየማቸው አዲሱና አሮጌው ኢትዮጵያን የሚል ነገር ተከተለ። በዚህ መሠረት ከ1963ቱ ጉባኤ በኋላ ዓለም አቀፉ የምሁራን የአመፅ እንቅስቃሴ የጀብሃና የኢትዮጵያ ብሔረሰቦች ጥያቄ በአንድነት፣ የአብዮትና የመደብ ጥያቄ በሁለተኝነት አጀንዳ ተይዘው ሊቀጥሉ ግድ ሆኑ።

አዲሱና አሮጌው ኢትዮጵያ ሁለት አንጃ ሆነው ቢናቆሩም፤ አዲሱ የበላይ ሆኖ መቀጠል ችሎ ነበርና “የፊላደልፊያውን አቋማችንን ለውጠናል” በማለት አዲስና አሮጌ የሚባል ነገር እንደሌለ አስመሰለው፤ አዘዎቹ ከአልጀሪያው ቡድን ጋር ተመሳጥረው ያወጡትን ጽሁፍ “የመጨረሻ አቋማችን” በማለት ያንኑ የፖሊሲ አቋም በልዩ መጽሔታቸው አውጥተው በዓለም ላይ አሰራጩት።

የአውሮፓው ቡድን (ኢትዮጵያ) ቀደም ሲልም የፊላደልፊያውን አቋም ተቃውሞ ነበርና አሁንም በኢትዮጵያ ላይ የተደረገውን ኩዴታ በደስታ መቀበሉን ይፋ አደረገ። ሆኖም የአልጀሪያው ቡድንና አዲሱ ኢትዮጵያ ጎብረት ፈጥረው የአውሮፓውን የመሪነት ስልጣን ለመያዝ የተለመደውን የአዘዘ መቻ ጀመሩ። በ1964 ዓ.ም የኢትዮጵያ 12ኛ ጉባኤ በፈረንሳይ አገር ሲካሄድ በአዘዎቹ ተዘጋጅቶ በቀረበ ጽሁፍ

በብርሃነመስቀል ረዳ የሚመራው የአልጀሪያ ቡድን የኢትዮጵያ አመራሮችን ከፋኛ ነቀፋቸው።

አዘዎቹ በዚህም ሳይወሰኑ በዚሁ ጉባኤ ላይ የኢትዮጵያ የራሱ አባላት ተወካዮች “የኢትዮጵያ ተማሪዎች የዓለም አቀፍ ማኅበር (ኢትዮጵያ) ደንብና አሰራር የሚሻሻልበትን የውሃይና የደንብ ረቂቅ በድርጅታዊ አሰራር አዘጋጅተን አቅርበናል” ብለው አቀረቡ። የቀረበውን ረቂቅ በእለቱ አዲሱ ኢትዮጵያ እና የአልጀሪያው ቡድን ተወካዮች ተሰማሙበት።

በዚህ መሠረት ዓለም አቀፉ የኢትዮጵያ ጉባኤ በሚያዚያ ወር 1965 ዓ.ም በጀርመን በርሊን ከተማ መካሄድ ነበረበት። በበርሊን ጉባኤ ለኢትዮጵያ ምስረታ የአባል ማኅበራት ውክልናና የምርጫ ስነ-ሥርዓት ጥያቄ ተነስቶ ለአንድ ሳምንት ተጨቃጨቁ።

ከዚህ ቀደም የነበሩት የኢትዮጵያ ተማሪዎች ዓለም አቀፍ የአመፅ እንቅስቃሴ ማኅበራት አለዩተማ፣ ኢትዮጵያ፣ ኢትዮጵያ ነበሩ። በ1965ቱ ጉባኤ ላይ ግን ከብዙ ውዝግብ በኋላ ሦስት አዳዲስ ማኅበራት እንዲኖሩ ተወሰነና 1ኛ የአልጀሪያው ቡድን፣ 2ኛ የኢትዮጵያ ተማሪዎች ማኅበር ሌባነን (ኢትዮጵያ) 3ኛ የኢትዮጵያ ሴቶች ዓለም አቀፍ ጥናት ክብብ (ኢሴዓአጥክ) እንዲሆኑ ተወሰነ።

በወቅቱ ኢትዮጵያ ውስጥ የነበሩት የአለዩተማ ተወካዮች በነበረው የፖለቲካ ችግር ምክንያት በጉባኤው ላይ አልተገኙም። አሮጌው ኢትዮጵያ ከአውሮፓውና ከአዲሶቹ ጋር የአላማ መለያየትና ፀብም ስለነበረ በጉባኤው አልተሳተፈም። በመሆኑም ከላይ የተጠቀሱት ሦስቱ ማኅበራት ለዓለም አቀፉ የአመፅ እንቅስቃሴ ቅርንጫፍ ማኅበራት መሆናቸው ፀና።

በበርሊን ጉባኤ የአልጀሪያ ቡድን ተወካይ ሆነው የቀረቡት ስምንቱ ሰደተኞች ሲሆኑ፤ በሌባነን የኢትዮጵያ ተማሪዎች ማኅበር ተወካይ ተብለው የቀረቡት ደግሞ በመካከለኛው ምስራቅ በሰደት የነበሩ 30 ተማሪዎች ናቸው።

ኢሴዓአጥክ ተብለው የተወከሉትና የአባልነትና የምርጫ መብት የተሰጣቸው የሴቶች ቡድንም አዲሁ ኢትዮጵያ በአሜሪካን አገር ለማደራጀት ያሰበውን የሴቶች ማኅበር ለመመስረት ሲል የጣላቸው መሠረቶች ነበሩ።

በመሆኑም እነዚህ ግለሰቦች እንጂ በብዙሃኑ ተማሪ የተደራጁ ማኅበራት ተወካዮች አልነበሩም። ከኢትዮጵያ ውጪ ያሉት ሁለቱ ቡድኖች የጀብሃንና የኢትዮጵያ ብሔረሰቦችን ጥያቄ በሚመለከት አንድ አይነት አቋም የያዙ ናቸው። የአዲሱ ኢትዮጵያ እና የኢትዮጵያን የአመራር ቦታ የያዙት አዘዎቹ ኢትዮጵያን በአዲስ መልክ አቀቅረው

ሁሉንም ስልጣን በእዞ የትግል ስልት ጠቀለሉት። የአጠቃላይና የብዙሃን የኢትዮጵያ ተማሪ ተወካይ ሆነው በድርጅት ስም ብቅ አሉ።

በመጨረሻ ለተሻሻለው ኢትዮጵያ ምስረታ ጉባኤ ላይ ከተገኙ አምስት አባል ማኅበራትና ቡድኖች ማለትም አዲሱ ኢትማሰክ፣ ኢትማክ፣ የአልጀሪያ ቡድን፣ ኢትማሌ፣ እና ኢሴዓአጥክ ውስጥ በጉባኤው የምርጫ ሂደትና ውጤት የኢትማክንና የኢትማሌን ተወካዮች በምርጫ ስነስርዓት በማሸነፍ አዞዎቹ በእቅዳቸው መሠረት ራሳቸውን በገብረው “የኢትዮጵያ ተማሪዎች ዓለም አቀፍ ፌዴሬሽን” (ኢትዮጵያ) ብለው ሰይመው በአዲስ መልክ መዋቀራቸውን ይፋ አደረጉ።

በፌዴሬሽኑ ምርጫ የተሸነፉት የኢትማክ እና የኢትማሌ ተወካዮችም የጉባኤውን ውጤት ውድቅ አድርገው ወደየማኅበራቸው ተመለሱ።

የኢትዮጵያ ተማሪዎች የአመፅ እንቅስቃሴ ሂደት ሂደት በአዞዎቹ ቁጥጥር ስር ሆኖ ኢትዮጵያ ላይ ተወሰኖ ቀረ። በበርሊኑ ጉባኤ ያልተገኘው የአገር ውስጡ አላቶማ ግን የፌዴሬሽኑ አካል ነበር። ከዚህ በኋላ አዲሱና አሮጌው ኢትማሰክ ጠላትነታቸው ቀጠለ። ስለዚህም በአብዮቱ ዋዜማ የኢትዮጵያ ተማሪዎች የፌዴሬሽን፣ የኢትማክ እና የአሮጌው ኢትማሰክ አመራርና አባላት እርስ በርሳቸው ጎራ ለይተው በፖለቲካና በስልጣን ትግል ሲፋለሙ እንደቆዩ ሁሉም ባልጠበቁት ሁኔታና መንገድ ያሳበጡት አብዮት ሲፈነዳ ለሁሉም አስገራሚ ነበር።

የጃንሆይ መንግስት የተማሪዎችን አመፅ ለማስቆም የተለያዩ እርምጃዎችን ለመውሰድ ቢሞክርም ሙሉ ለሙሉ መገደብ አልተቻለም። ይልቁንም የመንግስትን ተፅዕኖ መቋቋም ያልቻሉት ወደ ሌላ አገር እየተሰደዱ በውጭ አገር ያሉትን ማኅበራት እየተቀላቀሉ የየማኅበራቱን የሰው ኃይል እያጎለበቱ አመፁን አጠናክረው ቀጠሉ እንጂ ከስመው አልቀሩም። መንግስት በ1962 ዓ.ም በዩኒቨርሲቲ ተማሪዎች ላይ የግድያ ተግባር ከፈፀመ በኋላ የአገር ውስጡን ማኅበር ከነመጽሔቱ ሊያከሰም ቢችልም፣ ከመጠነኛ ፋታ ያለፈ ዘላቂ ውጤት ስላልተገኘ በ1964 ዓ.ም ንጉሠነገሰቱ አልጋውራሽ፣ ጠቅላይ ሚኒስቴሩ፣ የዘውድ አማካሪዎችና የካቢኔ ሚኒስትሮች ተሰብስበው በተማሪዎች ጉዳይ ላይ የሚያተኩር አዲስ የሥራ መመሪያ ቀርፀው በተግባር እንዲተረጎም አዘዙ።

ለዚህም እንደ ከፍተኛ ኮሚቴ በአገር ግዛት ሚኒስትር ሰብሳቢነት ተቋቋመና የአገር መከላከያ ሚኒስትር፣ የትምህርት ሚኒስትር፣ የጦር ኃይሎች ኤታማኑር ሹም፣ የአዲስ አበባ ከተማ ከንቲባ፣ የምድር ጦር ዋና አዛዥ፣ የፖሊስ ሠራዊት ዋና አዛዥ፣ የክቡር ዘበኛ ዋና አዛዥ፣ የህዝብ ፀጥታ ጥበቃ ዋና ሹም፣ የልዩ ካቢኔ ሹምና የዩኒቨርሲቲው ፕሬዝዳንት

የኮሚቴው ተሳታፊ ሆነው፤ “የተማሪዎችን ፀጥታ ለማስከበር” በሚል ተከታዩን ውሣኔ አሳለፉ።

“የኢትዮጵያ ተማሪዎች በየጊዜው እየተነሱ ትምህርት በማቆም በህዝብ ንብረትና ህይወት ላይ አደጋ በማድረስ ትምህርት ቤቶችን በመሰበር፣ የትምህርት እድገት እንዲጨናገል፣ የልጆች እድል እንዲሰናከል፣ ህዝብና የመንግስት ባለሥልጣን የሚዘልፍ ሕገወጥ ፖለቲካ አዘል የሆነ ልዩ ልዩ ጽሁፍ በመብተን ግርግርና ሽብር አድርገው ፀጥታ በመንሳታቸው ጉዳይ ግርግጫ ጃንሆይ፣ ልዑል አልጋውራሽ፣ ክቡር ጠቅላይ ሚኒስትር፣ ክቡራን የዘውድ አማካሪዎችና የካቢኔ ሚኒስትሮች ባለብት ስብሰባ ተደርጎ አጥፊ እንዲቀጣ፣ ትምህርት የሚፈልግ እንዲማር ፀጥታው በአስራ አራቱም ጠቅላይ ግዛቶች በሚገባ እንዲከበር ተብሎ በተወሰነው መሠረት ከዚህ በላይ በተዘረዘሩት ባለስልጣኖች ስለተማሪዎች ፀጥታ ማስከበር ቀደም ብለው ስለተቋቋሙ ጉባኤው ስብሰባ አድርጎ ከዚህ ቀጥሎ በተመለከተው መሠረት እንዲፈፀም ወስኗል።

ውሣኔ

1. “ማናቸውም የዩኒቨርሲቲ፣ የ2ኛ ደረጃና የግዛት ትምህርት ቤት ተማሪዎች እንግራለን ካሉ ፀጥታ ነሾችን ለመከላከል ፖሊስ ትምህርት ቤት ውስጥ ገብቶ እንዲጠብቅ፣
2. ብጥብጥ ያሰነሱ የተማሪ መሪዎች እንዲያዙና እንዲቀጡ፣ ቅጣትም ከልማት ጋር የተያያዘ አድካሚ ሰራ እንዲሆን፣ እንግርም ብለው ከትምህርት ቤት የወጡት ተማሪዎች ዳግመኛ እንዳይገቡና እንደወጡ እንዲቀሩ፣
3. ተማሪዎች በየጊዜው የሚያደርጉትን ሕገወጥ ስራ ህዝብና ወላጆች እንዲያውቁት በወላጆች ኮሚቴ በኩል በቴሌቪዥን፣ በሬዲዮ፣ በጋዜጣ፣ በገዥዎች ጭምር ያለማቋረጥ እንደሚገባ እንዲገለፅ፣
4. ሕገወጥ የሆኑ የዩኒቨርሲቲ፣ የኮሌጅና የ2ኛ ደረጃ ተማሪዎች ማኅበር ጥፋታቸው በፖሊስና በፀጥታ በኩል ተጣርቶ ለዩኒቨርሲቲ ቦርድና ለትምህርት ሚኒስትር እያቀረቡ ማኅበሩ እንዲፈረስ ማድረግ፣
5. ትዕዛዙን አክብረን እንግራለን ያሉ ተማሪዎች ጥቂትም ቢሆኑ ጥበቃ እየተደረገላቸው እንዲማሩ፣
6. በዚህ ቃለ ጉባኤ በቁጥር 2 የተመለከቱና፣ ከትምህርት ቤት ከወጡ በኋላ ጥፋታቸውን እየቀጠሉ የሚማሩትን እንዳይማሩ የሚያውኩ ለጥፋት ስራ የሚዘጋጁ ተማሪዎች ሲገኙ በ28ኛው ዓመት በቁጥር 13 በአንቀጽ 3 በፊደል “ሀ” መጋቢት 27 ቀን 1961 ዓ.ም በወጣው ነጋሪት ጋዜጣና ይኸው ፀንቶ

የሚቆይበትን ጊዜ በማስረዘም በ31ኛው ዓመት ቁጥር 5 በ"ሀ" ፊደል ታህሳስ 19 ቀን 1964 ዓ.ም በወጣው አዋጅ መሠረት ፖሊስ እየያዘ አስፈሪዶ ቅጣታቸውን እንዲቀበሉ ያደርጋል።

7. አጥፊ ተማሪዎችን ፖሊስ እየሰበሰበ፣ ብዛታቸው ከፍ ያለ እንደሆነ በፀጥታ ማስከበሪያ አዋጅ መሠረት ለአገር ግዛት አቅርቦና አስወሰኖ ለጦር ሠራዊትና ለክብር ዘበኛ ያከፋፍላል።
8. ተማሪዎች በጥፋታቸው ሲቀጡ ለዩኒቨርሲቲ ተማሪዎች የዩኒቨርሲቲ አስተዳደር ለሌሎችም ተማሪዎች የትምህርት ሚኒስትር ለምግብና ለሌላ ወጪ የሚሰጠውን ገንዘብ ተማሪዎች ለተሰሩበት ክፍል ይከፍላል። ከዩኒቨርሲቲና ከትምህርት ሚኒስትር የሚገኘው ተመላሽ ባይበቃ በተለየ ቀርቦ እንዲፈቀድ ይደረጋል።
9. እነዚህ ከዚህ በላይ የተመለከቱት ውሳኔዎች በአስራአራቱም ጠቅላይ ግዛቶች፣ አውራጃዎችና ወረዳዎች እንዲሰሩባቸው ስለተወሰነ ክቡራን ጠቅላይ ገዥዎችና የጠቅላይ ግዛት እንደራሴዎች፣ የጠቅላይ ግዛት ፖሊስና ዋና አዛዦች፣ የክብር ዘበኛና የብሔራዊ ጦር አዛዦች፣ የጠቅላይ ግዛቱ የትምህርት ስራ መሪ፣ የአውራጃና የወረዳ ትምህርት ቤቶች ስራ መሪዎች በአገረገዥዎች ኃላፊነት እየተሰበሰቡ በገብረት ፕላን በትእዛዝ እያወጡ ያፈፀሙን ውጤት በየጊዜው እንዲሰጡ ማድረግ ነው።

የሰብሳቢውና የአባሎች ፊርማ ያገር ግዛት ሚኒስትር ማሕተም

አንድ የህዝብ አመፅ የተነሳበት መንግስት እንዲህ አይነት ውሳኔ ከማሳለፍ የተሻለ ምርጫ ይኖረዋል ብሎ ማሰብ ቢከብድም፤ የወረዳና የአውራጃ ገዥዎች እንዲሁም ውሳኔውን ለማስፈፀም የተፈቀደላቸው ሹሞች ግን ከዚህ ጠንካራ ውሳኔ ያለፈ ተጨማሪ በደል በየግዛቱ መፈፀም ጀመሩ። የአመፁ ተባባሪ ያልሆኑ የተማሪ ወላጆችን በሌላ ቂም በቀል "ተባባሪ ናቸው፣ አነሳስተዋል..." እያሉ በመወንጀል ማሰር፣ ማንገላታት፣ መዘረፍ፣ መግደል ሆነ ስራቸው።

በውሳኔው ደስተኛ ያልነበሩ ተማሪዎች መኖራቸው ሳያንሱ፤ ይህ መሰሉ ተደራቢ ሕገወጥ የሹማምንቱ ዝርፊያ በመጨመሩም የአውራጃና የወረዳ የ2ኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ተማሪዎች እና መምህራን የየግዛቱን

ሹማምንት ሕገወጥ "የአመፅ ቅጣት"ን ተቃውመው ወደ አደባባይ መውጣት ጀመሩ።

የከተማ ውስጡ ተመሳሳይ እርምጃም አመፁን የበለጠ የሚያጋግል እየሆነ ሄደ። አጠቃላይ የአመፅ እንቅስቃሴ ሁኔታ የሁሉንም የገብረተሰብ ክፍል ትኩረት በመሳብም ሁሉም የየራሱን ብሶት ይዞ ወደ አደባባይ እንዲወጣ የሚጋብዝ ነበር።

ይህ በእንዲህ እንዳለም የኢትዮጵያ መንግስት ከዓለም ባንክ በተሰጠው የገንዘብ እርዳታ 30 የውጭ አገር፣ 51 የአገር ውስጥ የትምህርት ባለሙያዎችና 69 የመንግስት ሠራተኞች በጋራ ሆነው ብዙሃኑ መምህራን ባላወቀው መንገድ በሚሰጥ አጥንተው ያቀረቡትና በ1967 ዓ.ም ሊተገበር የታሰበው አዲስ የትምህርት ፖሊሲ በመምህራን ማኅበር ዘንድ እንደተሰማ ተጨማሪ ከፍተኛ ቁጣ አሰነሳ።

በ150 ባለሙያዎች ለሁለት ዓመታት ተጠንቶ የቀረበው አዲስ የትምህርት ፖሊሲ "ሴክተር ሪቪው" የተሰኘው ሲሆን፤ ዓላማውም ከ1934-1965 ዓ.ም ድረስ የነበረው የኢትዮጵያ የትምህርት ፖሊሲ ተደራሽነቱ አጥጋቢ አልነበረምና፤ ለህዝቡ የሙያ ትምህርት በዝቅተኛ ደረጃ በስፋትና በቁዛት ማዳረስ ያስፈልጋል" የሚል ነው።

ይህ ዓላማ ሊተገበር መሆኑን ዘግይተው የሰሙት መምህራን "ይህ አይነቱ ትምህርት አውሮፓውያን ለቅኝ ተገዥ አገራት ፀዝቦች ያስተምሩት የነበረው ዝቅተኛ የሙያ ትምህርት ስለሆነ አያስፈልግም" በማለት የመንግስትን አቋም የሚያጣጥል የቅስቀሳ ዘመቻ ከፈቱ። የዚህ ዘመቻ መሪ የኢትዮጵያ መምህራን ማኅበር /ኢ.መ.ማ/ ሆነና፤ አዲሱን የትምህርት ስርዓት በመቃወምና የደመወዝ ጭማሪ ጥያቄን በጥምረት በማንሳት እገዛዙን ተፈታተኑት። የ1ኛና የ2ኛ ደረጃ ተማሪዎችም ከኢ.መ.ማ ጎን ተሰለፉ።

በ1941 ዓ.ም የተመሠረተው የኢትዮጵያ "መምህራን ጎብረት" የመጀመሪያው የሙያ ማኅበር የነበረና በ1958 ዓ.ም በመንግስት ዘንድ በይፋ ታውቆ የኢትዮጵያ መምህራን ማኅበር /ኢ.መ.ማ/ የሚል ስያሜ ይዞ የቀጠለ ማኅበር ነው።

ኢ.መ.ማ በብሔራዊ ደረጃ ከተደራጀ በኋላም እስከ 1964 ዓ.ም ድረስ የአባላቱን ቁጥር እና የገንዘብ አቅሙን እየዳበረ ሄዶ በ14ቱም ጠቅላይ ግዛቶች ቅርንጫፍ ማኅበራት ያሉት ግዙፍ ድርጅት ሆኖ ነበር። የመምህራን የመረዳጃ ድርጅት እስከመመስረትም ደርሷል። የአገሪቱን የፖለቲካ ጉዳይም በየዓመቱ በሚያካሂዱት ጉባዔ ላይ እያነሱ ሲወያዩበት ቆይተዋል።

ኢ.መ.ማ በመስከረም ወር 1966 ዓ.ም በአርባ ምንጭ ከተማ ባካሂደው በ8ኛው ዓመታዊ መደበኛ ጉባዔ ላይ "ሴክተር ሪቪው"ን ጉዳይ

በመቃወምና የደመወዝ ጭማሪን በማመላከት ተወያይተው ያሳለፉት ውሳኔ፤

“1. የእያንዳንዱ መምህር ደመወዝ አስር በመቶ እንዲያድግ፤ 2. መምህራን ከሰራቸው በጠረታ እስኪገለሱ ድረስ በደሞዛቸው እድገት የጣራ ወሰን እንዳይደረግ፤ 3. በደሞዝ ጭማሪ ጉዳይ ለቀረበው ጥያቄ መንግስት እስከ ህዳር 30 ቀን 1966 ዓ.ም ድረስ ተገቢውን የሰምምነት መልስ እንዲሰጥ” የሚል ጠንካራ ጥያቄ ሲያቀርቡና ሲያሳሰቡ፤ የትምህርት ስርዓቱን በሚመለከት ደግሞ፤

“1. የስርዓተ ትምህርቱ “በሌራዊ ፍልስፍናው” በቅድሚያ ሳይገለፅ፤ 2. የስርዓተ ትምህርቱ ትምህርታዊ ጽሁፎችና መሣሪያዎች በደንብ ሳይዘጋጁ፤ 3. የግል ትምህርት ቤቶች በአዲሱ ስርዓተ ትምህርት መሠረት የሚሰሩ መሆናቸው በቅድሚያ ሳይታወቅ፤ 4. በአዲሱ ስርዓተ ትምህርት የከፍተኛ ደረጃ ትምህርት እንዲከፈልበት መጠየቁ የማይገባ በመሆኑ እንዲሰረዝ፤ 5. በአዲሱ ስርዓተ ትምህርት ለመምህራኑ የሰራ ዋጋ የተመደበው 153 ብር ካለው ሁኔታ ጋር የማይመጣጠን በመሆኑ “እስኪለወጥ ድረስ” የስርዓተ ትምህርቱን በሥራ ላይ መዋል በጥብቅ እንቃወማለን” በማለት ኢመማ አስጠነቀቀ።

መንግስት የደሞዝ ጥያቄውን በሚመለከት በህዳር 30 ቀን 1966 ዓ.ም የሰጠውን መልስ የኢመማ አመራርና አባላት “ጥያቄያችን በከፊል እንጂ ሙሉ ለሙሉ ያልመለሰ ሆኖ ስላገኘነው ውድቅ አድርገናል” አሉ። ሲቀጥሉም፤ “ከታህሳስ እስከ የካቲት ድረስ ባሉት ሁለት ወራት ውስጥ የመምህራኑ የተሰተካከለ የደሞዝ ጭማሪ ባይደረግ በፋሽዝም ሰማዕታት የዋዜማ በዓል ላይ የካቲት 11 ቀን 1966 ዓ.ም የአገሪቱ መምህራን በአገር አቀፍ ደረጃ ስራ እንደሚያቆሙ” ወሰነው ተለያዩ። (የበዓሉ ዋዜማ ያሉት በየካቲት 12 ቀን በኢጣሊያ የተጨፈጨፉትን ሰማዕታት የመታሰቢያ እለት ማለታቸው ነው)

ኢመማ ታህሳስ 12 ቀን ያየነውን ውሳኔ ካሳለፈ በኋላ የትምህርት ሚኒስትር ጥያቄያቸውን ሳይመልስ አንድ ወር አለፈ።

በእርግጥም አንዲት በሙስና ስትበዘበዘ የኖረችና እርቃኗን የቀረች አገር ይህን መሰሉን ጥያቄ ለመመለስ የሚያስችል እቅም አልነበራትም።

አንዴ እያምጣው ነውና በዚህ ወቅት ደግሞ በወሎ የተከሰተውና ሊደበቅ የታሰበው ረሃብ በህዝቡ ዘንድ ታውቆ ሌላውን ኅብረተሰብ አስቆጣ። በዚህ በታህሳስ ወርም የነዳጅ ዘይት ዋጋ በዓለም አቀፍ ደረጃ በመጨመሩ የንግድና ኢንዱስትሪ ሚኒስትር ታህሳስ 30 ቀን 1966 ዓ.ም የ50 በመቶ ጭማሪ መደረጉን በዜና አውታሮች ሲያስታውቅ ህዝቡ እራታው እየጎላ ሄደ። በጥቅሉ የአገሪቱ የኢኮኖሚ ሁኔታ ከነበረው

የፖለቲካ ችግር ጋር ተዳምሮ ከቁጥጥር ውጭ ሆነ። ይህ የነዳጅ ጉዳይ ሃረሶችና እስራኤል ጦርነት በማድረጋቸውና የሰዊዝ ቦይ እንዲዘጋ በመደረጉ በድንገት 45 ሣንቲም የነበረው አንድ ሌትር ነዳጅ 65 ሣንቲም እንደገባ በመገለፁ ሁሉንም የኅብረተሰብ ክፍል ስለሚነካ፤ የሸቀጦች ዋጋ ጋርም ስለሚነካካ የእያንዳንዱን ቤት ለከፋ ችግር ማጋለጡ ግልፅ ነበር። ወዲያውም “የምንበላው እህልና የምንጠጣው ውሃ ከአፈር ጋር እየተቀላቀለ ተቸግረናል” በማለት ጥር 4 ቀን የአራተኛው ብርጌድ ወታደሮች በነገሉ ቦረና ያሉት በኑሮ ችግር ምክንያት ተማርረው በማመፅ የብርጌድ አዛዥን ጨምሮ ሁሉንም አለቆቻቸውን አሰሩ የሚል ወሬ ተሰማ። ጉዳዩን ለማጣራት ከአዲስ አበባ የተላኩት የምድር ጦር አዛዥ ጄኔራል ድረሴ ዱባለ ወደ ቦታው ሲሄድ እሳቸውንም አስረው የተበላሸውን እህል ውሃ እንዲበሉ አደረጉቸው። የሄደው ሁሉ እየታሰረ መቅረቱን ያዩት ጃንሆይ በመጨረሻ የአየር ኃይሉን አዛዥ ብ/ጄ/አ አበራን ላኩ። ጄ/ሉ ጥያቄያቸው ሁሉ እንደሚመለስ የተላከውን መልዕክት ለጠሩ አንብበው ታጋቾቹን አስፈትተው ተመለሱ። የነገሉው ጦር ይህን ጥያቄ ደጋግሞ አመልክቶ የነበረ ቢሆንም፤ ጥያቄው ወደ መሀል አገር ሳይደርስ በአዛዦች ታፍኖ ቆይቶ ነበር። በኋኔዚህ ችግሮች ላይ ነው እንግዲህ የአዲስ አበባ ተማሪዎችና መምህራን ልዩ ልዩ ወረቀቶች አትመው እያሰራጩ ህዝቡ በአገዛዙ ላይ እንዲነሳ መቀስቀሳቸውን የቀጠሉት።

የቅስቀሳ ጽሁፎች በኢመማ ጽ/ቤት እየታተሙ በየጎዳናው ለህዝቡ መድረሳቸውን ያስተዋሉት የፀጥታ ጠባቂዎች በፖሊስ ሠራዊት አዛዥ አቅራቢነት የኢመማ ፕሬዝዳንት ወደ ጃንሆይ ቀርበው ጉዳያቸውን በቀጥታ እንዲያመለክቱ ተደረገ።

ለፀረ-መንግስት እንቅስቃሴው ዋና ማዕከል የሆነው ኢመማ ነው የሚባለው ሐሰት እንደሆነና፤ የኢመማ ጥያቄ የደመወዝና የአዲሱን ስርዓተ ትምህርት የሚመለከት ብቻ መሆኑን ፕሬዝዳንቱ ለጃንሆይ ገለፁ።

ጃንሆይም ከሹማምንቱ የሰሙትና የኢመማ ፕሬዝዳንት ያስረዳው የተለያዩ ሲሆንባቸው “የተባለውን ችግር በሚመለከት አስፈላጊውን ማስረጃ ይዘህ በማግስቱ ጥር 28 ቀን ከጠዋቱ 4 ሰዓት ወደ ታላቁ ቤተ-መንግስት እንድትቀርብ” አሉት ባረጁው አንደበታቸው።

በማግስቱ ከጃንሆይ ጋር ጠቅላይ ሚኒስትሩ፤ የአገር ግዛትና የትምህርት ሚኒስትሮች፤ የዘውድ ምክር ቤት ፕሬዝዳንት፤ የአልፍኝ ዋና አስከፊዳይ፤ የክብር ዘበኛና የፖሊስ ዋና አዛዥ፤ የህዝብ ፀጥታ ጥበቃ ሹም በተገኙበት የኢመማ ተወካዮች ችግራቸውንና ጥያቄያቸውን አስረዱ። በእሉቱ የትምህርት ሚኒስትር “የኢመማ ጥያቄ መሠረተ ቢሰ” መሆኑን ሲገልፅ፤ ጠቅላይ ሚኒስትሩ ደግሞ “የየካቲት 11ዱ ስራ የማቆም አድማ

ካልቀረ ተጠያቂዎቹ እናንተ የኢ.መ.ግ አመራሮች ናችሁ" ብሎ ዛተ። የፖሊስ ሠራዊትና የክብር ዘበኛ አዛዦች ግን "ችግሩ ወደ ገብረተሰቡም ተዛምዷልና ጥያቄአቸው አፋጣኝ መፍትሄ ማግኘት አለበት" በማለት የጠቅላይ ሚኒስትሩንና የትምህርት ሚኒስትሩን አካሄድ ተቃወሙ። ኢ.መ.ግዎች በበኩላቸው "የኢ.መ.ግ አመራር ኮሚቴ ብቻውን አቋሙን ለመለወጥ የሚያስችል ስልጣን የለውም" ብለው ገለጹ። ጃንሆይ "መምህራኑ ስራ እንዳያቆሙ የሚያደርግ ሌላ ውሳኔ አሳልፍልንና በአጭር ጊዜ ውስጥ መፍትሄ እንፈልጋለን" አሉና ስብሰባው ተበተነ።

ከሁለት ቀናት በኋላ የኢ.መ.ግ የየግዛቱ ቅርንጫፍ ማኅበራት ተወካዮች ወደ አዲስ አበባ መጡ። በትምህርት ሚኒስትር እና በኢ.መ.ግ መካከል ጥብቅ ክርክር የካቲት 2 ቀን ተካሄደ ለውጥ የለም። በመጨረሻ የኢ.መ.ግ አመራርና የክፍለ አገር ተወካዮች በጽሁፍና በቃል ያንኑ ጥያቄያቸውን በኢ.ዮ.ቤ.ዲ.ዩ ቤተ-መንግስት ለጃንሆይ በይበልጥ አሰረዱ።

ጃንሆይም "ይህ በንባብ ያቀረባችሁት ነገር እውነት ከሆነ ለሚኒስትሮች ጋር በአንድነት ምክርብትና ውጤቱን እንድናውቀው ይሁን" የሚል ትዕዛዝ ሰጥተው ሽማግሌው ንጉሠነገስት በማግስቱ ለአንድ ሳምንት ጉብኝት ወደ ኤርትራ ሄዱ። በንጉሠነገስቱ ትዕዛዝ መሠረት ከየካቲት 4 ቀን ጀምሮ ለተከታታይ ሦስት ቀናት በያሬድ የሙዚቃ ትምህርት ቤት የኢ.መ.ግ ተወካዮችና የትምህርት ሚኒስትር ከመንግስት ሠራተኞች አስተዳደር ኮሚሽን ባለሥልጣኖች ጋር ሆነው ያካሄዱት ስብሰባ ሁሉ ውጤት አልባ ሆነ።

የባለሥልጣናቱ ትኩረት በጥያቄዎችና በሚቀርቡ የመፍትሄ ሀሳቦች ላይ ሳይሆን የየካቲት 11ን አድማ በተፅዕኖ ማስቀረቱ ላይ ያተኮረ ነበር። የኢ.መ.ግ ተወካዮች የባለስልጣናቱን ተፅዕኖ ተቋቁመው ሲገገቱ ሙግቱን ይከታተሉ የነበሩ የአዲስ አበባ ተማሪዎች በሚበትኑት ጽሁፍ የኢ.መ.ግ አካሄድ ትክክል መሆኑን እየገለጹ ህዝቡን ይቀሰቅሱ ነበር። ከዚህም ባለፈ የመንግስትን የተደበቁ ገመናዎች ማጋለጥ ተጨማሪ ስራ አድርገው ያዙት።

የካቲት 5 ቀን የደብረዘይት የአየር ኃይል አባሎች በአመፅ አዛዥ መኮንኖችን በቁጥጥር ስር አውለው የራሳቸውን የኑሮ ችግር ሲገልጹ ለመንግስት ሌላ ተፅዕኖ ሲሆን፤ ለኢ.መ.ግ ግን ጥሩ እድል ሆኖ ተገኘ።

የካቲት 7 ቀን የአዲስ አበባ ተማሪዎች ከኢ.መ.ግ ጎን በመሰለፍ በጎዳናው ላይ በሚዘዋወሩ የመንግስት መኪኖች ላይ የድንጋይ ናዳ አወረዱ። ኢ.መ.ግ የበለጠ የልብ ልብ ተሰጧው። በዚህ እለት በአዲስ ዘመን ጋዜጣ ላይ የትምህርት ሚኒስትር ተከታይን ጽሁፍ አትሞ አወጣ።

"አዲሱን የትምህርት ስርዓት አጠቃላይ መንፈስ በሚገባ ያልተገነዘቡ አንዳንድ ሰዎች ይኖሩ ይሆናል፤ አያስገርምም። ማንኛውም

አዲስ ሀሳብ ለጊዜው ግራ የሚያጋባ መሆኑ የታወቀ ነው። አዲሱ የትምህርት አጠቃላይ ጥናት መንፈስና አላማ ዛሬ ያልገባቸው አንዳንድ ሰዎች ቢኖሩ ነገ ከፀፀት ላይ ይወድቁ ይሆናል። ዋናው ቁም ነገር ግን ካለማወቅ ለኢትዮጵያ የትምህርት እርምጃ እንቅፋት ከመሆን መቆጠብ ነው። በታሪክ ምዕራፍ ላይ ጥቁር ነጥብ ከጣሉ በኋላ መፀዕት ውጤት አያስገኝም። ትምህርትን ለማዳረስ የወጣውን እጅግ የሚያጓጓ እቅድ ስራ ላይ ለማዋል እያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ ከፍተኛ መስዋዕት እንዲያደርግ የሚጠበቅበት ጊዜ ነው።" (ረቡዕ የካቲት 7 ቀን 1966 ዓ.ም አዲስ ዘመን)

ሐሙስ የካቲት 8 ቀን የትምህርት ሚኒስትር ለኢ.መ.ግ አመራር ኮሚቴ "የመምህራን ደመወዝና የስርዓተ ትምህርት ጥያቄዎችን በሚመለከት የሚወሰደው እርምጃ ከላይ ውሳኔ ሲሰጥበት በኢ.መ.ግ በኩል ለመምህራን ይገለጻል" የሚል ደብዳቤ ልኮ ጉዳዩን ዘጋ።

ኢ.መ.ግ የትምህርት ሚኒስትሩን ውሳኔ በመቃወም ለጠቅላይ ሚኒስትሩ አሰረዱ። ጠቅላይ ሚኒስትሩም "ጉዳዩ በትምህርት ሚኒስትር በኩል መልስ ካላገኘ ለግርማዊ ጃንሆይ ቀርቦ ተጠንቶ አንድ ወር ባልሞላ ጊዜ ውስጥ ውሳኔ ይሰጥበታል። ይህንንም ኢ.መ.ግ ለሁሉም መምህራን ይገለፅ" ሲል የስርዓተ ትምህርቱን ጉዳይ ደግሞ "የትምህርት አጠቃላይ ጥናቱ እንደ ፕላን የሚቆጠር ስለሆነ በየጊዜው አስፈላጊ ማሻሻያ እየተደረገለት በስራ ላይ ይውላል እንጂ አይቀርም..." የሚል መልስ ሰጥቶ ነበር።

ከዚያም የኢ.መ.ግ ተወካዮች በጥበቃ ኃይሎች ተከበው 24 ሰዓት የፈጀ ስብሰባ አድርገው ተገደው ያሳለፉት ውሳኔ "የስራ ማቆም አድማው ቀርቷል" የሚል የነበረ ይሁን እንጂ፤ ጎን ለጎን ግን "ውሳኔው እንዳልቀረና ተገደን የተናገርነው ነው" የሚል መልዕክት በማስተላለፍና በኮድ መልዕክቶች በመጠቀም የየካቲት 11ዱን ቀጠሮ እውን አደረጉት። የመንግስት ባለሥልጣኖች ውሳኔውን ያስቀሩት መሰረታዊ ተረጋግተው ነበር።

ዕለተ ማክሰኞ የካቲት 11 ቀን የኢ.መ.ግ መላው አባላት የስራ ማቆም አድማውን ተገብሩት። በዚያው እለት የአዲስ አበባ ታክሲ ሾፊሮች አገልግሎታቸውን አቆሙ። ከዚህች እለት ጀምሮ ምሁሩ፣ ነጋዴው፣ ሹፊሩ፣ ወታደሩ፣ ወዛደሩ ... ሁሉም የገብረተሰብ ክፍል ማለት ይቻላል ለተከታታይ ቀናት አገዛዙን እየተቃወመ ቀጠለ።

ጃንሆይ "የደገ ልጆችን ያገላልና ይህ የትምህርት ፖሊሲ (ሴክተር ሪቪው) መታጠፍ አለበት" የሚለውን የኢ.መ.ግን ጥያቄ አመፀን ለመግታት ሲሉ አጠፉት። ቀጥለው የነዳጅ ዋጋ ጭማሪውን እንዲነሳ አስደረጉት። የደመወዝ ጭማሪውን እንደሚያጠኑት ቃል ገቡ። ግን ለውጥ የለም። የነገሌውን ጦር ጥያቄ አዎንታዊ ምላሽ ሰጡ፣ ለውጥ

የለም። ይልቅም የንጉሠ “እሽ እሽ” ባይነት ዓላማው አመፁን ለማርገብ የተወሰደ እርምጃ አድርጎ ከማሰብ ይልቅ፤ እንደ ፍርሃት እየተቆጠረ ቀጠለና፤ ቀደም ሲል ከተማሪዎችና ከጅብሃ በስተቀር አንድም ፖለቲካዊ ጥያቄ ያሳነሱትና ጥያቄያቸው ማህበራዊ ጉዳዮችን ማለትም የኑሮ ችግር እንዲቃለል፤ ደመወዝ እንዲጨመር፤ አስፈላጊ ቁሳቁሶች እንዲሟሉ ይጠይቁ የነበሩት ሁሉ በተለይ ጦር ሠራዊቱ ቀስ በቀስ ጥያቄያቸውን ፖለቲካዊ ወደማድረግ አመሩ።

የካቲት 18 ቀን 1966 ዓ.ም በኤርትራ አስመራ የነበረው የሁለተኛው ክፍለ ጦር አባላት የነገሌ ቦረናው ጦር በቀደደው ፈር በመጓዝ ጠንክር ያለ ጥያቄ ይዘው ተነሱ። ሁሉም ባለማዕረጎች ማዕረጋቸውን አውልቀው (በጦር ሠራዊት ሕግ መሠረት ጠሩ ሲያምፅ ከተገኘ ከተራ ወታደሩ ይልቅ መሪ መኮንኖች ከባድ ቅጣት ስለሚወሰንባቸው) ሁሉም ተራ መሰለው ታጥቀው ወደ ከተማ በመውጣት የአስመራን የአየር ጣቢያ፣ የሬዲዮ ማሰራጫ ጣቢያና ሌሎች ወሣኝ ቦታዎችን በቁጥጥር ስር በማድረግ የከፍተኛ መኮንኖችንና የሲቪል ባለሥልጣናትን እንቅስቃሴ በመግታት ጥያቄአቸውን በሬዲዮ ለንጉሠ አቀረቡ። ይህም እንደነገረው የሠራዊቱን ብሶቶችና የኑሮ ችግሮችን የሚመለከት ጥያቄ ነበር።

የጃንሆይ መንግስት አሁንም ለጠሩ ጥያቄ ፈጣን አዎንታዊ ምላሽ በእለቱ ሰጠ። ምክንያቱም በኤርትራ ያለው ጦር አመፀ ማለት ወይም የማይሆን እርምጃ ተወሰደበት ማለት የአካባቢውን የጅብሃ የትጥቅ ትግል አጎልብቶ ኢትዮጵያን አደጋ ላይ መጣል ማለት ነበርና ጃንሆይ አላንገራገሩም። ያመፀው ጦር ግን መሸቶ እንደነጋ የካቲት 19 ቀን የሚከተለውን አጀንዳ ለመንግስት በሬዲዮ አስተላለፈ፤ “1. የፖለቲካ ፓርቲ የማቋቋም ነፃነት፣ 2. የጠቅላይ ግዛት ገዥዎች በደሞክራሲያዊ መንገድ በአካባቢው ነዋሪ ህዝብ እንዲመረጡ፣ 3. የተባባሰውን የዋጋ ግሽበት የሚቆጣጠር ደንብ እንዲወጣ፣ 4. የመሬት ይዞታ ለህዝብ በሚጠቅም መልኩ ተሻሽሎ እንዲወጣ፣ 5. ለመለዩ ለባሹ፣ ለመንግስትና ለፋብሪካ ሠራተኞች ወቅታዊውን የኑሮ ውድነት መቋቋም የሚያስችል የደመወዝ ጭማሪ እንዲደረግ፣ 6. የህዝብ ገንዘብ ያባከኑ ባለሥልጣናት በቁጥጥር ስር ውለው ለፍርድ እንዲቀርቡ፣ 7. እነዚህ ጥያቄዎች ተገቢ መልስ እንዲያገኙ ተከታትሎ የሚያስፈፅም ከመንግስትና ከጠሩ የተውጣጡ አባላት የሚገኙበት የጋራ ኮሚቴ እንዲቋቋም...” የሚሉ የንጉሣዊ አገዛዙን የሚፈታተኑ ጥያቄዎች ቀረቡ።

ይህ በሆነ በሁለተኛው ቀን የወቅቱ ጠቅላይ ሚኒስትር አክሊሉ ሐብተወልድ በድንገት የሰራ መልቀቂያ ደብዳቤ ለጃንሆይ አቀረቡ። ጃንሆይም የአክሊሉን ጥያቄ ተቀብለው ካቢኔውን አሰናቡቱ።

የሁለተኛ ክፍለ ጦር አባላት በመጀመሪያው ቀን 23 ያህል ጥያቄዎችን በሬዲዮ ለንጉሠ ሲገልፁ አንድም ፖለቲካዊ ጥያቄ አላቀረቡም ነበር። ከደመወዝ ጀምሮ እስከጠራታ ... ወዘተ የሚያትቱ ብቻ ነበር። ይህንንም “እሽ” ተብለው ሳለ በፍጥነት አገዛዙን የሚፈትን ከባድ ፖለቲካዊ ጥያቄ በማግስቱ ያስከተሉት ግን በጠሩ ብሶት ተከልለው የራሳቸውን ዙፋን የመንጠቅ (የመተካት) እቅድ የነበራቸው የንጉሠ የበታች ሹማምንት የሆኑ መሣፍንት ስለገፋፏቸው ነበር።

በአንድ በኩል የግራ ክንፎች ሹማምንት ስር ነቀል ለውጥ የሚፈልጉ፣ በሌላ በኩል የቀኝ ክንፎች ጃንሆይን ከሰልጣን አውርደው ሌላ ንጉሥ ለመተካት የሚያስቡት ናቸው።

የጠሩ አመፅ ተጠናክሮ እንዲቀጥል ከፈለጉት መሣፍንት ውስጥ ዋናው አስተባባሪ ቀደም ሲል የኤርትራ ጠቅላይ ግዛት እንደራሴ የነበሩት ልዑል ራስ አስራት ካሣ ነበሩ። (ምስክርነት 2001 ዓ.ም)

የጠሩን ቅፅበታዊ የጥያቄ ለውጥና የጥያቄዎችን ይዘትና ጥልቀት የመረመሩ ምሁራንም የመሳፍንቱ ግፊት እንደነበረበት ያምናሉ። ይህ የውስጥ ለውስጥ የመሳፍንቱ የፖለቲካ ደባም ጠቅላይ ሚኒስትር አክሊሉ ሐብተወልድ ሰልጣን ሲለቁ በምትካቸው ልጅ እንዳልካቸው መኮንን ጠቅላይ ሚኒስትር ሆነው እንዲሾሙና አዲሱ ካቢኔ ተቋቁሞ፣ አዲስ ሹም ሽር ተደርጎ 19 አዳዲስ ሚኒስትሮች በየካቲት ማለቂያ ከጃንሆይ ፊት ቀርበው ቃለ-መሀላ ፈጽመው ሰራቸውን እንዲጀምሩ አድርጓል።

ምንም እንኳን ጃንሆይ ከዚህ ሹም ሽር በፊት ጀኔራል አብይ አበበን አዲስ ካቢኔ እንዲመሰርት አዘውት የነበረ ቢሆንም፤ የጀኔራል አቢይ ካቢኔ ገና ሳይመሠረት ተቃውሞ ስለገጠመው እንዲቀር ሆኗል።

በመሆኑም የልጅ እንዳልካቸው መኮንን ጠቅላይ ሚኒስትር ሆኖ መሾም በመሳፍንቱና በመኳንንቱ መካከል የነበረው የሰልጣን ትግል መሳፍንቱ አሸንፈው በድል የተወጡበት ሆኖ ታዩ። የቀድሞው ጠቅላይ ሚኒስትር አክሊሉ ሐብተወልድ ከመሳፍንት ወገን ያልሆኑና ከታችኛው መደብ የተገኙ ነበሩና።

ሆኖም ልጅ እንዳልካቸው ከልዑል ራስ አስራተ ካሣ ጋር ሽርክ ነው የሚለው ጉዳይ መሣፍንቱን ረፍት ሊሰጣቸው አልቻለም። በሌላ በኩልም የእነ ልዑል አስራተ ካሣ ተቀናቃኝ ሆነው በጠሩ ብሶት የራሳቸውን የሰልጣን ጥም ለማርካት የሚሻኩት በአዲሱ ካቢኔ የግቢ ሚኒስትር ሆነው የተሾሙት የጃንሆይ የረጅም ጊዜ ታማኝ አገልጋይ ደጃዝማች ከበደ ተሠማ ነበሩ።

ከመኳንንት ወገን ደጃዝማች ከበደ፣ ከመሳፍንት ወገን ልዑል ራስ አስራተ ካሣ ሆነው የሰልጣን ገመድ ሲጓጉቱ፣ ፍፁም እምነት የጣሉባቸውንና ለረጅም ዓመታት ያገለገሏቸውን፣ ያልበደሏቸውን

የጃንሆይን ጉዳይ እርግፍ አድርገው ትተዋል። በዚህ መካከል የህዝቡ አመፅ ጋብ ሊል ቀርቶ ይብሱት “ጉልቻ ቢቀያየር ወጥ አያጣፍጥም” እየተባለ ተባብሶ ቀጥሏል። ድምፁ ተሰምቶ የማያውቀው የኢትዮጵያ ሠራተኞች ማኅበር ኮንፌዴሬሽን ውጤታማ የተባለውን ለተከታታይ አራት ቀናት የቆየ አጠቃላይ የስራ ማቆም አድማ አደረገ። ጥያቄያቸውም “የሠራተኛና አሠሪ ሕግ እንዲደነገግና በነፃነት የመደራጀት መብት እንዲከበር፤ እንዲሁም ደሞዝ እንዲጨመር” የሚል ነበር።

አዲሱ ጠቅላይ ሚኒስትር “ፋታ ይሰጠኝ ሁሉንም ነገር አስተካክላለሁ” ቢሉም ሰሚ አጡ፤ ተዋክቡ። አዲሱ ካቢኔ ግን ተገቢ ስራዎችን በፍጥነት እያከናወነ ነበር። ለምሳሌ ካቢኔው ስራ በጀመረ በቀናት ውስጥ በጃንሆይ ትዕዛዝ ሕገመንግስቱን ለማሻሻል እቅድ ነደረ። በመጋቢት ወር መጀመሪያ የመንግስት ሹማምንትን አለአግባብ መበልፀግ አጣርቶ ለፍርድ የሚያቀርብ የምርመራ ኮሚሽን ተቋቋመ፤ ቀጥሎ የኢኮኖሚና ማኅበራዊ ችግሮችን የሚያብራራና ወደመፍትሄው የሚያደርሰውን መንገድ የሚያሳየውን የእንግሊዝ አገር ፖሊሲን የተከተለውን ጓይት ፔፐር (ነጭ ሠነድ) የተሰኘውን መመሪያ ይፋ አደረገ። ነገር ግን “ጅብ ከሄደ ውሻ ጮኸ” ተብሎ ተጮኸ። እነዚያን የመሳሰሉ ውሃኝ ወሳኝ ተግባራት የሚያዩ ኢትዮጵያዊ ዓይኖች የሉም። ረፍዷል። በዚያም ላይ የካቢኔው ሹማምንት የዚያው አገዛዝ ባለሥልጣን የነበሩ ስለሆኑ ከስራቸው ይልቅ የቀድሞ ታሪካቸው ነውና የሚታየው ስር ነቀል ለውጥ ለሚፈልግ ህዝብ ትኩረት ቢነፈጋቸው አይገርምም።

ተቃውሞው ሄዶ ሄዶ ሚያዚያ 10 ቀን ከመቶ ሺ በላይ የሚገመት ህዝብ የተሳተፈበት ግዙፍ ሠላማዊ ሰልፍ ተካሄደ። በእለቱ የወጣው ህዝብ ከሁሉም ዓይነት የኅብረተሰብ ክፍል የተውጣጣ ሲሆን፤ የቤተ-ክህነትና የቤተ-መንግስት ቁርኝት እንዲቀር ከመጠየቅ ጀምሮ ባለሥልጣናትን በየቢሮአቸው እየቆለፉ ለቀናት ታሸገው እንዲቆዩ እስከማድረግ የደረሰ ነበር። ይህን ህዝባዊ ማዕበል መግታት የማይሞከር ሆነ። ያልተነሳ ጥያቄ አለ ማለት አይቻልም። በአጭሩ ሁሉንም ጥያቄዎች መመለስ ማለት ንጉሣዊ አገዛዙ ያብቃ የሚል የማያሻማ ትርጉም ያለው መሆኑ ግልፅ ነበር።

አዲሱ ካቢኔ ግራ ሲጋባ በሚያዚያ 22 “ብሔራዊ የፀጥታ ኮሚሽን” አቋቁሞ ሰላምና ኃይልን ያጣመረ የአመፅ መግቻ ዘዴን ተግባራዊ በማድረግ ሠራዊቱን ከካቢኔው ጎን ለማሰለፍ ሞከረ። ይህም ያስገኘው ውጤት የቀድሞው ካቢኔ ሚኒስትሮችንና ሌሎች ከፍተኛ የመንግስት ባለሥልጣናትን በሌላ አገላለፅ የልጅ እንዳልካቸውን ተቃዋሚዎች በኮሎኔል ዓለምዘውድ ተሠማ አማካኝነት (በኮሚቴው ውስጥ የመሪነት ስልጣን ተሰጥቶት ስለነበር) በቁጥጥር ስር እንዲውሉ ማድረግን

ነበር። ልጅ እንዳልካቸው በስተመጨረሻ ራሳቸውም ላይቀርላቸው በዙሪያቸው የነበሩ ተቃዋሚዎቻቸውን ሲያሰለቅሙም የጃንሆይን ፈቃድ በመጠየቅ የነበረ ሲሆን፤ ንጉሡም “ይሁን ብያለሁ” ባይ ነበሩ።

ከየካቲት ወር ጀምሮ እስከ ግንቦት ድረስ በነበረው ጊዜ የጦር ሠራዊቱ ጥያቄ በተለይም የደሞዝ ጭማሪው ተደርጎለት ጥያቄዎቹም ተመልሰውለት ነበርና ስቪሉ ኅብረተሰብ “ወታደሩ የራሱን ጥቅም ብቻ አስከብሮ የህዝቡን አሮሮ አያገባኝም ያለ ከሃዲ ነው” እየተባለ መወረፍ ጀመረ። የዚህ ትችት አሰራሮች ለውጥ ፈላጊ ነን ያሉ ምሁራን ናቸው። በዚህም መለዩ ለባሹን ላላሰበውና ላልፈለገው ስልጣን መንገድ ጠረጉለት። ከምሁራኑ ባለፈም ቀደም ሲል ያየናቸው የግራና የቀኝ የቀድሞ የጃንሆይ ታማኝ ሹማምንት “ውሻ በቀደደው ጅብ ይገባል”ን መርህ አድርገው በወታደሩ አመፅ ሳቢያ ጃንሆይ ሲወርዱ ለመተካት አሰፍሰፈውና የየራሳቸውን ስልጣን የመያዝ እቅድ ከግብ ለማድረስ ሲሉ አመፁ እንዲቀጣጠል እንጂ እንዲረገብ የወሰዱት ይህ ነው የሚባል ቀና እርምጃ አልነበረም። እውነታውን እያወቁትም ለጃንሆይ “አይዘዎት፤ ህዝቡም ጦሩም ለእርስዎ ያለው ታማኝነት ጽኑ ነው፤ የጠላው እንዳንድ ባለሥልጣናትን ነው፤ እነዚያ ባለሥልጣናት ከተሻሩ አመፁ ይቆማል” እያሉ ይደልሏቸው ነበር። በተለይ የግቢ ሚኒስትሩ ደጃዝማች ከበደ ተሰማ ታማኝም ስለነበሩ ለዚህ መሰሉ የማዘናጋት ተግባር በብርቱ ጥረዋል።

ምሁራኑም ሆኑ መሣፍንቱ እንዲሁም መኳንንቱ በመለዩ ለባሹ ትግል ስልጣን ለመያዝ ሲያቅዱ፤ “ራሱ ጦሩ ስልጣንን ቢይዘውስ?” ብለው ለማሰብ የሞከሩበት ሁኔታ የለም። ምናልባትም ያው ያደጉበትና ያረጁበት ራስን በዘር ሐረግ ከፍ አድርጎ የማይታዩ አስተሳሰባቸው ወታደሩን እንዲንቁትና “ስልጣን ለእኔ አልተፈቀደም፤ አይገባኝም” ብሎ ያስባል ብለው ካላመኑ በቀር ይህን መጠርጠር ነበረባቸው። ከዚህ አንጻር የነሱ መነሻ ብዙ ላይገርም ይችላል። ነገር ግን ለዘመናት የፖለቲካ ትግል ሲያደርጉና “ስር ነቀል ለውጥ” እያሉ ሲያቀናቅኑ የኖሩት፤ የትኛው ርዕዮተ ለኢትዮጵያ እንደሚሻሻላት ቀድመው ሲገልፁ የቆዩት ምሁራንና ምሁር ነን ባዮች፤ ስለ አብዮትም ብዙ ያነበቡት ሁሉ ያንን የመሰለ የህዝብ አመፅ ሲያስተውሉ ቢያንስ ተከታዩን ተግባር አውቀው አንዳችም ቅድመ ዝግጅት አለማድረጋቸው ያስገርማል።

የዚያ ወቅት ምሁራንም ሆኑ ስልጣን ፈላጊዎች ያንን አመፅ ሲያጋግሉ አንድ አይነት ግብ ነበራቸው። “ጦሩ ንጉሡን በአመፅ ያወርዳል፤ ምክንያቱም ታጥቋልና። ከዚያ በኋላ ወታደር አገር መምራት ስለማይችል ጦሩ ወደ ክፍሉ ይመለሳል እኛ ስልጣን እንጨብጣለን” የሚል ነው። ቢያንስ የጎረቤት አገሯን የግብፅን የቅርብ አብዮት ማሰብ

አልፈለጉም። እንደተባለውም ያንን አብዮተኛ የህዝብ ማዕበል የሚያስተባብር አንድም አካል፤ አንድም የተደራጀ ቡድን ስላልነበረ የግድ ህዝቡን የሚያስተባብር አካል አስፈለገ። እርግጥ ነው ወቅቱም ሕጉም የፖለቲካ ፓርቲ መመስረትና መንቀሳቀስ የሚቻልበት አልነበረም። ነገር ግን በአደባባይ ማመፅ የቻለና ለውጥ የፈለገ ምሁር እንዳደረጉት ከአብዮት በኋላ ሳይሆን ከአብዮቱ በፊት ቢያንስ በጠሩ እየታዘ መፈፀም የነበረበት የቤት ስራ መኖር ነበረበት። አልሆነም።

ሁኔታው ያለቀለት መሆኑ ገሃድ ወጣ። አብዮቱ መያዝ ከሚገባው ትንፋሽ በላይ የያዘ የልጆች ፊኛ መስሎ ተወጥሯል። እንዳያስተነፍሱት በማይፈታ አስተሳሰር ከሜፍ ታሰሯል፤ የቀረው መፈንዳት ነው፤ ለዚህ ደግሞ ቅንጣት ምክንያት ብቻ በቂ ነበር። ያላቸውን ኃይል ተጠቅመው ያሳበጡት በውጭ አገር ያሉት ለሥልጣን ሲባሉ ይህን የሚያስቡበት ጊዜ አጡ፤ በቅርብ ያሉትም ከፈንዳ በኋላ ስለሚነኩት አዲስ የልጆች ፊኛ ሲያውጡት ነበር። በመሆኑም አገሪቱ በአስር አለቆች መመራትና ብዙ እልቂት መድረስ ነበረበት። በሌሎች ይሁንታ ያበጠውን አብዮት ማፈንዳት ለወታደሩ ቀላል ነበር። እናም “ለማስተባበር” በሚል መነሻ ከየጦር ክፍሉ ተውጣጥተው እንደቀልድ በላንድሮቨር መኪና ለሰብሰባ መጡ፤ በዚያው ተባብረው፤ አስተባብረው፤ በዚያው ስልጣን ይዘው፤ ባላሰቡት መንገድ አገር መርተው፤ በዚያው ቀሩ። ለማንኛውም ባየነው መልክ የኢትዮጵያ አብዮት አበጠ።

አንበሳ አገራዊ ጃንሆይ

የደርግ ውልደትና እድገት

በየካቲት ወር 1966 ዓ.ም ህዝባዊ አመፅ ሲቀጣጠል የተቋቋመ የጦር ኃይሉ አባላት የተሰባሰቡባቸው ኮሚቴዎች ነበሩ።

የመጀመሪያው ኮሚቴ የደመወዝ ጭማሪ እንዲደረግለት ለጃንሆይ ጥያቄ ባቀረበበት ወቅት የተቋቋመ ነበር። ይህ ኮሚቴ ወደ 200 የሚጠጉ

ባለሥልጣናትን በቁጥጥር ስር አድርጎ የነበረ ሲሆን፤ ጃንሆይ የጠሩን ጥያቄ ምላሽ ሲሰጡት የታሰሩትን ክፍተኛ ባለሥልጣናት ፈትቶ ተበተነ።

ሁለተኛው ኮሚቴም በተመሳሳይ ይሰበሰብና ኮሎኔል የዓለምዘውድ ተሰማን ሊቀመንበሩ አድርጎ ይመርጣል። በመኮንኖች ክብብ የሁተለኛው ኮሚቴ ስብሰባ ሲካሄድ ከዓለምዘውድ ሌላ ኮሎኔል ይዘዙ ይመኑ፤ ሻለቃ አጥናፉ አባተና ሻምበል እንዳለ ተሰማ ተመርጠው ነበር። ልጅ እንዳልካቸው መኮንን ይህንን ኮሚቴ በዘመዳቸው በኮሎኔል የዓለምዘውድ መዳፍ ውስጥ በመሆኑ 20 ክፍተኛ ባለሥልጣናትን አስለቅመው ጎፋ ሰፈር እንዲታሰር ያደረጉት በዚህ በሁለተኛው ኮሚቴ አባላት አማካኝነት ነው። ልጅ እንዳልካቸው የኮሎኔል የዓለምዘውድን ኮሚቴ በዚህ አይነት ከተጠቀሙበት በኋላ፤ በጎን ያሴፍና በጀኔራል ወልደሰላሴ በረካ አማካኝነት የኮሎኔል የዓለምዘውድን ኮሚቴ እራሳቸው ልጅ እንዳልካቸው ያሰበትነታል። ሁለቱ ኮሚቴዎች በዚህ ዓይነት ከተበተኑ በኋላ አንድ ወር ያህል ቆይቶ ሰኔ 20 ቀን አንድ ነገር ይከሰታል።

ይህም ኮንጎና ኮርያ ዘምተው የተመለሱ የሠራዊቱ አባላት ያቀረቡት አቤቱታ ነው። እነዚህ 80 የሚሆኑ የኮንጎ ዘማች የበታች ሹሞች ሰኔ 20 ቀን 1966 ዓ.ም በቀጥታ ወደ ቤተመንግስት ይሄዱና ከንጉሠነገሱ ፊት ቀርበው፤ “ጃንሆይ ከፊትም ዛሬ የቀረብነው የደከምንበት፤ ላብና ደማችን የፈሰሰበት፤ ከተባበሩት መንግስታት የተከፈለን ገንዘብ እንዲሰጠን ለግርማዊ ጃንሆይ ለማመልከት ነው” በማለት አቤቱታ አቀረቡ።

ጃንሆይ በጣም ተበሳጭተው “እናንተ ምቀኞች፤ ተንኮለኞች፤ የሠላም ፀሮች! ማዘጋጃ ቤቱም የተሰራው በእኛ ገንዘብ ነው ትላላችሁ! ለመሆኑ ይህን ህንፃ ለመሰራት ኢትዮጵያ ገንዘብ አጥታ የናንተን ገንዘብ ወሰደች? እናንተ እርጉሞች! ገንዘቡን ብታገኙ እንኳን ልትጠጡበትና ልትሰክሩበት እንጂ ቁም ነገር አትሰሩበትም” የሚል መልስ ሲሰጧቸው፤ ከመካከላቸው አንዱ ሃምሳ አለቃ እሸቱ አያሌው “ጃንሆይ! ገንዘቡን የፈለግነው ከሐብታም ኩሽና ለመውጣት እንጂ ልንሰክርበት አይደለም” የሚል ምላሽ በመስጠት ሲሞግት ጀንሆይ “ቀጣሬ ዝም በል!” እንዳሉትና በሙግቱ መሐል ሌተናል ጀኔራል አቢይ አበበ ድንገት ሲደርሱ አቤቱታ አቅራቢዎች ሙግቱን ትተው እንደወጡና ጃንሆይም ሰድበው እንዳባረሯቸው ከአቤቱታ አቅራቢዎች አንዱ የነበረው ለሻምበል ተስፋዬ ርሰቱ በእስር ቤት ውስጥ ገልጸላቸው በመፃህፍቸው አካተውት ይገኛል።

እነዚህ ወታደሮች ከወጡ በኋላ ብንበታተን እየለቀሙ ያሰሩናል በሚል ስጋት ጥያቄያቸው ምላሽ እስኪያገኝ ድረስ መበተን እንደሌለባቸው ይወስኑና የዚያኑ ዕለት በጋራ ወደ ጠቅላይ ሚኒስትር እንዳልካቸው ቢሮ በመሄድ ጥያቄያቸውን ለጃንሆይ እንዳቀረቡና ጃንሆይም አዋርደው

እንዳባረሯቸው በመግለፅ አቤቱታቸውን ያሰማሉ።ጠቅላይ ሚኒስትሩም የወታደሮቹን ቁጣ አብርደው፤ከንጉሠ ጋር ተመካክረው ለጥያቄያቸው አፋጣኝ ምላሽ እንደሚሰጡ ቃል ገብተው ያሰናብቷቸዋል።

ከዚያ ወጥተውም መበታተኑን አልፈለጉምና ወታደራዊ እንቅስቃሴ ለማድረግ መነጋገር እንዳለባቸው ወሰነው በቀጥታ ወደ አራተኛ ክፍለ ጦር ጠቅላይ መምሪያ ሄዱ። ዘማቾቹ 4ኛ ክፍለ ጦር ግቢ ውስጥ ተሰብሰበው ሲነጋገሩ በመምሪያው ውስጥ የነበሩ የክፍለ ጦሩ አባላትም ተጨምረው "ለውጥ ማምጣት አለብን!" እያሉ ማጋጋል ያዙ።

ከዚህ በፊት የነበረው ሁለተኛው የዓለምዘውድ ኮሚቴ ሲበተን ቅር የተሰኙ የነበሩት ሻለቃ አጥናፋ አባተ ይመኙት የነበረውን ለውጥ የማምጣት ሀሳብ በራሳቸው ክፍለ ጦር ጊቢ ውስጥ የሚጀምሩበትን አዲስ እድል አገኙ። ያ ኮሚቴ ከተበተነ በኋላም እነ ሻለቃ አጥናፋ ውስጥ ውስጡን በድብቅ እየተገናኙ ይደልቱ ነበር።

ስለዚህ ሻለቃ አጥናፋ አባተ፣ ሻምበል እንዳለ ተሠማ፣ ሃምሳ አለቃ ኅሊ ሙሳ፣ ሻምበል ወንድወሰን ብርሃኑ የተባሉ መኮንኖች ወደ እንግዶች ሰብሰባ ተቀላቀሉ። የኮንን ዘማቾች የለውጥ ማምጣት ሀሳብ ካነሱ በኋላ ሰብሰባቸው መልክ ይኖረው ዘንድ መሪ መምረጥ እንዳለባቸው ይወሰናሉ። ተከታዩ ጥያቄ የሚመረጠው መሪ መኮንን ይሁን ወይስ የበታች ሹም? የሚል ነበርና ውይይቱ ቀጥሎ የጦሩ ሙሉ ድጋፍ እንደሚያስፈልግ፣ የጦሩን አባላት አስተባብሮ ለመምራት ደግሞ የግድ መኮንን የሆነ መሪ እንደሚሻል፣ ነገር ግን ከፍተኛ መኮንን እንደማያስፈልግና ማዕረጉ ከሻለቃ መብለጥ እንደሌለበት ተሰማው።

ምክንያቱም ከፍተኛ መኮንኖች መሪ ከሆኑ የራሳቸውን ጥቅም አስከብረው የበታቸውን ጥያቄ ቀብረው ያስቀሩት ስለነበር ነው። ከሻለቃ መብለጥ የለበትም የተባለው። በውሃኔው መሠረት ሻለቃ አጥናፋ አባተ የሰብሰባው መሪ፣ ሃምሳ አለቃ አበራ አጋ ከፖሊስ ሠራዊት፣ ጄኔር ቴክኒሻያን ዮሐንስ ፍትዊ ከምድር ጦር አቪዬሽን ለኮሚቴው አባልነት ተሰየሙና ተሰብሳቢዎቹ በሻለቃ አጥናፋ መሪነት ወደ ሰብሰባ አዳራሽ ተዛወሩ።

ይህ ሦስተኛው ኮሚቴ የመጨረሻው መጀመሪያ ሲባል ይችላል። በእለቱ ከተሰባሳቢዎች ውስጥ ብዙዎቹ የ4ኛ ክፍለ ጦር አባላት ስለነበሩ እንዲቀነሱ ተደረገ። በሰብሰባው የተለያዩ ሀሳቦችን እያነሱ እየጣሉ ቆይተው በመጨረሻ የደረሱበት ውሳኔ "1. የምድር ጦር ልዩ ልዩ ክፍሎች የአየርና ባህር ኃይል እንዲሁም የፖሊስ ሠራዊት የየራሳቸውን ወኪል መርጠው እንዲልኩ፣ 2. በአዲስ አበባ ያሉት የሬዲዮና የቴሌቪዥን ጣቢያዎችን፣ እንዲሁም ልዩ ልዩ ቁልፍ ቦታዎችን በጦሩ እንዲጠበቁ ማድረግ፣ 3. የሰጋት ምንጭ ይሆናሉ ተብለው የሚገመቱ የሲቪልና የጦር

አለቆችን በቁጥጥር ስል ማዋል፣ 4. ለመለዩ ለባሹ ሁሉ ለተጀመረው እንቅስቃሴ ድጋፍ እንዲሰጡ ጥሪ ማቅረብ፣ በተለይ ለኮሚቴው አባልነት አዲስ አበባ፣ አስመራና ሐረር ከሚገኙ ልዩ ልዩ የጦር ክፍሎች ማስመረጥና ማሳተፍ..." የሚሉ ሲሆን፤ ተወካዮች ከተላኩላቸው በኋላም ሁኔታዎችን የሚከታተል፣ የሚያስተባብርና ድጋፍ የሚያሰባሰብ፣ ለንጉሠ ታማኝነትን የሚገልፅ ኮሚቴ እንደሚሰይሙ ተወያይተው ተሰማው። እነዚህ በ4ኛ ክፍለ ጦር የተሰባሰቡት 31 መለዩ ለባሾች በምርጫ ያልተወከሉ የመጀመሪያ የደርግ አንቀሳቃሾች ናቸው። እነዚህን እቅዶች መርጠው ያስቀመጡትና በፍጥነትም በተግባር እንዲተረጎም ያደረጉት ሻለቃ አጥናፋ አባተ ሲሆኑ፤ከመኮንንነታቸው ባለፈ በአዲስ አበባ የኒቨርሰቲ ቢዝነስ አድሚንስትሬሽን ተምረዋል።

የዚያኑ ዕለት ምሽት ሁለት ሠዓት ከ4ኛ ክፍለ ጦር በተውጣጡ ወታደሮች አቡነ ጳጥሮስ ሐውልት አጠገብ ይገኝ የነበረውን የኢትዮጵያ ሬዲዮ ጣቢያ፣ ማዘጋጃ ቤት ህንፃ ውስጥ የሚገኘውን የቴሌቪዥን ማሰራጫ ጣቢያ፣ ጌጃ ሠፈር የሚገኘውን የብስራተውንጌል ሬዲዮ ጣቢያ፣ የቴሌኮሙኒኬሽንን መሰሪያ ቤት፣ የመብራትና የውሃ አገልግሎት ማሰራጫዎችንና የአዲስ አበባ ከተማ መግቢያ መውጫ መንገዶችን በወታደር ጥበቃ ስር እንዲሆኑ አደረጉ። ለዚህም ከሻለቃ አጥናፋ ጋር የፖሊስ ሠራዊት አባሉ ሻለቃ እንደተፈረደ (ለደርግ ምስረታ አስተዋፅኦ ቢያደርጉም ሻለቃ ፈረደ የደርግ አባል ግን አልሆኑም) ጦሩን በማንቀሳቀስና ለጥበቃ በመመደብ ተባብረዋል።

ለመገናኛ ብዙሃኑም ሻለቃ አጥናፋ ከምሽቱ ሦስት ሰዓት ጀምሮ 4ኛ ክፍለ ጦር ከተመሠረተው ኮሚቴ የሚሰጠውን ትዕዛዝ መፈፀም ተግባራቸው መሆኑን ለተረኛ ሹሞች ገለፁ። ወቅቱ ወታደራዊ ዲሲፕሊንም ሆነ የአዛዥና ታዛዥ ግንኙነት ቅጥ ያጣበት ነበርና እቅዱን ለማሳካት እንቅፋት አልነበረም። በመሆኑም ጦሩ በመስክ ሬዲዮ ያለገደብ እየተገናኘ መልዕክት እንደልቡ ይለዋወጥ ነበር። በኮሚቴው እቅድ መሠረትም በአገሪቱ ካሉት 40 ያህል ልዩ ልዩ የጦር ክፍሎች 3 አባላት መርጠውና ወክለው ወደ አዲስ አበባ 4ኛ ክፍለ ጦር ጠቅላይ መምሪያ ጊቢ እንዲልኩ መልዕክት ደረሳቸው። ከአራቱም ክፍለ ጦሮችና በክፍለ ጦሩ ስር ካሉ ልዩ ልዩ ክፍሎች ፖሊስ ሠራዊትን ጨምሮ ተመርጠው የተላኩ አባላት ፈጥነው ደረሱ። ገሚሱ "ሂድ እስቲ የሚባለውን ስማ" ተብሎ የመጣ ነበር እንጂ ለጉዳዩ ብዙዎች ትኩረት የሰጡ አልነበሩም። ብቻ ግን እንቅስቃሴው ሂደቱን ቀጥሎ ወደ ስኬት እያመራ ነው። ነገር ግን የደርግ አባላቱ በመጀመሪያ ተጠራርተው በ4ኛ ክፍለ ጦር ሲሰበሰቡ ሹፈሩም ምኑም ተጠራቅሞ ስለነበር 170 ነበሩ። ቆይቶ ሻለቃ መንግስቱ ሰብሳቢ ሆነው ከተመረጡ በኋላ የየክፍሉ ተወካይ አባላት በአግባቡ ስም

ዝርዝርራቸው እንዲመዘገብ ስለተደረገ 50ዎቹ ወደየክፍላቸው እንዲመለሱ ተደርጎ 120 ሆኑ። ሆኖም ቀስ በቀስ በመኪና አደጋ ከሞተው አንድ አባል በስተቀር 10 ያህሉ ገና ከጅምሩ መዝረፍ፣ መስከር፣ ቁማር መጫወት፣ አስገድዶ መድፈር፣ በሆነ ባለሆነው ታላላቅን በእሳት እየለበለቡ በማሰቃየትና በሌሎች ወንጀሎች የደርግን ስም እያከፉት በመሄዳቸው የተገደሉ ናቸው። (ምስክርነት 2001 ዓ.ም)

በመሆኑም 109 አባላት ረዥም ጉዞ ተጉዘዋል።

በሻለቃ አጥናፉ የሚመራው አስተባባሪ ኮሚቴ ሰኔ 21 ቀን 1966 በ4ኛ ክፍለ ጦር ጊቢ ውስጥ መቋቋሙን በሬዲዮ ይፋ አደረገ። ከዚህ ጊዜ ጀምሮ ስብሰባዎች መካሄድ ቢጀምሩም፣ አባላቱ ተጠቃለው ለመግባት የቀናት እድሜ ወስደዋቸዋል። እነዚህ በጥሪ የመጡ አባላት አብረዋቸው ከመጡ አባላት ውጪ አይተዋወቁም፤ ለምን እንደመጡ፣ አላማቸው ምን እንደሆነ በውል የተረዱ አልነበሩም።

ስብሰባው ሻለቃ አጥናፉ ስብሰባውን ሲከፍቱ በጦሩ ውስጥ ሰላላው ያስተዳደር ጉድለት፣ በሰልጣን የባለጉ ሹሞች መበርከታቸው፣ ስልጣንን ተገን አድርገው በሙስና የተሰማሩ በዝባዦች አገራቱን እያራቁቷት እንደሆነ መተንተን ጀመሩ። ተሰብሳቢውም አገዛዙን እየወነጀለ የመሰለውን ይናገራል። ምን መደረግ አለበት? የሚለውን ግን የሚያስረዳ ጠፋ።

እርግጥ ነው አስተባባሪ ኮሚቴው ምስረታውን በሬዲዮ ይፋ ሲያደርግ ህዝቡ “ጀግና! በርቱ!” የሚል ምላሽ ሰጥቷል። ኮሚቴውም ዓላማዬ ብሎ ያቀረበው ማጉፈስቶ የመሰለ መግለጫው “የሠራዊቱን አባላት ደመወዝ ማስጨመር፣ የድርጅትና የትጥቅ መግላትንና የአስተዳደር በደል እንዲወገድ፣ መለዩ ለባሹ ሲጠይቀው የቆየውን ልዩ ልዩ ጥቅማ ጥቅሞች እንዲሟሉና በአገሪቱ መሠረታዊ ለውጥ እንዲከሰት መጣር የኮሚቴው ዓላማ ነው” ብሏል።

ነገር ግን በምን መልኩ? የሚለው አንኳር ጥያቄ አልተብራራም። ስለዚህም ከሰኔ 22 ጀምሮ ለ4 ቀናት ያህል ጥቂት የቀድሞው ባለሥልጣናትን እየመረጠ በ4ኛ ክፍለ ጦር ጊቢ ውስጥ ሲያሰር ቆዩ። ኮሚቴው ሀሳቦችን ሲያነሳ ሲጥል ሠንብቶ ሰኔ 26 ቀን ከምስራቅ አንበሳው ክፍለ ጦር ተውጣጥተው ተመርጠው የተላኩ የ3ኛ ክፍለ ጦር አባላት ደረሱ። ከምስራቅ ክፍል ከመጡት 10 አባላት ውስጥ አንዱ ሻለቃ መንግስቱ ኃይለማርያም ነበሩ።

የደረሱት ስብሰባው ላይ ነው። ሻለቃ መንግስቱ ስብሰባውን በፀጥታ ሲከታተሉ ቆይተው ግራ ተጋቡ። ሀሳቦች እየተነሱ እየተጣሉ፣ ማን ይታሰር፣ ማን ምን ይደረግ? ሲባባሉ አምሽተው ተለያዩ። በተከታዩ ቀን ሁሉም አባላት ተጠቃለው ገብተው የተለመደው ስብሰባ ተጀመረ።

የሚባለውን በፀጥታ ሲያዳምጡ የቆዩት ሻለቃ መንግስቱ እጃቸውን አወጡ። ሻለቃ አጥናፉ እንዲናገሩ ፈቀዱላቸው። “... ለመሆኑ መለዩ ለባሹ ተወካዮቹን ወደ 4ኛ ክፍለ ጦር እንዲልክና ለምታደርጉትም እንቅስቃሴ ድጋፍ እንዲሰጥ ስትጠይቁት ምን እቅድ ይዛችሁ ነው? ምን ለመስራት ነው ዓላማችሁ?” የሚል ጥያቄ አነሱ። ፀጥታ ሰፍኖ ቆዩ። ከዚያም ሻለቃ አጥናፉ መልስ መስጠት ነበረባቸውና “እኛ ጥሪ ስናስተላልፍ የተጠናና የታቀደ ይህ ነው የምንለው የተለየ እቅድ ይዘን አይደለም። ሰቃይና መክራ ላንገላታው ርሐብና እርዛት ዕጣፈንታው ለሆነው ለኢትዮጵያ ህዝብ ተስፋ የሚሰጥ ለውጥ ለማምጣት ግን እንፈልጋለን። የአገርን ዳር ድንበር ለማስከበር የተሰማራው መለዩ ለባሽ ኅስቋላ ህይወትም ያሳስበናል። ተወካላችሁ የመጣችሁት መለዩ ለባሾች ምን እናድርግ? እንዴት እናድርግ? ዓላማችንን ምን ይሁን? ምን መርህ እንከተል? ለሚሉት ጥያቄዎች በጋራ ተወያይታችሁ ከውሳኔ እንደሚደረስ ተስፋ አለን። ለአሁኑ ግን በጎ ምኞት እንጂ ይህ ነው የምንለው ልዩ እቅድ የለንም” ብለው መለሱ።

በዚህ ጊዜ ሻለቃ መንግስቱ፤ “... ከምስራቅ መርቼ ያመጣኋቸው መለዩ ለባሾችና እኔ መሰብሰቡን የምንቀበለው አንድ እቅድ ኖሮ፣ ለህዝብ መሠረታዊ ለውጥ ለማስገኘት ዝግጅት ያለ እንደሆነ ብቻ ነው። መለዩ ለባሹ ከግምጃ ቤት መሣሪያ እያወጣ ጥቃቅን ብሶቶችን እያወሳ ዘላቂነት የሌላቸው መልሶችን እየተቸረ ወደ ጦር ሠፈሩ መመለሱን አይደለም አሁን መመልከት ያለብን። ይህ አይነቱን ተግባር ለመፈፀም ከሆነ ከቡድኔ ጋር ወደ አንበሳው ክፍለ ጦር ሰፈር ሐረርጌ እመለሳለሁ። በጎ ምኞት ብቻ አይበቃም፤ መርህ ያስፈልጋል፤ ወደተግባር የሚለወጥ እቅድ ያስፈልጋል” በማለት የተናገሩት ንግግር በሁሉም ተሰብሳቢዎች ዘንድ ትኩረትን አስገኘላቸው።

ስብሰባው ቀጠለ። በወቅቱ የነበሩት አባላት የዚያን ጊዜውን የመንግስቱን አንደበተርቱሪነት በመገረም ያስታውሱታል። በገነት አየለ “የመንግስቱ ትዝታዎች ቁጥር 1” ላይ ቃላቸውን ከሰጡት አባላት ውስጥ አንዱ “... ሁላችንም በንግግር ችሎታውና በሀሳቦቹ ጥልቀት ተደነቅን። ይህ ሰው የሚናገረውን የሚያውቅ መሆኑን ተረዳን።...” ሲል፤ ሌላው ጓድ “...መንግስቱ ሰማርት ነበር። ተራ ተሰጥቶት መናገር ሲጀምር ተሰብሳቢዎችን በመጠየቅ ነበር የጀመረው። ምንድን ነው ዓላማችን? ምን ማድረግ ነው የምንፈልገው? ግባችን ምንድነው? ሲል እርስ በርሳችን መተያየት ጀመርን። ብዙዎቻችን ይህን መሠረታዊና ዋና ጥያቄ አላጤንነውም። የመለሰም አልነበረም። መንጌ ቀጠለና “ይሄን ግልፅ ካላደረግን ብዙም ወደፊት ልንራመድ አንችልም ሲል አንዳንዶች በጦሩ የተመረጡ ተወካዮች መሆናቸውን አመለከቱ። ቢሆንስ? So what? ነበረ

መልሱ። ... እያለ ሁላችንም እንድናደንቀው ያደረገ ንግግር ተናገረ። ብዙዎቻችን ይህ ሰው ሊመራን ይችላል ብለን ሳንል አልቀረንም..." በማለት ያስታውሳሉ። ወዲያው ሻለቃ አጥናፋ "ለምን ከአሁኑ ሰዓት ጀምሮ ተወያይተን ውሳኔ ላይ አንደርስም? የኢትዮጵያ ህዝብ ግፍና መከራ ተሸካሚ ሆኗል፤ ለውጥ ይፈልጋል፤ የተሻለ ህይወት ይመኛል፤ ከስቃይና መከራ የሚያወጣው ይሻል። ስለዚህ እንወያይና ከአንድ ውሳኔ ላይ እንድረስ" ወደማለት አመሩ።

አንደበተርቱው ሻለቃ መንግስቱ ኃይለማርያም ንግግራቸውን ካንበለበሉት በኋላ ሌሎች ተወካዮችም እየተነሱ ሀሳባቸውን መግለፅ ሲጀምሩ መንግስቱ ብድግ ብለው ግድግዳ ላይ ወደተሰቀለው ጥቁር ሰሌዳ አመሩና የአባላቱን ፍሬ ሀሳቦች ማስፈር ጀመሩ። የተለያዩ ሀሳቦች ካቀረቡ በኋላ፤ ለኢትዮጵያ የሚበጃትን የመንግስት ዓይነት በሚመለከት 1. ሕገ-መንግስታዊ የዘውድ አገዛዝ፤ 2. ዲሞክራሲያዊ የሲቪል መንግስት፤ 3. ወታደራዊ መንግስት የሚሉ ነጥቦች ተመርጠው ተቀመጡ። ለብዙ ሺ ዓመታት ዘውዳዊ አስተዳደር ላራመደች አገር የቱ ተመራጭ እንደሚሆን ግልፅ ከመሆኑም በላይ፤ ዘውዱን ማስወገድ ለእነዚህ መለዩ ለባሾች ፈጽሞ በዚያ ወቅት የሚታሰብ አልነበረም። "ሀሳቡ ራሱ ያስፈራ ነበር" ይላሉ አባላቱ።

ስለዚህ ሻለቃ መንግስቱ "ሕገ-መንግስታዊ የዘውድ አገዛዝ" የሚለውን በጠመኔ አከበቡትና ተቀመጡ። ሁሉም ተስማማ። ከ15 ደቂቃ ዕረፍት በኋላ ወይይቱ ሲቀጥል ከአባላቱ ውስጥ "አዲስ ፕሮግራምና መመሪያ የምናወጣ ከሆነ ለምን አዲስ ሊቀመንበር አንመርጥም?" የሚል ሀሳብ ተነሳ። ሻለቃ አጥናፋ አልተቃወሙም። በቅንነታቸው ብቻም ሳይሆን ሙሉ አባላቱ ከተሰባሰቡ በኋላ ሌላ የጋራ ምርጫ መደረጉ አግባብ ነበር።

"ሻለቃ መንግስቱ" አለ አንዱ አባል። የሁሉንም ቀልብ የሳቡ መንግስቱ መሆናቸው ይታወቃል። ሻለቃ አጥናፋ ራሳቸው በመንግስቱ ብቃት የተደነቁ ናቸው። ስለዚህ ያለአንዳች ተቃውሞ በሙሉ ድምፅ ሻለቃ መንግስቱ ሊቀመንበር፤ ሻለቃ አጥናፋ ምክትል ሊቀመንበር ሆነው ተመረጡ። ቀጥሎ ዋና ፀሐፊ ሊመርጡ ሲሉ መንግስቱ ተቃወሙና "ሊቀመንበር እንድሆን እምነት ጥላችሁብኝ ከመረጣችሁኝ ዋና ፀሐፊውን የምመርጠው እኔ መሆን አለብኝ" አሉ። በዚያ አዳራሽ ውስጥ የመንግስቱን ሀሳብ የሚቃወም ቢኖር እንደ ጅል በተቆጠረ ነበር። ማንም አልተቃወመም። መንግስቱ ጓደኛቸውን /ኮርስ ሚታቸውን/ ገብረየስ ወልደሃናን መረጡ። ሻለቃ ብርሃኑ ባየህንም የእቅድ ኮሚቴው አባል እንዲሆን አደረጉ።

ሻለቃ መንግስቱ በአንደበት ብቻ የአጥናፋን ቦታ ያለችግር ነጥቀው ሊቀመንበር /በዚያ ሰዓት በመሠረቱ ሊቀመንበር ሳይሆን ሰብሳቢ ነው ሊባል የሚችለው/ ከመሆናቸው ባለፈ ሁለት ጓደኞቻቸውን ፀሐፊና የእቅድ አውጪ ኮሚቴ አባል ማድረጋቸው ሳይሆንም ታህታዩንም መዋቅር በራሳቸው እቅድና መንገድ የማስቀጠል እድላቸውን አመቻችተዋል። ይህ ኮሚቴ "የጦር ኃይሎች፣ የፖሊስና የህዝባዊ ጦር አስተባባሪ ኮሚቴ" በሚል ራሱን ይፋ አድርጓል። ከየጦር ክፍሉ ተመርጠው የተላኩ አባላቱን መዝገብ ጨርሷል። ሰራውንም ንዑስ ኮሚቴዎችን በማቋቋም ሲጀምር 1. የፖለቲካና የውጭ ጉዳይ ኮሚቴ፤ 2. የኢኮኖሚ ኮሚቴ፤ 3. የመከላከያ ኮሚቴ፤ 4. የሰሻል ጉዳይ ኮሚቴ፤ 5. የህዝብና ደህንነት ኮሚቴ፤ 6. የአስተዳደርና ሕግ ኮሚቴ፤ 7. የእስረኞች አስተዳደር ጉዳይ ኮሚቴ፤ 8. የሰራ መቆጣጠሪያ ኮሚቴ፤ 9. የጽሀፊት አገልግሎት ኮሚቴ የሚባሉትን አቋቋመ።

ሻለቃ መንግስቱ የአስተባባሪው ኮሚቴ መሪ ስለሆኑ የእቅድ አውጪ ኮሚቴውን ሰብሰበው ተከታዮቹን እቅድ አቀረቡ።

1. የመለዩ ለባሾችን አስተባብሮ ለለውጥ ማዘጋጀት፤ 2. ለውጥ ፈላጊውን ሀብረተሰብ በተለይም ምሁራንን ከጎኑ አሰልፎ ረዳቱ ማድረግ፤ 3. ከጠቅላይ ሚኒስትር እንዳልካቸው መኮንን መንግስት ጋር ተባብሮ እንደሚሰራ መግለጫ እንዲያወጣ ማድረግና በአገሪቱ መሠረታዊ ለውጥ ማምጣት፤ 4. ለንጉሠ በተመረጡ አባሎች አማካኝነት ታማኝነትን መግለፅ የሚሉ ናቸው። በተጨማሪም ከህዝቡ አስተያየቶችን መሰብሰብ የሚችሉበት የሀሳብ መስጫ ሳጥኖችን በየአደባባዩ ማዘጋጀት በሚሉት ነጥቦች ተወያይተው ኮሚቴው ይህንንም በሙሉ ድምፅ ተቀበለው።

ቀጣዩ ጥያቄ "መርሃችንስ ምን ይሁን?" የሚል ነበር። ፈጣኑ መንግስቱ በቅፅበት "ኢትዮጵያ ትቅደም!" አሉ። ማንም አልተቃወመም። በእርግጥ ይህኛ መፈክር የአዶልፍ ሂትለር "ጀርመን ትቅደም" ናት። በኢትዮጵያ ምድር ግን የመንጌ ሆናለች። "እንዲያውም" ብለው ቀጠሉ መንግስቱ "ያለምንም ደም ኢትዮጵያ ትቅደም!" የአድናቆት ጭብጨባውን ተከትሎ ፀደቀ።

ይህ አስተባባሪ ኮሚቴ ከእርሱ በፊት ከነበሩት ሁለት ኢምጎት አስተባባሪ ኮሚቴዎች የበለጠ ሆኖ በጠንካራ መሠረት ላይ ቆመ። ወዲያውም ከተለያዩ የህብረተሰብ ክፍሎች አስተያየት ሲሰነዘርለት አንድ ግለሰብ የግዕዙን ቃል አጣቅሰው "ደርግ" የሚለውን ስያሜ አቀበሉ። የአማርኛ ትርጉሙ ያው ኮሚቴ ማለት ነው። እናም "የጦር ኃይሎች፣ የፖሊስና የህዝባዊ ጦር አስተባባሪ ኮሚቴ" የሚለው ቀርቶ "ደርግ" የሚለው መጠሪያው ሆኖ ቀረ። የየጦር ክፍሉ ዋና አዛዦችም

ተወካዮቻቸው ተሳታፊ ስለነበሩ ከበስተጀርባ ሆነው ድጋፍ ይሰጧቸው ነበር።

ደርግን በፓርላማ አይነት አወቃቀር ልንመስለው እንችላለን። ልዩነቱ የጦር ክፍሎች ለደርግ አባልነት ተወካዮቻቸውን መርጠው ከላኩ በኋላ ድጋሚ መሻር አለመቻላቸው ነው። ይህንን ቀድሞ ለማሰብም መሠረታዊ መነሻ አልነበራቸውም፤ ሊኖራቸውም አይችሉም። “ተወካይ ላኩ” ተባሉ ላኩ። አበቃ። አባላቱ በዚያው ጭልጥ ብለው ባልተጠበቀ ሁኔታና ፍጥነት ስር ሰደዱ። መልሶ የመሻሩ ጉዳይ የሚጠበቅ ባይሆንም፤ በሃይልና በማሰገደድ ሊሞክር ይችላል። ለዚህም ነው ከአብዮቱ በኋላ ብዙም ሳይቆይ መንግስቱ ኃይለማርያምን የያዙት አንባገናዊ ሂደት ያልጣማቸው የሦስተኛ ክፍለ ጦር አዛዦች “ወደ ክፍልሀ ተመለሱ” ሲሏቸው “አብዮቱን አደጋ ላይ ጥቶ አልመጣም፤ ይህ የህዝብ አደራ ነው” ብለው ድርቅ ያሉት። ቢለመኑ ቢለመኑ አሻፈረኝ በማለታቸውም የመጡበት ክፍል አዛዦች የመንግስቱ ኃይለማርያምን ቤተሰቦች አገቱ። “በጭራሽ” አሉ መንጌ። ጦሩ ግን አማራጭ ሲያጣ የታገቱትን ቤተሰቦቻቸውን ለቀቀ። በዚህ መሰሉ አካሄድ ከፓርላማ ሲለይ፤ በተጨማሪም፤ ፓርላማ ሕግን ተከትሎ ሲሰራ ደርግ ግን እንዳንድ ጊዜ ምናልባትም ብዙ ጊዜ ከሕግ ውጪ በሰብሰባና በጭብጨባ ብቻ አንኳር አንኳር ጉዳዮችን የሚመለከቱ ውሳኔዎች ያሳልፋል።

ደርግ ቀደም ሲል ያየናቸውን እቅዶች በፍጥነት ተግባራዊ ወደማድረጉ አመራ። ከተለያዩ ወገኖችም ትኩረት አገኘ። በዋናነት የስልጣን ጥም ያለባቸውንና ለለውጥ ስንታገል ኖረናል የሚሉት ምሁራን ያቺን ያበቃላትን ወንበር ለመቅለብ ከደርግ ለመጣበቅ ሲጥሩ፤ በሌላ በኩል ልዑል ራስ አስራተ ካሣ እንዲሁም የመንግስቱ ስጋ ዘመድ ደጃዝማች ከበደ ለመንግስቱ ድጋፍና ሽር ጉድ ማድረግ ጀመሩ። ይህ ሽኩቻ ለደርግ ልዩ ጥቅም ነበረው። ሌሎች የደርግን ስር እየሠደደ መሄድ ያዩ ምሁራንም ኮሚቴው ስር ነቀል ለውጥ እንደሚያመጣ ቀድመው በመገመት ብቻም ሳይሆን በደርግ እቅድ መሠረት በሰደት ውጭ አገር ያሉ ምሁራን ተጠርተው ስለነበር ተንጋግተው መጥተው የራሳቸውን ጠንካራ ድርጅት ማዋቀር ሲችሉ ከዚህ የበለጠ ትኩረት ሰጥተው በግልጽ በጋራ የተንቀሳቀሱት ከደርግ ጋር ለመወዳጀት መሪውን እያጣሩ በአክብሮትና በልምምጥ ጎንበስ ቀና ማለትን ነበር። ደርግ የመንግስትን ስልጣን መቦርቦርን ነበር ቅድሚያ የሰጠው ተግባር። ይህንንም ሲያደርግ ለንጉሱ ያለውን ታማኝነት በተደጋጋሚ እየገለፀ የነበረ ሲሆን፤ ጃንሆይም እውቅና አልነፈጉትም።

ደርግ ለጃንሆይ ያቀረባቸው የመጀመሪያ ጥያቄዎች “... የተረቀቀውን አዲስ ሕገ-መንግስት ባፋጣኝ በሰራ ላይ እንዲውል (አዲሱ

ካቢኔ በህዝብ ጥያቄ ያረቀቀውን)፤ ለፖለቲካ እስረኞችና ሰደተኞች አጠቃላይ ምህረት እንዲታወጅ፤ ለዚህም ሲባል ፓርላማው እንደቀድሞው ክረምት ላይ መዘጋቱ ቀርቶ በእነዚህ መሰል ጉዳዮች ላይ እንዲመክር” የሚሉ ነበሩ። ጃንሆይ ከሌላው አመፀኛ እነዚህ ትንንሾች ሳይሻሉኝ አይቀሩም፤ እንዲያውም ጀኔራል ቢሆን እንጂ ሃምሳ አለቃና አሰር አለቃ መቸም ዙፋን አይመኝም ብለው ያሰቡ ይመስላል። ምክንያቱም ከጥቂት ማንገራገር በቀር እምቢ ያሉት ጉዳይ አልነበረምና።

የደርግ አባላትም በልዩ አክብሮት፤ እንክብካቤና ፍቅር ነበር ጥያቄያቸውን የሚያቀርቡት። የጃንሆይ አለማንገራገር ደግሞ ደርጎችን የበለጠ እያደፋፈራቸው ሄደና፤ ሌሎች ተከታታይ ጥያቄዎችን ማቅረብ ቀጠሉ። ከእነዚህም ውስጥ ዋናው ደርግን የተረጋገጠ ህልውና እንዲኖረው ያደረገው ጥያቄ መመለሱ ሲሆን፤ ወደፊት የለውጥ እንቅፋት ይሆናሉ ተብለው የሚፈሩትን ታላላቅ ባለሥልጣናትና የጦር ጀኔራሎችን በቁጥጥር ስር እንዲውሉ ተጠይቆ ሳይውል ሳይደር እጃቸውን እንዲሰጡ ታዘው መታገራቸው ነው። የዚያ ግዙፍ ግንድ ቅርንጫፎች ሁሉ ተመልምለው አለቁ። የደርግ አባላት እጅ እየነሱ በጃንሆይ ፊት ቀርበው የሚጠይቋቸውና በይሁንታ የሚመለሱ ጥያቄዎች ሁሉ በመገናኛ ብዙሃን እንዲታዩና እንዲደመጡ የሚል ጥያቄም የተካተተበት ነውና ህዝቡ ከንውኑን እንዲከታተል ሆኗል።

ይህ ሁሉ ሲሆን የደርግ ዓላማ ምን እንደሆነ ህዝቡ አልገባውም። ኮሚቴው ራሱ ያስቀመጠው ግብ በምን መልኩ እንደሚፈፀም ያወቀው አይመስልም። ብቻ ግን ምንጠራውን አጠገብ።

ደርግ ምንም እንኳን ጦር ያዘምታሉ ያላቸውን ታላላቅ ባለሥልጣናት መልምሎ ቢጨርስም፤ የመለዩ ለባሹን ሙሉ ድጋፍ አላገኝ ይሆን? በሚል ስጋት ተወጥሯል። ስለዚህም በጦሩ ውስጥ እጅግ ታዋቂና ተወዳጅ ከፍተኛ መኮንን መርጦ የኮሚቴው መሪ ለማድረግ ፈለገ። በርግጥም አስፈላጊ ነበር። ተወዳጅ መኮንን ጀኔራል አማን ሚካኤል አንደም ነበሩና እርሳቸውን ከፊት ማስቀደሙ ለጊዜውም ቢሆን አስፈላጊ ነበርና ሊያሾሟቸው ወሰኑ። ጀኔራል አማን ከሰራ ገበታቸው ከመወሰኛ ምክር ቤት ተጠርተው የኮሚቴው ውሳኔ ሲነገራቸው ያለማወላወል ተቀበሉት። ቀጣዩ ስራ ወደ ጃንሆይ ሄዶ “ይህን ሰው ይሹሙልን” ብሎ መጠየቅ ነበር። ይህን ጥያቄ ከሌሎች ካልተመለሱ ጥያቄዎች ጋር አጣምረው፤ በንጉሠነገስቱ ፊት እንዲያነቡ የተላኩት የደርግ ልዑካን በሻለቃ ተሰፋዩ ገብረኪዳን እየተመሩ ሄዱ። ሻለቃ ናደው ዘካርያስ ጽሁፉን እንዲያነቡ ተመድበዋል። በሐምሌ ወር 1966 ዓ.ም ልዑካኑ ጠቅላይ ሚኒስትር እንዳልካቸው መኮንን፤ ልዑል ራስ እምና ሌሎች ጥቂት የካቢኔ አባላት ከጃንሆይ ጋር አብረው ባሉበት ጥያቄዎች ተነበቡ።

ጃንሆይ እጅግ ተቆጥተው “ለመሆኑ ጄኔራል አማንን ታውቁታላችሁ? ከሠራዊታችን ውስጥ ሌላ ሰው አጣችሁ? ሿሚና ሻሪስ እናንተ መሆናችሁ ነው?” አሉ። (ሌላ ሰው አጣችሁ? ያሉት ለምን እንደሆነ ግልፅ አይደለም። ምክንያቱም አማንን ጃንሆይ ይወደቸዋል፣ ያክብሯቸዋል፣ ከሰደት ሲመለሱ አማን ሱዳን ውስጥ በሰደት ነበሩና አብረው እየተዋጉ የመጡ ናቸው። ብቻ ጃንሆይ በእርጅና ምክንያት አንዳንድ የንግግር ውሉ ዝብርቅ ይልባቸው ስለነበር ይሆናል) ቀጠሉ ጃንሆይ፣ “... ደግሞ ለማን የሚባል የፖለቲካ እስረኛ ነው እንዲታላችሁ የምትፈልጉት? እስኪ አንድ የፖለቲካ እስረኛ ለም ጥሩ?” ብለው አፋጠጧቸው።

አንባቢው ሻለቃ ናደው መልስ አጡ። ሻለቃ ተስፋዬ ገ/ኪዳንም ፀጥ አሉ። የካድሬ ነገር ይሄው ነው፤ የተሞላውን ከመናገር ያለፈ ጥልቅ ጥያቄ ቢመጣ መልስ የለውም። ድጋሚ ሄዶ ተሞልቶ (ቻርጅ ተደርጎ) ካልመጣ ከየት አምጥቶ ይመልሳል? የካድሬ ትክክለኛ መገለጫ ወይም ትርጉም ይሄ ነው ለማለት ነው። ጥያቄው የቀድሞ ምሁራን የሆኑና ከደርግ ለመጣበቅ አንዳንድ ሀሳቦችን ከርዕዮተ አመራረጥ ጀምሮ በማቅረብ የግፊት ምክርም ይለግሱ ከነበሩ ምሁራን የመነጨ ነው።

የሆነ ሆኖ የንጉሡን ጥያቄ መመለስ ስላልቻሉ ለደቂቃ ያህል ፀጥታ ሰፍኖ ከቆየ በኋላ ከአባላቱ አንዱ የነበረው እንዳለ ተሠማ “ግርማዊ ሆይ! እኛ ሿሚና ሻሪም አይደለንም፤ ሠራዊቱ ለጃንሆይ የላከውን መልዕክት ይዘን የመጣን ነን። የእርሰዎ ዙፋን እንዲታፈር፣ የኢትዮጵያ ዳር ድንበር እንዲከበር፣ የተቀሰቀሰው ሠራዊትም መንፈስ እንዲረጋጋ፣ ጄኔራል አማንን ግርማዊነትም እንዲሾምልን ነው የጠየቅነው፤ ጥያቄዎቹም የጦሩ እንጂ የእኛ አይደሉም። በማለት አለላልሰው መመለሳቸውን የዓይን እማኙ ደበላ ዲንሳ ትውስታቸውን በምስክርነት መገሰፍ ላይ ገልጠው እናያለን።

ወዲያው ጃንሆይ ቀዝቀዝ ብለው “ይህ እንኳን ይሻላል፤ ሹሙልን ብሎ መጠየቅ ያባት ነው፤ ለሁሉም መልሱን ማታ በሁለት ሰዓት አዳምጦ” የሚል ምላሽ ሰጡ። ልዑካኑ ቁርጥ ያለ መልስ ይዘን ካልሄድን ጦሩ ይገድለናል እያሉ በልሰላሴ ሞገቱ። “እኮ ማታ በሁለት ሰዓት ጠብቁ!” አሏቸው ተቆጥተው። ይህም አጥጋቢ መልስ አልነበረምና ተገትረው ሲቀሩ ልጅ እንዳልካቸው “እሺ ማለታቸው ነው” ብለው ልዑኩን አሰናበቱ። እዚህ ላይ ጃንሆይ ሙሉ ለሙሉ መረታታቸውን እንረዳለን። እንምክርበት፤ እናጥናው የሚሉ የተለመዱ ቃላቶቻቸው የሉም። የኮሚቴውንም ተፅዕኖ በድርቅናው ስንረዳ “እምቢ የሚል ቃል የመናገሪያ ጊዜዎ አልፏል” የሚል መልዕክት ያለው ነው። በዘውዲቱ ጊዜ ተፈሪን ያንግሱልን የሚል ግፊት እንደነበረው ሁሉ አሁንም ታሪክ ራሱን ደግሞ

ማዕረጋቸው በማይፈቅድ ሰዎች ግፊት የተባለውን መፈጸም ግድ ሆነ። ሰው የዘራውን ያጭዳልና።

ጄኔራል አማን የደርግ ሊቀመንበር ሆነው ተሾሙ። ደርግ ንጉሡን ማስወገድ የሚለው ሀሳብ አስደንጋጭ መስሎ እንዳልታየው ዛሬ ይህን መሰል ተግባር በኃይል ማስፈፀሙን ሲረዳ ዘውዱ እየቀለበሰትና አስፈሪ ሀሳብም እንዳልሆነ በውል ተረዳ። ጃንሆይም እጅ መስጠታቸውን ለራሳቸው ከማሳመን በቀር ሌላ ምርጫ አልነበራቸውም።

ሻለቃ መንግስቱ አማንን ከፊት አስቀድመው አሯሯጭ አደረጋቸው። ደርግ አሁን በአማን ሹመት የጦሩን አይደግፈኝ ይሆን? ስጋት ካሰወገደ በኋላ የቀረው የሲቪል ገብረተሰቡን ድጋፍ ሊያሰግኝለት የሚችል ተግባርን መፈፀም ነበርና ፋታ ቢሰ ሆነው ለወራት በጠቅላይ ሚኒስትርነት ያገለገሉትን፤ ደርግንም ከመነሻው ሊበትኑት ሞክረው ያልተሳካላቸውን ልጅ እንዳልካቸው መኮንንን ሽሮ በሌላ ታዋቂ ግለሰብ መተካት አሰኘው። ለዚህ ስልጣን ታጭተው የነበሩት ሀዲስ አለማየሁ ነበሩ። ነገር ግን “እኔ የሰነ-ጽሁፍ እንጂ የፖለቲካ ሰው አይደለሁም ይቅርብኝ” አሉ። እናም በጨዋነታቸው የሚታወቁት የራስ እምሩ ልጅ፤ ልጅ ሚካኤል እምሩ ለሹመቱ ታጩ።

በአምባላደርነት አገራቸውን ያገለገሉ ነበርና በአባታቸው በኩል ተልኮላቸው መጥተው ሁለተኛው ሲቪል ጠቅላይ ሚኒስትር ሆነው ተሾሙ። ደርግ ልጅ ሚካኤልን የመረጠበትን ምክንያት ሲገልፅም፤ ታማኝና በኢትዮጵያ ህዝብ ዘንድ ተወዳጅ፤ በሠራዊቱም ዘንድ የሚከበሩ መሆናቸውን ነው። ይህንንም ህዝቡ በቀላሉ ተቀበለው። ምክንያቱም በተለይ አባታቸው ራስ እምሩ ከጃንሆይ ዘመን ባለሥልጣናት ውስጥ ብቸኛው በክፉ የማይነሱና ለደሃ አዛኝ፤ ያላቸውን ሐብት ለድሆች አስፋፍለው የሰጡና ምንም አይነት የዘረፋ ተግባር ያልፈፀሙ መሳፍንት መሆናቸው ይታወቃልና ነው። ከጃንሆይ ጋርም ከልጅነታቸው ጀምሮ አብረው በአንድ ላይ ያደጉ ነበሩ። ልጃቸውም በአባታቸው የወጡ መሆናቸው ስለሚታወቅ ጥሩ ዘዴ ነበር ደርግ የዘየደው። ከዚህም በላይ ሚካኤል እምሩ የተማሩ ናቸው። የአስተዳደር ችሎታና ልምድም ነበራቸው። ይህም ሲሆን ተሻራው ሚኒስትር ልጅ እንዳልካቸው “ቦታዎ እስር ቤት ነው” ተባሉና አስለቅመው አሳሰረዋቸው ከነበሩት ባለሥልጣናት ጋር ተቀላቀሉ።

ልጅ ሚካኤል እምሩ ደርግ ፊት ቀርበው የተሰጣቸውን ኃላፊነት ለመወጣት ፈቃደኛ መሆናቸውን ገልጠው የጠቅላይ ሚኒስትርነት ስራቸውን ጀመሩ። አገሪቱ ከባድ ውጥረት ውስጥ ነበረችና የደርግ ዓላማ የተጠበቀውን ለውጥ እንደሚያመጣ ሂደቱ እየገለፀ መሆኑን በመረዳት የህዝብ ድጋፍ ይኅንኛ ጀመር።

አሁን ለደርግ የቀረው እንቅፋት የለም። በጃንሆይ ዙሪያ የነበሩ ወፋፍራም ባለሥልጣናት ሁሉም ተለቅመው አልቀዋል። የቀሩት ጃንሆይና ጥቂት አሽከርቻቸው ብቻ ናቸው። ጃንሆይ ሐምሌ 16 ቀን 1966 ዓ.ም የመጨረሻውን የልደት በዓላቸውን በቤተ-መንግስት ውስጥ አክብረዋል። ያውም ብቻቸውን። 82ኛ ዓመታቸውን መሆኑ ነው። አንዲት የልደት በዓል ትቀራቸው ይሆናል። እሷንም በእስር ያሳልፏታል።

ጃንሆይ ፍዝዝ ... ብለዋል። ባለሥልጣናቸው ሁሉ ሲለቀሙ አንዲት የተቃውሞ ድምፅ አሳሰሙም። ደርግ ሂደቱን ቀጥሏል። ቅርንጫፎቹን መልምሎ ከጨረሰ በኋላ ወደ ሀብት ወረሳ አመራ። ጃንሆይ በከፍተኛ የአክሲዮን ድርሻ ይቆጣጠሩት የነበረውን የቅዱስ ጊዮርጊስ ቤራፋ-ብሪካንና የአንበሳ አውቶቢሶችን ደርግ ወረሰ። እነዚህንና ሌሎች መሰል የንጉሣዊ ቤተሰቡን የግል ሐብት ወደ ራሱ አዞረ። እነዚህንም ድርጊቶች ለሀዝብ በሚዲያ እያሳዩ ጃንሆይን ሀዝቡ እንዲጠላ አደረገ።

ወደመጨረሻው ግድም ጥቂት የደርግ አባላት ወደ ቤተ-መንግስት ጎራ ብለው የእልፍኝ አስከላካያቸውን ጀኔራል አሠፋን ለማሰር ሲሞክሩ ከፈዘዙበት ነቃ በማለት ልዑካኑ ሰምተውት በማያውቁት ከባድ የቁጣ ጨክት፤ “የፈለጋችሁትን ውሰዱ! እሱን ግን አትነኩም!” ብለው እንባረቁባቸው። “ለምን እሱን ትወስዳላችሁ? ምን አደረገ ነው የምትሉት? ተውት! ያለበለዚያ እኛንም እሰሩን!” አሉ። ደርግ “በቃ ይቅር” ብሎ ለጊዜው ተወላቸው። ጀኔራሉ ማታ ወደቤታቸው ሲሄዱ ግን ተይዘው ታሰሩ። ጃንሆይ በማግስቱ ሁኔታውን ሰሙ። ከማዘን በቀር ምንም አላሉም። በመጨረሻ አቶ ሽመልስ አዱኛ የተባሉት ሰው ለደርግ የምሰጠው ሚስጥር አለ አሉና የደርግ አባላቱ እንዲያይላቸው ጠየቁ። አባላቱ ብቻ ተሰብስበው አዩት። ጆናታን ዲምቢልቢ የተባለው እንግሊዛዊ ጋዜጠኛ የቀረፀውን “የተደበቀ ረሃብ” የሚል ርዕስ የሰጠውን፤ የወሎ ሀዝብ በረሃብ ሲረገፈ የሚያሳየውን ፊልም ነው። ፊልሙ እንግሊዝ አገር ታይቷል። ይህን አሰቃቂ ፊልም ያዩ ኢትዮጵያዊ ብቻ ሳይሆን ማንኛውም ሰብዓዊ ፍጡር እንባውን መቆጣጠር አይችልም። የደርግ አባላት እየዘገነናቸው አይተው ጨረሱትና ለኢትዮጵያ ሀዝብ የሚያሳዩበትን ጊዜ መጠበቅ ጀመሩ። ፊልሙን በጥንቃቄ ለጥቂት ጊዜያት አስቀምጠውም እንደመጨረሻ ጥይት ሊጠቀሙበት ፈለጉ። ፊልሙ ብቻውን የጃንሆይን አገዛዝ ሀዝቡ አንቅሮ እንዲተፋው የማድረግ ኃይል ቢኖረውም፤ ደርግ ግን የበለጠ ለማድረግ ሲል ከፊልሙ ጎን ለጎን ጃንሆይ ወሻቸውን በቅንጦት ሲመግቡና ሌሎች መሰል የቤተ-መንግስት ፈሽታዎችን አጣምሮ እያነፃፀር ለማቅረብ ፈለገ። ኤዲቲንጉም የተዋጣለት ሆነ። የደርግ አባላት በነሐሴ ወር መጨረሻ ስለንጉሠ ቀጣይ

ዕጣ ፋንታ መወያየት ጀመሩ። ምን እናድርጋቸው? በሚል። ጳጉሜ 4 ቀን 1966 ዓ.ም አባላቱ ተሰብስበው በእጅ ብልጫ የወሰኑት ውሣኔ፤ “ከዙፋን ማውረድ” የሚል ሆነ።

ጳጉሜ 5 ቀን 1966 ዓ.ም ደግሞ አባላቱ “ስዊዝ ባንክ ብር አለዎትና ለኢትዮጵያ ሀዝብ ይሰጡ” ብለው ሞገቷቸው። “ገንዘብ የለንም” ብለው መለሷቸው። መስከረም 1 ቀን 1967 ዓ.ም ምሽት ላይ የኢትዮጵያ ሀዝብ የዘመን መለወጫ በዓልን አክብሮ ሁሉም በየቤቱ ሲከተት ደርግ “እኛ ለሀዝብ የምንሰጠው ሰጦታ የለንም። ያለን ይህ ነው” በማለት ያ ዘግኖኝ ፊልም ለሀዝቡ በቴሌቪዥን ተላለፈ። ሁሉም ኢትዮጵያዊ የቁጣ እንባውን አነባ። ለንጉሠም ፍፁም ጥላቻ እንዲኖረው ሆነ። ደርግ ባየነው መልኩ ተመስርቶ ንጉሣዊ አገዛዙን ቦርቡሮ ቦርቡሮ እቅዶቹን ሁሉ በአግባቡ አከናውኖ እዚህ ደረጃ ደረሰ። በተወለደ በአጭር ጊዜ ውስጥ አደገ። ብዙዎቹ አዝጋሚ ሂደት ቢሉትም ከኢትዮጵያ ሀዝብ ባህል እምነትና ንቃት ህሊና አንፃር፤ እንዲሁም ከሀዝቦች ታሪክና ልማድ ተነስቶ ሲመዘን (ምንም እንኳ ሁሉም ለውጥ ፈላጊ ሆኖ ቢታይም) ዘውዳዊውን ኢትዮጵያዊ ስርዓት በአንድ ጊዜ ደንፍቶ በደራሽ አብዮት ማስወገዱ ከፍተኛ የርስ በርስ ፍጅት ማስከተሉ የማይቀር ይሆን ነበር። በቀለም ትምህርት ብዙ ያልገፉት የደርግ አባላት የተንዘብት መንገድ ግን በአዝጋሚነቱ ውስጥ ፈጣንነቱ የሚገለፅ ነው። በወቅቱም ተአማኒነትን ከሁሉም ዘንድ አስገኝቶላቸዋል። ለዚህ ሁሉ ሂደት ሻለቃ መንግስቱ ትልቁን ስራ ሰርተዋል። በእስር ላይ ያሉ አባላትም ይህንኑ ነው የሚሉት።

ለደርግ ብዙ ምሁራን በግንባር እየቀረቡ ምክር ይለግሱና ንጉሠን እንዲያወርዱ ግሬት ያደርጉ ነበር። ከዚህም ባለፈ አንድ የደርግ አባል ምስክርነታቸውን ሲሰጡ “... በተለይ ሻለቃ መንግስቱ ኃይለማርያም ማታ ማታ ከለውጥ ፈላጊ ምሁራን ብቻ ሳይሆን፤ ከደጃዝማች ከበደ ተሠማ ጋር እየተገናኘ በተከታይ ቀን አዳዲስ ሀሳብ ይዞ ይመጣ ነበር። ሁላችንም በአንድ አስተባብሮ ከውሣኔ ያደረሰን ሻለቃ መንግስቱ ነበር” ብለዋል።

ተጀምሮ እስኪጨረስ የሐደቱ አራማጅ “አባላቱ” ይባሉ እንጂ በአንድ መንግስቱ ሀሳብ፤ እቅድና ውሣኔ እንዲሁም የተግባር እርምጃ ብቻ ደርግ የደርግነቱን ህልውና ማግኘቱን የካደም የሚክድም አባል የለም።

ከተለያዩ የጦር ክፍሎችና ከፖሊስ ሠራዊት ጭምር ተውጣጥተው፤ ተደራጅተው ደርግን የመሠረቱ አባላት ስም ዝርዝር የሚከተለውን ይመሰላል። የአባላቱን የቀለም ትምህርት በሚመለከት፤ ከፍተኛው የሻለቃ አጥናፋ አባተ 12+4፤ ዝቅተኛው ምንም ያልተማረ ሲሆን፤ ብዙዎች 7 እና 8፤ እንዲሁም 11 እና 12ኛ ክፍል መሆናቸው ብቻ ሳይሆን፤ 3ኛና 4ኛ ክፍሎችም ቀላል ቁጥር አልነበራቸውም። 12+3፤ 12+2 ድረስ የገፉም

ነበሩ። ይህም ሲባል ከደርግ ምስረታ በኋላ “በጣት የሚቆጠሩት” በአገር ውስጥና በውጭ ትምህርታቸውን እንዲከታተሉ መደረጉ መዘንጋት የለበትም።

ደርግ ሲመሠረት የነበራቸውን ማዕረግና ስም ስናይ ከተለያዩ የጦር ክፍሎች መውጣታቸው እንዳለ ሆኖ፤ በየክፍላቸው የነበራቸው የሰራ ድርሻም የተለያዩ እንደነበርና በየጊዜውም የማዕረግ እድገት እያገኙ እንደሄዱ ተረድተን እንቀጥላለን።

1. ሻለቃ አጥናፉ አባተ
2. ሻለቃ አባተ መርሻ
3. ሻለቃ አበበ በላይነህ
4. ሻለቃ አሰራት ደስታ
5. ሻለቃ ፋንታዬ ይህደጎ
6. ሻለቃ ገሩይ ኃይለሰላሴ
7. ሻለቃ ተስፋዬ ገብረኪዳን
8. ሻለቃ መንግሥቱ ኃይለማርያም
9. ሻለቃ ዘለቀ በየነ
10. ሻለቃ አሠፋ መኮንን
11. ሻለቃ ሲሳይ ሐብቱ
12. ሻለቃ ብርሃኑ ባይሀ
13. ሻለቃ ፍስሐ ደስታ
14. ሻለቃ ጌታቸው ሸበሺ
15. ሻለቃ ግርማ ኃይለገብርኤል
16. ሻለቃ ሐዲስ ተድላ
17. ሻለቃ ደምሴ ደራሳ
18. ሻለቃ ከተማ አይተንፍሱ
19. ሻለቃ ኪሮስ አለማየሁ
20. ሻለቃ እንዳለ ተሰማ
21. ሻለቃ መኩሪያ ኃይሉ
22. ሻለቃ ናደው ዘካርያስ
23. ሻለቃ ነጋሽ ተስፋ-ፅዮን
24. ሻለቃ ሸመልስ ሙሉጌታ
25. ሻለቃ ተካ ቴሉ
26. ሻለቃ ደበላ ዲንሳ
27. ሻለቃ መለሠ ኃይሌ
28. ሻለቃ ገብረየስ ወልደሃና
29. ሻምበል የማነ ተስፋ-ንጉስ
30. ሻምበል ካሳሁን ታፈሰ
31. ሻምበል ካሣዬ አራጋው
32. ሻምበል ሚካኤል ገብረንጉስ
33. ሻምበል ሞገስ ወልደሚካኤል
34. ሻምበል የኋላሸት ግርማ
35. ሻምበል ተፈራ ደነቀ
36. ሻምበል ውብሸት ደሴ
37. ሻምበል ንጉሴ ፋንታ
38. ሻምበል መለሰ ማሩ
39. መቶ አለቃ ዓለማየሁ ኃይሌ

40. መቶ አለቃ ተሰማ በላይ
41. መቶ አለቃ ዓሊ ሙሣ
42. መቶ አለቃ በላይ ቢተው
43. መቶ አለቃ በዕውቀቱ ካሣ
44. መቶ አለቃ ፍቅርሰላሴ ወግደረስ
45. መቶ አለቃ መላኩ ተፈራ
46. መቶ አለቃ ገበየሁ ተመስገን
47. መቶ አለቃ ስለሺ በየን
48. መቶ አለቃ ግርማ ፍስሃ
49. መቶ አለቃ ኃይሌ መለሰ
50. መቶ አለቃ አሸብር አማረ
51. መቶ አለቃ ተስፋዬ ተክሌ
52. መቶ አለቃ ስለሺ መንገሻ
53. መቶ አለቃ ግርማ አየለ
54. መቶ አለቃ ንጉሴ ነጋሣ
55. ሻ/ ባሻ ማንመክቶት ወንድማገኝ
56. ሻ/ላ ባሻ ግዛው ወልደሚካኤል
57. ባሻ ታደሰ አደራ
58. ባሻ ከበደ ዓሊ
59. ማስተር ሠርጀንት ደሣለኝ በላይ /አየር ኃይል/
60. ሃምሳ አለቃ ጌታሁን አበዬ
61. ጁኒየር ኤክስፐርት የሐንሰ ፍትዊ /አየር ኃይል/
62. ማስተር ሠርጀንት ማሞ እጅጉ /አየር ኃይል/
63. ሃምሳ አለቃ ተፈራ ወልደመስቀል
64. ሃምሳ አለቃ ከበደ ክብረት
65. ሃምሳ አለቃ ንጉሴ ፋንታ
66. ሃምሳ አለቃ ደመቀ ባንጃው
67. ሃምሳ አለቃ ጎሹ አለማየሁ
68. ሃምሳ አለቃ ታምራት ፈዬ
69. ሃምሳ አለቃ ኃይሌ ገበየሁ
70. ሃምሳ አለቃ አድማሱ አየለ
71. ሃምሳ አለቃ ጴጥሮስ ገብራ
72. ሃምሳ አለቃ ተፈራ ጅፋር
73. ሃምሳ አለቃ ግዛው ወልደሚካኤል
74. ሃምሳ አለቃ ጥሩነህ ኃይለሰላሴ
75. ሃምሳ አለቃ ገብረህይወት ገብረገደቅ
76. ሃምሳ አለቃ ከበደ አበጋዝ
77. ሃምሳ አለቃ አበራ አጋ
78. ሃምሳ አለቃ አክሊሉ በላይነህ

79. ሃምሳ አለቃ በቀለ ደጉ
80. ሃምሳ አለቃ ተገኝወርቅ ተስፋ
81. ሃምሳ አለቃ ለገሠ አስፋው
82. ሃምሳ አለቃ ይልማ ከበደ
83. ፒቲ ኦፊሰር ትምራት ፈረደ /ባህር ኃይል/
84. ፒቲ ኦፊሰር ሚካኤል አስገዶም /ባህር ኃይል/
85. ሲኒየር ቴክኒሻን ደምሰው ካሳዬ /አየር ኃይል/
86. ሲኒየር ቴክኒሻን ገሠሠ ወልደኪዳን /አየር ኃይል/
87. አስር አለቃ አለማየሁ አየለ
88. አስር አለቃ ፍስሃ አንደቶ
89. አስር አለቃ በጋሻው ጉርሜሳ
90. አስር አለቃ ኃይሉ በላይ
91. አስር አለቃ ግርማ ቡርቃ
92. አስር አለቃ መንግስቱ ገመቼ
93. አስር አለቃ ንጉሴ ወልደ
94. አስር አለቃ ሙሉጌታ አብርሃም
95. አስር አለቃ ግርማ አድማሱ
96. አስር አለቃ ገብረህይወት ገብረእግዚአብሔር
97. አስር አለቃ ፍቅራ ዘርጋባቸው
98. አስር አለቃ ጌታቸው አረጋ
99. አስር አለቃ ዳምጠው ገረመው
100. አስር አለቃ ጌታቸው ተቀባ
101. ም/ላ አስር አለቃ አራጋው ይመር
102. ተራ ወታደር ደምሴ አብተው
103. ተራ ወታደር ደጅኔ ወንድምአገኘሁ
104. ተራ ወታደር ደምስ አላምረው
105. ተራ ወታደር ገዛሽኝ ወርቄ
106. ተራ ወታደር በጋሻው አታላይ
107. ተራ ወታደር ዓለማየሁ ከልካይ
108. ተራ ወታደር ፀጋዬ ጥሩነህ
109. ተራ ወታደር ገብረጊዮርጊስ ብርሃኔ

ደርግ በእነዚህ አባላት ስብሰብ ተመስርቶ፤ ነገር ግን ከጅምሩ አባል ያልሆኑትን ሁለት ጄኔራሎች የደርግ ሊቀመንበር አድርጎ አሳይቷል። በዚህ መሠረት ጄኔራል አማን 2 ወር፤ ጄኔራል ተፈሪ በንቲ 2 ዓመት በሊቀመንበርነት የቆዩ ሲሆን፤ ከዚያ በኋላ ያለውን ጊዜ መሪነቱን ይዘው የቀጠሉት ሻለቃ መንግስቱ ናቸው። ሁለቱ ጄኔራሎች ስለተጨመሩም ነው ብዙ ጊዜ የደርግ አባላት ቁጥራቸው 111 ተደርጎ ሲዘረዘር የምናየው።

የደርግ ሊቀመንበር መንግስቱ ግንቦት 19 ቀን 1933 ዓ.ም በአዲስ አበባ ከተማ የተወለዱ ናቸው። ውልደትና እድገታቸውን በሚመለከት ጥርት ያለ ትንታኔ አናገኝም። ብዙዎች የደጃዝማች ከበደ ልጅ ናቸው ሲሉ፤ ሌሎች ደጃዝማቹ አጎታቸው፤ አንዳንዶች የእናታቸው አባት አያታቸው፤ የቀሩት አጎታቸው አድርገው ጽፈውታል።

ይህን ለማለት የሚያስችሉ በርካታ መነሻዎችም አሉ። ጥቂቶቹን ለመጠቃቀስ 1ኛ. ከዚያ ሁሉ የቀድሞው ሹማምንት ሳይታሰሩ የቀሩ መሆናቸው፤ ደጃዝማቹ የሞቱ እለት የቤተመንግስቱ ያማረ ምንጣፍ ሄዶ እንደተነጠፈላቸውና፤ መንግስቱ ለመጀመሪያ ጊዜ የቀድሞው ባለሥልጣናት ሞተው ያለቀሱትና ለቅሶ የደረሱት እሳቸው ዘንድ መሆኑ፤ የጃንሆይ ታማኝ ሆነው ሳለ፤ ነገር ግን የንጉሱን ሚስጥር ዘክዝከው ለመንግስቱ መግለጻቸው ... ወዘተ ይጠቀሳሉ።

ሃምሳ አለቃ ኃይለማርያም ወልደ ሳይቀሩ አሳዳጊው ነኝ እንጅ አባቱ አይደለሁም የሚል ቃል እንደተናገሩ ተጽፏል። የመንግስቱ እናት ቤተመንግስት ውስጥ ዝቅ ያለ ሥራ እየሰሩ ይተዳደሩ ነበር መባሉም ለውዝግቡ በር ከፍቷል። ምንም ቢሆን ግን “ውልደትን” በተመለከተ ባለቤቱ የተናገረውን መቀበል የውዴታ ግዴታ ነውና እንዲህ ነው፤ እንዲያ ነው ብሎ መደምደሙ የአንድ ፀሐፊ ተግባር ስላልሆነ ትቼዋለሁ። ምክንያቱም ከላይ የተጠቃቀሱትን አይነት አንታኔዎች መንግስቱ “የሃሰት ወሬ ነው” ብለው ዛሬ ድረስ አስተባብለዋልና ነው። መንግስቱ እንዲታወቁ የፈለጉት በኢትዮጵያዊነታቸው ብቻ እስከሆነ ድረስም ዘር መዘርዘሩ አስፈላጊ አይደለም።

እናም በአዲስ አበባ ጊዎርጊስ ብተክርስቲያን አካባቢ ተወልደው እናታቸውን በ9 ዓመታቸው በሞት ያጡት መንግስቱ በጃንሆይ ጊዜ በውትድርና ተሰማርተው ከነበሩት ከአባታቸው ከሃምሳ አለቃ ኃይለማርያም ወልደ ጋር ሲያድጉ፤ አባታቸው በየተመደቡበት አገር ከፋ፣ ጅማ፣ ድሬዳዋ፣ ሐረር፣ ... አብረው እየዞሩ የልጅነት ጊዜያቸውን ያሳለፉት የቀለም ትምህርታቸውን በመከታተል ነበር።

ከዚያም የኢትዮጵያ ሠራዊት በእንግሊዞች አማካኝነት ሲደራጅ በቀረበው ሀሳብ መሠረት የጃንሆይ መንግስት ወጣት ልጆችን ከልጅነታቸው መልምሎ በወታደራዊና በቀለም ትምህርት አጎልብቶ በተለያዩ ዘርፎች እንዲያገለግሉ ማድረግ ሲጀምር ከእነዚህ ውስጥ አንዱ መንግስቱ መሆን ችሏል።

“የልጅ ወታደርነት” በሚል ስያሜው የሚታወቀው የዚያ ዘመን ምልመላ ከሞላ ጎደል መመዘኛው የነበረው ወላጆቻቸው በአርበኝነቱ ዘመን ያለቁባቸው፤ የባለሥልጣናቱ ይሁኝታና፤ በቀጣሪ መኮንኖች ዘንድ በቅርብ የሚታወቁ፤ እንዲሁም የወታደር ልጆችን ማዕከል ያደረገ ነበር። መንግስቱ የልጅ ወታደር ሆነው እንዲቀጠሩ ያስቻላቸው ተብሎ ሁለት ነገር ሲጠቀስ፤ አንዱ የወታደር ልጅ መሆናቸው፤ ሌላው በደጀአዝማች ከበደ ተሰማ እገዛና ይሁንታ እንደሆነ ይነገራል። ብቻ ግን መንግስቱ በ1946 ዓ.ም ወደ ውትድርና ገብተው አስከ 1950 ዓ.ም ድረስ የዕጩ መኮንኖችን ኮርስ በሆለታ ገነት የጦር ትምህርት ቤት ተከታትለው ከ19ኛው ዙር ተመራቂዎች ውስጥ አንዱ ሆነው፤ የምክትል መቶ አለቃነት ማዕረጋቸውን ይዘው ስራቸውን ጀምረዋል። በተለያዩ ጊዜያቶችም ሁለት ጊዜ ያህል ለትምህርት ወደ አሜሪካ ተገዙው ስለመሣሪያ ይዞታና አስተዳደር ተምረው ተመልሰዋል። በሌሎች የጦር ክፍሎች ተመድበው ቢሰሩም፤ በዋናነት ግን በመሣሪያ ግምጃ ቤት ውስጥ ነው ረጅም ዓመታት ያገለገሉት። በመጨረሻም ወደ ሦስተኛ ክፍለ ጦር ተዛውረው የመሣሪያ ግምጃ ቤቱ ኃላፊ ሆነው ሐረር ውስጥ በማገልገል ላይ ሳሉ በክፍለ ጦሩ አዛዥ ብርጋዴር ጄኔራል ጥላሁን ቢሻኔ ተመርጠው ከሌሎች አባሎቻቸው ጋር ከሐረር ተነስተው አዲስ አበባ 4ኛ ክፍለ ጦር ጊቢ ውስጥ ገቡ። እዚያም መሪ ሆኑ፤ ከዚያ ወጥተውም ቤተመንግስት ገቡ፤ እዚያም መሪ ሆኑ።

አብዮቱ ሲፈነዳ

አቶ ብርሃኑ ድንቄ በቄሳርና አብዮት መፃሕፍቶች መደምደሚያ ላይ አብዮትን በተመለከተ ያሰፈሩትን ሐተታ ሳስቀድም፤ “... ሪፑብሊክን /አብዮት/ በማሰነሳት በአንድ አገር ውስጥ የሚገኘውን ኢፍትህ፣ የመብት መነፈግ፣ ጭካኔ፣ ግፍ፣ የአስተዳደር ንቅዘት ለማረም በፍፁም የማይቻል ነው። የሰዎች ማገበራዊ ድርጅት ከተቋቋመ ጀምሮ እስከዘመናችን ድረስ ብዙ ሪፑብሊኮች እንደተደረጉ በታሪክ አንብበናል፤ ጥቂቶቹንም በዘመናችን አይተናል። ግን ለሰው ልጅ ምን አተረፉለት?” ብለው በመጠየቅ መልሱን ከጀርጅ በርናንድ ሾው እንድንረዳ ይጋብዙናል። “Revolutions have never lighted the burden of tyranny. They have only shifted it to another shoulder.” “አብዮቶች የጭካኔን ሽክም

አቃለው አያውቁም፤ ነገር ግን ወደ ሌላው ትከሻ ያዛውሩታል” እንደማለት።

አምባሳደሩ ሲቀጥሉ፤ “ይህ እውነተኛ ቃል ነው። ግን የሰው ልጆች አትኩረው ሊመረምሩትና ሊጠቀሙበት አልቻሉም። ሰዎች እንደሰዎች ሊያሰቡና እንደሰዎች ሊኖሩ የሚችሉበት አንድ ዘዴ መገኘት አለበት። በበኩሌ በመንፈሣዊ ሪፖርቶችን አምናለሁ። በርግጥ መንፈሣዊ ሪፖርቶችን የቤተ-ክርስቲያን ቋንቋ አይደለም። እኔ ከቋንቋው ጉዳይ የለኝም። ቋንቋ ገለባ ነው። እኛ መፈለግ ያለብን በገለባው ውስጥ የሚገኘውን ፍሬ ነው። እውነተኛ መንፈሣዊ ሪፖርቶች ለየዝሬቱ እየሰሰ መሆኑን አውቃለሁ። እርሱ በባዶ ቋንቋ መጠቀምን አይፈቅድም። እርሱ ስለእውነትና ስለፍትህ ተናገረ። በባዶ ቋንቋ የሚያምኑ ፈሪሳውያን ትምህርቱን ተቃወሙ። ግን ዓለም የርሱን ትምህርት መከተል እስካልቻለ ድረስ ፍትህ ማግኘት አይቻልም” በማለት ጽሁፋቸውን ይደመድማሉ። (ቋሣርና አብዮት ገፅ 69)

የደርግ አብዮትስ? ብለን እንጠይቅ። እንዲያውም ጠያቂው ራሳቸው ጃንሆይ ይሁኑና መላሹ ኮሎኔል ዳንኤል ይሁን። በመንግስቱ ትዝታዎች ቁጠር 1 መጽሐፍ ውስጥ ከአልባሾቻቸው አንዱ ጃንሆይ በእስር ላይ በነበሩ ጊዜ ኮሎኔሉን ጠርተው እንዲህ ማለታቸውን ያስታውሳል፤ “... አንድ ቀን ጃንሆይ “ኮሎኔል ዳንኤልን ለመሆኑ እናንተ ዓላማችሁ ምንድነው?” ብለው ቢጠይቋቸው፤ ኮሎኔል ዳንኤል “ዓላማችን ዝቅ ያለውን ከፍ፤ ከፍ ያለውን ዝቅ ማድረግ ነው” አሏቸው። ንጉሡም “አይሆንላችሁም!” ብለው መለሱላቸው።”

አብዮት ማለት ይህ መሆኑን ስንረዳ በጆርጅ በርናንድ ሾው አባባል ለመስማማት እንገደዳለን። ሌላው እንግሊዛዊ ጆርጅ ኦርዌል ደግሞ “አብዮት በመጀመሪያ ሁሉንም እኩል ያደርጋል፤ ነገር ግን ብዙም ሳይቆይ አንዳንዶች ይበልጥ እኩል መሆናቸውን ያውጃሉ” ብሏል። ኮሎኔል ዳንኤል “ዝቅ ያለውን ከፍ፤ ከፍ ያለውን ዝቅ” ሲሉ ከድጡ ወደ ማጡ ማለታቸው ነው ባይባልም፤ የእኩልነትን ፍልስፍና ገለፃቸው አያካትትም። ከፍ ያሉት ዝቅ ሲሉ ዝቅ ያሉት ከፍ ይሉና፤ ከፍ ብለው ይቀራሉ የማለት ያህል ነው። ስለዚህ በጆርጅ ኦርዌል አባባልም ልንስማማ እንገደዳለን። አብዮት የአንድ አገር ህዝብ የመንግስትን አገዛዝ ተቃዋሚ በትብብር አመፅ ያንን መንግስት በኃይል አስወግዶ በሌላ የመተካት ፍላጎትና ውጤት ነው። ከተሳካ በኋላ የሚተካው መንግስትም ያኛውን አገዛዝ ለመቃወም ያደረሱትን ብልሹ አሰራሮች አስወግዶ የተሻለ አስተዳደር ዘርግቶ ለውጥ ማምጣት ነው። ስለዚህ አብዮት ለውጥ ነውና አገርን ይለውጣል።

የደርግ አብዮት ወደፊት እንደምናገኘው ያስገኛቸው ፍሬ ነገሮች አሉ። ነገር ግን የኢትዮጵያ አብዮት ከሌላው አገር አብዮት የሚለይበት የስልጣን አብዮት ሆኖ መቅረቱ ነው። መስከረም 2 ቀን 1967 ዓ.ም የደርግ ልዑካን ወደ ቤተ-መንግስት ሄደው ለጃንሆይ የአገዛዝ ዘመናቸው ማብቃቱን አረዷቸው።

ደርጎች ገና ከጅምሩ በማንኛውም የኅብረተሰብ ክፍል እንዳይነቀፉ ልዩ ጥንቃቄ ያደርጉ ነበር። እያንዳንዱን እንቅስቃሴያቸውን እክብሮት በተሞላበት ሁኔታ ነው ያከናወኑት። በጆኔራል አማን አሰማርነት ሌሊቱን ሙሉ ጥበቃውን ሲያጠናክሩ አድረዋል። በቤተ-መንግስቱ ዙሪያ ታንክ ሳይቀር አጥምደው አስከብበዋል። በማለዳ ጃንሆይን ለማውረድ ሲሄዱም ሌላ ታሪክ ተፈጥሮ እንዳይወራባቸው ከጃንሆይ ጋር ራስ እምሩ በእማኝነት አብረው እንዲገኙ አድርገዋል። 13 ሆነው የሄዱት የደርግ ልዑካን፤ ቤተ-መንግስት የገቡት ማለዳ ላይ ነው። ጃንሆይ እንደተፈለጉ ተነግሯቸው ከፍቅ እየወረዱ ነውና ልዑካኑ ደንግጠው ጥቂት ጠበቁ። በዝግታ የመጡት ንጉሠነገስት በዙፋኑ አዳራሽ ባለው ወንበር ቀስ ብለው ተቀመጡ።

ሻምበል ደበላ ዲንላ የኮሚቴውን የውሃኔ ቃል ለጃንሆይ አነበቡ፤ “... ለአገርና ለህዝብ ደህንነት ሲባል በዛሬው ዕለት ግርማዊ ቀዳማዊ አጼ ኃይለስላሴ ከስልጣን ወርደዋል፤ ለደህንነትም ሲባልም አስተባባሪው ኮሚቴ ወዳዘጋጀልዎት ቦታ እንዲሄዱ ተወስኗል...” የሚል ጭብጥ ያለው ሃተታ ተነበበላቸው። አንባቢው ከማንበባቸው በፊት የሰጡትን ወታደራዊ ሰላምታ አንብበው ከጨረሱ በኋላም ደገሙት። ጃንሆይ በዝምታ ተውጠው ደቂቃዎች አለፉ። ደርግ ንጉሱን ከስልጣን ለማውረድ በወሰነ ጊዜ አዋጅ አውጥቶ አዋጁንም በወታደራዊ ማርሽ ታጅቦ በመገናኛ ብዙሃን ለህዝብ እንዲቀርብ አድርጓል።

“በኢትዮጵያ የኖረው ዘውድ በህዝቡ ዘንድ በቅን ልቦና የአንድነት ምልክት ሆኖ ታምኖበት ቢቆይም ለ50 ዓመታት አገሪቱን የመሩት ንጉስ ከህዝብ የተሰጣቸውን ስልጣን ለራሳቸውና በአካባቢያቸው ለሚገኙ ሰዎች በማዋል አገሪቱን አሁን ካለችበት ከፍተኛ ችግር ላይ በመጣላቸው፤

አሁን በእድሜ መግፋት ሳቢያ ይህን ከፍተኛ አገር የመምራት ኃላፊነት ሊሸከሙ የማይችሉ መሆኑን በመረዳት፤

ያለው የህዝብ ምክር ቤት አመራረጥ ዲሞክራሲን ያልተከተለ፤ እስካሁን ያገለገለውም ለህዝብ ሳይሆን ለዘውዳዊው ስርዓት በመሆኑ፤ የአገሪቱ መሠረታዊ ችግር የሆነው የመሬት ይዞታን የሚያሻሽል ሕግ ከማውጣት የተቆጠበ፤ አባላቱም ከህዝብ የተሰጣቸውን ከፍተኛ ስልጣን ለግል መጠቀሚያ አድርገው በህዝብ ላይ ተጨማሪ ችግር እያደረሱ

በመሆኑና አሁን የምክር ቤቱ መኖር ለ“ኢትዮጵያ ትቅደም” መርህ እንቅፋት ስለሚሆን፡

የ1948ቱ ሕገ-መንግስት የተዘጋጀው ለንጉሱ የፈላጭ ቆራጭነት ስልጣን የሰጠ ለውጭ ዓለም ደግሞ ዲሞክራሲያዊ አስተዳደር ያለ ያስመስላል እንጂ እውነተኛ ዲሞክራሲ የሌለበት፤ ለህዝብ ጥቅም ታስቦ ያልተዘጋጀ፤ ለሰው ልጅ ተፈጥሮ የሰጠውን መብትም ከንጉሠነገሱ የተሰጠ የሚል፤ ኢትዮጵያን ለማስቀደም ለተጀመረው ህዝባዊ እንቅስቃሴና የኢኮኖሚ፣ የፖለቲካና የሶሻል እድገት መሻሻል ተፃራሪ በመሆኑ፣ የነበረው የመሣፍንት አገዛዝ ስርዓት ባስከተላቸው ጉድለቶች አገሪቱን በኢኮኖሚ፣ በማኅበራዊና ፖለቲካ አዘቅት ውስጥ ስለጣላትና ባለንበት የመሸጋገሪያ ወቅት ልዩ ልዩ የፀጥታ ችግሮች በመፍጠራቸው ችግሮችን አስወግዶ አገሪቱን ወደፊት ለማራመድ የሚያስችል ለህዝብ ጥቅም የተሰለፈ ጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ለመፍጠር በመታሰቡ” በሚል የአዋጁ መግቢያ ተነበበ።

አንድ አዲስ ስልጣን ያዥ ኢትዮጵያዊ መንግስት የተለመደውን ህዝብን የመሸንገል ተግባሩን ለማከናወን ከዚህ የተሻሉ ቃላትን መቀሸርና ማንበብ የሚጠበቅበት አይመስልም። “ስልጣን የህዝብ ነው” ይሉናል። ኢትዮጵያ ውስጥ ስልጣን የህዝብ ሆኖ ያዩ ትውልድ ካለ ይመናቸው እንጂ በኢትዮጵያ ከዘውዳዊ አገዛዙ ማከተም በኋላ ሆኖ አያውቅም። ስንመለስ አዋጁ፤

1ኛ. ንጉሡን ከስልጣን ማውረድና በአልጋውሽ መርዕድ አዝማች አስፋውስን መተካት፤

2ኛ. ንጉሡን የሚተካቸው ንጉስ ከርዕሰብሔርነት ውጪ ምንም የፖለቲካና የአስተዳደር ስልጣን እንደማይኖራቸው፤ (ሁለቱ አዋጆች ተግባራዊ አልሆኑም)

3ኛ. የሕግ መምሪያና መወሰኛ ምክር ቤት መዘጋቱን፤

4ኛ. የጦር ኃይሎች፣ የፖሊስ ሠራዊትና የብሔራዊ ጦር አስተባባሪ ኮሚቴ የመንግስትን አመራር መያዙን፤

5ኛ. የኢትዮጵያ ትቅደም መርህን የሚቃወም፣ የሰራ ማቆም አድማና ሠላማዊ ሰልፍ ያለፈቃድ ማድረግና የህዝብን ፀጥታና ሠላም የሚነሳ ተግባር መፈፀም መከላከሉን፤

6ኛ. የኢትዮጵያ ትቅደምን መርህ ተቃውመው ወንጀል የሚፈጽሙትንና በቀድሞው መንግስት የዳኝነትና የአስተዳደር በደል የፈፀሙትን ያለአግባብ የመበልፀግ ወንጀል የፈፀሙትን ሰዎች ጉዳይ የሚመለከት ይግባኝ የሌለበት ፍርድ ቤት መቋቋሙን ደንግግን።

ወደጀመርነው ወዳጃንሆይ ዝምታ እንመለስ።

ጃንሆይ የደርግን ንባብ ሲያደምጡ ደበላ ዲንሳ ለጃንሆይ ያነበቡትን በአንዲት ዓረፍተነገር የተዋቀረች መርዶ ያደመጡት ንጉስ ከደቂቃዎች ድንዛዜያቸው እንደመንቃት ብለው አንባቢውን ትኩር ብለው ማየት ጀመሩ። አልሂድም ቢሉስ? የሚል ውጥረት ይዟቸዋል ልዑካኑ። መልስ ሲጠፋ አንባቢው ወደራስ እምሩ ቀረብ አሉና “ልዑልነትም አንድ ያደርጉ እንጂ። ሰዓት እያለቀብን ነው፤ ግርማዊነታቸውን ፍጠኑ ማለት አልችልም” አሉ በአክብሮት።

ራስ እምሩም ቁጭት ላይ ነበሩ። ምክንያቱም በተደጋጋሚ ለአብሮ አደጋቸው ጃንሆይ በቀና መንፈስ ለውጥ እንዲያደርጉ፣ ሕገ-መንግስቱ እንዲሻሻል፣ ስርዓቱ እንዲለወጥ ወንድማዊ ምክራቸውን ሲለግሱ የኖሩ ናቸው። ጃንሆይ ግን እንዲህ ያለውን ጉትጎታ አይወዱትም ነበርና በአምባሳደርነት እየሾሙ ያርቋቸው ነበር። ቁጭታቸው ከዚህ የመነጨ ነው። አሁን ግን ራስ እምሩ ወደ ጃንሆይ ጠጋ ብለው “አንዳሉት ማድረግ ነው እንግዲህ፤ ሁሉም ነገር አልቆለቃል፤ ሌላ አማራጭ የለንም” አሏቸው። ጃንሆይ ወደ አብሮአደጋቸው ቀና አሉና በማይሰማ ሹክሹክታ ጥቂት ቃላት ተለዋወጡ።

በመጨረሻም ንጉሡ መናገር ጀመሩ፤ “ያነበባችሁትን ሠምተናል፤ የኢትዮጵያ ንጉሠነገሰት ስንሆን ስም ብቻ አይደለም፤ ቢሆንም በየጊዜው የሚለዋወጠው ነገር ደግሞ ለአገር የሚጠቅም ነገር እስካለበት ያነበባችሁትን ሰምተናል። የኢትዮጵያን ታሪክ ጠብቃችሁ ማልማት ከቻላችሁ የእኛ ታሪክ እዚህ ላይ ያበቃል፤ ካልቻላችሁ የኖንተ ታሪክ እዚያ ላይ ይቆምና የእኛ ይቀጥላል። አገራችንንና ህዝባችንን በምንችለው አገልግለናል። የኢትዮጵያ ህዝብ እድል የእኛን መወገድ የሚጠይቅ ከሆነ

ግን ስራችንን አቁመን ማንኛውንም ነገር ለመቀበል ዝግጁ ነን። አሁን ተራው የእኛ ነው ካላችሁ ኢትዮጵያን ጠብቁ" ብለው አበቁ። (ጃንሆይ እውነትም ነብይ ቢባሉ ያንሳቸዋል። ያሉት አልቀረም ደርግ ከነርዕዮቱ ወድቆ የቀድሞው የጃንሆይ ዘመት ካፒታሊዝም እንደወረደ በኢትዮጵያ እየተሰራበት ይገኛል።)

ይህ ሁሉ ሲሆን የቴሌቪዥን ጋዜጠኞች ካሜራቸውን ተክለው እየቀረፁ ነው። አንባቢው ደበላ ዲንሳ ለገነት እየለ የገለፁትን እና በቁጥር 1 ትዝታዎች የተካተተውን ጽሁፍ መሠረት አድርገን እንቀጥል፤

"መልስ አልሰጠናቸውም፤ ልባችን ተነክቷል። እኛም አገራችንን በቅንነት ለማገልገል ስለሆነ የተነሳነው ባሉት ሙሉ በሙሉ የምንሰማማ ነበርን። ለህዝብና ለአገር ያለንን ቀና አስተሳሰብ ባንጠራጠርም፤ በአንፃሩ ወጣቶችና ልምድ አልባዎች በመሆናችን የወደፊቱ አካሄዳችን ላያሳስቦን አልቀረም" ብለዋል። ጃንሆይ ንግግራቸውን ከጨረሱ በኋላ ሌላ ፀጥታ ተከተለ።

"ግርማዊ ሆይ፤ እባክዎን ይከተሉን፤ እንሂድ" የት ነው የምንሂደው? የት ነው የምትወስዱን?" አሉ ቆጣ ብለው።

"ለግርማዊነትዎ ማረፊያ ልዩ ስፍራ ተዘጋጅቷል"

"እኮ የት ነው እሱ?"

"እዚህ አዲስ አበባ ውስጥ ነው ግርማዊ ሆይ። ለደህንነትዎ ተብሎ በምስጢር የተያዘ ቦታ ስለሆነ ትክክለኛ ስፍራውን ለመንገር አልተፈቀደልኝም"

"እንደ አሸከር ሊከተለን ይችላል?"

"አዎን ግርማዊ ሆይ፤ ሊከተልዎት ይችላል። ማንን ነው የሚፈልጉት? ስሙ ማን ነው?"

"ስሙን ምን አስጠየቀህ? እንደ አሸከር ነው የምንፈልገው ካልን አይበቃም" ቆጣ አሉ። "ወሰኔ" ብለው ተጠሩ። ወሰኔ በፍጥነት ቀርቦ እጅ ነገ። ጃንሆይ ጥያቄያቸውን ቀጠሉ። "መፃሕፍትስ ይዘን መሄድ እንችላለን?" አይ ቀን! ፈቃድ ፈቃድ ሲጠይቅ፤

"የፈለጉትን ያህል ግርማዊ ሆይ። የፈለጉትን ያህል መውሰድ ይችላሉ" አሏቸው። ጃንሆይ እንደመነሳት ሲሉ፤ ትሁቱ ራስ እምሩ "እኔስ ልከተላቸው እችላለሁ?" ብለው አስፈቀዱ። ለጊዜው እንደማይቻልና ወደፊት እየመጡ ግየት እንደሚችሉ ሲነገራቸው ቀሩ። ጃንሆይ በዝግታ መራመድ ጀመሩ። በመርዶ ነጋሪያቸው መሐል ሲያልፉ የመሣሪያ አያያዙን አይተው፤

"ለምንድነው መሣሪያህን እንዲህ አንጠልጥለህ የያዘው?" ብለው ጠየቁ በእርጋታ።

"ለአያያዝ እንዲመቸኝ ነው ግርማዊ ሆይ"

"እኛን ለመያዝ?"

"አይደለም ግርማዊ ሆይ መሣሪያውን ማለቴ ነው" የሚል መልስ ሲያገኙ ፈገግ ብለው በእርጋታ ጉዟቸውን ቀጠሉ። ከአዳራሹ ወጥተው በረንዳው ላይ እንደደረሱ ያቸን ያማረች ሮልስ ሮይስ መኪናቸውን በፃይናቸው ያማትሯት ገቡ፤ የለችም። የሞተረኞች እጃቸውን የለም። "የት አለች መኪናዎ?" ብለው ጠየቁ። ከደረጃው ስር የቆመችውን ያረጀች ሠማያዊ ሮልስዋገን ጠቆሟቸው።

ደርግ ይህን ያደረገው ከተማዋ ውጥረት ላይ ስለነበረች ትኩረት ላለመሳብ-ሲል ብቻ ነው። ሆነ ብለው ክብራቸውን ለመንካት ነው እያሉ የፃፉ ፀሐፍት አሉ። ነገር ግን ደርጎች መፈንቅለ መንግስት እንደመሆኑ መጠን ንጉሡን በቁጥጥር ስር ማዋል ግዴታቸው የነበረ ዋና ነጥብ መሆኑ ግልፅ ነውና ሂደቱን እስከ እስር ቀጥለውበታል። በስተመጨረሻ ታመው ውጭ አገር ሄደው ካልታከሙ የሚል ነገር ሲነሳ ለደርግ አጣብቂኝ ሆኖ አፍነው እስኪገደሏቸው ድረስ የነበረው አያያዝና እንክብካቤ ጥሩ የነበረ መሆኑን ስናጠን፤ ገና ከወዲሁ የንጉሡን ክብር ዝቅ በማድረግና ስሜታቸውን በመጉዳት አረመኔነታቸውን ይፋ ለማድረግ አይሞክሩም። ጊዜው ካለፈ በኋላም ይህን ጉዳይ በተመለከተ የሁሉም አባላት ቃል መነሻ ምክንያቱ "ዓይን ውስጥ ላለመግባት" የሚል ነው። ያን በማድረግ የሚገኝ ፖለቲካዊ ትርፍም በወቅቱ አይኖርም።

ጃንሆይ በእርጅና ምክንያት ይሁን፤ ሁኔታውን ቀድመው በማወቃቸው ይሁን ለመገመት በሚቸግር መልኩ ፍፁም መረጋጋት ይታይባቸው ነበር። አልገረማቸውም፤ አልተረበሹም፤ የደነገጠ ሰው የሚያሳየው የፊት ገፅታ አልታየባቸውም፤ እልህ፤ ቁጭት አብረዋቸው አልነበሩም። እነዚህን ስሜቶች ሆነ ብለው ደብቀዋቸው ከሆነ ከፍተኛ

ሰሜትን የመደበኛና የማሰመሰል ችሎታ አላቸው ከማለት በቀር ምንም ሊባል እንደማይችል ያልገለፀ የዓይን እማኝ ፈልገን እናገኝም።

ጃንሆይ ከቤተ-መንግስታቸው ወጥተው ወደ 4ኛ ክ/ጦር ሲወሰዱ በቀጥታ ተከፍታ ወደጠበቀቻቸው ቮልስ አመሩ። ሾፊሩ ዳንኤል አሰፋው ነው። አጠገቡ ፈርጣማ ወታደር ተቀምጧል። ጃንሆይ ከኋላ ተሳፋሩ፤ አሸከራቸው ወሰኔ ከጎናቸው ተቀመጠ። በዚያ ጊዜ በመንገድ ሲያልፉ መሬት ይሰም የነበረው ህዝብ “ሌባ! ሌባ!” ይላቸው ነበር። “ህዝብ” ለማለት ባይቻልም ያልተለመደውን እንቅስቃሴ አይተው በቤተ-መንግስቱ አቅራቢያ ቆመው የነበሩ ሰዎች ቃሉን በጋራ ብለውታል። ጃንሆይ ለዚህ ቃል ጆሮ የሰጡት አይመስልም።

መኪናዎ በፊት በር በኩል ነበርና የቆመችው፤ ጃንሆይን ይዛ በሐልተን ቁልቁለታማ ጎዳና ተፈትልካ 4ኛ ክፍለ ጦር ጊቢ አደረሰቻቸው። የደርግ አብዮት ተሳካ። የኢትዮጵያ አብዮት ፈነዳ። “አብዮት” የሚለው ቃልም ለኢትዮጵያውያን ዜጎች መጠሪያ ስም ሆኖ ከእነመንግስቱ ተርታ ተሰለፈ።

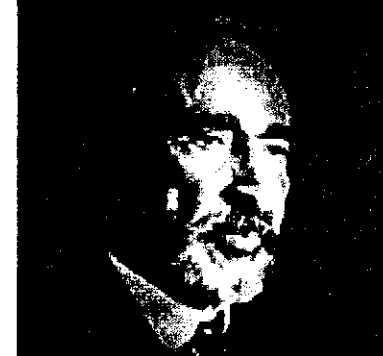
በኢትዮጵያ ለ5,800 አመታት ያህል (የኢትዮጵያ የ5ኛ ዓመት ታሪክ ከኖላ እስከ ኢህአዴግ የሚለውን የዚህን መፃህፍት የመጀመሪያ ክፍል ልብ ይሏል) የዘለቀው ንጉሣዊ አገዛዝ ባየነው መልኩ አከተመ። ጃንሆይ የኢትዮጵያ 314ኛው ንጉሠነገስት ናቸው። ለረጅም ዓመታት በሰልጣን ላይ በመቆየትም የሪከርድ ባለቤት ናቸው። የመጨረሻው ንጉሠነገስት በመሆንም በኢትዮጵያ የመጀመሪያው ናቸው። ከኢትዮጵያዊ ንጉሠነገስቶች ውስጥም ብቸኛው የእድሜ ባለፀጋ ሆነው ረጅም እድሜ ምድር ላይ የኖሩት (83 ዓመት) ጃንሆይ ብቻ ናቸው።

አስተዋዩ፣ ብልሁ፣ ሰልጣኔ ናፋቂው፣ በበሰለ ንግግራቸው ነብይ የተሰኙት፣ የአፍሪካ አባት፣ የራስተፈሪያን አምላክ... ሰልጡት የኢትዮጵያ መሪ ግርማዊ ቀዳማዊ አጼ ኃይለስላሴ... በዚህ አይነት ከሰልጣን ከወረዱና ከታገቱ በኋላ የእስር ጊዜያቸው ምን መስሎ ምን ያህል ቆዩ? እርጅናውስ እንዴት አደረጋቸው? አሟጧቸውስ? የቀብር ስርዓቱስ?

የሚሉትን ነጥቦች በተከታዩ “ጃንሆይና ፍጥራቸው” በሚል ንዑስ ርዕስ ስር በአጭሩ አይተን እናልፋለን።

ጃንሆይና ፍጥራቸው

ጃንሆይ ይህ ሁሉ ሲራ ሲከናወንባቸው ደንዝዘው ያዩ የነበሩት ለምንድነው? የሚለው ጥያቄ ከብዙሃኑ ኢትዮጵያዊ ተሰንዝሯል። እንዲህ ያለ ጥያቄ ለማንሳት የተቻለውም እኒያ ጠላታቸውን ሁሉ በዘዴ ያንበረክኩ የነበሩት ብልሃተኛ ሰው ዛሬ ምን ነካቸውና እንቅስቃሴውን እያዩ ቸል አሉ? በሚል መነሻ ነው።

ብርሃኑ ድንቄ እንዲህ ይላሉ “አጼ ኃይለስላሴ በሚያስደንቅ ችሎታ የውስጡንና የውጭውን የፖለቲካ ፉትቦል እንደተጫወቱ አያጠራጥርም። በዚህ የውስጥና የውጭ የፖለቲካ ኳስ ጨዋታ እርሳቸውን ያሸነፉ ተቃዋሚ ቡድኖች እነማን እንደሆኑ የሚጠይቀኝ ቢኖር ሁለት ብቻ እጠቅሳለሁ፤ 1ኛ. ወደፊት አርቆ የማስተዋል ሰጦታ ጉድለት፤ 2ኛ. እርጅና” በማለት “አርቆ የማስተዋል ሰጦታ ይጎድላቸዋል ስል አዋቂ አይደሉም ማለቱ አይደለም። ግን በተፈጥሮአቸው በእድል የሚያምኑ ስለሆኑ አለት በአለት ሊሰሩት የሚፈልጉትን ብቻ እየፈፀሙ የቀረውን ለእድል የተውት ይመስላል” ይሉናል። የፀሐፊው ድምዳሜ “ጃንሆይ ዛሬን በነገ ዓይን ማየት አልቻሉም” የሚል ነው። ጃንሆይ የፈለጉት ነገን በዛሬ ዓይን ማየት ነበርና።

እንደተባለውም በተለይ በስተመጨረሻ ሁሉንም ነገር ለእድል ትተውት ነበር። ይህን ድምዳሜ የሚያጠናክር ሌላ ገለፃ እንይ። ፍቅረማርቆስ ደስታ “የበጋው መብረቅ” በሚል ርዕስ የጄኔራል ጃግ ኪሎን የሀይወት ታሪክ በፃፈበት መጽሐፍ ጄኔራሉ ጃንሆይ ያሏቸውን ለደራሲው ሲገልፁ፤ “... እግዚር የሰጠንን መንግስታችንን አንተም ብትጨመር የሚነቀንቅ የለም፤ እግዚአብሔር በቃ ካለ ደግሞ ማንም ቢረዳን መንግስታችን ሊቀጥል አይችልም” ብለዋቸዋል።

ከዚህም በላይ በክቡር ዘበኛ አዛዥ በጄኔራል አበበ ተቀናባብሮ የነበረውን ደርግን የመበታተን ዘመቻ እንደነሱ ጃንሆይ “አንተ ሰው አርፈህ ተቀመጥ” ብለው የአሰትተዋቸዋል።

ጃንሆይ የህዝብ አመፅ ከተነሳ በኋላ የሚወሰድ የኃይል እርምጃ መጨረሻው ታሪክን ማበላሸት መሆኑንም ያውቃሉ። ባለፈው ምዕራፍ አልጋወራሽ እያሉ በጃንሆይ ለተሰበሰበው ህዝብ ጽፈው የላኩት መልዕክት ላይ ደጋግመው ሹዋቻቸውን ሲያሰጠነቅቁ እንብበናል። “ለወደፊት ይህን የመሰለ የህዝብ መሰብሰብና በመንግስት ስራ መግባት የሚያስፈልግ አይደለም...” እያሉ የሩሲያን አብዮት ምሳሌ እየሰጡ ያስጠነቅቁትም ህዝብ ካመፀ መንግስት ዋጋ እንደሌለው ተረድተው ለማስረዳት የተጠቀሙት ምሳሌ ነበር። ከእነዚህ ነገሮችና ከወቅቱ ነባራዊ ሁኔታ አንፃር በመነሳት መንግስታቸው ማብቃቱን ስለተረዱት ቀሪውን ለእድል ብቻም ሳይሆን ለፈጣሪ ትተውታል ሊባል ይችላል። ምንም ቢሆን ግን ጃንሆይ በተፈጥሮ ባህሪያቸው ጠላታቸውን ካላንበረከኩ እንቅልፍ የማይተኙ ነበሩና አንድ ነገር ያደርጋሉ ተብሎ ይጠበቅ ነበር። ግን ምንም አላደረጉም። ለምን? አርጅተዋል ነው መልሱ።

ጃንሆይ የቅርብ ሰዎችም እንደሚመሰክሩት በቀን 20 ሰዓት ያህል እየሰሩ የኖሩ ናቸው። እረፍትም ሆነ ከስልጣን ገለል ማለት አልፈለጉም።

የጃንሆይ እርጅና ለውድቀታቸው እንደ አንድ ግብአት የሚቆጠር ነው። እሳቸው አርጅተው በወሣኝ ወሣኝ ጉዳዮች ላይ አፋጣኝ እርምጃ መውሰድ ሲያቅታቸው በዙሪያቸው ያሉ ሹማምንት ሊያግዟቸው ይገባ የነበረ ቢሆንም፤ በጣት ከሚቆጠሩት በቀር ሌሎች ንቅዝ ስለነበሩ እንኳን የዙፋኑ ጠበቃ ሊሆኑ ለራሳቸው ህልውና እንኳ ጥብቅና የሚቆሙበት ደረጃ ላይ አይገኙም። ይህም ስለሆነ ሹማምንቱ “ከሸተቱ አይቀር ጥንብት ክርፍት” በሚል መርህ ንቅዝታቸውን አፋጥነው ቀጥለው የግል ሐብት ሲያጋብሱ በእሳት ላይ ቤንዚን እንደሚባለው አደረጉት። ጃንሆይ ብቻቸውን ነበሩ። በዚህም ላይ በእርጅና ምክንያት ፈዘዋል። ያለማንገራገር ታሰረዋል።

የጃንሆይን እርጅና በሚመለከት ከዶ/ር ኃይለገብርኤል ደሣለኝ አንድ ገጠመኝ እንሰማ። በመውደቂያቸው የመጨረሻ ወራት ላይ አዲሱ ጠቅላይ ሚኒስትር ሚካኤል እምሩ አዲሱን ተሸሚ መርጠው በጃንሆይ ለማሸም ወደቤተመንግስት ያመራሉ። ለትምህርት ሚኒስትርነት የተመረጡትን ዶ/ር ኃይለገብርኤልን ይዘው ጃንሆይ ፊት በመቅረብ “ጃንሆይ አዲሱ የትምህርት ሚኒስትር እነሆ” ሲሉ ጃንሆይ እንደመባኘንም እንደመደንገጥም ብለው አንድ ጥያቄ ሠነዘሩ። “ትምህርት ምንድነው?” ተሸሚው ያልጠበቁት ጥያቄ ቢሆንም አንዳንድ ገለፃዎችን ስለ ትምህርት

ማድረግ ሲጀምሩ፤ ጃንሆይ “አይደለም!” ብለው አቋረጧቸው፤ ቀጠሉና “ትምህርት ማለት ምን ማለት ነው?” ካሉ በኋላ ራሳቸው ንጉሡ መልስ መስጠት ጀመሩ። ከንግግራቸው ውስጥ ግን አንዱም ቃል ከትምህርት ጋር የማይገናኝና ቅብጥርጥር ያለ የቅዥት ገለፃ ነበር። “ይህ አንድ ነገር አስረዳኝ” ይላሉ ምሁሩ ተሸሚ ዶ/ር ኃይለገብርኤል “ለካንሰ ንጉሡ በእርጅና ምክንያት በትክክል ማሰብ አቅጥቻቸው ነበር” በማለት የተሰማቸውን ሐዘን እያሰታወሱ ተርከዋል። (አዲስ ነገር 2001 ዓ.ም) ትምህርት ጥንቃቄ ያስፈልገዋል ብለው ለረጅም ዓመት የትምህርት ሚኒስትርን ስልጣን ራሳቸው ነበር የያዙት። በመጨረሻ ግን የቃሉ ትርጉም ሳይቀር ጠፋባቸው። እነዚህን የመሳሰሉ የመርሳትና የመሳት ባህሪ በተደጋጋሚ ማሳየት የጀመሩት ገና ከስልጣን ሳይወርዱ ጀምሮ ነው። በዚህ ሁኔታ ያለ ንጉስ ዘዴው ቢጠፋበት አይገርምም።

ጃንሆይ ከቤተ-መንግስት ተወሰደው 4ኛ ክፍለ ጦር ጊቢ በቁም እስር ላይ ቆይተው፤ እንደገና ደግሞ ወደቤተ-መንግስቱ ጊቢ ተመልሰው በአንድ መካከለኛ ቤት ገብተው እንዲኖሩ(እንዲታሰሩ) ከተደረገ በኋላ ፍፃሜያቸውም እዚያው ሆኗል።

በቁም እስር ላይ በነበሩበት ጊዜም ምግብ ከቤተ-መንግስት እየሄደላቸው፤ አሽከሮቻቸው በስርዓቱ እያገለገሏቸው፤ ዘመዶቻቸው እየጠየቁቸው በክብር እንዲያዙ መደረጉን የደርግ አባላቱ መንግስቱን ጨምሮ ይገልፃሉ። እንዲያውም ልዕልት ተናኘወርቅ ከእኛ ጋር ትቀመጥ ስላሉ ደርግ ፈቅዶ አብረዋቸው እንዲሆኑ ተደርጓል።

ደርግ ከ4ኛ ክፍለ ጦር ለቆ ወደ ታላቁ ቤተ-መንግስት በማምራት ቢሮውን የጃንሆይ ጽ/ቤት የነበረውን አድርጓል። በጊቢው ውስጥ አፄ ምኒልክ አሠርተው ይኖሩበት በነበረው አሮጌ የእንጨት ፎቅ ስር አንድ መለስተኛ ቪላ ነበርና ያ የጃንሆይ መኖሪያ እንዲሆን ተደረገ። በጊቢው ውስጥ አበቦችና አትክልቶች የሚገኙ ሲሆን፤ ለጃንሆይ የሚከፋ አልነበረም። አጥሩንም ሰፋ አድርገው ሠርተው እንዳይወጡ በጥብቅ ማስጠበቅ ጀምረዋል። ከደርግ አባላት ውስጥም ከ3 የማይበልጡ ሰዎች ብቻ እየሄዱ ያነጋግሯቸው ነበር። ዋናው ሻለቃ መንግስቱ ናቸው።

ጃንሆይ አንዳንድ ጊዜ እንደመቃዥት ያድርጋቸው እንጂ፤ ብዙ ጊዜ በትክክል ሲናገሩ ተደምጠዋል። መንግስቱ ኃይለማርያም ትዝታቸውን ሲገልፁ፤ “ከስልጣን ከመውረዳቸው በፊትና በኋላ በጠቅላላው ያነጋገርኳቸው ሦስቱ ወይም አራቱ ቢሆን ነው። ብቻዬን ሳይሆን ከኩሎኔል አጥናፋ ጋር (ያኔ ሻለቃ) እንዲሁም ከሌሎች ጥቂት የደርግ አባሎች ጋር። በመጀመሪያ የሄድነው አራተኛ ክፍለ ጦር እንደደረሱ ከሌሎች ጓዶቻችን ጋር ሆነን ነው። እኔ ቀርቤ በአክብሮት አነጋገርኳቸው። “ግርማዊ ሆይ፤ እዚህ እንድትሆኑ ያደረግነው አሁን

ባለው የአገራችን ተጨባጭ ሁኔታና ችግር ምክንያት ለዕርስዎ ደህንነት ጥበቃ ሲባል ነው። እና መቼም እንደ ኢየሱሳይ ቤተመንግስት ባይሆንም የሚያስፈልገው ነገር እንደግዴታዎቻችን ተስፋ አደርጋለሁ። በነደለ ነገር ይጠይቁ” ብዮቸው አስገብተናቸው ነው የወጣነው።

መንግስቱ ጃንሆይ የሚያሰቡት ኢትዮጵያን ከፍተኛ ቦታ ላይ አድርጎታለሁ ብለው ነው በሚል መነሻ “እሳቸው የነበሩበትን ስርዓት ለማስታወስ ጉልታዊው ስርዓት ብዬ ሰናገር፤ ጉልታዊ ስርዓት አትበል! ጉልታዊውን ስርዓት ከደመሰሰነው ጊዜ የለውም” ማለታቸውን ያስታውሳሉ። ጃንሆይ ከህዝብ ርቀው በመኖራቸው ምክንያት ሰው ስለሳቸው ያለውን አስተያየትና ግምት አያውቁም ማለት ይቻላል የሚሉት መንግስቱ “አንዳንድ ነገር ሲነገራቸው እንዴት ሆኖ? ከየት ነው እንዲህ ያለውን ፈጥራቸው የምታውሩት? ነበር የሚሉት” በማለት “ስለህዝቡ የኑሮ ደረጃ ስለችግሩ እንኳን ሲነገራቸው “ኢትዮጵያን የት ታውቋትና? ነበር የሚሉን” ሲሉ ያክሉበታል።

“ ስለ ለውጥ ሰናነሳባቸው “እናንተ ይህን ውጭ ሄዳችሁ የቀላወጣችሁትን ነገር አምጥታችሁ ነው እዚህ የምትናገሩት። ይህንን ህዝብ አለግወቀና አለመረዳት ነው” አሉን።”

ገነት አየለ ትጠይቃለች “ማን መሆንዎን አውቀዋል?”

መንግስቱ “በእሳቸው ግምት አብዮቱን የቀሰቀሱትና አገራቱን በመምራት ላይ ያሉት ጄኔራል አማን ናቸው። “ጀኒናር አማን የታለ? መጥቶ ያነጋግረኝ” ነው የሚሉት እንጂ ሻለቃ መንግስቱ ብለው አያውቁም። እኛም ጄኔራል አማንን ሲሉ፤ ጄኔራል አማንን እናቀርብላቸው ነበር። ልዕልት እከሌን ሲሉም ይምጡላቸው ነበር የምንለው እንጂ ከልክለን አናውቅም” (ትዘታዎች ቁጥር 1 ገፅ 130)

ጃንሆይ እስር ላይ ሆነው ከአንበሳቸው ናፍቆት በስተቀር በሰላም ኑሮአቸውን እየገፉ የነበረ ቢሆንም፤ ድብርቱን አልቻሉትም። ለዚህ መፍትሄ ይሆን ዘንድም ከጠባቂዎቻቸው ጋር አንዳንድ ቀልዳቀልዶችን በጥያቄና መልስ ዓይነት መወያየት የጀመሩ ይመስላል። አንድ ቀን ከጠባቂዎቻቸው ውስጥ አንዱ የሆነውን ወታደር “እስቲ ጠመንጃህን ልየው” ይሉታል። ወታደሩም በአክብሮት ይሰጣቸዋል። ጃንሆይ በሣቅ ተፍለቀለቁና “አይ ሞኛ፤ ጠባቂዎችን ሆነህ እንዴት መሣሪያህን ትሰጠናለህ?” ብለው በፈገግታ ይመልሱለታል። እነዚህን የመሰሉ ንግግሮች የሚያደርጉት በጊቢያቸው ውስጥ ይንሸራሸሩ በነበረበት ጊዜ መሆኑን መንግስቱ ያስታውሃሉ።

ጃንሆይ እንዲህ ያለ ጭውውት ሲያደርጉ ይቆዩና ወዲያው ደግሞ የመላት ሁኔታ ያንፀባርቃሉ። እነመንግስቱ ሊያነጋገሯቸው ሲሄዱ፤ “እናንተዬ፤ ደግሞ ደህና ነው?” ብለው ይጠይቋቸዋል። ቻርለስ ደጎል እ.ኤ.አ

በ1970 ዓ.ም ሲሞት ጃንሆይ ለፈረንሳይ ህዝብ የሐዘን መግለጫ ልከዋል። ይወዱት ስለነበርም በጣም አዝነዋል። ያ ከሆነ ከ4 ዓመት በኋላ ደህና ነው? ብለው መጠየቃቸውና ሌሎች ተመሳሳይ ተደጋጋሚ የመሳት ባህሪያቸው እየባሰ ሲቀጥልም ነው ጤናቸው አሳሳቢ ደረጃ ላይ መድረሱን በቀላሉ ደርጎች መረዳት የቻሉት።

ደርግ አንድ ራሱን የቻለ “የእስር ቤት ጥበቃ ኮሚቴ” አቋቁሟል፤ የሁሉም የጥበቃዎች የበላይ ኃላፊ ኮሎኔል ዳንኤል አስፋው ነበር። ሐኪማቸው ፕሮፌሰር አስራት ወልደየሰ ነበሩ። ፕሮፌሰሩ ጃንሆይን እየሄዱ ያዩዋቸው ነበር። የጥበቃ ኮሚቴውም የጤንነታቸውን ሁኔታ ለደርግ በየጊዜው ሪፖርት ያደርጋል።

ከጊዜ በኋላ ህመማቸው እየከፋ ሄደ። ፊኛቸውን እንደታመሙ ተገለፀ። ፕሮፌሰር አስራት የጃንሆይ በሽታ አሳሳቢ ስለሆነ፤ “ውጭ አገር ሄደው መታከም አለባቸው” አሉ። ይህን ሀሳብ ደርግ ተወያየበት። የማይሞከር ነበር። ኩዴታ የተከናወነበትን ንጉሠነገስት፤ በቁጥጥር ስር የዋለ መሪ ውጭ ልክ ማሳከም ምን ያህል ፈተና መሆኑ ለማንም ግልፅ ነው። ይህንን ለሐኪማቸው አስረዱና፤ “ነገር ግን እዚህ እንዲታከሙ የሚያስፈልገውን ወጪ፤ የሚያስፈልገውን ትብብር እናድርግ” አሉ መንግስቱ።

ፕሮፌሰር አስራት “የማይቻል ከሆነ ምን ይደረጋል? እዚህ ህክምናውን እንሞክራለን። ለህክምና የሚያስፈልጉ መሣሪያዎችንና አጠቃላይ ሁኔታውን አጥንቼ ልምጣ” በማለት ሄዱ። ተመልሰውም “የህክምና እቃው ተግልቶ የሚገኘው ጥቁር አንበሳ ሆስፒታል ነውና እዚያ እንዲታከሙ ይፈቀድልን” አሉ። አሁንም ሻለቃ መንግስቱ እዚያ ይሄዱ ቢባል የሚፈጠር ግርግር ይኖራል በማለት ስጋት “እቃው እዚህ ቢመጣስ?” አሉ። “መብራት የጠፋ እንደሆንሰ?” “ጄኔራል መትከል አይቻልም?” “አይሆንም፤ እደገኛ ሊሆን ይችላል። ሆስፒታል ካልመጡ አስቸጋሪ ነው”

አሁንም ጉዳዩ ለደርግ ቀርቦ “ሆስፒታል የግድ መግባት ካለባቸው ክቡር ዘበኛ ሆስፒታል ይግቡ” ተብሎ ተወሰነ። እዚያ ገብተው ቀደ ጥገና ተደርጎላቸው በጥቂቱ አገገመው ደህና ሆነው ተመለሱ። ደርግ የንጉሠ ጤና ዘላቂ እንዳልሆነ ያውቃል። ያቺ ውጭ አገር ሄደው የመታከማቸው ጉዳይ ከተነሳች በኋላ ደርግ (መንግስቱ) ጃንሆይን በሚመለከት ከነበራቸው የተለየ አቋም ለመውሰድ ተገደዱ። በአንድ በኩል “ውጭ አገር ሄደው ታክመው መዳን እየቻሉ አስረው ይዘው ለሞት አበቋቸው” እንዲባሉ አልፈለጉም። በሌላ በኩል እዚያ ካልሄዱ ሙሉ በሙሉ ጤናቸው እንደግዴመለስ አውቀዋል። ስለዚህ በአገር ውስጡ ህክምና ለጊዜውም ቢሆን ስለተሻላቸው ደርግ “የንጉሠ ጤንነት በተደረገላቸው ህክምና

ምክንያት ተመልሷል፤ ደህንነታቸውም የተጠበቀ ሆኗል” ብሎ ከገለፀ በኋላ ጥረቱንና ለንጉሡ ጤንነትም እንደሚጨነቅ ካሳዩ፣ካሰገነዘበ በኋላ፤ደግሞ ሳያገረሽና ሌላ አጣብቂኝ ሳይፈጠር በዚህች ክፍተት ውስጥ አፋጣኝ እርምጃ መውሰድ ነበረበት። እስከዚህች አጣብቂኝ ወቅት ድረስ ግን ደርግ ጃንሆይን በአክብሮት ይዟቸው መቆየቱ ግልፅ ነው።

የጃንሆይን አሟላት በሚመለከት ብዙ ጊዜ “ይባላል፣ ይባላል” የሚሉ ገለፃዎች አሉ፤ በዚህ መጽሐፍ ከ“ይባላል” ለመውጣትና ወደ እንደ ድምዳሜ እንባቢውን ለማድረስ ይሞክራል።

መንግስቱ ኃይለማርያም የጃንሆይን አሟላት በሚመለከት ለገነት አየለ የሰጡት ቃል ፍጥጥ ያለ ሐሰት ነው። “... በጥሩ ሁኔታ ታክመው ከዳኑ በኋላ ጥቂት ሳምንታት ቆይተው ሞቱ! ብሎ ዳንኤል ሲነግረኝ ምክንያቱ ሊገባኝ አልቻለም። እንዴት ሊሆን ቻለ? እንዴት ተሸሏቸው ደህና የነበሩ ሰውዬ በድንገት ሞቱ ትላላችሁ? በማለት ዳንኤልን አፋጥጬ ያዝኩት።...” እያሉ ወሽክተዋል።

ለጣሊያናዊው ጋዜጠኛ ለሪካርዶ ኦሪዚዮ የሰጡት ቃል ግን የዚህ ተቃራኒ ነው። ሪካርዶ ኦሪዚዮ እ.ኤ.አ በ2003 ዓ.ም ከ8 ወራት መጉላላት በኋላ መንግስቱን ቃለ-ምልልስ ለማድረግ ያቀረበው ጥያቄ ምላሽ አግኝቶ ዙምባቡዌ ሂደቱ ቤታቸው ውስጥ ጠይቋቸዋል። የእርሳቸውንና የሌሎችን እምባዥን የቀድሞ መሪዎች ቃለ-ምልልስ አድርጎ የሁሉንም ታሪክ /ኑዛዜ/ አሰባሰቦ መጽሐፍ ጽፏል። ወደ እንግሊዝኛው ተተርጉሞ በዓለም ላይ ተቸብቻል። “TALK OF THE DEVIL” የሚል ርዕስ ያለው ሲሆን፤ “የሠይጣን ኑዛዜ” በሚል ርዕስም በአጥናፍ ሠገድ ኪዳኔ በአማርኛ ተተርጉሞ በእኛ አቆጣጠር በ1996 ዓ.ም ለሕትመት በቅቷል።

ምናልባት መንግስቱ ለገነት አየለ መልስ ሲሰጡ በአማርኛ መዋሽት ቀሏቸው፤ ለሪካርዶ መልስ ሲሰጡ በእንግሊዝኛ መዋሽት ከብደታቸው ይሆናል። ወይም ለአውሮፓውያኑ መዋሽቱ ትርፍ አልባ፤ ለኢትዮጵያውያኑ ትርፍ ያለው ሆኖባቸውም ሊሆን ይችላል። እሱን እናቆየውና ግን ከገነት አየለ መጽሐፍ ውስጥ ከአልባሾቻቸው አንዱ የተናገረውን እናስቀድም።

“ትዝ እንደሚለኝ ነሐሴ 20 ቀን 1967 ሌላ ጊዜ ተራዬ ሲሆን እንደማደርገው ከንጉሡ መኖሪያ ለማደር ስሂድ ኮሎኔል ዳንኤል አሰፋው ለዛን ዕለት ማደሬ እንደማያሰፈልግ ነገሩኝ። ይህን ለጃንሆይ ለመንገር ጠይቄ ተፈቀደልኝና የታዘዘኩትን ልነግራቸው ገባሁ።

ጊዜው ከምሽቱ ሦስት ሰዓት ይሆናል። ወደጌቶቹ ቀርቤ የተባለውን ስነግራቸው ከአልጋቸው ላይ ተነሱና “ቤቱ ጠቧቸው ነው? እንግዲህ ... ውጣላቸው። ሰፊ አድርገን እንሰራላቸዋለን” ብለው በርከክ አሉና እንባቸውን ከጎይናቸው ላይ እየጠረገ፤ “አይ አንቺ ኢትዮጵያ!

እውነት በድለንሻል? እውነት አልደከምንልሽም? ብለው እንባቸውን ፈነጠቁ። እኔም ሳልወድ በግድ ሌላ አማራጭ ስላልነበረኝ ጌታዬን ጥዬ ወደ ቤቴ ሄድኩኝ። የማያቸው ለመጨረሻ ጊዜ መሆኑን ግን አልጠረጠርኩም ነበር። ንጉሡ ሞተው የተገኙ ዕለት የመኝታ ክፍላቸው የመድሐኒት ጠረን ይሸት ነበር። በንጉሡም አንገት አካባቢ ለቁስል ማሰሪያ የሚያገለግል ፋሻ ተቀምጦ አይቻለሁ” (ቁ1 ገፅ 28)

ቀደም ሲል ያሻው ሰው እየሄደ እንዲጠይቃቸው የተፈቀደላቸው ንጉስ ዛሬ አንድ አገልጋይ ተነፈጋቸው ማለት ነው። እናም አዘኑ።

ሌላው ከ12 ዓመታት በላይ በዘመነ ኢህአዴግ ታሰረው፤ እዚያው ወህኒ እያሉ የደርግን ባለሥልጣናት ሁሉ ያነጋገሩትና ከተፈቱ በኋላ “ምስክርነት” በሚል ርዕስ ሻምበል ተሰፋዬ ርስቴ ለሕትመት ያበቁት መጽሐፍ ውስጥ የተካተተው እውነታ ሲሆን፤ የመንግስቱ ኃይለማርያም ጠባቂ የነበረው ልዩ ጦር አዛዥ የነበሩት መቶ አለቃ ወንድሙ አበበ የሰጡት ምስክርነት ነው። “ንጉሡ የተገደሉት በነሐሴ 20 ቀን 1967 ሲሆን ግብፃተ መሬት የተፈፀመው በተከታዩ ቀን ነሀሴ 21 ነበር። ግድያው የተፈፀመው ከደብረብርሃን በመጣው ልዩ ጦር አማካኝነት በሻለቃ ዳንኤል አሰፋው ነው። ንጉሡ የተገደሉት ሰመመን ሰጪ መድሐኒት በአፍንጫቸው እንዲያሸቱ ከተደረገ በኋላ በተንተራሱት ትራስ በማፈን ነበር። እንዲያፍን የተላከው ወታደር ህሊናው እንቢ ብሎት እየተርበተበተ በመቸገሩ ራሱ ዳንኤል አሰፋው አፈናውን ፈጽሞታል” በማለት ገልፀዋል።(ገፅ70)

ቀጥለን “የሠይጣን ኑዛዜ” በተሰኘው መጽሐፍ የተካተተውን ገለፃ እናስከትል። ሪካርዶ ኦሪዚዮ ይህን ጥያቄ ሲያነሳ መንግስቱ ለማስተባበል በሞክሩበት ገለፃ ውስጥ እውነታውን ሲፈነጥቁና ያየናቸውን ሁለት ገለፃዎች ሲያጠናክሩ እናያለን።

“... “አስፈላጊ አልነበረም” አሉ በዛለ ሰሜት። በመቀጠልም “ኃይለስላሴ ሽማግሌ፣ በሽተኛና ከሁሉም በላይ ደግሞ በሁሉም ዘንድ የተጠሉ ነበሩ። ባለፉት ዘመናት ተራማጅና የዘመናዊ አስተሳሰብ ባለቤት የነበሩ ቢሆንም፤ ህዝቡ እንድናወርዳቸው አጥብቆ በመጠየቁ እኔና ባልደረቦቼ አወረድናቸው። ልናድናቸው አልቻልንም።”

ታዲያ እንዴት ሞቱ? ለሚለው ጥያቄ መንግስቱ መልስ ለመስጠት ከነበራቸው አብዮታዊ ራዕይ አኳያ ሲታይ፤ እንዲህ ላለው ዝርዝር ጉዳይ ቦታ ሊሰጡት እንደማይችሉ በሚጠቁም ሁኔታ ትከሻቸውን ከፍ ዝቅ ካደረጉ በኋላ ጥያቄውን በማናናቅ “እኔ እስከማውቀው ድረስ አሟላቸው ተፈጥሮአዊ ነው። በእርግጥ ከባልደረቦቹ መካከል በንጉሡ የተገደሉባቸውን የአባቶቻቸውንና የወንድሞቻቸውን ደም ለመበቀል በባዶ እጃቸው ሳይቀር አንቀው ለመግደል የሚፈልጉ አልነበሩም ብዬ ለመካድ

ግን አይቃጣኝም። ህክምና ያደርግላቸው የነበረው ደክተር የጤንነታቸው ሁኔታ አስጊ ደረጃ ላይ መድረሱንም አልነገረኝም። ስለዚህ ምን እንደተከሰተ በግሌ ለማረጋገጥ አልቻልኩም" አሉ (ገፅ 224)

ይህ ገለፃ የማያሻማ ትርጉም እንዳለው ግልፅ ነው። መንግስቱ ለጋዜጠኛ ገነት አየለ የሰጡትን "በጭራሽ! በጭራሽ! እኔ አላውቅም!" የሚል ይዘት ያለውን ቃል ስናይ ደግሞ የበለጠ ግልፅ ይሆንልናል።

ምናልባት ጋዜጠኛ ሪካርድ ኦሪቢዮ ካየነው ምላሽ በኋላ አንድ ተከታይ ጥያቄ መጠየቅ የነበረበት ይመስላል። "ከባልደረቦቹ መካከል በንጉሡ አባቶቻቸውና ወንድሞቻቸው የተገደሉባቸውን ደም ለመበቀል ሲሉ..." የሚለውን ገለፃ አንስቶ "ለምሳሌ ማን?" ብሎ አልጠየቀም እንጂ ቢጠይቅ መንግስቱ ምን ይመልሱ ነበር? ከደርግ አባላት ውስጥ በጃንሆይ ዘመዱ የተገደለበት አባል ማነው? ቢባሉ መልስ አይኖራቸውም። በጃንሆይ ጊዜ በተማሪዎች ላይ በፀጥታ ጠባቂዎች አማካኝነት ከተወሰደው እርምጃ በተጨማሪ፣ ሁለት ሰዎች ብቻ በፍርድ ችሎት ተገድለዋል። በላይ ዘለቀና ጄኔራል መንግስቱ ነዋይ በቃ። ከዚህም ባለፈ በይባላል ሲወራ እንኳ ገዳዮች ተብለው የሚጠቀሱት ዳንቴልና መንግስቱ እንጂ ሌላ አባል ወደ ጃንሆይ ድርሻ አይል እንደነበር ራሳቸው መንግስቱ ደጋግመው ገልፀዋል።

እናም ጃንሆይ ነሐሴ 20 ቀን 1967 ዓ.ም የጥበቃ ኮሚቴው አሽከርቻቸውንም ወደቤታቸው ሸኝቶ ብቻቸውን ካስቀረ በኋላ ምሽት ላይ በትራስ አፍና የጥበቃው አዛዥ ከጨረሳቸው በኋላ የመሞታቸውን ሪፖርት ለደርግ አቀረበ።

ጃንሆይ 11 ወራት ተኩል በቁም እስር ካላለፉ በኋላ በ83 ዓመታቸው ህይወታቸው አሰፈ። ደርግም እፍይ አለ። ት...ዝ ሲላቸው መሞታቸው ብቻ እፍይ አያስብልም። ገና የቀብራቸው ጉዳይ ደርግን ሌላ ውጥረት ውስጥ ይከታልና።

የጃንሆይ ማረፍ እንደተገለፀ፣ የወቅቱ ፓትሪያርክና ሌሎች ሁለት ጳጳሳት ወደ መንግስቱ ቢሮ መጥተው "ንጉሡ ካረፉ ስላሴ ቤተ-ክርስቲያን እንዲያርፉና አስፈላጊውን ፀሎተ ፍትሐት እንድናደርግላቸው ይፈቀድልን" አሉ። መንግስቱ ከባድ ጥያቄ እንደሆነ ያውቁታል። "አባላቱን አነጋግራ የሚሉትን እነግራችኋለሁ" ብለው መለሱ።

"በደርግ ስብሰባ ላይ ይሄ ነገር ቢነሳ አረፈው እንደሚጨስ አውቃለሁ" በማለት የዚያን ጊዜውን ሁኔታ የሚተርኩት መንግስቱ፣ ጉዳዩ ስብሰባ ላይ ሲቀርብ ከአባላቱ የተሰነዘሩትን ልዩ ልዩ ሀሳቦችንም ጨምረው ገልፀዋል። አንዱ "ንጉሡን እንደልዩ ፍጡር ከማየት እምነት አልወጣችሁም እንዴ? ሲል ሌላው አሳቸውን ማየት ያለብን እንደተራ ሰው ነው! በየቀኑ ስንቱ ወታደር ይሞት የለ እንዴ? ይላል። በ83 ዓመት መሞት እድለኝነት ነው ያለም አለ። ... አንዱ ተነስቶ እንዲህ አለ አሉ፤

"ለመሆኑ ለምንድነው ስላሴ የሚቀበሩት? እሳቸውኩ አርበኛ አይደሉም፤ ስላሴ የሚቀበሩት አርበኞች ብቻ ናቸው" (ምናልባት ጃንሆይ በማይጨው ጦርነት የጠላትን አየር ለመጣል አርሲኮን ተኳሽ ሆነው መሞታቸውን አያውቅ ይሆናል።) ብቻ ብዙ ሀሳቦች ተነስተው ተጥለው ንጉሡን በኤፌሴላዊ መንገድ መቅበር ለፖለቲካቸው ስጋት መሆኑን ደምድመዋል።

መንግስቱ በትዝታቸው እንዲህ ይላሉ "አይ እንግዲህ ... አልኩና ፓትሪያርኩን፤ ይቅርታ ያደርጉልኝ፤ ነገሩ እናንተ እንደምታስቡት አልሆነም። መልኩን ለውጦ እንዲያውም ሌላ ነገር ነው ያስከተለው። ንጉሡ አርበኛ አይደሉም፤ እዚያ አያርፉም። ፍትሐት ስላሉት ደግሞ ጳጳሱ ቢሆኑ ስንቱ ወታደር በየቀኑ ሲረገፍ ምነው ለእነሱ ፍትሐት ለማድረግ አልጠየቁም? የሚል ነገር ሁሉ ተነስቷል። ከእርስዎ የምደብቀው ነገር የለም። ያለው ስሜት ፍፁም እንደምታስቡት አይደለም። አንድ የፖለቲካ ችግር የሚያስከትል ስለሆነ ይቅርታ አድርጉልኝ፤ ምንም ማድረግ አልችልም አልኳቸውና ተሰናብተው ሄዱ።"

የትይረፉ ሆነ ጥያቄው ብለው መንግስቱ ገለፃቸውን ይቀጥላሉ፤ "ባዕታ ተባለ። ባዕታ ገብተው ሲያበቁ ምንም አይነት ክበር፣ ጡሩንባና ጋጋታ ሳይኖር ይረፉ ተባለ። ይሄንን ትዕዛዝ ለእስር ቤቱ ኮሚቴ አስተላለፍኩ። በዚሁ አከተመ" ብለው ሲያቆሙ ጋዜጠኛ ገነት አየለ "ታዲያ ትዕዛዙ መፈፀሙን አረጋግጠዋል?" ስትል ትጠይቃለች። መንግስቱ "አይ ትዕዛዜ ፍንክኝ የማይል ነገር ነው። ይፈፀማል። አይፈፀምም ብዬ ጥርጣሬ የለኝም። ሰውየው አርፈዋል። መሠረታዊው የቄሶች ጥያቄ መልስ አግኝቷል። እኔ በጣም የሚያጣድፍና ጊዜ የማይሰጥ ሰራ አለብኝ። ችግር አለ። ወደዚያ ዞሬያለሁ" ብለው ነው ያስተባብሩት። ገነት እስከመጨረሻው ብትሞግታቸውም በዚሁ አቋም ድርቅ እንዳሉ ነው የቀጠሉት።

በእርግጥ ግን መንግስቱ ምንም አጣጣል ስራ ቢኖርባቸው የዚህን ጉዳይ አፈፃፀም በዓይናቸው ብሌን አይተው ሳያረጋግጡና አፈፃፀሙንም መጨረሻው ድረስ ሳያስገዙ "ትዕዛዜ መፈፀሙ ስለማይቀር..." ብለው የሚተውት ጉዳይ ነው? "አዝግለሁ፤ ባዘዝኩት መሠረትም ተፈፀሟል" ብለው አፈፃፀሙን ሳያዩ ፈታቸውን ወደሌላ ስራ ያዞራሉ ብሎ ማሰብ ትልቅ የሞህነት መሆኑን መግለፅ ሳያስፈልግ ማንም በቀላሉ የሚረዳው ይሆናል። ከዚህ አንፃር ነው ተከታይ የቀብር ስርዓት እውነትነቱ ታምኖበት የተደመደመውና የመንግስቱ ገለፃ ፋርሽ መሆኑ የታወቀው።

ቀደም ሲል የሚሟታቸውን ሁኔታ የገለፁት የቤተ-መንግስቱ የልዩ ጦር አዛዥ መቶ አለቃ ወንድሙ አበበ ለ"ምስክርነት" መጽሐፍ ፀሐፊ ከተገደሉ በኋላ ስለተከተለው ነገር ሲያብራሩ፤ "በዚያን ወቅት ቤተ-

መንግስቱ ጊቢ ውስጥ የተቀረቡት ግን የተለያዩ ጥልቅ ጉድጓዶች ጠሩ መቆፈሩን አስታውሰዋል። ምሽግ ለማድረግ እንዳይባል እጭር ነው፤ የውሃ ማጠራቀሚያ እንዳይባል ደግሞ ሞላላ ነው። ጥልቅ የሆኑ አራት ወይም አምስት ጉድጓዶች ተቆፍረው ውለው ሳያድሩ ደግሞ በሰሜንቶ ተለሰነው ተዘጉ። በማለት የጉድጓዶቹን አቆፋፈርና መዘጋት ይገልጻሉ። ከላይ የተገለጸውን ሀሳብ ሻምበል መንግስቱ ገመቹ እውነት መሆኑን አረጋግጠዋል” (ሻምበል መንግስቱ ገመቹ ከፍተኛ የደርግ ባለሥልጣንና የመንግስቱ ቁጥር አንድ ታማኝ መሆናቸው ይታወቃል)

ፀሐፊው ሲቀጥሉም፤ በተለይ የታላቁ ቤተ-መንግስት የጥገና ክፍል ኃላፊ ነበርኩ፤ ጉድጓዶችንም ያስቆፈርኩ እኔ ነኝ የሚሉት መሐንዲስ ጥላሁን ኪዳኔ፤ “ግርማዊ ቀዳማዊ ኃይለስላሴ እንደሞቱ አውቃለሁ። የሞቱት ነሐሴ 20 ቀን 1967 ዓ.ም ነበር። በነሐሴ 21 ቀን ከጠዋቱ 2:30 ሰዓት በመርዕድ ንጉሴ ተጠርቶ የከፈን ጨርቅና የሬሣ ሳጥን እንዳቀርብ ተጠይቄ... ሰጥቻለሁ። በ7 ሠዓት ላይ ሦስት ጉድጓዶች 3 በ 3 ሜትር አስቆፈርኩ። አራተኛ ጉድጓድም ተቆፍሯል። በታው በኋላ የፕሬዝዳንቱ ቢሮ ተሰራበት። አራት ጉድጓድ መቆፈሩ እኛ እንዳናውቅ መሰለኝ። ጉድጓዶቹን በዳንኤል አስፋው ትዕዛዝ በኮንክሪት ዘጋጃቸው፤ በእጭር ጊዜም በጉድጓዶቹ ላይ ቤት ተሰራ።

አሁንም ሲገባ ኮሎኔል ሰለሺ መኮሪያ ቦታውን ካላዩ በኋላ ስምንት ሜትር ተቆፍሮ 3 በ 3 ሜትር ቱቦ ተገኘ፤ በኮሎኔል መሪነት እንደገና ወደ ውስጥ 3 ሜትር ሲቆፈር የንጉሡ አፅም ተገኘና በሙሉ ወጣ። በማለት ሰኔ 4 ቀን 1988 ዓ.ም ለሞላው የፈዴራል ከፍተኛ ፍርድ ቤት አንደኛ ወንጀል ችሎት ቀርበው የምስክርነት ቃላቸውን ሰጥተዋል። (የምስክርነት ቃል ያገኘሁት ሻለቃ መላኩ ተፈሪ ከማስታወሻ ደብተራቸው ዓለም በቃኝ ውስጥ ጽፈው ሰጥተውኝ ነው)” ይላሉ ፀሐፊው። (ምስክርነት ገፅ 71)

ከመንግስቱ ቢሮ አጥንት ተቆፍሮ ሲወጣ በቴሌቪዥን የታየ ቢሆንም፤ ባዕታ ነው የተቀበሩት የሚሉት መንግስቱ፤ ይህ ተራ የኢህአዴግ ፕሮፓጋንዳ ነው ባይ ናቸው። የጃንሆይ ፍፃሜ ያየውን አይነት ሆኖ አለፈ። አፅማቸውም ከጊዜ በኋላ ከዚያ ወጥቶ ሰላሴ ቤተ-ክርስቲያን እንዲያርፍ ተደረገ።

በትራስ ታፍነው ሲገደሉ የሰላታት እድሜ ቀርቷቸው በነበረ ጊዜ ጃንሆይ “እውነት ግን በድለንሻል? እውነት አልደከምንልሽም?” በማለት ተንበርክከው የጠየቁት ሰዎችን አልነበረም፤ ኢትዮጵያን እንጂ። ኢትዮጵያ ምን መለሰች ብሎ መጠየቅ ሳይገባ ስራቸው ራሱ መልስ እየሰጠ ይገኛል።

በጃንሆይ ፓርላማ እየተሰበሰቡ፤ በጃንሆይ ቴአትር ቤት እየተዘናገዙ፤ በጃንሆይን ስታዲየም እየተጫወቱን፤ በጃንሆይ ዘመን የፍትሐብሔር ሕግ እየተዳኘን፤ በጃንሆይ... ብዙ ነገር እየተጠቀምን መሆናችን ማሰቡ ብቻ መልስ ይሆናል ለማለት ነው።

የሊቀመናብርቱ ዘመን

መስከረም 2 ቀን 1967 ዓ.ም አብዮቱ ከፈነዳ በኋላ ኢትዮጵያ በሊቀመናብርቱ ተመርታለች። በመጀመሪያ ጄኔራል አማን ሚካኤል አንደም ለሁለት ወራት ሊቀመንበር ሆነው ቆይተው በመንግስቱ ትዕዛዝ ከተገደሉ በኋላ ቀጥሎ ብርጋዴል ጄኔራል ተፈሪ በንቲ ለሁለት ዓመታት ያህል የሊቀመንበርነቱ ቦታ ተሰጥቷቸው መርተዋል። እሳቸውንም ደርግ ገደለና ተተኪው ሻለቃ መንግስቱ ሆኑ። እነዚህ ሁለት ጄኔራሎች በጠሩ ዘንድ ተቀባይነት ለማሰገኘት ሲባል በሽፋንነት ከፊት እንዲቀድሙ የተደረጉ ይሁኑ እንጂ፤ ከበስተጀርባ መንግስቱ ነበሩ የደርግ መሪ። ጄኔራሎቹ የደርግ አባላት አልነበሩም። የቀሩት የደርግ መስራች ሻለቃ አጥናፉም ተፈሪ ባንቲ በተገደሉ ማግስት ተወግደው መንጌ ብቸኛው ሊቀመንበር ሆነው ዘልቀዋል።

ደርግ ንጉሣዊ አገዛዙን አስወግዶ፤ “የጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር” ብሎ ራሱን ሰየመ። የመጀመሪያ ስራውም አዲሱን ሕገ-መንግስት ማገድ፤ ፓርላማውን መበተንና ማናቸውንም አይነት ሠላማዊ ሰልፍንና የሰራ ማቆም አድማን መከልከል ነበር። “ኢትዮጵያ ትቅደም” የሚለውን መርህ መቃወም የዘመኑ ቁጥር አንድ ወንጀል ሆነ።

የጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ መቋቋም ወዲያው ነበር ተቃውሞ የገጠመው። በዋናነት የተማሪዎች ቡድን፤ ቀጥሎ “ፍረም” በመባል የሚታወቀው ግራ ዘመም የሆነው የዩኒቨርሲቲ መምህራን ቡድን፤ እንዲሁም የኢትዮጵያ ሠራተኞች ማኅበራት ኮንፌዴሬሽን ሲሆኑ፤ እነዚህም “ዴሞክራሲያ” እና “የሠፊው ህዝብ ድምፅ” በተባሉ መጽሔቶች ዙሪያ ተሰባስበው የግራ ክንፍ ድርጅቶች ሆነው ተቃወሙ። ከወታደሩ በኩል ደግሞ የክቡር ዘበኛና የወታደር የበረራ ክፍል (አርሚ አቪዮሽን) እንዲሁም የመሐንዲስ ክፍል ተቃዋሚ ሆነው ቀረቡ። የተቃውሞ መነሻቸውም “የጊዜያዊ ህዝባዊ መንግስት ነው መቋቋም ያለበት” የሚል ነው። ይህንንም ቀደም ካለው የደርግ ምስረታ ጊዜ ጀምሮ በተለይ የመምህራን ቡድን ለደርግ ያቀርቡት የነበረ ሀሳብ ነው። ያን ጊዜ “ህዝባዊ መንግስት ይቋቋም” ሲሉ ቢቆዩም፤ አሁን ከባድ እንደሚሆን ስለተረዱ፤ “ጊዜያዊ ህዝባዊ መንግስት” በሚል አሻሻሉት።

ሆኖም የዚህ መፈክር ደጋፊዎች አቋማቸው አንድ ይሁን እንጂ በአመሠራረቱ ላይ የሚያቀርቡት አጀንዳ የተለየ ነበር። ከፊሉ “ከሰራተኞች፤ ከተማሪዎች፤ ከመምህራንና ገበሬዎች የሚውጣጣ መንግስት ይሁን” ሲሉ፤ የቀሩት “የየካቲቱ ህዝባዊ ንቅናቄ ባፈራቸው ኮሚቴዎችና ድርጅቶች ላይ ይመስረት” ይላሉ። ይህ የ“ጊዜያዊ ህዝባዊ መንግስት”

መፈክር አተገባበር ጉዳይም በዲሞክራሲያ እና የሰፊው ህዝብ ድምፅ በተሰጡ የፕሬስ ውጤቶች ዙሪያ የተደራጁትን “የኢትዮጵያ ህዝብ አብዮታዊ ፓርቲ” (ኢሕአፓ)ን እና “የመላ ኢትዮጵያ ሶሻሊስት ንቅናቄ” (መኢሶን)ን ወደፊት የምናያቸውን የእርስ በርስ የሰልጣን ፍልሚያ ሊፈጠር ችሏል።

በአብዮቱ ወቅት በአገር ቤት የሰፊው ህዝብ ድምፅ ላይ በቀረበ ትንቢታዊ ትንታኔ “ወታደራዊ መንግስት ምን ቅን ልቦና ቢኖረው አገሪቱን በአንድ አንገገንን መሪ መዳፍ ስር ይጥላታል” የሚል አቋም የያዘ ጽሁፍ ቢሰነዘርም፤ ይህ የመኢሶን አቋም ከአገር ውጪ ካለው የመኢሶን አመራር ጋር የሚጣጣም አልሆነም። ምክንያቱም ሰፊውን ህዝብ ለማደራጀት ጊዜ ስለሚያስፈልግ ስልጣኑ በወታደሩ እጅ እንዲቆይለት የውጭ አገሩ ቡድን ይፈልግ ስለነበር ነው። ከዚህም በላይ ኢህአፓ በብዙሃን ድርጅቶች በመምህራን፣ በተግባራዎችና በሠራተኛው ዘንድ ቀድሞ መሰረፅ ችሏልና የሚቋቋመውን ጊዜያዊ ህዝባዊ መንግስት እረከባለሁ ብሎ ያሰብ ስለነበርና መኢሶን ገና ይቀረው ስለነበር፤ ወታደሩን ጊዜ መግጥ ሊያደርግ ሽቶታል።

የመኢሶን የውጭ ቡድን አገር ቤት ከገባ በኋላም ከኢህአፓ ጋር ቢፈክር ውጤት አልባ እንደሚሆን ስለተረዳው ያን የጋራ መፈክር ጥሎ፣ የአገርቤቱን አጋሩንም አስጥሎ ከደርግ ጋር ተገንጠላል /ተለጠፈ/ ስልጣን መያዙን መርጧል።

የኢህአፓና የመኢሶን የጠፈ ክርክር ማርክሳዊ ጭብጥነቱ እንድ ስለሆነ ፉክክሩ “ለርዕዮቱ እኔ ታማኝ ነኝ” ሲል አንዱ፣ ሌላው “እኔ የበለጠ ታማኝ ነኝ” የሚል እንጂ የርዕዮት ልዩነት የላቸውም። ከዚህ አንፃር ፉክክሩ የሰልጣንና የሰልጣን ብቻ ተብሎ ይደመደማል። ደርግ ግን እንኳን ሰልጣን አሰረክቦ ወደ ካምፕ ለመመለስ ለማጋራት እንኳ የፈለገ አይመስልም።

እርግጥ ነው ደርግ ስደት ላይ ያሉትን ቀደምት የአመፅ አንቀላቃሽ የነበሩ ምሁራንንና ማኅበራቱን ከአውሮፓም፣ ከአሜሪካም ... ለሁሉም ጥሪ አቅርቧል። ነገር ግን ምሁራንን አስቀድሞ ሲጋብዝ ሰልጣን ለመልቀቅ ሳይሆን ያሰብ የነበረው፣ በምን መልኩ ተጠቅሚባቸው ነው ሰልጣኔን የማጠናከርባቸው? በሚል ዓላማ መሆኑ ዘግይቶ ገሀድ የወጣ ሀቅ ሆኗል።

ደርግ ጃንሆይን ከሰልጣን ከማውረዱ በፊት በምን መልኩ እናውርዳቸው? የሚለውን አጀንዳ ተወያይቶ ውሳኔ ካሳለፈ በኋላ፣ ቀጣይ ውይይቱ ጃንሆይ ከወረዱ በኋላ ምን ዓይነት መንግስት ይተካ? የሚለው ነበርና በዚህ አጀንዳ የከረረ ክርክር ተደርጓል። ይህን ጥያቄ የሚመለከቱ

ሀሳቦችንም ከተለያዩ የሀብረተሰብ ክፍሎች በቡድንም በግለሰብ ደረጃም እየቀረቡለት ሲሰበሰብ ቆይቷል።

በደርግ ስብሰባ ከተነሱ ነጥቦች ውስጥ አንዱ “አፍሪካ ውስጥ የተቋቋሙትን ወታደራዊ መንግስቶች ምሳሌ በማድረግ ህዝቡን አስተባብረን አገራችንን መምራት ያቅተናል እንዴ? ስለዚህ ንጉሠ በንጉስ እንዲተካ ይሁንና ጊዜያዊ ወታደራዊ መንግስት ተቋቁሞ፣ እኛ በሠራዊቱ የተወከልነው አባላትም ሳንለያይ ለተወሰነ ጊዜ መሪነቱን ይዘን እንቆይ። በህዝብ የተወከለ መንግስት ሲደራጅ አሰረክቦን ወደየጦር ክፍላችን እንመለስ” የሚለው ከደርግ አባላት የተሰነዘረው ሲሆን፤ በሌላ በኩል ደግሞ ልጅ ሚካኤል እምሩ የመሩት የባለሙያ ቡድን አጥንቶ ያቀረበው እንደሆነ የሚነገርለት የሰለጠነ ሀሳብ ነበር። ይህን ሀሳብ ከቀናት በፊት የአስተባባሪው ኮሚቴ ሊቀመንበር እንዲሆኑ የተሾሙት ጄኔራል አማን አቀረቡት። “ከአስተባባሪው ኮሚቴ ውስጥ በድምፅ ብልጫ የሚመረጡ 10 እውቀትና ችሎታ ያላቸው መኮንኖችና 10 ክሊቪል፣ ከታዋቂ ሰዎች ተመርጠው የሁለቱ ጥምር ቡድን መንግስት ኢትዮጵያን ያስተዳድሩ” አሉ ጄኔራል አማን።

ይህ ማለት የደርግ አባላት ተበተኑ ማለት መሆኑ ነው። ይህን ሀሳብ ሻለቃ መንግስቱ ኃይለማርያም በጽኑ ተቃዋሙት። “የደርግ አባላትን በትኛ ወደ ጦር ክፍላቸው መላክ ሠራዊቱን ለሌላ አመፅ ማነሳሳት ይሆናል! መቋቋም ያለበት ጊዜያዊ ወታደራዊ መንግስት ነው። በሽግግር ወቅት ወታደሩ ሰልጣን ለብቻው መያዝ አለበት። ሲቪሎችን ማካፈል ተገቢ አይደለም” ሲሉ፤ ጠቅላላው የደርግ አባላት የመንግስቱን ሀሳብ ደግፈው አጨበጩት።

ጄኔራል አማን “ሲቪልና ወታደር” ሲሉ ከወታደሩ ቀዳሚ ተመራጭ እንደሚሆኑ ያውቁታል። ሻለቃ መንግስቱ ከ10 ትመራጮች አንዱ ሊሆኑ እንደሚችሉ ባያጠራጥርም፣ ወደፊት ሰልጣንን ለብቻቸው የመያዝ ህልማቸው ግን ይጨናጎላል። ምናልባትም እውቀት፣ ችሎታና ትምህርት ካላቸው ተመራጮች ጋር ተካተው ሲመዘኑ አንዲት ዝቅ ያለች ቦታ ብቻ ሊያገኙ እንደሚችሉ እሱዋውም ቀጣይነት ላይኖራት እንደሚችል መገመት አይከብዳቸውም።

ሌላው የበታች ሹማምንት የደርግ አባል ማየ መንግስቱን አቋም ካልደገፈ ምንም አይነት ቦታ አይኖረውም። ይህ ስለሆነ የአማን የ“ይበተኑ” አቋም በቀላሉ ተሸነፈ፤ የመንግስቱ የ“አይበተኑም” አቋም በቀላሉ አሸነፈ።

ሻለቃ መንግስቱ ያለእነዚያ ዝቅተኛ ሹማምንት ኃይል፣ ዝቅተኛ ሹማምንቱ ያለሻለቃ መንግስቱ አቋም ህልውና አይኖራቸውም። ስለዚህ ላለላይና ታህታይ መዋቅሩ እስከመጨረሻው ተሳስረው ከመቀጠል ውጪ

ሌላ ምርጫ አልነበራቸውም። ከዚህ በኋላ ጄኔራል አማን ለደርግ፣ ደርግ ለአማን ጥሩ ምልክታ እንዳይኖራቸው ሆነ። ነገር ግን ለጊዜውም ቢሆን ልዩነታቸውን ውበት አድርገው መቀጠል ነበረባቸውና ቀጥለዋል።

በዚህ መሠረት “የጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ” መመስረቱን በአዋጅ ቁጥር 1 1967 ዓ.ም ደንግገው ሰራቸውን ቀጥለዋል።

በሻለቃ መንግስቱ አስተባባሪነትም በቀጥታ በደርግ የሚታዘዝ ልዩ ጦር አዘጋጅተዋል። ከነበሩት አባላት በተጨማሪም ሌሎች ከየጦር ክፍሉ የተውጣጡ በመቶዎች የሚቆጠሩ ንዑስ የደርግ አባላት ተደራጅተው አጋር ሆነዋል። በውስጥና በውጭ ያሉ ምሁራን በቃላት ጦርነት ሲጠዛጠዙ “የበላይነት ላለው ለእኛ ቡድን ስልጣን ይገባል” እያሉ ሲሸልሉ ደርግ ራሱን አደላድሎ፣ የምሁራኑን ሀሳብ ለራሱ በሚመቸው መንገድ እየተረጎመና ስልጣን የሚሰጥ መስሎ እያማለለ ጥቂት ምሁራንን አስጠግቶ እየተጠቀመባቸው ቀጠለ። ፍርፋሪ ስልጣን ለመቃረም የነበረው የምሁራን ሽኩቻ ከፍተኛ ነበር። ለደርግም በእጅጉ ጠቅሞታል። ደርግ ከህቡዕ ቡድኖች የሚሰነዘረውን የስልጣን ጥያቄ ሲቻል በዘደ፣ ካልሆነም በኃይል ለማስወገድ ተዘጋጅቷል።

ውክልናው በህዝቡ ዘንድ እውቅና እንዲኖረውም መንግስታዊና ሃይማኖታዊ ተቋሞችን፣ ህዝባዊና የሙያ ድርጅቶችን የሚወክሉ አባላት የሚገኙበት ብሔራዊ የመማክርት ሽንጎ ለይምሰል ሰየመ። የይምሰል መሆኑን ተረድተው ለተቃውሞ የሚነሱትን መደምሰስ መፍትሄ አደረገው። ሲጀምርም የተቃዋሚ ድርጅቶች መሪዎችን አሰረ። ወዘአደሩ የመሪዎቹን መታሰር ተቃውሞ ሲነሳ በኃይል በተናቸው። የደርግን ተደላድሎ ስልጣን መያዝ የተቃወሙት ሲቪሎች ብቻ አልነበሩም። ወደ ሠራዊቱም ተዛምዷል። ክቡር ዘበኛና የአርሚ አቪዮሽን ደርግን ተቃውመዋል። እነዚህ ክፍሎችም መሪዎቻቸውን በደርግ ተፅዕኖ አሳልፈው ሊሰጡ ተገደዋል። የመሐንዲስ ክፍሉ ግን በተቃውሞው ስለገፋና እጅ አልሰጥም በማለቱ መስከረም 27 ቀን በሻለቃ መንግስቱ ብቻ ታማኝ እንዲሆን ተደርጎ የተቀረጠውና በእሳቸው ትዕዛዝ ብቻ የሚመራው ወታደር ካምፑን ሰብሮ ገብቶ በከፊተው ጥቃት 5 የመሐንዲስ ጦር አባላት ተገድለው፣ በርካቶች ቆሰለው፣ የቀሩት እንዲታሰሩ ተደረገ። ደርግ ራሱን የአብዮቱ ጠበቂና ብቸኛ አለኝታ አድርጎ ወስዶታልና በዚህ ጉዳይ የወጣበትን ክፍሉን እንኳ እንደማይምር አረጋገጠ። አብዮቱ በደም ተጀመረ።

በደርግ ውስጥ ሻለቃ መንግስቱ ኃይለማርያም በአንደበተ ርቱዕነታቸው ተወዳጅ ሆነው ቀጥለዋል። በተለይ የበታች ሹማምንቱ ከደርግ አባልነት ቀስ በቀስ ወደ መንግስቱ አሽከርካሪነት ተለውጠዋል ቢባል አልተጋነነም።

መንግስቱ ሊለጠፉ ከፈለጉት ምሁራንና ከሰላዎቻቸው ከደጃዝማቼ የሚጎርፉትን ሀሳቦች ለደርግ እያቀረቡ በእጅ ብልጫ ያስወሰናል። መወደድና መከበር ያልቻሉት በጄኔራል አማን ብቻ ነበር ማለት ይቻላል። ውሎ አድርገው በአማንና በመንግስቱ መካከል በሀሳብ አለመጣጣም መሸከክር ተከሰተ።

የኤርትራ ግዛት ተወላጅ ጄኔራል አማን ሚካኤል አንደም በራሳቸው የሚተማመኑ፣ የጦር ጀግና፣ ኩፋና አስተዋይ መሆናቸው ይነገርላቸዋል። በኢጣሊያ ወረራ ጊዜ በሰደት ሱዳን የነበሩና፣ ንጉሠ ከሰደት ሲመለሱና በሱዳን በኩል አድርገው ከእንግሊዝ ጦር ጋር እየተዋጉ ሲመጡ አማን ተሳታፊ ነበሩ። ከነፃነት በኋላ ከኢትዮጵያ መከላከያ ሠራዊት ጋር ተቀላቅለው አገራቸውን ሲያገለግሉ የቆዩና እስከ ከፍተኛው ሌቴናል ጄኔራልነት የደረሱ ናቸው። “አሸዋ ልብሱ፣ ኮዳ ትራሱ” እየተባሉ በጦሩ ዘንድ ከፍተኛ አድናቆትና ተወዳጅነት ያተረፉ ከመሆናቸውም በላይ፣ ከፍተኛ ወታደራዊ ትምህርቶችን በምዕራቡ ዓለም የተከታተሉ ናቸው። በአሜሪካና በሌሎች አገሮች በወታደራዊ አታጄነት ተመድበው ሰርተዋል። ኮሪያ ለዘመተው ለአንደኛው ቃኘው ሻለቃ አዛዥ ሆነው ዘምተዋል። በአገር ውስጥም በተለያዩ የምድር ጦር ክፍሎች እየተመደቡ በአዛዥነት አገልግለዋል። አሁን በደርጉ ዘመን ደግሞ የመከላከያ ሚኒስቴርና ጠቅላይ ኤታማኖር ሹም ሆነው የደርግን የሊቀመንበርነት ስልጣንም ይዘዋል።

በጥቅምት ወር 1967 ዓ.ም ወደ ኤርትራ ለጉብኝት እንዲሄዱ ተደረገ። የኤርትራ ሁኔታ የወቅቱ አሳሳቢ ጉዳይ ነበር። የሻዕቢያና የጀብሃ እንቅስቃሴ የኢትዮጵያ ስጋት የሆነው ከጃንሆይ ዘመን ጀምሮ ነበርና ከአብዮቱ በኋላ የሠላም ጥረት ማድረግ /መሞከር/ ተገቢ ነበር። የጄኔራል አማን የጉብኝት ዓላማም በዋናነት በግዛቱ ያሉትን የኢትዮጵያ ሠራዊቶች ከተራ ወታደር እስከ አዛዥ በቡድንና በግል ማነጋገርና መገምገም፣ የየግዛቱን ሲቪል ህብረተሰብ ማነጋገር፣ ከአገር ሽማግሌዎች ጋር የኤርትራን ችግር እንዴት መፍታት እንደሚገባ ለመወያየት የታቀደ ሲሆን፣ የአማን የትውልድ አገር መሆኑ ደግሞ ለእቅዱ ስኬታማነት ሚና ይኖረዋል ተብሎ ነው። እንደተባለውም የኤርትራ ህዝብ በሳባ ስታዲየም ተሰብስቦ የጋለ አቀባበል አድርጎላቸዋል።

በእቅዳቸው መሠረትም የአገር ሽማግሌዎችን እየሰበሰቡ የእርስ በርስ ጦርነቱ ቆሞ ሰላም መውረድ እንዳለበት፣ ወላጆቻቸውን ወደ ሠላም የሚመራ ምክር እንዲለግሱ፣ የስልጣን ሱሰኞች የጫሩት እሣት ባፋጣኝ መጥፋት እንዳለበት ገልፀዋል። ሠራዊታቸውንም አበረታተው ስለሠላም ሰብከዋል። የመጨረሻ ጉብኝታቸውን በደመቀው ስታዲየም ሲያደርጉም የተሰብሰቡትን ህዝብ ልብ የነካ ንግግር እንዲህ በማለት

አሰሙ። “በትግርኛ፣ በአማርኛ፣ በዓረብኛ ሠላም ይገርሳችሁ መጥቻለሁ። እኔ የሠላም ምልክት ነኝ፤ ለሠላም የቆምኩ ነኝ፤ አማን ማለት ሠላም ማለት ነው። ጥቂት እኩራፊ ታጣቂ ቡድኖች የኢትዮጵያን የወደፊት ዕጣ መወሰን አይችሉም፤ የኤርትራና የኢትዮጵያ አንድነት ዘላለማዊ ነው...”

ከጉብኝቱ መልስ የደርግ አባላትን ሰብስበው የጉብኝታቸውን ሁኔታ ካሰረዱ በኋላ ውይይት ተደረገ። አማን የኤርትራ ህዝብ ሠላም እንደሚፈልግና፤ ሠላም ማውረድ እንደሚቻልም ጠቅሰው “መንግስት መከተል ያለበት ሰጥቶ የመቀበልን መርህ ነው” የሚል ድምዳሜ አከሉበት። ይህንንም ሲሉ የኤርትራ አማካኝነት ትጥቅ ለማስፈታት ቢያንስ የፌዴሬሽን ጥያቄ ማንሳታቸው አይቀርምና ምላሽ ለመስጠት መዘጋጀት ከእኛ ይጠበቃል ለማለት ነው።

ጄኔራል አማን ግብረ-ገብርኤል ለአዲስ አበባ ስታዲየም ለአዲስ አበባ ሰብስቦ የሚገኙ የጉብኝት አባላት ሲሆኑ

የአማን ገለፃ በቀና ትርጓሜ ቢመረመር የኤርትራ አማካኝነት ለዓመታት ሲታገሉለት የቆዩት ዓላማ የመገንጠል ጉዳይ ስለሆነ ያለምንም ድርድር ትጥቅ ፍቱ ቢባሉ ምንን መሠረት አድርገው ትጥቅ ይፈታሉ? የንጉሠ መውደቅ አለመውደቅ የአማካኝነት መሠረታዊ ጥያቄ አይደለም። ስለዚህ የኢትዮጵያ የመጨረሻው መደራደሪያ ከመገንጠል የተሻለውንና የማይከፋውን ፌዴሬሽን መስጠት ይሆናል። ስለ ሠላም መደራደር ካስፈለገ ምርጫው ያ ብቻ ነበር። ከዚህ ውጪ ከሆነ ደግሞ አማን የሂዱት ወይም የሚሂዱት ለማስፈራራት ብቻ መሆን ነበረበት። “እጅ ብትሰጡ ስጡ፤ ያለዚያ ወጥላችሁ” ብሎ ለመመለስ እንደማለት። ምክንያቱም ለዓመታት የተደራጁና ለእኩይ ዓላማቸው መፈጸም ብዙ ደም ያፈሰሱ ተገንጣዮች በባዶ ሜዳ ሠላማዊ ድርድር የሚያደርጉበት መነሻ አይኖርምና። ከዚህ አንፃር የጄኔራል ሀሳብ ሠላም እንዲወርድ እስከተፈለገ ድረስ አንድ ነገር መደረግ አለበት የሚል ስለሆነ ተገቢነቱ አያጠያይቅም። ስለሆነም ሲያስጠረጥራቸው ባልቻለ ነበር። ሆኖም

ምክትል ሊቀመንበሩ ሻላቃ መንግስቱ ሌላ ትርጉም ከመስጠት ወደ ኋላ አላሉም። በዚህ መሀል ኮሎኔል ተስፋዬ ወልደሰላሴ “በአስቸኳይ ጦር ካልተላከ ኤርትራ አለቀላት” አለ።

ወዲያው የሰላም ድርድሩ ቀርቶ ጦር ይላክ? አይላክ? የሚለው ሌላ አጀንዳ ሆነ። አሁንም ሊቀመናብርቱ ተፋጠጡ። አማን “ጦር አይላክ፤ ሠላማዊ መንገድ እናስቀድም” ሲሉ መንግስቱ “መላክ አለበት” አሉ። አሁንም በእጅ ብልጫ አማን ተሸነፉ። ቀጣዩ አጀንዳ “የትኛው ጦር ይላክ?” የሚለው ሆነ። አማን “ጅጅጋ ያለው ታንክኛ ጦር ይላክ” ሲሉ መንግስቱ “የአንደኛው ክፍለ ጦር አካል የሆነው አዲስ አበባ ያለው 6ኛ ብርጌድ ነው መላክ ያለበት” አሉ።

በዚህ ጊዜ ሻምበል እንዳለ ተሰማ (በኋላ ሻላቃ) የተባሉት አባል “የታንክኛ ጦር ለሽምቅ ውጊያና ላስቸጋሪ መልካዓ ምድር እንዴት ይጠቅማል? ሰማሊያ ልትወረን እየተዘጋጀች መሆኑ እየታወቀ ያን ጦር ከጅጅጋ ማንሳቱ ተገቢ አይመስልም። እንደገና ወታደር የሆነ፤ የአገር ፍቅርና ተቆርቋሪነት ያለው፤ የኤርትራንም መሬት ወጣጣነት የሚያውቅ ሰው ታንክኛ ጦር ይላክ የሚል አይመስለኝም...” የሚል ውስጠ ወይራ ንግግራቸውን አሰሙ። በአባላቱ ውስጥ ተጭሮ የነበረው የጥርጣሬ እሳት ላይ ቤንዚን አርከፈከፉ ማለት ነው። ጄኔራል አማን በዚህ ንግግር ትዕግስታቸው አለቀ፤ ተቆጡ “እኔ የማደርገውን አውቃለሁ ብዬ አምናለሁ፤ ለ20 ዓመታት ጄኔራል ነኝ፤ የ30 ዓመት ልምድ ያዳበርኩ ጄኔራል መኮንን ነኝ። ከዚህ ከተሰበሰባችሁት ከማናችሁም ይበልጥ ለኢትዮጵያ መስዋዕትነት ከፍተኛ መሆኑ። ኢትዮጵያዊነቱን ማንም እንዲጠይቀው አልፈቅድም!” ማለታቸውን የሰብሰባው ተካፋይ የነበሩ አባላት በምስክርነት ቃላቸው ገልጸዋል። ይህን ካሉ በኋላ በንዴት ጠረጴዛውን በቡጢ ነርተው “በማሃይም ጫጫታ አገር አትመራም!” አሉና ስብሰባውን ረገጠው ወጡ። ወደቤታቸው ሄደው ለተለያዩ አዛዥ መኮንኖች በስልክ ይህ ደርግ የሚባል ቡድን ሊያሰራቸው እንዳልቻለና መበተን እንደሚገባው እየገለጹ እንዲተባበሯቸው መጠየቅ ጀመሩ። ከእነዚህ ውስጥም ለጄኔራል ግዛው በላይኑ የገለጹት ቃል የጃንሆይ ካቢኔ ይጠቀምበት በነበረው የረቀቀ የድምፅ መቆጣጠሪያ መሣሪያ በደህንነቱ ቢሮ ተጠልፎ የአማን ንግግር በደርጉ ስብሰባ እንዲደመጥ ሆነ። ጄኔራል “... ግዛው አገራችን በማንም ዱቄት ሰፋሪና በእነዚህ ቂጣቸውን ባልጠረጉ ጨምላቆች ተመርታ ወደ ጥፋት መሄድ የለባትም፤ እንተም ሠራዊትህን አዘጋጅና ተነሳ፤ ይህ ሁሉ ውርደት ነው። እኔ የጄኔራሎችን ክብርና መብት ለማስጠበቅ ነው። አንዳንድ ጨቅላ ሻለቆችና ሃምሳ አለቆች...” ሲሉ ጄኔራል ግዛው “ይተው እንጂ ጌታዬ፤ እርስዎን ከዚህ ታላቅ የመሪነት

በታ ያስቀመጡት እነዚህ ቂጣቸውን ያልጠረጉ ያሏቸው ናቸው..." የሚል መልስ ሰጡ።

አማን ዱቄት ሰፋሪ ያሉት መንግስቱ የመሣሪያ ግምጃ ቤት ኃላፊ ሆነው ይሰሩ ስለነበር ነው። አማን ጦሩን ለማንቀሳቀስና በደርግ ላይ እንዲነሳ ለማድረግ የጣሩት ጥረት ሁሉ አልተሳካም። ረፍዶባቸዋል።

እንግዲህ በመጀመሪያ የአማን ፈጥኖ ተወዳጅነት ማግኘት በደርግ አልተወደደም። ሻለቃ መንግስቱን የከነከናቸው ይመሰላል። ከዚያ "ደርግ ይበተን" ቀጥሎ "ሰጥቶ መቀበል" እንደገና "ጦር አይላክ" ከዚያም "ታንክኛ ይሂድ" ሲሉና፤ በመጨረሻም ተሳድቦው ሲወጡ፤ በዚህም ላይ ኤርትራዊነታቸው ሲደረብና፤ በሳባ ስታዲየም "የኤርትራና የኢትዮጵያ አንድነት ዘላለማዊ ነው" በማለት ያደረጉት ንግግር አንዲን አገር ነጣጥለው ሁለት አድርገው ለየቅል ገለጿቸው የሚል ትርጉም ውስጥ ደርግ ሲገባ፤ በመጨረሻው መጨረሻም ስብሰባውን ረገጠው ወጥተው ጦሩን ለመቀበል ሲሰናዱ የጀኔራሉ ግብ ምን እንደነበር ለመገመት ቢቸግርም፤ ለደርግ በተለይም ለሻለቃ መንግስቱ ምን ማለት እንደሆነ ግን ግልፅ ነው። ያም ሆነ ይህ ደርግ አማን ላይ እርምጃ ለመውሰድ ከዚህ የበለጠ ምክንያት መጠበቅ ነበረበት ብሎ ማሰብ የደርግን ባህሪ በቅጡ ካለመረዳት የሚመነጭ ነው የሚሆነው። መንግስቱ የአማንን ጉዳይ እልባት ለመስጠት የሚያስችል መነሻም፤ ድጋፍም፤ ፈፃሚ አካልም አላቸው። ነገር ግን ከዚያ በፊት ነገሩ መልሶ ቅርፅ መያዝ ነበረበት።

የአማን ስብሰባ ረገጠ መውጣት ለደርግ አስደንጋጭ ዱብ ዕዳ ነበር። ስለዚህ ቤታቸው ገብተው ቁጭ ያሉትን ሊቀመንበር እንደምንም ተለማምጦ በስራ ገበታቸው እንዲገኙ ማድረግ የግድ ነው። "ጀግና፣ ኮዳ ትራሱ" እያሉ ራሳቸው ደርጎች እያሞካሹ በቴሌቪዥን በራዲዮ እያዘመሩለት የነበረውንና መርጠው መሪ ያደረጉትን ሰው ዛሬ እንዲህ መሆኑ ቢታወቅ በጦሩ ውስጥ ምን ሊፈጠር እንደሚችል አስበው ተጨንቀዋል።

ፍርሃት የናጣቸው ሻለቃ መንግስቱ ችግሮችን በውይይት እንፍታ የሚል የልምምጥ ቃልን አስይዘው ጀኔራል ግዛውንና ሻለቃ ብርሃኑ ባየህን በአግላጅነት ላኩ። አማን በጅ አላሉም። ቀጥሎ በመረጃ ኃላፊው የሚመሩ ልዑካን በሽምግልና ተላኩ። አማን ቤታቸው ውስጥ ሆነው "ወግድ!" ብለው መለሱዋቸው። በመጨረሻ መንግስቱ ራሳቸው መሄድ ነበረባቸውና ሄዱ። በምን አይነት መደራደሪያ እንደተመለሱ ከማየታችን በፊት መንግስቱ ስለ አማን በትዝታቸው ያሰፈሩትን ገለፃ እናስቀድም።

"... ሰውየው ሁለት ሦስት ጊዜ አንደ ልጅ እያከረፉ ትተውን ሄደው ነው ቤታቸው የሚቀመጡት። ሽማግሌ እየያዝኩ እየሄድኩ ነበር የምለምናቸው። ምን ነካዎት ጀኔራል? እባክዎ ይተው፤ ይችልክ እንደ

እንቁላል የሆነች አገር ናትከ እጃችን ውስጥ ያለችው። እኛ ላይ ታሪክ ጥሏታል፤ ብንለቃትከ እንቦጫ የምትል ናት። እርስዎ እኛን ሰብሳቢ፤ እኛን መካሪ ነዎት እንጂ እኛ እየመጣን ጠዋት ማታ እንዴት ነው? ስላቸው "እኔን የማንም ሃምሳ አለቃና አሰር አለቃ አያዘኝም!" አሉ።

"እኔን በበኩሌ ብዙ ጊዜ በሚያገኝ ስልጣን ሊደልሉኝ ሞክረዋል። "ብትፈልግ እንተ ጠቅላይ ሚኒስቴር፣ብትፈልግ መከላከያ ሚኒስቴር፣የፈለገህን ውሰድ። ይህን ሃምሳ አለቃውን ምናምን ግማሹን ሹመት ስጡት። ወረዳ ገዥ ምናምን እያላችሁ ማሰናበት ነው። ከዚያ በኋላ ስራ ይሰራል እንጂ፤ እንዴት ነው በአሰር አለቆች አገር የምትመራው? ብለውኛል።

"እንዴት ነው ነገሩ? እርስዎ ምን ቸገረዎት? እርስዎን የመጣምክ ይሄ ኃይል ነው። ይሄ ኃይል ደግሞ የሚያገለግልበትና የሚፈለግበት ወቅትና ጊዜ አለ። ከዚያ በኋላ የራሱን ሂደት በራሱ ጨርሶ ይሄዳል። እሁን እስቲ በመጀመሪያ በዙሪያችን ያሰፈሰፈውን ጠላት አንመክት።

... ደርጉን በሚመለከት ላለው ነገር እኔ አለሁ፤ እርስዎ ስራዎን ይሰሩ ብዬ ሰንት ጊዜ ለምኛቸው አቅተውኛል..." ባይ ናቸው መንግስቱ። ሲቀጥሉም "ለምን እንደዚህ እንዳስቸገሩን ሳይገባን ቀርቶ በኋላ ነው የተገለጠልን። ኤርትራን የመገንጠል ዓላማ ነው፤ ደርግን የማፍረስ ጉዳይ ነው። ኃላፊነት የጎደላቸው ሆነው ነው ያገኘኋቸው" ሲሉ ይደመድማሉ መንግስቱ።

የመጨረሻውን የመንግስቱን ልመና ተቀብለው፤ ነገር ግን እሁንም ቅሬታቸው እንዳለ በመግለፅ አንድ መደራደሪያ ያቀርባሉ። ይህም ሻለቃ መንግስቱ ጥር 7 ቀን 1967 ዓ.ም ጎፋ ሰፈር የሚገኘውን የታንክኛ ክፍል ጎብኝተው ስለ ኢትዮጵያ ትቅደም መርህ ለጦሩ መግለጫ ሰጥተው ነበርና "ይህ ተግባር እኔ ሳላውቅና ሳልፈቅድ የተከናወነ ነው። (መንግስቱ የጦር ክፍሉን በራሳቸው ስልጣን ነበር ያነጋገሩት) ስለዚህ እኔ ካልተፈለግሁና የእኔ አመራር ቦታ ከሌለው ለምልክትነት የምቀመጥ ሰው አይደለሁም። በመሆኑም የጎፋ ሠፈር ጉብኝቱም ሆነ መግለጫው በመገናኛ ብዙሃን እንዳይገለፅ ከተደረገ ብቻ ወደ ስራ ልመለስ" አሉ አማን። መንግስቱ ተሰማሙና ጀኔራሉ ወደሰራቸው ተመለሱ።

መንግስቱ ቃላቸውን በማጠፋቸውና በእሁዱ የጦር ኃይሎች ፕሮግራም ጉብኝቱ በሚዲያ ሲተላለፍ አማን በማድመጣቸው ይበላጫሉ። ለስራ ጉዳይ ወደ አንድ ክፍል ለመሄድ ጉዞ ላይ የነበሩት አማን ዘገባው መተላለፉን ሲሰሙ እቅዳቸውን ሰርዘው ተመለሱና ወደ ቤታቸው ሄዱ። አልተመለሱም። በዚህ ጊዜ ነው ከላይ ያየነውን እንቅስቃሴ የጀመሩትና ከአዛዦች ጋር ትብብርን የሚጠይቁ የሰልክ ልውውጦች፤ ስድቦችና

ዛቻዎች የተሻሻሉትን ግንዛቤና ተጠልፎ ለሻለቃ መንግስቱ የተሰጣቸው።

ሻለቃው ጊዜ አላጠፋም፤ ከአዲስ አበባና ከሌላውም ክልል ገደብ የደርግ አባላትን ባስቸኳይ ጠፋ። ገደብ አባላቱም ዋና አባላቱም ፈጥነው በደርግ ጽ/ቤት ተሰበሰቡ። በመንግስቱ አገላለፅ አጠቃላይ የተሰብሰቡው ቁጥር ስድስት መቶ ይደርሳል። ጎን ለጎን ደግሞ ከአንደኛው ክፍለ ጦር 6ኛ ብርጌድ የተውጣጡ ወታደሮች ተመርጠው ጄኔራል አማንን እንዲይዙ ትዕዛዝ ተሰጣቸው። ወታደሮቹ ግን “እንዴት በአማን ላይ አፈሙዝ እንቀሰራለን?” በማለት ትዕዛዙን አንቀበልም አሉ። ደርግ ክው አለ። አሁንም ለሌላ ክፍሎች ትዕዛዝ ተሰጠ “አማንን የሚያክል ጀግና ምን ሲደረግ? አንችልም!” አሉ። የአማን ማፈንገጥ፣ የወታደሩን ትዕዛዝ አንቀበልም ማለት የደርግን ህልውና እንደሚያፈራርሰው የሰጉት አባላት ተሰፋ ቆረጡ። ጠሩ አፈሙዙን ወደ ደርግ ሊያዞር እንደሚችል ታመነ። ስለዚህ የመጣው ይምጣ ብሎ ባለው የቅርብ ጦር አማንን መደምሰስና የሚመጣውን ለመቀበል ከመዘጋጀት ውጪ ደርግ ሌላ ምርጫ አልነበረውም። ለደርግ ጥበቃ ተብለው የመጡ ኮማንዶዎችን ከተወሰኑ የደርግ አባላት ጋር በታንክ ታግዞ ሻለቃ ዳንኤል አስፋው ጦርኃይሎች አካባቢ ወደሚገኘው የጄኔራል አማን መኖሪያ ቤት ዘመተ። ጄኔራሉ እጅ እንዲሰጡ ቢጠየቁም ጀግና እጁን ስለማይሰጥ የጠፈ ውጊያ ገጠመ። አንድ ግለሰብ በታንክ የታገዘውን ጦር ገጥመው ጥቂቶችንም ገድለው በመጨረሻ ተገደሉ።

በዚህ ጊዜ ደርግና ገደብ የደርግ አባላቱ ስብሰባ ተቀምጠው ስለአማን አስቸጋሪነትና ስለፈፀማቸው ተግባራቶች እየተነተኑ ምን እናድርጋቸው? ተብሎ እየተጠየቀ ነው። በዚህ መሀል ሻለቃ ዳንኤል የአማንን መገደል ለመንግስቱ በጀሯቸው ሹክ ብሏቸው ይወጣል። ይህን የሰሙት መንግስቱ የሰብሰባውን አጀንዳ በድንጋጤ አሰፋትና ስለታሰሩት የንጉሠ ሹማምንት ጉዳይ አነሱ።

እርግጥ መንግስቱ “የዚያን እለት አጀንዳ የጄኔራል አማን ጉዳይ ነበር። ብቸኛው አጀንዳ እሳቸው ነበሩ። ሌላ ስለቀድሞ የኃይለስላሴ መንግስት ባለስልጣናት የሚል ነገር ጨርሶ አልነበረም። አሁንም ደግሜ ላረጋግጥ የምፈልገው እኔ፣ ሌሎች የገደብ ደርግ አባላት፣ የጠሩ ተወካይ የተባለ ሁሉ አንድ ሳይቀር እንዲገኝ የፈለግሁት ውሳኔው ምንም ይሁን ምን የአማን ጉዳይ ሠራዊቱ ውስጥ የሚያስከትለውን ስሜት ስለማውቅ ሁሉም እጁን እንዲያስገባ ነው። እኔ ይህኛን አስቤ ነው የጠራኝቸው እንጂ ለኃይለስላሴ ሚኒስትሮችና ጄኔራሎች ምን ስብሰባ መጥራት ያስፈልጋል? መርማሪ ኮሚሽን ተቋቁሟል፤ በቃ ይሄው ነው...” ብለዋል። እናም ስለአንድ ጄኔራል ስብሰባ መጠራታቸው ያሳስደሰታቸው አባላት “የሱን ጉዳይ ተውት

ምን አንድ ጄኔራል ይልቅ የነዚያን ደም መጣጭ ጉዳይ ዳር ሳናደርስ አንወጣም!” በሚል ተሰብሰቢዎቹ አዳራሹን ቀውጦ እንዳደረጉት ነው የሚገልፁት።

ምንም ይሁን፣ ምንም ይባል ግን የአማን ሞት በሚዲያ በሚገለፅበት ጊዜ ምን ሊፈጠር እንደሚችል በማሰብ ፍርሃት የወረራቸው የደርግ አባላት በተለይ መንግስቱ ጠሩ ቢያምፅና በደርግ ላይ ቢነሳ ደርግም መፍረሱ ነውና፤ ያ ከሆነ አይቀር ደግሞ ያለፈው ስርዓት እንደይመለስ ቢያንስ እነዚያን (በተለምዶ ስልሳዎቹ የሚባሉትን) የቀድሞ ታላላቅ ባለስልጣናት አጥፍቶ መጥፋት የሚሻል መሆኑን እንደመረጡ ግልፅ ነው። ሻለቃ መንግስቱ ከደቂቃዎች በፊት ብቻቸውን የሰሙትን የአማንን መገደል የተሰብሰቡው ስሜት እየጋለ መሄድን ሲረዱ ስብሰባው ላይ ይፋ አደረጉት።

ከዚህ በኋላ ማለትም ከህዳር 1967 ዓ.ም ጀምሮ የደርግ መንግስት የ“በለው!” አራማጅ ሆነ። የደርግ መንግስት በ“በለው!” ጀምሮ በ“በለው!” ሊፈፀም ግድ ሆነ። 60ዎቹ የቀድሞው ባለስልጣናት መንግስቱ እንዳሉት የእሳቱ አጀንዳ አልነበሩም፤ ሊሆኑም አይችሉም። ምክንያቱም የእነሱን ጉዳይ አጣርቶ ለፍርድ የሚያቀርብ መርማሪ ኮሚሽን ተቋቁሟል። እጅግ በተደራጀ መልኩ እነ ፕሮፌሰር መስፍን ወልደማርያምን የመሳሰሉ ምሁራን ሳይቀሩ የኮሚሽኑ አባላት ሆነው፤ በስርዓት ዳኞች ተሾመው ጉዳያቸው በሕግ እየታየ ነው። ኮሚሽኑ አጣርቶ የሚደርስበትን ውጤትም ለህዝብ ይፋ እንደሚደረግ ቃል ተገብቷል።

ነገር ግን የጄኔራል አማን መገደልና በጠሩ ውስጥ የነበራቸው ተሰሚነት፣ እንዲሁም እሳቸውን ለመያዝ የታዘዙት ሁሉ አሻፈረኝ ማለት፣ ይህንንም ተከትሎ የተፈጠረው ፍርሃት ወለድ ምስቅልቅል ነገሮችን ለዋወጠ። ስለዚህ ደርግ “እቃ እቃ ፍርስርስ፣ አንድ እንጀራ ቁርስርስ” አይነት የልጆች ጨዋታ አድርጎት አረፈ የኮሚሽኑን ጉዳይ።

ከዚያ በኋላ ምን ቅጡ! “በለው፣ በለው፣ በለው!” ተባለ። ይህን ጉዳይ ራሳቸው መንግስቱ እሳቱን እያስታወሱ አዳራሹ ውስጥ የተከሰተውን የዚያችን እለት ሁኔታ ሳይዋሹ ይተርኳታል።

“... ምን የእኛ ነገር ... በለው! ነው” በማለት ስም እየጠቀሱ ትዝታቸውን አካፍለዋል። ቀንጨብ ቀንጨብ እያደረገን እንየው “... ትዝ ይለኛል መቶ አለቃ እገሌ ይባላል። ከምስተኛ ክፍለ ጦር ህክምና ክፍል ነበር የመጣው። መቼም ተናጋሪ ነው እሳት ነው የሚተፋው። ብድግ ብሎ ሲናገር ቤቱን በጭብጨባ አናጋው። ዛሬ ታሪካዊ ቀን ናት። የኢትዮጵያ ትንሣኤ ቀን ናት። ይህኛን ታሪካዊ ቀን እንጠቀምባት። ይህን ደሮ እየተቀለበ የተቀመጠ የወሎ ህዝብ ነብሰ ገዳይ (ረሃቡን) አንድ ውሳኔ ሳንሰጠው መሄድ የለብንም። አይሸታችሁም እንዴ ደሮው?

ዛሬምኮ ደማችን እየመጠጠ በእስር ስም ተቀምጧል! እያለ ሲል ያ ቤት በጭብጨባ በሁካታ ተናጋጋ።...

ሌሎችም እየተነሱ “ምንድነው ስለአንድ ጀኔራል የምትጠሩን? አማን አንድ ጀኔራል ነው ምንም አይደለም በአፍታ እንሸኘዋለን። ህዝቡኮ የወሎን ህዝብ አልቂት ካዩ በኋላ ምንድነው እንኛህን አሳሞች ቁጭ አድርገው የሚቀልቡት? እያለን ነው። ይህን አንድ ሳናደርግማ አንወጣም። የድጋፍ ጩኸቱ፣ ሁካታው ይቀጥላል...”

ሌላው ይነሳል “እነዚህ ሰዎች ምንድነው ሲሰሩ የኖሩት? በመቶ ሺዎች የሚቆጠር የወሎ ህዝብ በረሃብ ሲረገፍ ዝም ብለው ያዩ ሰዎች ናቸው። የረገፈውኮ ፍያል ወይም ደሮ አይደለም” ይላል። ጥቂት በጣት የሚቆጠሩ አባላት “የለም፤ ለዚህም መርጫ ኮሚሽን ተቋቁሟል” ቢሉም ሰሚ የለም ይልቁንም “አጼ ኃይለስላሴ በላይ ዘለቀን የመሰለ አርበኛ በሰሙኒ ገመድ እያንጠለጠለ ሲሰቅል የነበረው በየትኛው መርጫ ኮሚሽን ተጣርቶ ነው?” በሚል መልስ ቀንዱን ይባላል።

በዚህ አይነት ቤቱ በፍፁም ተለወጠ ይላሉ መንግስቱ። “እኛ መቶ ሃያ ነን፤ በዚያ ሁሉ የንዑስ ደርግ አባላት ተዋጥን፤ ተደፈቅን። ጭብጨባ ነው! ቤቱ የሁካታ፣ የፋክራ ቤት ሆነ። ያመዛዛኝና የሕግ ቤት አልሆንም...” እያሉ ይቀጥላሉ። ሕግ የተማሩ የደርግ አባላት “ኸረ ጎበዝ ሕግ እየተጣሰ ...” ብለው ለማረጋጋት ሲሞክሩ “አብዮትና ሕግ መቸ ቀን አብሮ ሂዶ ያውቃል?” የሚል ምላሽ ያቋርጣቸዋል። “እነ እገሌን ያየሽ እንደሆነ ደግሞ በለው ነው! ሽለላ ነው የሚቀራቸው! ህዝቡሰ ቢሆን? የዚያን ጊዜ በለው ነው” (ትዝታዎች ቁ1 ገጽ 145)

ደርግ በስሜታዊነት የወደፊት መንገዱን ከወዲሁ ገለፀው። ያለምንም ደም ኢትዮጵያ ትቅደም ቀርቶ በደም ኢትዮጵያ ትቅደም ተተካ።

የ“በለው” ፍርድና የ60ዎቹ ግድያ

ውሣኔው የሚያስቅ፣ ፍርዱ የሚያሳቅቅ ነበር። በእርግጥ ከታሳሪዎቹ ከፍተኛ የጃንሆይ ዘመን ባለስልጣናት ውስጥ ብዙዎቹ ንቅዝ ሹማምንት መሆናቸው ይታወቃል። ጥቂቶቹ ግን ንፁህንና አገር ወዳድ እንደነበሩ ብዙዎች ይመሰክራሉ። ምንም ቢሆን ግን ያለፍርድ መገደላቸው በርካቶችን አሳዝኗል። ከላቸውን ሳያውቁት፣ በጠበቃም ሆነ በራሳቸው ሳይከላከሉ፣ የእምነት የክህደት ቃል ሳይጠየቁ፣ በጥቅሉ የፍትህን አደባባይ ሳይረገጡ ውድ ህይወታቸውን ተነጥቀዋል። አሳቃቂነቱ እዚህ ላይ ሲሆን፤ አስቂኝነቱ ደግሞ የተሰብሰቡዎቹ የድምፅ አሰጣጥ ነው።

የእያንዳንዱ እስረኛ ባለስልጣን ስም በየተራ እየተጠራ፤ ስለተጠራው ሰው ደግሞ እያንዳንዱ አባላት ሀሳቡን እንዲሰነዝር ይጠየቅ

ነበር። ለወትሮው ንዑስ የደርግ አባላቱ በማናቸውም አይነት ስብሰባ ድምፅ የመስጠት መብት አልነበራቸውም። እዚህ ላይ ግን መብት ተሰጥቷቸው እንደነበር ይነገራል። ለነገሩ እጅ በማውጣት ድምፅ የመስጠት መብት ባይኖራቸውም፤ በዚህ አለት ግን በድምፅ ጩኸት ብቻ “ይገደል!” ብለው ሞቅ አድርገው ካስተጋቡ ተሰሚነት ነበራቸው፤ አድርገውታልም።

ከአባላቱ ውስጥ ብዙዎቹ እስረኞችን አያውቋቸውም። በስብሰባ ቀርቶ በመልክ የማያውቋቸው በርካታ ናቸው። ስለ ሰዎቹ የቀረበላቸው ማስረጃ የለም፤ ስማቸው ብቻ ቀርቦላቸው ነው ድምፅ የሚሰጡት። ዛሬ እንኳን በእስር ላይ ያሉት አባላት ስለተከላከሉት ወንጀል ቢጠየቁ መልስ መስጠት አይችሉም። ግን ድምፅ ሰጥተዋል።

ሻለቃ መንግስቱ ኃይለማርያም የተከላከሉትን ስም ዝርዝር ይዘው ያነባሉ። ከወደመጀመሪያው ስም ይጠሩና “እኒህ ሰው እንዲህ እንዲህ አድርገዋል” የሚል አንድ ዓረፍተነገር ከስማቸው ጋር ያነባሉ (ያውራሱ)። ወንጀላቸውን መሆኑ ነው። ግድያውን የምትደግፉ እጃችሁን አውጡ ይባላል እጅ ይወጣል። ማውጣት ያለባቸው አባላቱ ቢሆኑም ንዑስ አባላቱም ሁሉም አዳራሹ ውስጥ ያለው ያወጣል። የድምፅ ቆጠራ በዚያ አለት ማክናወን የሞኝ ተግባር ከመሆኑም በላይ፤ እጅ ያላወጣ ከተከላከሉት ጋር እንደሚቀላቀል ስለሚፈራ ያወጣል። እየቆዩ እጅ ከፍ ዝቅ ማድረጉ አሰልፉ፤ አንድ ዓረፍተነገር የፈጠራ ወንጀል ጨምሮ ማንበቡ ጊዜ ገዳይ ሆነና መንግስቱ ስም ሲጠሩ አባላቱ “በለው!” ማለት ጀመሩ።

እንዳልካቸው መኮንን “ይሙት!” አክሊሉ ሀብተወልድ “በለው!” ሌተናል ጄኔራል ከበደ ገብራ “በለው!” ለፀል ራስ አስራተ ካሣ “ይሙት፣ ይሙት!” ራስ መስፍን ስለሽ “ይገደል!” ዶ/ር ተስፋዬ ገብረዝጊ “በለው!” ደጃዝማች ሰለሞን አብርሃ “በለው!” እንዲህ ሆኖ 14 ጄኔራሎች፣ 6 ኮሎኔሎች፣ 8 ደጃዝማች፣ 3 ፊትአውራሪ፣ 2 ራስ የተካተቱባቸውንና ሌሎች ከፍተኛ ባለሥልጣናትንና ሚኒስትሮችን፣ የባህር ኃይል ዋና አዛዥን ሪር አድሚራል እስክንድር ደስታን ጨምሮ (የጃንሆይ የልጅ ልጅ) በእጅ ብልጫና በድምፅ ብልጫ አዳራሽ ውስጥ ተሰብስበው ሞት ፈረዱባቸው።

እነዚህም በተለምዶ 60 የቀደሞው ባለስልጣናት ይባሉ እንጂ፤ 52ቱ ብቻ ናቸው የጃንሆይ ዘመን ከፍተኛ ባለሥልጣናት። የቀሩት 8ቱ የራሱ የደርግ አባል የነበሩ ሲሆን፤ ወታደራዊ ማሃላቸውን የጣሱ፣ በጠሩ ውስጥ ልዩነት ለመፍጠር የሞከሩ ተብለው የተወነጀሉ ነበሩ።

“... እኔም ሆንኩ የደርግ አባላት ከተገደሉት ሰዎች በጣም ጥቂቶቹን ብቻ ነው የምናውቃቸው። በበኩሌ በሠራዊቱ ውስጥ ከነበሩት ከፍተኛ አዛዦች ጥቂቶቹን ከማወቁ በስተቀር አብዛኛዎቹን ራስ እገሊ፣ ደጃዝማች እገሊ ሲባል ስማቸውን ከምስማ በስተቀር አላውቃቸውም።...”

የሻለቃ መንግስቱ ኃይለማርያም መልስ ነው። (ትዝታዎች ቁ.1 ገፅ 163) ይህ ነው አስቂኛ ፍርድ።

ለጥቂት ወራት ያህል ታሰረው የቆዩት የቀድሞው ባለስልጣናት ህዳር 14 ቀን 1967 ዓ.ም ሞት ከተበየነባቸው በኋላ ምሽት ላይ ከታሰሩበት ከታላቁ ቤተ-መንግስት ጊቢ ውስጥ በጃንሆይ ጊዜ ለጠጅ ማቀዝቀዣ ያገለግሉ ከነበሩት የምድር ቤት ክፍሎች እየተጠሩ እንዲወጡ ከተደረገ በኋላ ሁለት ሁለት ሆነው እየተጣመሩ በካቴና ታሰሩና በትልቅ ካሚየን ተጫኑ። ደርግ መቼም ፈጣን ነው ሁሉንም ነገር አዘጋጅቷል። የጫናቸው ካሚየን ወደ ዋናው ወህኒ ቤት ነበር የሚነጉደው። ታሳሪዎቹ በውስጣቸው ተሰፋ አለ። ቤተሰብ አይጠይቃቸው ስለነበር ከዚህ በኋላ ጥያቄ ያለበት ቦታ ሊታሰሩ እንደሚችሉ ጠብቀዋል። ወህኒ ቤቱ ጊቢ ውስጥ ደርሰው ከመኪና ሲወርዱ በውስጣቸው የነበረው ተሰፋ ሳያንሰራራ አይቀርም። ሆኖም ከወረዱ በኋላ እስረኞች ወደሚታሰሩበት ቦታ የሚወሰደውን መንገድ ትተው ታጠፉና ድቅድቅ ጭለማ ውስጥ ተደርድረው እንዲቆሙ ተደረገ። ለመደንገጥ የሚያበቃ ጊዜ አላገኙም፤ በተጠንቀቅ ቆመው ይጠብቋቸው የነበሩ ወታደሮች በአሩምታ ተኩስ ይረሽኛቸዋል። ወዲያውም እዚያው በቡልዶዘር በተቆፈረ ወጥ ጉድጓድ ውስጥ በጅምላ ተቀብረው አፈሩ ተመልሶ እንደቀድሞው ሜዳ ሆነ።

ህዳር 15 ቀን 1967 ዓ.ም ደርግ በብዙሃን መገናኛ ይህን ጉዳይ ይፋ አደረገ። “በእስር ላይ የነበሩት የቀድሞው ባለስልጣናት በትናንትናው እለት አማንን ጨምሮ አብዮታዊ እርምጃ ተወስደዋቸዋል!” በማለት ሲገለፅ ድፍን የኢትዮጵያ ህዝብ በአግራሞትና በድንጋጤ ነበር ያደመጠው።

ጂሚ ካርተርም ይህን ወሬ እንደሰሙ በድንጋጤ ባሉበት ደርቀው ቀሩ ማለት ይቻላል። በዚያው ወቅት “የዓለም ሰብዓዊ መብት ጥበቃ መሪ እሆናለሁ” በሚል ማኑፊስቶ የአሜሪካን ምርጫ አሸንፈው ፕሬዝዳንት የሆኑት ካርተር “ያለምንም ደም” የተሰኘውን የኢትዮጵያ አብዮት በበጎ ዓይን አይተውት ነበር። ሆኖም ወዲያው በደም መጀመሩን ሲያዩ ክፉኛ ተቃዋሚዎች። ሳይውሉ ሳያድሩም በኢትዮጵያ ላይ ጠንካራ አቋም በመውሰድ ፊታቸውን አዞሩ።

የኢትዮጵያና የአሜሪካ ጉዳይም በዚህ ያካትማል። እንጂም ደርግ በመጀመሪያ ያንኳኳው የአሜሪካንን ደጃፍ ነበር። መንግስቱ ሐራሬ ሆነው ለሪካርዶ ኦሪጊዮ እንዲህ ብለውታል፤ “... የቆምኩት ከጎናችሁ ነው፤ ሁለቱ ሀገሮቻችን የረጅም ጊዜ ወዳጆች ናቸው። ሌላው ቀርቶ ኢትዮጵያ ከእናንተ ጎን ተሰልፋ ወታደር በመላክ በኮሪያ ጦርነት ተካፍላለች። አሁን ሀገራችንን እንደገና ለመገንባትና ለማሳደግ የእናንተን እርዳታ እንፈልጋለን፤ በማለት የአሜሪካኖችን በር አንኳኳሁ” አሉና ለጊዜው

ንግግራቸውን አቋርጠው በትዝታ ጭል...ጥ አሉ። ወዲያው ቀጠሉና “ካርተር በሰጡኝ መልስ የቬትናም ጉዳይ ከአቅም በላይ እንደሆነባቸውና በስትራቴጂ ደረጃም አፍሪካ ላይ ምንም ትኩረት እንደሌላቸው ገለጹልኝ።

“... ቀጥሎ ያንኳኳሁት የቻይናን በር ነበር። ሆኖም ከቁም ነገር የቆጠረኝ ሰው አላገኘሁም። መጨረሻ ላይ ፊቴን ወደ ሞስኮ፤ ወደ ሊዎኔድ ብሬገቴቭ አዞርኩ። እውነቱን ነው የምልህ ለመጀመሪያ ጊዜ በክሬሚሊን ቤተ-መንግስት እንዴት አድርገው አንገቱን አቅፈው እንደተቀበሉኝ አሁንም ድረስ ትዝ ይለኛል” አሉ።

ሪካርዶ ኦሪጊዮ ትረካውን ይቀጥላል፤ “... መንግስቱ የዚያን ጊዜውን ሁኔታ በዓይነህለናቸው እያሰታወሱ፤ ዝም እንዳሉ ቀሩ። አፍሪካዊው ፕሬዝዳንት በዚያን ቀን የብረት መጋረጃ ሀገራት መሪዎች አድርገውት ያዩትንና ከግልገል በግ ፀጉር የተሰራውን የሱፍ ባርኔጣ አድርገው ነበር። በወቅቱ የነበረው የሞስኮ አዞር ከመቀዝቀዡም በላይ ኢትዮጵያ ለመጡት ወጣት መኮንን የፖለቲካው አዞር ብዙም የሚሞቅ አልነበረም።

መንግስቱ ይቀጥላል “እናም ስለሁኔታው ለብሬገቴቭ ገልጬ ሳስረዳቸው “መንግስቱ ሀገራ ከአቶሚክ ቦንብ በስተቀር ያስፈልገኛል የሚሉትን ነገር ሁሉ ልትሰጥዎት ፈቃደኛ ነኝ” የሚል መልስ ሰጡኝ። እንግዲህ ግንኙነቱ የተጀመረው በዚህ መልክ ነበር” አሉ መንግስቱ። ሲቀጥሉም “የሶቭየት እርዳታ በቃላት ብቻ የተወሰነ ሳይሆን በማቴሪያልም ጭምር ነበር። ከዚያች ቀን በኋላ ብሬገቴቭ ልክ እንደ አባቴ ሆኑ። ለ12 ጊዜ የተገናኘን ሲሆን፤ ሁሉም ግንኙነታችን የተደረገው እዚያው ሞስኮ ውስጥ ነበር። በተገናኘን ቁጥር ችግራን ከመናገራ በፊት ምንጊዜም “ጓድ ብሬገቴቭ ልጅዎ ነኝ። ውለታዎም ይህ ነው አይባልም” ነበር የምላቸው። እውነትም ታዲያ ብሬገቴቭን የማያቸው ልክ እንደወለዱኝ አባቴ ነበር” /Talk of the Devil/ ኢትዮጵያና ሶቭየት በዚህ መልኩ ተጣብቀው ቀሩ።

ደርግ የቀድሞ የጃንሆይ ባለስልጣናትን መገደል ይፋ ካደረገ በኋላ ያሰጋው የህዝብ ተቃዋሚ የፈራውን ያህል ሆኖ ሳይደመጥ ቀረ። የደርግ ቀጣይ ስራ በተገደሉት በጄኔራል አማን ምትክ አንድ አረጋጭ ከፊት ማስቀደም ነበርና ብርጋዴል ጄኔራል ተፈሪ በንቲን መርጦ የደርግ ሊቀመንበር ብሎ ሾመ። መንግስቱም በምክትልነታቸው ቀጠሉ።

የአብዮቱ ፍሬዎች

የደርግ ታሪክ ገለባ ብቻ ተደርጎ በተደጋጋሚ ይወሳል። ነገር ግን ገለባው ይብዛ እንጂ በውስጡ ፍሬዎች ነበሩት።

ደርግ ያንን የ“በለው” ፍርድና የአማንን ግድያ ለማለዘብ ሁለት አፋጣኝ ስራዎች ይጠብቁት ነበር። የመጀመሪያውን በአገር ውስጥና

ከአገር ውጪ በወታደራዊ ተግባራቶች ተሰማርተው አገራቸውን ያገለገሉትንና በሠራዊቱም ዘንድ ተወዳጅነት ያላቸው፤ ነገር ግን እንደ ጄኔራል አማን የሰልጣን ጥም የማይንፀባረቅባቸውን የሁለተኛው ክፍለ ጦር አባል ብርጋዴር ጄኔራል ተፈሪ በንቲን በአማን ቦታ መተካት ነበረበትና እሱን ተግባራዊ አደረገ። የአሮሞ ተወላጅ ስለነበሩም ሰፊውን የአሮሞ ማኅበረሰብ ድጋፍ ያስገኛሉ ተብሎ ታሰቧል። በዚህ ሹመት የደርግን አካሄድ በጥርጣሬ ዓይን ለማየት የተዘጋጀውን የሚሊቴሪ ክፍል ለማረጋጋት ተቻለ።

በሌላ በኩል ሲቪሉን ህብረተሰብ ዳር እስከ ዳር፤ ከምሁር እስከ ገበሬ የሚያስፈነድቅ ተግባር ጊዜ ሳይሰጥ ማከናወን ነበረበትና እሱን ተግባራዊ አደረገ።

በእነ ዶ/ር ሠናይ ልኬ እና ኃይሌ ሬዳ ምክር በመደገፍ ሶሻሊስታዊውን ስርዓት ዘረጋ። የሠራተኛ አዋጅ አሻሽሎ ካወጣ በኋላ፤ የእድገት በጎብረት የእውቀትና የሰራ ዘመቻንም በማወጅ የኢኮኖሚ ፖሊሲውን ቀየረ።

ታህሳስ 11 ቀን 1967 ዓ.ም “የኢትዮጵያ የእድገት ጎዳና የሚመራው በሳይንሳዊ ሶሻሊዝም ነው” ሲል ይፋ አደረገ። በዚህ አዋጁ ምሁራኑንና የግራ ክንፍ ገቡዕ ቡድኖችን ሁሉ በደስታ አዘለለ። አዋጁ ይፋ በሆነ ማግስት የተማረው ወጣት ትውልድ ወደ ገጠሩ እንዲዘምት የቀረበለትን ጥሪ በደስታ ተቀበለ።

ታህሳስ 12 ቀን የእድገት በጎብረት የሰራ ዘመቻ የከተት አዋጅ በዓል በድፍን ኢትዮጵያ ተከበረ። ለዘመቻው 60 ሺ ተማሪዎችን የወከሉ የአዲስ አበባ ዘማችች እሎቱን ለማክበር በጃንሚዳ ተሰለፉ። በዓሉን በጋራ ለማክበር በጃን ሜዳ ሰልፍ ላይ ሦስቱ ሊቀመናብርት ማለትም ጄኔራል ተፈሪ በንቲ፤ ሻለቃ መንግስቱና ሻለቃ አጥናፉ አባተ ተገኝተዋል። ያ ሁሉ ህዝብ በአንድ ድምፅ “መንጌ! መንጌ! መንጌ!” ሲል ጮኹ። ለመጀመሪያ ጊዜ ሊቀመናብርቱ በአደባባይ ታዩ። መንግስቱም ላንቃው እስኪሰነጠቅ ስማቸውን እየጠራ ለደቂቃዎች ያህል የቆየውን ህዝብ ሲያዩ ልዩ ስሜት ተሰማቸው።

ደርግ የጋራ ውሳኔ አሳልፎ ያንን ግድያ ከፈፀመ በኋላ ስልጣን አሰረከበ ወደ ካምፕ መመለስ ማለት እራሱን ለፍርድ ማቅረብ መሆኑን ያውቃል። እንኳን ይህ ምክንያት ኖሮ ባይኖር እንኳ ስልጣን አሰረከበ የመመለስ እቅድ አልነበረውም። ስለዚህ ጊዜያዊ ወታደራዊ መንግስትነቱን ትቶ ቋሚነቱን አጠናክሮ ከመቀጠል ሌላ ምርጫ ስላልነበረው፤ በተቻለ መጠን የምሁራኑን ህሳብ የራሱ አድርጎ ወደተግባር መተርጎምና አገራቱን መምራት ነበረበት። ጊዜያዊ መንግስትነቱን ግን ለሻፋንም ቢሆን አልቀየረም። እናም ደርግ ርዕዮቱን ሶሻሊዝም አድርጎ

ሳይውል ሳያድር የገጠሩን ህይወት ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ለመቀየር የነደፈውን እቅድ ተግባራዊ አድርጓል።

ይህ “ብሔራዊ የእድገት በጎብረት ዘመቻ” ዓላማው የሁለተኛ ደረጃና የከፍተኛ ትምህርት ተቋማት ተማሪዎችንና መምህራንን ወደ ገጠር በማዝመት የኢትዮጵያ ትቅደምን መርህ መሠረት ያደረጉ የልማት እንቅስቃሴዎችን እንዲመሩ ማድረግ ነው።

እቅዱ በትክክለኛ ሚዛን ሲቀመጥ ኢትዮጵያን ከኋላቀርነት ለማውጣት የሚረዳና፤ በተለይም በተማረው ክፍል የምክር፤ የትምህርትና የጉልበት ድጋፍ የገበሬው ህይወት የተሻለ እንዲሆን የሚያደርግ ነበር። ይህን በመረዳትም ነው ብዙሃኑ ምሁራን በደስታ የተቀበሉትና የዘመቱት። ሆኖም የደርግ የሰልጣን ተፋላሚ የሆነው ኢህአፓ ብቻ የእቅዱ ተቃዋሚ ሆነ። ምክንያቱንም ሲያስቀምጥ፤ “የተማረውን ክፍል በልማት ስም ወደ ገጠሩ በማግለል ደርግ ብቻውን በስልጣን ላይ ለመደላደል ሲል የነደፈው” በማለት ነው። ኢህአፓ ሰሚ አላገኘም፤ ዘማችቹ የድጋፍ ሰልፋቸውን ካሳዩ በኋላ ወደ ገጠር ዘመቱ። የገጠሩን ህይወት የመለወጡን ተግባርም ተያያዙት።

ዘግቶ ተግባራት ተግባራቸውን ሲወጡ ደርግ የግራ ኃይሎችን ተቃውሞ ወዲያው ለማለዘብ የኢትዮጵያ ትቅደምን መርህ በመከለስ “ዓላማችን ጎብረተሰባዊነት፤ ርዕዮታችን ሶሻሊዝም ነው” ቢልም፤ ብቸኛ ዓላማቸው ስልጣን ብቻ የነበረው ተቃዋሚዎች (ኢህአፓዎች) ሊሰሙት አልቻሉም።

ደርግ እያራመደ ያለው የኢህአፓንና የመኢሶንን ማኑፊስቶ ነው። መኢሶን ከደርግ (ለተወሰነ ጊዜም ቢሆን) ተለጥፎ የነበረ ሲሆን፤ ኢህአፓ በውጭ ሆኖ ነበር የሚሞግተው። ደርግም ከመኢሶን መሰራቸ ምሁራን በሚቀበለው እቅድ ስራውን ቀጥሏል። የንግድ፣ የኢንዱስትሪና የገንዘብ ተቋማትንም ደርግ ወርሷል። ይህ በእንዲህ እንዳለ የካቲት 25 ቀን 1967 ዓ.ም የጃንሆይ ተቃዋሚ የነበሩ ምሁራን ለዘመናት ሲያቀናቅኑት የኖሩትና በጉጉት ይጠብቁት የነበረውን የመሬት ስሪት

አዋጅ ደርግ ይፋ አደረገ። ይህም ብዙዎቹን ያስፈነደቀ አዋጅ ሆነና፤ በተለይ የገጠሩን ህይወት በመለወጡ ተግባር የተሰማሩትን ዘማቾች የበለጠ በደስታ እንዲሰሩ አደረጋቸው። ይህ የመሬት ጉዳይ የጃንሆይን መንግስት ለመገልበጥ ለመጀመሪያ ጊዜ የሞከሩት የእነመንግስቱ ንዋይ ማኑፈስቶ ውስጥ የተካተተ ነበር፤ የዩኒቨርሲቲ ተማሪዎች “መሬት ላራሹ” እያሉ የሞቱለት ነበር። የመጨረሻው የእንደልካቸው ካቢኔም ትኩረት ሰጥቶ እልባት ሊሰጠው ስራ የጀመረበት ሁኔታ ነበር። በመጨረሻ ደርግ እልባት ሲሰጠው የሚኖረውን ፖለቲካዊና ኢኮኖሚያዊ ፋይዳ መገመት አይከብድም።

ለዚህም ነው ህዝቡ የተለያዩ የድጋፍ መፈክሮችን ይዞ በአደባባይ ደስታውን የገለፀው። “የካቲት 25 የሰፊው ህዝብ የልደት ቀን ነው!” “የኢትዮጵያ ትንሳኤ ልደት ዛሬ ነው!” የሚሉ መፈክሮች በደማቁ ህዝባዊ የድጋፍ ሰላማዊ ሰልፍ ላይ ተነበዋል።

የየካቲት 25ቱ አዋጅ በታሪካዊቷ ኢትዮጵያ የመሬት ጥያቄ ጉዳይ ወደር ያልተገኘለት የተሰኘውን ምላሽ ደርግ በመስጠቱ አክራሪ የግራ ክንፍ ተቃዋሚዎችን ሳይቀር ኩምሽሽ ያደረገና የሚቃወሙበትን ነጥብ ያሳጣ ነበር።

አዋጁ የግል የመሬት ይዞታን የሚያስወግድና፣ የገጠር መሬት የማይሸጥ፣ በሊዝ የማይተላለፍ፣ በዋስትና መያዣነት የማይያዝ፣ ገበሬው “በምርት ተግባር ላይ ብቻ” ሊያውለው የሚችል የግል ንብረቱ ሆነ።

አዋጁ የመሬት ይዞታን በአስር ሐክታር ሲወሰን፣ ከዚያ የተረፈውንም ቀድሞ በሰው መሬት ላይ በጉልበቱ ያገለገል ለነበረው መሬት አልባ ጭሰኛ በመስጠት መሬት አልባውን ባለመሬት ያደረገ ሆነ።

የመሬት አዋጅን ደግፈው ሰልፍ የወጡ ዜጎች ለአዋጁ ተግባራዊነትና ስኬታማነት፤ እንዲሁም ዘላቂነት ይረዳ ዘንድም፤ እንደአስፈላጊነቱ የመሬት ድልድል የማድረግ ስልጣን ያላቸውን

የገበሬዎች ማኅበር አቋቋመ። የመሬት ላራሹን ጥያቄ የመለሰው ታሪካዊው አዋጅ የቀድሞዎቹን የመሬት ከበርቴዎች ፍትሐዊ በሆነ መንገድ የሚገባቸውን ጣራ አስተርፎላቸው ሌላውን ወስዶ ለጭሰኞችና ለመሬት አልባዎች ሲሰጥ፤ በተለይ ከአጼ ምኒልክ ጀምሮ እስከ አጼ ኃይለስላሴ ዘመን ድረስ ለሹማምንቱ ይሰጥ የነበረው የመሬት ስጦታ በአገሪቱ ደቡባዊ ክፍል ነበርና፤ በርካታ ጭሰኞችም የነበሩት በዚያ ክልል ስለሆነ በከፍተኛ የደስታ ስሜት ተወጠው፤ እስከመጨረሻው የደርግ ደጋፊዎች ሆነው ሲቀጥሉ፤ በተቃራኒው የመሬት ከበርቴ ሆነው ለዘመናት የቆዩት የሰሜን ክፍል ሹማምንት ግን የደርግ ተቃዋሚ ሆነው ዘለቁ። በስተመጨረሻም ፖለቲካዊ ጥያቄ ይዘው ቀድመው የትጥቅ ትግል የጀመሩትን ቡድኖች መቀላቀል ጀመሩ። መዝመት ያልቻሉትም ድጋፍ ማድረጋቸውን ቀጠሉ።

ደርግ እነዚህን አዋጆች በተግባር ላይ ካዋለ ከጥቂት ወራት በኋላ ሐምሌ 19 ቀን 1967 ዓ.ም ደግሞ የከተማ መሬትንና ትርፍ ቤቶችን የመንግስት ያደረገውን አዋጅ አወጀ። ይህ አዋጅም የ“ኅብረተሰባዊነት”ን መርህ መሠረት ያደረገ፤ ኢኮኖሚያዊና ማኅበራዊ ፍትህን ለማስፈን፣ የዜጎችን እኩልነት ለማምጣት የተወሰደ የደርግ ቅን እርምጃ ነበር።

የቀድሞዎቹ ንቅዝ ሹማምንት ከሕግ ውጪም ሆነ በሕጋዊ መንገድ ካግባሰሱት ከገጠር መሬት ባለፈ በከተማውም ቦታና ቤት ላይ አሰፍተው ይዘው ነበር። በዚህ ዘመን አገላለፅ “ኪራይ ሰብሳቢነት” የጃንሆይ ዘመን ሹማምንት አንዱ መገለጫቸው ነበር። ስለዚህ ደርግ ትርፍ ቤቶችን ወስዶ ለቤት አልባዎች በአዋጁ መሠረት ሰጠ። ትልልቅ የግል ህንፃዎችንም ወርሶ ኪራያቸው ለአገር ጥቅም በመንግስት በኩል የሚውልበትንና አንዳንዶችንም ለአስተዳደር ስራዎች ይገለገልባቸው ጀመር። አነስተኛ ትርፍ ቤቶችን ወስዶ ለቤት አልባዎች ሲያድልም ለገጠሩ መሬት የገበሬ ማኅበራት እንዳቋቋሙ ሁሉ፤ ለዚህም ቤቶችን እንዲያስተዳድሩ ስልጣን የተሰጣቸው የከተማ ነዋሪዎች ማኅበራት ማለትም ቀበሌዎችን አደራጅቶ ለቂጥጥር መደባቸው።

እነዚህን የመሳሰሉ የሶሻሊዝም ርዕዮተ አምጦ የሚወልዳቸውና የኅብረተሰቡን ኑሮ የሚያሻሽሉ፣ የሐብትን ልዩነት ሰፋት ገድበው የሚያቀራርቡ በጎ እርምጃዎች ሲወሰዱ፤ እንደግንኛውም ርዕዮተ አፈፃፀማቸው ላይ ልዩ ጥንቃቄ ካልተደረገባቸው ውጤታቸው አጠያያቂ መሆኑ የማይቀር ነው። ርዕዮቱ በራሱ በአንድ አገር ተግባራዊ ሲደረግ የሁሉንም የኅብረተሰብ ክፍል ይሁንታ ካላገኘ የተጠበቀው ለውጥ አይመጣም። በኢትዮጵያም የታየው ይህ ነው። አብዮት በተከናወነባቸው አገራት ሁሉ አኩራፊ ቡድን ጠፍቶ አያውቅም። የሶሻሊስት አራማጅ አብዮተኛ መንግስት እነዚያን አኩራፊ ቡድን አገራዊ ፍቅር

እንዲያደርግባቸውና፤ በገፍ የያዙት ሐብትና ንብረት ለአገራቸው ተቆርሶ ቢሰጥና ማገባራዊ ለውጥ ቢመጣ ተጠቃሚዎች ራሳቸው መሆናቸውን ማሳመን ይጠበቅበታል። ከራስ ጥቅም ይልቅ የሀገርን ጥቅም የማስቀደም ባህል ያላቸው ህዝቦች ያሏት አገር ብቻ ሳያኮርፉ “ይሁን” በማለታቸው በርዕዮቱ ተጠቃሚ ሆነው ያለፉ አገራት ታይተዋል።

በኢትዮጵያ ግን አኩራፊዎችን ማሳመን አልተቻለም። አይቻልምም። ምክንያቱም ኩርፊያው የርዕዮትና ርዕዮቱን ተከትሎ በሚመጣው ጉዳይ ስላልሆነና በስልጣን ብቻ ስለሆነ ነው። የብዙሃኑ ምናልባትም ከጃንሆይ ዘመን ባለስልጣናትና ሹማምንት በስተቀር የሁሉም ህዝቦች፣ የተደራጀ የግራ ክንፍ ተቃዋሚ ቡድኖች፣ በአገር ውስጥም በውጭም ያሉ የቀድሞው አገዛዝ ተቃዋሚዎች ዓላማና ርዕዮት ደርግ እየተገበረው ያለው ነው። ከተገንጣይና አስገንጣይ ቡድኖች ውጪ ሁሉም የዚህ መፈክር አራማጅ ነበር።

ስለዚህ “በእንቅርት ላይ ጆሮ ደግፍ” እንደሚባለው ሆነ። ርዕዮቱ በራሱ በአፈፃፀም ችግር የሚፈጥረው ቀውስ አልበቃ ብሎ፤ ጭራሽ የተደራጀ ተቃዋሚ ቡድን በኢትዮጵያ ኖሮ የደርግን የሚደገፍ (ሁሉም ሲመኘው የነበረውን) አዋጅና ተግባር ማጨናጎል ደርግን ለመቃወም ከሚተኩሷቸው መሣሪያዎች ያልተናነሰ የማጥቂያ መሣሪያ አደረጉት ኢህአፓዎች።

የደርግ መንግስት የእድገት በገብረትን እቅድ ተግባራዊ ሲያደርግና ዘማችቹም በሙሉ ልብ ችግር ያደቀቀውን አርሶ አደር ያሳተፈ ስልት እየተከተሉ ሰራቸውን ሲሰሩ፤ ከዘማች ተማሪዎች ውስጥ የተቃዋሚ ኃይሉ ደጋፊዎችም ተካተው ዘምተዋል። ይህም አልበቃ ብሎ ተማሪዎች ገበሬውን በመለወጡ ተግባር ላይ ሲያተኩሩ፤ የደርግ ባለስልጣናት ደግሞ ቢሮክራሲው ላይ አተኮሩ።

ቀስ በቀስም የዘመቻ ጣቢያዎች ደርግና ደጋፊዎቹ በአንድ ወገን የደርግ ተቃዋሚ የኢህአፓ አባላትና ደጋፊዎቹ በሌላ ወገን ሆነው የሚፋለሙበት ምቹ መድረክ ሆነ። ዘመቻው እየተራዘመ በሄደ ቁጥርም ፍልሚያው አብሮ እየተጋጋለ ስለሄደ ተቃዋሚዎች የዘመቻ ምድብ ጣቢያቸውን እየለቀቁ የስልጣን ፍልሚያ ለማድረግ ምቹ ወደሆነችው ወደ አዲስ አበባ መምጣት ጀመሩ። ሙግቱንም ቀጠሉ። ደርግ የሚከተለውን ርዕዮት መሰረት በማድረግ የወሰዳቸው እርምጃዎች የርዕዮቱ እጅግ አካል /አሠራር/ ነውና ከገጠር መሬት ስራቱ በኋላ አርሶ አደሩ ምርቱን መንግስት በተመነው ዋጋ ለመንግስት ብቻ እንዲያቀርብ ተብሎ ለተቋቋመው የእርሻ ሰብል ገበያ ድርጅት ማቅረብ ነበረበት።

የከተማ መሬትንና ትርፍ ቤቶችን በሚመለከት ተግባራዊ የሆነው አዋጅም ብዙዎቹን ተጠቃሚ ማድረግ ባይዘነጋም፤ ስልጣን የተሰጣቸው ቀበሌዎች ከአስተዳደር ሰራቸው ይልቅ ቁጥጥሩ ላይ በረቱ።

በአንድና በሌላ አገላለፅ የደርግ መንግስት፤ የአገር ሐብት ሆነው ሳለ በግለሰብ እጅ ገብተው ቀርተው የነበሩትን ሐብቶች ወደ መንግስት እጅ በማዛወሩና ፍትሐዊ ክፍፍል በማድረግ ተጠቃሚ የሆነው ብዙሃኑ ህዝብ በደርግ ቁጥጥር ስር መሆን ነበረበት። ያጠፋውን ቀጩ፤ ታምኖ ያገለገለውን ሸላሚ ደርግ ሆነ። በመንግስት እጅ የገቡት የኢኮኖሚ አውታሮች የደርግን ስልጣን ለማደላደል ረዱት።

ከገጠሩ ዘመቻ ለቀው የመጡትም ሆኑ በከተማ የነበሩት ተቃዋሚዎች ከርዕዮቱ ጋር ሳይሆን ርዕዮቱን ተከትለው በሚመጡ ችግሮች መነሻነት የጠላትነት ክርክራቸውን ያዉጧትም በእነዚህ ክፍተቶች እየሆነ ሄደ።

የመሬት ስራቱን “ምርታማነት ወይስ ፍትሐዊነት?” ሲሉ ተቼት። ገበሬው በመሬቱ ላይ ያለው ስልጣን በማምረት ብቻ መወሰኑም “የባለቤትነት ለሜት ካላደረበትና በባለቤትነት የተሰጠውን መሬት ያሻውን ካላደረገው ትርጉም የለውም” የሚል ነቀፋ ጀመሩ። ከዚህም ባለፈ ከመሬት አዋጁ ጋር በተያያዘ አዲስ የሰፈራ ፕሮግራም መደረጉ የግድ ነበርና፤ ይሄንንም “በሰፋሪው ፈቃደኝነት ላይ ያልተመሠረተ ነው” አሉት። የሚገርመው ይሄን ሁሉ የተቃዋሚ ትችት የሚያካግደጉዱት ተቃዋሚዎች ማርክሳዊ መፈክርን ያነገቡ መሆናቸው ነው። ምንም ቢባል ግን እነዚህ የደርግ ወይም የአብዮቱ ፍሬዎች ብዙሃኑን የኢትዮጵያ ህዝብ ተጠቃሚ ማድረጋቸው አይዘነጋም።

ከእነዚህ አዋጆች ተግባራዊነት ጋር በተያያዘ የተከሰተው አንኳር ችግር ግን የአገሪቱ ኢኮኖሚ በደርግ መንግስት ቁጥጥር ስር ሆኖ ሲቀጥል የግሉ ዘርፍ እየተሸመደመደ መሄዱ ነው። (ይህን ያስተዋሉት የቢዝነስ አድሚንስትሬሽን ትምህርት የተከታተሉት ከመንግስቱ ቀጥሎ ስልጣን የነበራቸው ሻለቃ አጥናፋ “ቅይጥ ኢኮኖሚ” /mixed economy/ ይሻለናል ብለው ነበር። በዚህች ንግግራቸውም ነበር በደርግ የተገደሉት።)

እንግዲህ ከተማን ማዕከል ያደረገው የደርግ እርምጃ በትርፍ ቦታና ቤት ዙሪያ እንደመሆኑ መጠን አዲስ የቤት ቁጥር የተሰጣቸው ተጠቃሚዎችም እንቅስቃሴያቸው ሁሉ በመንግስት ቁጥጥር ሆኖ፤ ያስተዳደር ስልጣን በተሰጣቸው የቀበሌ ሹማምንት መዳፍ ስር ገብተዋል። ሲሆን በስለላ አሊያ በጥቆማ ቀበሌውን መርዳት ነበረባቸው። ቀበሌውም ተቃዋሚዎችን ያድናቸው ነበር።

በእነዚህ መሰል መነሻዎችም ነው በቀጣዮቹ ተከታታይ አመታት የኢህአፓ ታጣቂዎች የቀበሌ መሪዎችን፣ የቀበሌ መሪዎች የኢህአፓ

ታጣቂዎችን እያደኑ መግደል ባህላቸው ያደረጉትና ነጭና ቀይ ሽብር ድረስ ያዘለቁት።

ደርግ የጎን ውጋት የሆነበትን ኢህአፓን እርሙን ያወጣ ዘንድ ጥቂት ምሁራንን ከጎኑ አድርጎ በሚያዚያ 12 ቀን 1968 ዓ.ም የብሔራዊ ዲሞክራሲያዊ አብዮትን መመሪያ አድርጎ አወጀ። ይህች ከቻይና አብዮት የተከረጀች ቀመርም ዓላማና ግብ በወዝአደሩ፣ በአርሶ አደሩና በንዑስ ክበርቴው አብዮታዊ ጥምረት የሰፊው ህዝብ ጠላቶች ተብለው የተፈረጁትን ፊውዳሊዝምን፣ ኢምፔሪያሊዝምንና ቢሮክራሲያዊ ካርታሊዝምን ድራሻቸውን ማጥፋትና፣ ህዝባዊ ዲሞክራሲያዊት ኢትዮጵያን መመስረት ነው። ይህም ኢህፓአኮ፣ ኢሰፓ፣... ወዘተ... እየተባለ ቀጥሎ ወደፊት እንደምናየው በ1980 ዓ.ም እውን መሆን የቻለ ሲሆን፣ ተጀምሮ እስኪጨረሰም ብቸኛው መሪ መንግስቱ ኃይለማርያም ሆነው እንዲቀሩ ሆኗል።

ሶሻሊስታዊ ስርዓትን መመሪያው አድርጎ በመንግስቱ ኃይለማርያም መሪነት ለ17 ዓመታት የዘለቀው የደርግ አገዛዝ፣ በአብዮቱ ማግስት ቀደም ሲል ያየናቸውን ለውጦች አምጥቷል፤ ብዙሃኑ የኢትዮጵያ ህዝብም ከአብዮቱ የድል ፍሬዎች ተቋዳሽ በመሆኑ ተጠቃሚ ሆኗል። ደርግ ስልጣን ላይ በቆየባቸው ከ1967-1983 ድረስም እንደ መንግስት ለአገር መስራት ያለበትን ስራ ሠርቷል። የመሠረተ ልማት አውታሮችን ዘርግቷል፣ የኢንዱስትሪ ተቋማትን ገንብቷል፣ ማሃይምነትን ለማስወገድ ልዩ ጥረት አድርጓል። ጥቂቶቹን ከወዲሁ በዚህ ንዑስ ርዕስ ስር ጠቃቅሶ ለማለፍ ያህል፣ የብሔራዊ ዲሞክራሲያዊ አብዮት ፕሮግራም ቁ.4/ሀ/ “ለሰፊው ህዝብ እድገትና ለተግባሩ ኑሮ የሚያገለግል፣ ለህዝብ ልጆች በሙሉ የሚደርስ፣ ለፀረ ፊውዳል፣ ለፀረ ኢምፔሪያሊስት ትግል የሚያግዝ ነፃ ትምህርት ደረጃ በደረጃ እንዲሰፋፋና ማሃይምነት ከአገሪቱ እንዲጠፋ የሚደረግ መሆኑን” ስለሚገልፅ ይህን አዋጅ መሠረት አድርጎ በገጠርም በከተማም ተግባራዊ በማድረግ ከፍተኛ ለውጥ አሳይቷል። “የማይጽፉ እጆች፣ የማያነቡ ዓይኖች አይኖሩም” በሚል መፈክር በአንድ ዙር የ3 ወር ዘመቻ ብቻ 1,543,678 ሰዎችን ከመሃይምነት አላቋል። በከፍተኛ የትምህርት ተቋማትና በኮሌጆች በመማር ላይ የነበሩትን ተማሪዎች በ10 ዓመት ውስጥ በ33 በመቶ ከፍ እንዲል አድርጓል።

በሶሻሊስት አገሮች ትምህርት በነፃ ስለሚሰጥም በግል ተይዘው የነበሩትን ሁሉ ወደመንግስት በማዞር የትምህርት ስርጭቱ በነፃ እንዲዳረስ ሆኖ በህዝቡ እንዲተዳደር ሆኗል። የጤና ጣቢያዎችንና የጤና ኮሌጆችን በማስፋፋትም ከ15 በመቶ አይበልጥ የነበረውን የጤና ሽፋን ወደ 38 በመቶ ከፍ አድርጓል።

የንፁህ መጠጥ ውሃ አቅርቦትን ከ10 በታች የነበረውን ሽፋን ወደ 19 በመቶ አሳድጎታል። የአንደኛ ደረጃ አውራ ጎዳና መንገድንም ከነበረው ጨምሮ 18ሺ ኪሎ ሜትር አድርጏል። የአገልግሎት ሽፋኑ በገጠር ባዶ፣ በከተማ 30 በመቶ የነበረውን፣ ደርግ በገጠር 15፣ በከተማ 59 እንዲሆን አድርጓል።

የኤሌክትሪክ ኃይል ማመንጫውንም ከነበረበት 50 ሜጋ ሞት 370 ሜጋ ሞት አድርጎታል። የሙገር ስሚንቶ ፋብሪካን አቋቁሟል። የእርባ ምንጩ የውሃ ቴክኖሎጂ ኢንስቲትዩት የደርግ መንግስት ውጤት ነው። የናዝሬት የእርሻ ትራክተር መገጣጠሚያ፣ በአፋር ውስጥ እንፋሎትን ወደ ኃይል የመቀየር (ጅኦ ተርማል) ሞካሪው ደርግ ነው። በናዝሬቱ የእርሻ ትራክተር መገጣጠሚያ ድርጅት ውስጥም “እሸት” የሚል ስያሜ ያለው የግብርና አውሮፕላን በአገር ውስጥ ተገጣጥሞ ስራ ላይ ውሏል። የደርግ መንግስት በተለይ የውጭ አገር ምርትን በአገር ውስጥ ለመተካት ሲል ከትንሹ ጨርቃ ጨርቅ እስከ ከፍተኛው የኢንዱስትሪ ዘርፍ ድረስ ጠንክሮ ሰርቷል። የጦር መሣሪያዎችን መገጣጠምና ጥይቶችን እስከማምረትም ደርጏል። እስከ ሚሳኤል ደረጃ መሄድም እቅዱ ነበር።

በመቶዎች የሚቆጠሩ ዜጎችንም በውጭ አገር የቴክኒክ ሙያዎችን ተምረው እንዲመለሱ አድርጓል። ቀጥሎም 80 ሺ የሚደርሱ የፋብሪካ ሠራተኞች በስራ አመራር፣ በሂሳብ አያያዝ፣ በምርትና በጥገና የሙያ መስኮች በአገር ውስጥ ተምረው ወደ ስራ እንዲሰማሩ አድርጓል።

እነዚህንና ከዚህም ያለፉ በርካታ አገራዊ ስራዎችን ሲሰራ ግን ከምስራቅ የሱማሊያው መንግስት ዚያድ ባሬ ለያዥ ለገራዥ አስቸግሮ ኦጋዴንን ለመንጠቅ ጦር ሰብቆበታል። ከሰሜን ሻዕቢያ (ሻዕቢያ እስኪደመስሰው ድረስ አብሮት ጀብሃ) ሽምቀው የደርግን መንግስት ፋታ ነስተዋል። እንደገና በትግራይ ተሃህት(ተጋድሎ ሃርነት ህዝቢ ትግራይ) በጎሳ ህወሃት የተሰኘው እየተፈታተኑት ነበር። በከተማ ውስጥ ኢህአፓ አለ።

በዚህ ሁሉ አጣብቂኝ መሀል ያለው የደርግ መንግስት ግን “እየተዋጋን እናመርታለን፤ እያመረትን እንዋጋለን” የሚለውን መፈክር የሙጥኝ ብሎ ቀጥሏል።

ኢትዮጵያን ለመውረር ያሰፈሰፈውን ኃይል ለመቋቋም ይቻል ዘንድም መንግስቱ በሶቭየት እርዳታ ተደግፈው በአፍሪካ ደረጃ ቁጥር አንድ የተባለ ሠራዊት አደራጅተው አስታጠቁ። በ12 ቢሊዮን ዶላር (በዚያን ጊዜው ምንጫ 24 ቢሊዮን ብር ነው) ጠፋን ሲገነቡ ግን ኢትዮጵያን ለቆት የማያውቀው ረሀብ በዘመናቸው ተከሰተ። ምንም ለጦርነቱ ቅድሚያ ቢሰጡም፤ እንደ ሁለቱ መንግስታት አይተው ያላዩ አልመሰሉም። ይልቁንም በተቻለ መጠን ረሃብተኞችን (በድርቅ

የተጠቁትን ዜጎች) ከወሎና ካካባቢው በአውሮፕላን እያጋዙ ወደ መሀል አገር በማስመጣትና አንቀራጫን (ከኩብሌ ስዳይ) በመሳሰሉ ጊዜያዊ የመጠለያ ካምፖች እያሰጠጉ እህል ውሃ በማግኘት ከዚያም ወደ ለም የኢትዮጵያ ግዛቶች ወስደው በማስፈርና ኦሮአቸውን እንዲመሠርቱ በማድረግ የቻሉትን ፈጽመውላቸዋል። ወላጆቻቸውን በድርቁ ያጡ ህፃናትንም ሰብስበው የማሳደጊያ ተቋማትን /ሀፃናት አምባ/ እየመሠረቱ አሳድገዋል። አስተምረዋል።

ደርግ የድርቅ አደጋውን ዘላቂ መፍትሄ ለመስጠትም ሞክሯል። የጣና በለስ ግድብ ፕሮጀክትን ቀርፀው ከጣሊያንም የገንዘብ ችግር ተደርገላቸው ወደ ተግባር ተገብተ ነበር። ይህ ፕሮጀክት የኢትዮጵያን ግብርና ለማስፋፋት የረዳና በመቶሺዎች የሚቆጠሩ አርሶ አደሮች ከቤት ንብረታቸው ተፈናቅለው ለም ወደሆነው የአገሪቱ ደቡባዊ ክፍል እንዲሰፍሩ ያደረገ ነው። ከዚህም አልፎ በጣሊያን እርዳታ በተገነቡ አዳዲስ ግድቦች አማካኝነት 20ሺ ሐክታር መሬት ለማልማት ጭምር ተችሏል።

የደርግ መንግስት ይህን ፕሮጀክት ወደ ተግባር ሲለውጥም ከፍተኛ ገንዘብና ጉልበት አፍሰሰበት ነው። ሆኖም የኤርትራና የትግራይ አማፀያን ወደ አዲስ አበባ ሲገሰግሱ አውድመዋቸዋል። ሙሉ በሙሉም ከጥቅም ውጪ ሆነዋል።

መንግስቱ ኃይለማርያም ለጣሊያናዊው ጋዜጠኛ ጥያቄ ሐራሬ ሆነው መልስ ሲሰጡ፣ “ለረሃብተኞቹ ትኩረት አልተሰጠም የሚባለው ፈጽሞ ውሸት ነው! ከጣና በለስ ግድብና የገጠሩን ነዋሪ ወደምቹ ቦታ ከማስፈሩ በስተጀርባ የነበረው ስራ ረሃብ ዳግመኛ የማይከሰት ለመሆኑ ማረጋገጫችን ነበር። እንደገና ልድገመውና በጦርነት ላይ ነበር የምንገኘው። ጦርነቱን ለመዋጋትና ለማሸነፍ ደግሞ ለጦርነቱ ቅድሚያ መስጠት ነበረብን።”

ይቀጥላሉ መንግስቱ፣ “... እንዴታ! በአፍሪካ ውስጥ እጅግ ጠንካራና ኃይለኛ የተባለ ሠራዊት ገነባሁ። በአደረጃጀቱ በመላው ዓለም ከሚገኙ የፖለቲካ ፓርቲዎች ተርታ ይመደብ የነበረ የፖለቲካ ፓርቲ አደራጀቡ። አንዲት እናት ህፃን ልጇን ከአደጋ እንደምትጠብቀው ሁሉ እኔም የሀገሬን አንድነት፣ ዳር ድንበርና ሉዓላዊነት ስከላከል ቆይቻለሁ። ግን ምን ያደርጋል? ድካሜ ሁሉ ከንቱ ሆነ።” ብለዋል።

እናም አብዮቱ ለዘመናት ሲቀነቀን የነበረውን የመሬት ላራሹን የብሶት ጥያቄ በመመለስና የብዙሃኑን ምኞት ዳር በማድረስ ፍሬ ያለው ስራ የሰራ ሲሆን፤ ይህም ደርግንና አባላቱን ዛሬ ድረስ የሚያኮራ ተግባር ሆኖ ተመዝግቧል።

የደርግ ዘመን ፓርቲዎች፣ ውልደትና ሞት ከቀደምቱ “ኢህአፓ” እና በኋላ ላይ በደርግ ከተመሰረተው “ኢሠፓ” ውጪ ሌሎች የተቃዋሚና የደጋፊ ቡድኖች “ፓርቲ” የሚለውን መጠሪያ አልተጠቀሙበትም። “ሊግ” “ድርጅት” “ንቅናቄ” “ኅብረት”... ወዘተ የሚሉትን ነው የመረጡት። የእነዚህን ቡድኖች ስራና ሴራ በአጭሩ ለማየት ከቀደምቱ ኢህአፓ እንጀምር። የኢህአፓ ቁንጮ መሪ ቀደም ሲል ያየነው የ“አዞ” ፍልፍል ነው።

አውሮፕላን ጠልፈው ሱዳን፣ ከዚያም አልጀሪያ መግባታቸውን በጃንሆይ ታሪክ ውስጥ አንብበናል። ዓለም አቀፍ ግንኙነታቸውንም አጠንክረው መቀጠላቸውን አይተናል። ያኔ ስምንት ሆነው በብርሃነመስቀል ረዳ መሪነት አልጀሪያ የገቡት ቡድኖች በአልጀሪያ መንግስት እርዳታ ከፍልስጤም ነፃ አውጪ ድርጅት /PLO/ ጋር ግንኙነት አድርገው ወታደራዊ ስልጠና ተሰጧቸው።

የሻዕቢያን ተልዕኮ ኢትዮጵያ ውስጥ ለማስፈፀም በሻዕቢያ ሸፋን ደቡብ የመን በመድረስ ቁጥራቸውን በእጥፍ አሳድገው ቀይ ባህርን አቋርጠው ሳህል በረሃ ገቡ። ሻምበል ተሰፋዬ ርስቱ “ምስክርነት” በሚል ርዕስ በ2001 ዓ.ም በፃፉት መፃህፍ ስማቸውን እንዲህ ይዘረዝሩታል፤ “ብርሃነመስቀል ረዳ፣ ቢንያም አዳነ፣ አብዲሳ አያና፣ ኃይለአቤቱስ ወልደሰንበት፣ አዳኛ መንግስቱ፣ አብዱራህማን አህመድ፣ ውብሸት ረታ፣ አበበ /ያባቱ ስም ያልታወቀ/ ተፈሪ ብርሃኔ፣ መሐመድ ማህፋዝ፣ መሐሪ ገብረአገዚአብሔር፣ ሰመረአብ ዮሐንስ፣ ስዩም ከበደ፣ ዘርግብሩክ አበበ፣ እስክንድር ደምሴና ሌሎች ሆነው ከብርሃነ መስቀል ረዳ በስተቀር ሁሉም በኢህአፓ ስም ሳይሆን በተገንጣዮች ስም ሳህል በረሃ ገቡ።

“ቆይቱም ከተለያዩ አገራት በሶማሊያና በሱዳን ከመጡ ሃያ አምስት የሚሆኑ አባላት እንደ ሐኪም ተጨምሮላቸው ሙሉ ወታደራዊ ትጥቅ ከሻዕቢያ ተሰጥቷቸውና ገንዘብም ታድለው የካቲት 25 ቀን 1967 ዓ.ም የመሬት አዋጅ በታወጀበት እለት ለትግል ትግራይ አሲምባ ገቡ። ብዙ ላይቆይ 6 ያህሉ አባላት ድርጅታቸውን ከድተው ትግራይ ለነበረው የደርግ መንግስት ባለስልጣን እጅ ሰጡ። እነተሰፋዬ መኮንን እጅ ሲሰጡ እነ ዶ/ር ተሰፋዬ ደበላይ፣ ብርሃነመስቀል ረዳ እና እስክንድር ደምሴ በሰውር አዲስ አበባ ገብተው ከጀብሃና ከሻዕቢያ፣ ከእነዚህ በስተጀርባ ደግሞ ከአልጀሪያ የተሰጣቸውን የቤት ስራ ለማከናወን ዝግጅት ጀመሩ።...” /ገፅ 143/

ጀብሃና ሻዕቢያን በዓረባዊ ስሜት የዓረብ አገር መንግስታት ይረዷቸው ነበር። ይህን ስልጠና ወሰደው ኤርትራን ለመገንጠል ቀድመው በሸመቁት ቡድኖች ነው ኢህአፓ የሚመራው። እነከፍሉ ታደሰ አዲስ አበባ ውስጥ ሸምቀው ከኤርትራ በመጣው የሻዕቢያ ነብሰገዳይ

ቡድን መሪ በሆነው በጎይቶም ለባሲ አሰልጣኝነትና የተቀናጀ አመራር ደርግንና የደርግን ተባባሪ እያደኑ በመገደል እዲ፤ አበባን በደም ጎርፍ አጥለቀለቋት። ከአዲስ አበባም አልፎ በየክልሉ ተመሳሳይ ተግባራቸውን ቀጥለዋል። ወጣቱን በሐሰት ፕሮፓጋንዳ ቀስቅሰው ከጎናቸው በማሰለፍም ሰው ሴራቸውን ያላወቁትን ዜጎች ፈጁ፤ አስፈጁ።

በቅድሚያ የገደሉት ዶ/ር ፍቅሬ መርዕደን ነበር። ሻምበል ተስፋዬ ርስቱ በመግባታቸው፤ “የዶ/ር ፍቅሬ ገዳይ ዛሬ ስሙን ለውጦ በብዓዴን ውስጥ አለ” ይሉናል።

ከአገር ውጪ የነበረው የተማሪ ንቅናቄ አካል አብዮቱ ሲፈነዳ በሁለት አክራሪ ጎራዎች ተሰልፎ ነበር። እነዚህም የኢህአፓ እና የመኢሶን ድርጅቶች ተከታይ ነበሩ። ሁለቱ ቡድኖችም በተማሪ ድርጅቶች ሽፋን ደጋፊዎቻቸውን ማብዛትና ማጠናከሩን ተያይዘውት ነበር። በአብዮቱ ዋዜማ የተማሪዎች ማኅበራት ዱላ ቀረሽ ክርክር ላይ ነበሩ። የኢህአፓ ወገኖች በአዲስ መልክ የተዋቀረውን የኢትዮጵያ ተማሪዎች ዓለም አቀፍ ፌዴሬሽንን (ኢተዓአፌ)ን ሲደግፉ፤ (በአዞዎቹ ቁጥጥር ስር የነበረውን) የመኢሶን ተከታዮች ደግሞ አዞዎቹ ያፈረሱትን የኢትዮጵያ ተማሪዎች ዓለም አቀፍ ማኅበር (ኢተዓአማ) እንዲቀጥል ይግገቱ ነበር።

የኢትዮጵያ ተማሪዎች ማኅበር በሰሜን አሜሪካ (ኢተማሰአ) በጃንሆይ ዘመን ታሪክ ውስጥ እንዳየነው የአዞዎቹ የበላይነት ስለነበረበት የፌዴሬሽኑና የኢህአፓ ደጋፊ ነው። የኢትዮጵያ ተማሪዎች ማኅበር በአውሮፓ /ኢተማኦ/ ደግሞ ከሁለት ተከፋፍሏል። እነዚህን የውጭ አገር እንቅስቃሴዎች ደርግ ብዙም ትኩረት አልሰጣቸውም ነበር። ከአብዮቱ በኋላ ግን ከርዕዮተ ክርክር አልፎ ወደ መተላለቅ አምርተዋል።

የውጪ ቡድን ከአገር ውስጥ ቡድኖቹ በርቀትም ቢሆን እየተገናኘ ማርክሳዊ ሌኒናዊ መፈክሮችን ሲያስተጋባ አመታት ተቆጥረዋል።

በአገር ውስጥ ያሉት አብዮቱ እንደፈነዳ በልሳኖቻቸው በደሞክራሲያ እና በሰፊው ህዝብ ድምፅ አማካኝነት በሚያሰርጓቸው መልዕክቶች የህዝብ ድጋፍ ሲሰበሰቡ ቆይተዋል። ምሁራኑ ከውጭ አገር ወደ አገር ቤት ከእነ ክፍፍል ቁርጻቸው መጥተው እንደተቀላቀሉም ልሳኖቹ የኢህአፓና የመኢሶን መሆናቸው ገሃድ ወጣ።

ኢህአፓ እነ ብርሃነመስቀል ረዳ እና እነክፍሉ ታደሰን ያካተተ ቀንደኛ ተቃዋሚ ሆኖ ቀረበ። መኢሶን እነ ዶ/ር ወርቁ ፈረደ፤ እነዶ/ር ንግስት አዳነ፤ ዶ/ር መስፍን ካሱ፤ ዶ/ር ነገደ ጎበዜና ዶ/ር ኃይሌ ፊዳ የተካተቱበት ነበር። በደርግ ምሰረታ ማግስት ሌሎችም የግራ ክንፍ ኃይሎች ብቅ ብቅ ይሉ ጀመር።

የኢትዮጵያ ተማሪዎች ማኅበር በሰሜን አሜሪካ የአሮጌው (ኢተማሰአ) መሪ በነበረው በዶ/ር ሠናይ ልኬ የሚመራ “ወዝ ሊግ” የተሰኘ ድርጅት ተከተለ። ይህ ቡድን ከውጭ አገር ጀመሮ ቂም የነበረበት ስለሆነ ከደርግ ጋራ ወዳጅ ለመሆን ጊዜ አልፈጀበትም። መኢሶንም በተመሳሳይ ለደርግ እውቅና ሰጥቶ በመለጠፍ ግንባር ቀደም ነበር።

ቀጥሎ “የኢትዮጵያ ጭቁን ህዝቦች አብዮታዊ ትግል (ኢጭህአት) የተባለ ቡድን በተለይ የደቡብ ኢትዮጵያን ህዝቦች እወክላለሁ በማለት ብቅ አለ። ከዚያም ከኢህአፓ አፈንግጠው እጅ የሰጡት አባላት አገር ውስጥ ካሉ ጥቂት ሀቡዕ ድርጅቶች ጋር በመቀናጀት ማርክሲስት ሌኒኒስት ሪፖሎሽኖሪ ድርጅት (ማሌሪድ) የተባለ ቡድን መሠረቱ።

ደርግ ግር እያለው ሄደ። ወዲያውም ፍልሚያውን መቀላቀል እንዳለበት ለደርግ እውቅናና ቅድመ እውቅና ከሰጡት ከወዝሊግ እና መኢሶን አመራር አባላት ባገኘው ምክር፤ እንዲሁም በቀሰሙት ትምህርት በመጓዝ፤ በተለይ በወዝ ሊግ አዋላጅነት “አብዮታዊ ሠደድ” የተሰኘ ድርጅት ተወለደ። ይህም በ1968 ዓ.ም የተደረገ ሲሆን፤ የሰደዱ አባላት የመንግስቱ ወዳጅ የሆኑ መለየ ለባሾች ናቸው። በሃምሳ አለቃ /በኋላ ሻምበል/ በለገሠ አሰፋው የሚመራ ሆነ።

ከዚህ በኋላ በእለታዊው አዲስ ዘመን ጋዜጣ “አብዮታዊ መድረክ” በሚለው ዓምድ ስር የሁሉም ፓርቲና ድርጅት የብዕር ፍልሚያ ጣፈ። በዋናነትም መኢሶንና ኢህአፓ የጽሁፍ ችሎታ ባላቸው ምሁራን አባላት አማካኝነት በማርክሳዊ ቃላቶች አሸብርቀው የሚቀርቡ ሀሳቦችን መሰንዘር ቀጠሉ።

የእነ ለገሠ አሰፋው (የእነ መንጌ) የሠደድ አባላት አነጣጥሮ መተኮስ እንጂ እንጥሮ መጻፍ ላይ እምብዛም ነበሩና ወሣኝ ወሣኝ ሀሳቦችን ከሁለቱ ተፋላሚ ወገኖች እየቀዱ፤ እየተማሩ፤ ዳር ላይ ሆነው ምንም የማያውቁትን ርዕዮተ በውል ተረዱት። ይህን እስከ 1969 ድረስ የዘለቀ የጋዜጣ ትምህርት ይዘውም የርዕዮቱ ተንታኝ፤ ብሎም ተግባሪ ሆኑ። በእርግጥም የሀሳብ ፍጭቱ ለደርግ ጠቃሚ ነበር። የብዕር ተፋላሚዎቹም በልዩነት ላይ ሳይሆን አንዱ አንዱን ለማንቋሸኛ እርቃኑን ለማስቀረት የነበረ ሲሆን፤ ውሎ አድሮ ብዕሩ ቀርቶ በጥይት መፋለም ይጀምራሉ።

ደርግ በመሃል የብሔራዊ ዲሞክራሲ አብዮትን በ1968 ሚያዚያ 12 ካወጀ በኋላም ለአዋጁ አስፈፃሚ አካል የሚሆን “ጊዜያዊ የህዝብ ድርጅት ጉዳይ ጽ/ቤት” ማቋቋም ነበረበት። ዓላማውም በደርግ አገላለፅ “ሰፊውን ህዝብ ማንቃትና ማደራጀት ነው” ጽ/ቤቱን ለመምራትም 15 አባላት ያሉት ኮሚሽን ሲደራጅ ከሊቀመንበርነት ጀምሮ ያለውን ስልጣን መኢሶን ስለያዘው ድርጅቱን ለማገልበት ተጠቀመበት። ከኢህአፓ

የማይወዳደር እቅም የነበረው መኪሶን በወራት ውስጥ ጥሩ ለውጥ አሳዩ። ከተሞችን ለመቆጣጠር የሚያስችለውን የከተማ ልማትና ቤት ሚኒስቴርን ደርግ ሆነ ብሎ በመኪሶን ስር እንዲሆን በማድረጉም በ1968 መገባደጃ ላይ በተካሄደው ተራ የቀበሌ ምርጫ ደጋፊዎቹን ለማስመረጥ በመቻሉ መኪሶን ደስ ተሰኘ። ነገር ግን ደርግ ይህን ያደረገው ኢህአፓን “እንቁልልጭ” ለማለትና፤ “ሰልጣን ለህዝብ በተወካዮች አማካኝነት የሚተላለፈው እኔን የአብዮቱን ባለቤት ቀርቦ በመወዳጀት እንጂ በግትርነት አይደለም” በሚል ሾርኒ ለመንካት ነበር። በዚህም ኢህአፓ በግደል። ስለዚህም ወዲያው ሠራተኛውንና ሌሎች ጥቃቅን ተቃዋሚ ቡድኖችን በመቀሰቀስና ደጋፊዎቹን በማነሳሳት የኢህአፓን መፈክር እንግበው ሰልፍ እንዲወጡ አደረገ። ኢህአፓ “የወዛደሩ ብቸኛ ፓርቲ እኔ ነኝ” ሲል በመክረሙና በአማላይ ቃላቶችም ብዙሃኑን መማሪክ በመቻሉ የብሔረተኝነት አላማውን የተረዳውም ያልተረዳውም ተሰለፈለት። ደርግና የደርግ አሯሯጮች ኢህአፓ መቼም እረፍት እንደማይሰጣቸው ቢረዱትም የወሰዱት የኃይል እርምጃ ግን አልነበረም።

ኢህአፓ በደርግና በአጋሮቹ ላይ የሽምቅ ውጊያን ጨምሮ፤ እያደነ እንደሚገድልም ዛተ። መስከረም 13 ቀን 1969 ዓ.ም ኢህአፓ መንግስቱ ኃይለማርያምን ለመግደል ያደረጉት ሙከራ ለጥቂት ሳይሳካ ቀረ። በዚህ ተኩስ ክፉኛ የቆሰሉት መንግስቱ ድንጋጤያቸውን በውስጣቸው ይዘው ሙከራውን ለፖለቲካዊ ፕሮፓጋንዳ ተጠቀሙበት። “አስቡት እኔን የመሰለ አብዮተኛ” እንደማለት። ጎን ለጎንም የኢህአፓን ፖለቲካዊ ኪሣራ አስገንዘቡበት።

ከጥቂት ቀናት በኋላ ቀደም ሲል ያየነውን የመኪሶን አመራር አባልና የህዝብ ድርጅት ጉዳይ ጽ/ቤት ባለደረባ የነበሩትን ዶ/ር ፍቅሬ መርዕድን ሠንጋተራ አካባቢ መኪና ውስጥ ቁጭ ብለው ባለቤታቸውን ሲጠብቁ አልሞ መግደልን ሰልጥነውበት፤ ተክነውበት የመጡት የኢህአፓ አባላት ተኩስው ገደሏቸው።

“ነጭ ሽብር” አሉት። የነጭ ሽብር ተግባራቸውንም በተጠቀሱት ኢትዮጵያዊ ዶ/ር ጀመሩት። የመጀመሪያውን ጥይት ያጮኸች ኢህአፓ መሆኗ ግልጽ ነው። ደርግ ከኢህአፓ የሽብር ተግባር በኋላ “የአንድ አብዮታዊ ህይወት በሺ ፀረ-ህዝቦች ህይወት ይመነዘራል” አለ። ከዚህ መግለጫ በኋላ የኢህአፓ አባሎችንና ደጋፊዎችን ደርግ በውል ስለማያውቃቸውና አገር ውስጥ ድንበር ሲጠብቅ ስለነበር፤ የፖለቲካ ዲያስፓራዎች እዚያው ይተዋወቃሉና የመኪሶን አባላት ስም ዝርዝራቸውን ለደርግ አቀረቡ። ደርግም እየለቀመ ማሰር ቀንደኞችንም መረሸን ጀመረ። ሲቪል ታጣቂዎችንም እያደነ ትጥቅ አስፈታ። ቀጥሎ በሰርጎ ገብነት የሚጠረጠሩ የራሱ የደርግ አባላትና ደጋፊዎች ለኢህአፓ

እየሰሩ ነው የሚል ነገር መጣ። የነገሩ እውነትነት ባያጠያይቅም ደርግ “ሠርጎ ገብ” የተባሉትን አባላት በሚመለከት የወሰደው እርምጃ “ከኑግ ጋር የተገኘህ ሰሊጥ አብረህ ተወቀጥ” የሚባለውን ብሂል የተከተለ ነበር። ጠቋሚዎቹም የየራሳቸውን የሰልጣን ቦታ ለመያዝ ሲሉም ሆነ ያልተዋጠላቸውን ሹም የማስወገጃ መድረክ እድርገውታል።

መንግስቱ የደርግን ህልውና አስጠብቀው ለመቀጠል ቀድመው የተዘጋጁ ነበሩና፤ በቤተመንግስቱ ቅልብ ጦር አኑረዋል። በኮሎኔል ዳንኤል አሰፋው ይመራል። “መቼ ኃይል” የሚሉትን ቡድንም መስርተዋል፤ በሻለቃ ጌታቸው ሺበሺ ይመራል። የደርግ አባላቱ ተራ ወታደር 10 አለቃ እየተባሉ “አድሃሪ” ተብለው ስለተተቹም ለእያንዳንዱ አባል በውስጥ አሰራር ማዕረግ እንደ ፈንዳሻ እየተዘገነ እንዲሰጥ አድርገዋል። በዚህም የእሳቸው ሌተናል ኮሎኔል መሆን አግባብነት ቢኖረውም፤ እያንዳንዱ አባል ከምክትል መቶ አለቃ በላይ እንዲሆን የተደረገው በፍጥነት ነበር። ከዚህም አልፎ አብዮታዊ ሠደድ አለ። በጥቅሉ ዙሪያውን አጠባብቀው ሲያበቁ፤ ይህ የኢህአፓ ተግባር አገር የማፍረስ ተልዕኮ መሆኑን በመገንዘብ፤ “ውስጡ መጥራት አለበት” የሚል አቋም ወሰዱ። ይሄ ሁሉ የሰልጣን ህልመኛ ፓርቲ የአብዮቱ ፀር እንደሚሆን ጠረጠሩ። ዝግጅቱን ያዩት ጄኔራል ተፈሪ በንቲ “እሣት በእሣት አይጠፋምና ብሔራዊ እርቅ ለማድረግ ጥሪ እናቅርብ” ብለው አረፉ።

ወፋ ዛፋ በኢህአፓነት በሚጠረጠርበት በዚያ ጊዜ ይሄን የመሰለ ቃል ከደርግ ዋና ሊቀመንበር መሠንዘሩ ለኮሎኔል መንግስቱ (ሲፈጥራቸውም ጠርጣሪ ናቸውና) ምን ማለት እንደሆነ ግልፅ ነው። እርግጥ ነው ከጥር 26 ቀን 1969 ዓ.ም በፊትም ለወራት ያህል መጠነኛ አለመግባባት ነበር በተፈሪና በመንግስቱ መካከል። ሆኖም የዝግጅት ጊዜ አስፈልጓል። በደርግ ውስጥም ጥርጣሬው ጎልቶ በጎሪጥ መተያየት ተፈጥሯል። ስለዚህም የደርግ የፖለቲካና የውጭ ጉዳይ ኮሚቴ ሊቀመንበር የነበሩትን የአየር ኃይል አባሉን ሻለቃ ሲሳይ ሀብቱን በአብዮቱ ላይ አሲሯል በሚል ክስ በጦር ፍርድ ቤት ቀርበው ተረሽነዋል። ቀጥሎም በኤርትራ ያለው 2ኛ ክፍለ ጦር አዛዥ የነበሩት ብርጋደል ጄኔራል ጌታቸው ናደው ላይ ተመሳሳይ እርምጃ ተወሰደል። ጄኔራል ጌታቸው ናደው ልክ እንደ ጄኔራል አማን እጅ አልሰጥም ብለው ቤታቸው ውስጥ ተታኩሰው ነበር የተገደሉት። ከዚያም መቶ አለቃ በወቅቱ ካሣና መቶ አለቃ ስለሺ በየን የተባሉ ሁለት የደርግ አባላት ለወሰድባቸው የታሰበውን እርምጃ ቀድመው በማወቃቸው በሽሽት ላይ እንዳሉ በደርግ የተላከው ጦር አሳዶ ይዞ ገድሏቸዋል። በተመሳሳይ

ጥርጣሪም የእድገት በገብረት ዘመቻ አስተባባሪ የነበሩት ሻለቃ ኪሮስ አለማየሁ ተይዘው ታሰረው ሳለ ራሳቸውን በእስር ላይ እንዳሉ ገድለዋል።

ይህ በእንዲህ እንዳለም በተጠቀሰው አመት የመጀመሪያው ወራት የደርግ አወቃቀር ላይ መሠረታዊ ለውጥ ተደርጎ ነበርና፤ በዚህም ሁሉም የደርግ አባላት የሚሳተፉበት ሸንጎ ዋናው የሰልጣን አካል ሆኖ፤ በተዋረድ ደግሞ የማዕከላዊ ኮሚቴና ቋሚ ኮሚቴ ተቋቋሙ። በዚህም ዋና ሊቀመንበሩ ዋናውን ሸንጎ በበላይነት መምራት ሲችሉ፤ ምክትሉ መንግስቱ ግን ከደርግ ጋር ያልተያያዘውን የሚንስትሮች ምክር ቤትን በሊቀመንበርነት ከመምራት ያለፈ ስልጣን እንዳይኖራቸው ሆነ።

በተጨማሪም የደርግ ዋና ፀሐፊ የጽ/ቤቱን ስራ ከመምራት ባለፈ ከአዲሱ አወቃቀር በፊት በሌተናል ኮሎኔል መንግስቱ ስር የነበረውን የህዝብ ድርጅት ጉዳይ ጽ/ቤትንም እንዲቆጣጠሩት ተደረገ።

ይህ አወቃቀር ከግራ ቀኝ ሲታይ መንግስቱና ደጋፊዎቻቸውን አስሮ የማስቀመጥ ዘዴ ሆኖ ሰለተገኘ ፍጥጫ ቢፈጠር አይገርምም። በዋናነት አዲሱን አወቃቀር አቅደው በተግባር እንዲሰራበት ያደረጉት በእህጉነት የሚጠረጠሩ የተባሉት የደርግ የኢኮኖሚ ኮሚቴ ሊቀመንበር የነበሩት ሻምበል ሞገስ ወ/ሚካኤልና በአዲሱ አወቃቀር የደርግ ዋና ፀሐፊ የሆነው ሻምበል አለማየሁ ኃይሌ መሆናቸው ነው። እንደገናም አወቃቀሩ የአብዮቱ ጠባቂ አለኝታ ተደርገው በብዙሃኑ የሚታዩትን፣ የሚፈሩትን መንግስቱን አግልጧል። ከሁሉም የክፋው ደግሞ በዚህ አሠራር ሠርጎ ገቦች ካሉ እንደልባቸው የመሆን እድል የሚሰጥ መሆኑ ነው። ተጠርጣሪዎች ይህን አድርገው አስጊውን መንግስቱን ቀፍድደው ስራቸውን ቀጠሉ። የረሱት ነገር ቢኖር ለመንግስቱ ፍፁም ታማኝ የሆነውና ከሆለታ ትምህርት ቤት ጀምሮ ጓደኝነት የነበራቸው፤ ከደርግ ምስረታ ጀምሮ የመንግስቱ ቀኝ እጅ የሆነው፤ ጃንሆይንም አማንንም ሲጥ ያደረገው ኮሎኔል ዳንኤል አስፋው የደርግን ህልውና ለማስጠበቅ የተደራጀው የቅልብ ጦሩ የበላይ አዘዥ መሆኑን ነው። እናም ጠላታቸውን በፍጥነት በማንበርከክ ወደር የማይገኝላቸው መንግስቱ የረቀቀ የማጥቃት ዘዴያቸውን ከደጋፊዎቻቸው ጋር አቅደው ጨረሱ።

ጥር 26 ቀን 1969 ዓ.ም ሁሉም የደርግ አባላትና ሊቀመንበሩ ጄኔራል ተፈሪ በንቲ በስብሰባ ላይ እንዳሉ እንደ መልዕክተኛ ይመጣና መንግስቱ አስቸኳይ የሰልክ ጥሪ እንዳላቸው ይገልጻል፤ መንግስቱ አስፈቅደው ይወጣሉ።

ወዲያው ባልተጠበቀ ፍጥነትና ሁኔታ የታጠቁ ወታደሮች በኮሎኔል ዳንኤል አስፋው መሪነት ወደአዳራሹ ገብተው “እጅ ወደ ላይ!” አሉ። ሁሉም በድንጋጤ እጆቻቸውን በጭንቅላታቸው ላይ አጣምረው አፈጠሩ። በአንድ አዳራሽ ከታጎሩት አባላት ውስጥ ሰባት ሰዎች

ተመርጠው ሰማቸው እየተጠራ ወጡና በአንድ ክፍል ተቆለፉ። ሌሎቹ አባላት “አይዘችሁ እናንተን አይደለም” ተብለው ተተውና ሰባቱ ወዲያው ተረሸኑ። ጄኔራል ተፈሪ በንቲ የደርግ ሊቀመንበር፣ ሻምበል አለማየሁ ኃይሌ በአዲሱ አወቃቀር የደርግ ዋና ፀሐፊ፣ ሻምበል ሞገስ ወልደሚካኤል የኢኮኖሚ ኮሚቴ ሊቀመንበር፣ ሌተናል ኮሎኔል አስራት ደስታ የደርግ የማስታወቂያ ኮሚቴ ሊቀመንበር፣ ሻለቃ ህሩይ ኃይለስላሴ፣ ሻምበል ተፈሪ ደነቀ፣ አስር አለቃ ኃይሉ በላይ የተረሸኑት የጊዜያዊው የደርግ መንግስት ከፍተኛ ባለስልጣናት የነበሩና በእህአፓ ደጋፊነትና አባልነት ስለተጠረጠሩ ነው።

በቅፅበት መፈንቅለ መንግስቱ በስኪት ቢደመደምም፤ ወዲያው በተፈጠረው የተኩስ ልውውጥ ሽብር ቀጠለ። መንግስቱ ከመፈንቅለ መንግስቱ በኋላ ወደ አዳራሹ ሄደው “አማንን መርጠን ምሩን ብንላቸው አብዮታችን ለመቀልበስ ተነሱ፤ ዛሬ ደግሞ ጄኔራል ተፈሪ በንቲ ለዘብተኛ በመሆናቸው አብዮቱን ለማዳን ርምጃ ተወስዷል። እኔ ለአብዮቱ ያለኝ አቋም ቁርጠኛ ነው። አሁን በእርጋታ ስራችሁን መቀጠል ትችላላሁ...” እያሉ ሲያረጋጉ የመጨረሻዋን ቃል ሳይጨርሱ የቤተመንግስቱ ጊቢ በተኩስ ሲኖጥ መንግስቱ ሮጠው ወጥተው ታንክ ውስጥ ተደበቁ። ሌላው ባለበት ሆኖ በሽብር ተናጠ። ጉዳዩን ወዲያው የተረዳው ሻለቃ ዮሐንስ ምትኩ ጊቢ ውስጥ ነበርና የእህአፓ አባልም ስለነበር ሳይቀድሙኝ ልቅደም ብሎ ተኩስ በመክፈት ዶ/ር ሰናይ ልኬና ኮሎኔል ዳንኤል አስፋውን ቅል ቅልአቸውን ብሎ አስተኛቸው። ቀጥሎም መንግስቱን ለመግደል ነበርና ያሰበው ይገኙበታል ወዳለው ቢሮ ገብቶ አጣቸው። ግድግዳ ላይ የተሰቀለውን የመንግስቱን ፎቶ ግራፍ በጥይት በረዳድሶ ከመውጣቱ በፊት አንድ ታንክ ቢሮውን ደርምሶ ገብቶ ሻለቃ ዮሐንስንም ጨፍልቆ ሲያበቃ ሁሉም ነገር ፀጥ አለ።

የመንግስቱ ድል በወዳጆቻቸው በዶ/ር ሠናይ ልኬና በኮሎኔል ዳንኤል አስፋው መገደል ደበዘዘ። ፍንቀላው ግን ተሳካ። ከዚህ በኋላ የመንግስቱ አምባገነንነት የበለጠ እልህ የተሞላበት ሆነ። የዚህ መፈንቅለ መንግስት አደራጆች መንግስቱ ብቻ ሳይሆኑ የመኢሶን እና የወዝ ሊግ አመራር አባላት የሆኑ ምሁራን ሰፊውን ድርሻ ይይዛሉ። በዚህ ጊዜ ነው መንግስቱ “ለምሳ ያሰቡንን ለቁርስ አደረግናቸው” በማለት መግለጫ የሰጡት።

አሁን ደርግ የእህአፓ ተሟጋች ሆነው “እርቅ” የሚሉትን ሁሉ ደምስሶ ነፃ እርምጃ ለመውሰድ መንገዱን ጠርጓል። ኮሎኔል መንግስቱ የጄኔራሎችን መጋረጃ ገላልጠው ከፊት ሆኑ። ከተቀዳሚ ሊቀመንበርነት የደርግ ዋና ሊቀመንበር ሆኑ፤ የጦር ኃይሎች ጠቅላይ አዛዥነቱንም ደርበው ያዙ። ቀጥሎ አስጊ ያልሆኑት፤ ነገር ግን በየሰብሰባው ያውካሉ

የተሰኙት ምክትል የደርግ ሊቀመንበር ኮሎኔል አጥናፉ አባተ ቀሩ። አዋኪነታቸው እንዴት ነው? ቢባል በአስተዳደር ጉዳይ እንጂ ለአብዮቱ ፍፁም ታማኝ መሆናቸው ይታወቃል።

አንድ ቀን በሰብሰባ ላይ እጃቸውን አውጥተው ሊናገሩ ሲሉ፤ ያ የተለመደ ጭቅጭቃቸው ነው ተብሎ እድል ተነፈጉ። እሳቸው ግን ተሰብሳቢው አዳራሹን ለቆ እየወጣ ሳለ ጮክ ብለው “ተው ግደለም ስሙኝ! ይቺ አገር የሚበጃት ቅይጥ ኢኮኖሚ ነው...” ማለታቸውን እስር ላይ የሚገኙ አባላት ደጋግመው ገልፀዋል። ሰሚ ግን አላገኙም። ጭራሽ ይሄ አብዮቱን የማወክና የማርክሲዝምን ርዕዮተ የሚቃወም ተደርጎ ተፈረጀና ጣት ተቀሰረባቸው። በዚህም ላይ በተቃዋሚዎች ላይ የሚወሰደው እርምጃ መልክ እንዲኖረው ደጋግመው ያሳሰቡ ነበር። እኒህ ሰው የእነ ተፈሪ በገቲን መረሸንም የሰሙት ለሰራ ከሄዱበት ክፍለሃገር ሆነው ነበርና እንደሰሙ በጣም ደንግጠው በቁጣ “ትናንት አግንን ገደልን ዛሬ ደግሞ...” በሚል ቁጨት ላይ ነበሩ። ወዲያውም በአስቸኳይ ተጠርተው ከነቁጣቸው ቤተመንግስት እንደደረሱ መንግስቱ አረጋግተውና የተረሸኑት በሴራቸው ምክንያት እንደሆነ ገልፀው፤ አለዝበው ሸጁቸው። የአጥናፉን መናደድ መንግስቱ አልወደዱትም፤ ከ10 ወራት በኋላ በህዳር ወር 1970 ዓ.ም ሆነ ተብሎ በተጠራ የደርግ ስብሰባ ላይ የአጥናፉ ጉዳይ ተተነተነ። “እርምጃ ሲወሰድ ይቃወማል፤ የሶሻሊዝምን መሠረታዊ መርሆዎች የሚፃረሩ አስተያየቶች እየሰነዘረ ያውካል...” ተባለና የመንግስቱ አሜሪካዎች የይረሸን ውሳኔውን ለገሱ። ተፈርዶባቸው ተረሸኑ። ፍፁም ስህተት የተሰራው እዚህ ላይ ነው ይላሉ ተፀግቶ አባላቱ። ያለሀጥያቱ ለአገር ጥቅም ሲል በተናገረው የተገደለ ነው ይሉታል። ብቻ የደርግ መሰራች ተቀጩ።

አበቃ። መንግስቱ በእሺ ባይ የበታችቻቸው ብቻ ታጀቡ። አዲሱን የደርግ አወቃቀርም በራሳቸው ታማኞች ሞሉት። ግለሰቦች በዚህ መልኩ ከተመነጠሩ በኋላ ቀጣይ ስራ የሆነው ፓርቲዎችን ወይም የፖለቲካ ድርጅቶችን ማጥራት ሆነ።

የግራ ክንፍ ሆነው ነገር ግን ለደርግ በጎ ምልክታ ያላቸው ድርጅቶች ተባብረው በአንድ በኩል ኢህአፓን ለመደቆስ፤ በሌላ በኩል ከደርግ የሚመነጨውን ስልጣን ለመቀራመት ያመች ዘንድ፤ እንዲሁም ከኢህፓ በልጠ ለመፈርጠም ሲሉ “የኢትዮጵያ ማርክሲስት ሌኒኒስት ድርጅቶች ኅብረት (ኢማሌድጎ)ን መሠረቱ። በየካቲት ወር 1969 ይህን ኅብረት መስርተውም ሰፊውን ህዝብና ተራማጅ ኃይሎችን በማደራጀት ግንባር ቀደም ፓርቲ መመስረት የሚቻለው በዚህ ዘዴ መሆኑን እየገለፁ ተኩራሩ።

ኢማሌድጎ ግን እንደታሰበው ጠንካራ ፓርቲ አምጦ ሲወልድ ቀርቶ ጭራሽ የመበታተኛ መድረክ ሆኖ አረፈው። በአንድ ጥላ ስር የተሰባሰቡት ድርጅቶች የበላይነትን ለማወጅ እርስ በርስ መርካከር ጀመሩ። በተለይ መኢሶን እኔ ነኝ የበላይ የሚል አቋም ይዞ መኩራራት ስራው ሆነ። በዚህ ሳቢያ ሌላ ግብግብ በአዲስ ዘመን ጋዜጣ ተጀመረ። አንኳሩ የመከራከሪያ ጉዳይም “ዴሞክራሲያዊ መብቶች በምን ዓይነት ሁኔታ ይፈቀዱ? ያለገደብ ወይንስ በገደብ? አብዮቱ ሲረጋጋ ወይስ አሁኑኑ?” የሚሉ ነበሩ።

በሰፊው የስልጣን መሠረቱን እንደጣለ የተሰማውና በጎብረቱ ውስጥ ከተሰባሰቡት ድርጅቶች አንዱ የሆነው መኢሶን “አሁኑኑ ያለ ገደብ ይፈቀድ” ሲል፤ ሌሎቹ ደግሞ “ሰፊው ህዝብ ሳይደራጅ ገና በእንጭጭ እንዲህ ያለ ተግባር መፈፀም አብዮቱን ለፀረ አብዮተኞች አሳልፎ መሰጠት ነው” እያሉ ሞገቱ።

ደርግና ሠደድ የመኢሶን “አሁኑኑ” ባይነትና ሌሎች የእንቡር እንቡር እንቅስቃሴ አላማረውምና “መኢሶን ወዳጅ ብለን ብናስጠጋው እብጠት ተሰማው” በሚል ተወንጅሎ በደርግ ዘንድ የነበረው ተቀባይነት ቀረና ንቀትና ተፅዕኖ ደረሰበት። ይህን የተረዱትና ጥርስ እንደተነከሰባቸው የገባቸው የመኢሶን አባላት ያለአንዳች ዝግጅት በደርግ ላይ የትጥቅ ትግል አውጀናል ብለው አኩሪው አዲስ አበባን ለቀው በተለያዩ መንገድና በተለያዩ አቅጣጫ ነጎዱ። ግማሹ በጅማ የቀረው በሌላ ተበታትነው ሲጓዙ በደርግ የማሳደድ ዘመቻ ከፈሎቹ ተይዘው ታሰሩ፤ የቀሩት ተገደሉ። በለስ የቀናቸው አገር ጥለው ሸሹ። የመኢሶን ታሪክ በዚህ ያበቃል።

ጥቂት ዘግየት ብሎም ኢጭአት የመኢሶን ዕጣ ገጠመውና በደርግ ተደመሰሰ። እነዚህን ድርጅቶች በመምታት የደርግ ተባባሪ የነበረው ወዝሊግም በ1971 ዓ.ም ሰደድን ለመቆጣጠር ሠርጎ ገብቷል በሚል ውንጀላ በደርግ ተመታ። ወይም ተበተነ። የቀረው ምንም አቅም ያልነበረው ማሌሪድ ነበርና ደርግ እሱን ለማጥፋት አንድ ቀንም አልፈጀበት ተመታ፤ ተበተነ።

ከዚህ በኋላ ማለትም ከ1971 ዓ.ም ጀምሮ ብቸኛው አውራ ፓርቲ አብዮታዊ ሠደድ ሆነ። ደርግና ሠደድ ያንድ ሣንቲም ሁለት ገጽታዎች ናቸው። በሠደድ ስም ሲቪሉ ይደራጃል፤ ሲቪሉንም ደርግ ያዘዋል ማለት ነው። የደርግ ዘመን ፓርቲዎች በአጭሩ ባየነው መልኩ ተወልደው ባየነው መልኩ ከስመዋል። የቀሩት ስልጣን የያዘው ደርግ እና፤ ተቃዋሚው ኢህአፓ ነው። እነዚህም የከተማ ጦርነቱን ስራቸው አደረጉት።

የኢህአፓ ነጭ ሽብር

ከአልጀሪያው ቡድን እነ ብርሃነመስቀል ረዳ፣ እያሁ አለማየሁ፣ አብዲሣ አያና፣ ዶ/ር ተስፋዬ ደበሳይ፣ ዶ/ር መኮንን ጆቴ እንዲሁም ከሶቭየት፣ ከአሜሪካና ከምዕራብ አውሮፓ እነ ክፍሉ ታደሰ፣ መሐመድ ማህተምን የመሳሰሉ ፖለቲከኞች አንድ ድርጅት ማቋቋማቸውን አውሮፓ ሆነው ይፋ ካደረጉ በኋላ፣ ከአገር ውስጥ ሽማቂ ቡድኖችና ከሲቪል ደጋፊዎቻቸው ጋር በተለያዩ ጊዜ፣ ዓይነትና ሁኔታ ግንኙነት እያደረጉ ከአብዮቱ በኋላ ጠንካራ የግራ ክንፍ ሆነው የሰልጣን ትግል አድርገዋል። በአገር ፍቅር ስሜት ልቡ የነደደውን የኢትዮጵያ ወጣት ለሰውር አላማቸው ማስፈፀሚያ ይሆን ዘንድ በፕሮፓጋንዳ ከጎናቸው አሠልፈው የቀይ ሽብር ሰለባ አድርገውታል። በመጨረሻም ለገዳይ አሳልፈው ሰጥተውት ፈርጥዋል።

ነጭ ሽብር የኢህአፓ የግድያ መፈክር ነበር፤ ቀይ ሽብር የደርግ የመልስ ምት መፈክር ነው። ኢህአፓ ነጭ ሽብርን ባይጀምር ቀይ ሽብር የሚባል ነገር ኢትዮጵያ ውስጥ ባልኖረ ነበር። የኢህአፓ ዓላማ ምን ነበር? ስንል ምላሹ ሁለት ነው፤ አንደኛ ሰልጣን፣ ሁለተኛ ከበስተጀርባ ያሉትን አጋገኞች የመገንጠል ጥያቄ በኢትዮጵያ ብሔሮች ሽፋን ማስፈፀም።

ኢህአፓና ደርግ ወይም ሌሎች የዚያ ዘመን የፖለቲካ ድርጅቶች ርዕዮተ አንድ ነው። ሁሉም ፊውዳሊዝምንና ኢምፔሪያሊዝምን በጽኑ የሚያወገዙና ሲያወገዙ የኖሩ ማርክሲስቶች ናቸው። ደርግ ሰልጣኑን ለሌላ አካል ያስረከብም አያስረከብም አስተዳደራዊ መዋቅሩን የዘረጋው በሳይንሳዊ ሶሻሊዝም ሲሆን፣ ይህም የኢህአፓ የራሱ መሻት የነበረ ነው።

ታዲያ እነዚህ አገር በቀል ቡድኖች ምን አጋጫቸው? ብለን ስንጠይቅ ነው ከላይ የተጠቀሱት ምላሾች ብቸኛ መልስ ሆነው የምናገኛቸው። ለዚህም ነው በርካታ ምሁራን “ገንጣይና አስገንጣይ” በሚል ታሪኩ ካለፈ በኋላ በየፕሪሰ ውጤቱ ሲሞላላጩ የከረሙት።

ደርግ በወቅቱ ሰልጣኑን ለኢህአፓ ሰጠ ማለት ኢትዮጵያን ለገንጣይና አስገንጣዮች አሳልፎ ሰጠ የማለት ያህል ነው። ደርግ የእነዚህን ኃይሎች ተቃውሞ ለማለዘብ ሲል ሲሹት የኖሩትን ርዕዮተና ሀሳባቸውን ሁሉ በተግባር ቢለውጥም ማለዘብ አልቻለም። ኢህአፓ በደርግ አሰሳ ከከተማ ከተደመሰሰ በኋላም በርሃ ካሉ ቡድኖች ጋር ተቀላቅሎ ሲታገልፍ በስተመጨረሻም ደርግ ሲወድቅ ያችኑ ዓላማ ተግባራዊ ማድረግን ነበር የመጀመሪያ ስራው ያደረገው። እንጅም በዚያ ወቅት ኢህአፓ ዓላማው ስለኢትዮጵያና ስለህዝቦቿ ከልቡ ተቆርቆሮ ቢሆን ኖሮ በተከታይነት በምናየው በሶማሊያ ወረራ ከሶማሊያ ጎን ተሰልፎ ደርግን ባልወጋ ነበር።

በጠንካራ ዲሲፕሊን የተደራጀውና አንድ አባል ለሦስት ተከታታይ ጊዜያት በስብሰባ ላይ ካልተገኘ እንደሚገደል ለአባላቱ ይፋ ያደረገው ኢህአፓ መንግስቱ ኃይለማርያም ላይ የመገደል ሙከራ ካደረገና በዶ/ር ፍቅሬ መርዕድ ላይ ከዚህ በፊት ያየውን ግድያ ከፈፀመ ጀምሮ፣ በጊዜያዊ መንግስቱ ባለሥልጣናትና ደጋፊዎች ላይ “ነጭ ሽብርን” አውጆ ተከታታይ ግድያዎችን ፈጽሟል። ኢህአፓ በወቅቱ የግድያ ኢላማዎቹ ማን ማን እንደሆኑ ጠንቅቆ ያውቃል፤ ደርግ ግን በስተመጨረሻ በመኢሶን አመራር አባላት አማካኝነት የሰም ዝርዝር እስኪቀርብለት ድረስ ምንም መረጃ አልነበረውም። “ቀይ ሽብር” የሚባለውን መፈክርም ደርግ አያውቀውም ነበር። ከነጭ ሽብር በኋላ ሊያውቀውና ሊፎክርበት ተገደደ። ስለቀይ ሽብር ብዙ ተብሏል። የቀይ ሽብር ሰለባዎች ታስበዋል፣ ተዘከረዋል፣ ሐውልትም ታንጸላቸዋል። ይህ ተገቢ ተግባር መሆኑ ለማንም ግልፅ ከመሆኑም በላይ፣ ለምን ተዘከሩ? የሚል ተቃውሞ አያሰነሳም።

ነገር ግን የነጭ ሽብር ሰለባዎችን እንኳን መዘከር ቀርቶ ስማቸውን ያነሳ አካል አለመኖሩ በርካቶችን አሳዝኗል።

ጦርነት ነው። የወንድማማቾች የፖለቲካ ፀብ የፈጠረው ጦርነት። የነጭና የቀይ ሽብር ሰለባዎች ኢትዮጵያዊ ናቸው። በኢህአፓም በደርግም በኩል ተሰልፈው በሁለቱም አይነት ሽብሮች በሽዎች የሚቆጠሩ ዜጎች ተገድለዋል። በኢህአፓ ጎን የተሰለፉት የቀይ ሽብር ሰለባ ሲሆኑ፣ በደርግ በኩል የተሰለፉት የነጭ ሽብር ሰለባ ሆኑና፤ ደርግ ሲወድቅ ቀይ ሽብርን የፈፀሙት ለፍርድ ቀረቡ። ነጭ ሽብርና ሰለባዎቹ ግን ከታሪክ ተፍቀው ወጡ። ፍትህ የአሸናፊዎች ደንገጦር ሆነች።

በነጭ ሽብር ከተገደሉት ዜጎች ይልቅ በቀይ ሽብር የተገደሉት በቁጥር ቢበልጡም፣ በነጭ ሽብር ብቻ ግን 1 ሺ 119 ሰዎች እንደተገደሉ የተረጋገጠ ነው። እንዲያውም ከዚህ በላይ ናቸው የሚሉ በርካታ ምስክሮች አሉ። በቀይ ሽብር ያለቁትን ልዩ ዐቃቤ ሕግ 6 ሺ ነው ብሏል። የደርግ አባላት ግን 2ሺ ነው ብለው ይከራከራሉ። ምንም ቢሆን ቁጥሩ ተቀራራቢ መሆኑ እንዳለ ሆኖ፣ የነጭ ሽብር ሰለባዎችን የሚፋረድላቸው አላገኙም።

እነዚህን ኢትዮጵያውያን ታሪክ ረስቷቸዋል፤ ወይም እንዲረሳቸው ልዩ ጥረት ይደረጋል። የእነሱ ደም ከንቱ ሆኖ የቀረበት ምክንያት ምንድነው ሊባል ነው? ቢባል መልስ የለም። መጠየቅም ያስከንናል። ኢህአፓ የመጀመሪያውን ጥይት ተኩሷል። ይህ ሰልጣን ላይ ባለ መንግስት እይታ ሽብር ፈጠራ ነው። ሠላማዊ ትግል ግድያ አያካትትምና። ለአገርና ለህዝብ ተቆርቋሪ የሆነ ድርጅት ደግሞ በከተማ

ውስጥ ሆኖ ሠላማዊ ትግል እያደረገው ነው ብሎ ጎን ለጎን በግድያ ተግባር መሠማራት ምን ማለት መሆኑ ለማንም አይሰወርም።

በእስር ላይ የሚገኙ የደርግ ባለሥልጣናት በአንድ ነገር በጋራ ይፀፀታሉ። በ60ዎቹ የጃንሆይ ባለስልጣናት ግድያ። በቀይ ሽብርስ? ሲባሉ በፍፁም አይፀፁም። “ራሳቸው የጫሩት እሣት ነው” ሲሉ ይመልሳሉ። አሳማኝ መከራከሪያቸው “ነጭ ሽብርስ?” የሚለው ነው።

ሻ/ል ተስፋዬ ርስቲ በ“ምስክርነት” መፃሕፍቶቹ የኢህአፓን የግድያ ተግባር በሚያትቱበት ገጽ ላይ “... የድርጅቱ የፖለቲካ ቢሮ ተለዋጭ አባል የነበረው ጌታቸው ማሩ የአልቂት ድርጊታቸው ትክክል አለመሆኑን በመግለፁ መስፍን ሐረር መንገድ በላይ ዘለቀ በሽመቁበት ቦታ ገድለው ራሱን፣ እጁን፣ እግሩንና ሌላውን አካሉን ለየብቻ ቆራጠው በጀንያ ከትተው ክፍሉ ታደሰና ተስፋዬ ደበሳይ አውጥተው ሊጥሱት ሲሉ (ለተገንጣይ ስትራቴጂስቶች ሲሉ) ሻለቃ ጌታቸው ሽበሽ የመራው ጦር ደርሶባቸው የተቆራረጠውን አስከሬን ጥለው አምልጠዋል። ...” በማለት የኢህአፓን ኢሰብአዊ ተግባር ይገልጻሉ።

ሲቀጥሉም “... ለነገሩ ጥቅም ተስፋዬ ደበሳይ በንግስት አዳኝ ጠቋሚነት ፖስታ ቤት አካባቢ ሊያገዝ ሲል አምልጦ ከአምባሳደር የመጨረሻ ፎቅ ተወርውሮ ራሱን የገደለው ለኢህአፓ በነበረው ቁርጠኛ እምነት ሳይሆን በታዋቂው የኢትዮጵያ የመረጃ ድርጅት ምርመራ የሻዕቢያን የአዲስ አበባ ግድያና የመረጃ መዋቅር አወጣው ይሆናል ብሎ ሰግቶ እንደነበር እነክፍሉ ታደሰ ገና ሊጠረጥሩ አልቻሉም...” ይሉናል። (ምስክርነት 2001 ዓ.ም ገፅ 145)

የታችኛው የኢህአፓ አባላት ትግላቸው ኢትዮጵያዊነትን የተላበሰ እንደሆነ አሰበውና ተነግሯቸው ይፋለሙ እንጂ፤ ቁንጮ ቁንጮው አመራር የሻዕቢያ እቅድ አስፈፃሚዎች የነበሩ ናቸው። ፀሐፊው የአሠፋ ጫቦን ገለፃም አካተዋል፤ “ዶ/ር ፍቅሬ መርኅድ ባለቤቱን ሊያመጣ ሄዶ ከሚጠብቁበት ሞርጌጅ ባንክ ህንፃ አጠገብ በኢህአፓ ተገደለ። በአገራችን በኋላ ቀይ ሽብር፣ ነጭ ሽብር የተባለውን መንገድ የከፈተው የፍቅሬ መገደል ነበር። ብቻ የመጀመሪያውን ቃታ የሳበ ኢህአፓ ነበር” ሲሉ ያረጋግጣሉ።

የእነክፍሉ ታደሰ አጋር የነበሩትን በመጥቀስም “... አገሬ ዛሬ ለደረሰባት ንቅዝ የበላው ቤትነት አንድ ደርግ በሚባል ጭራቅ ላይ ብቻ ብንለክክ የሀሊና ንፁህና የምናገኝ አይመስለኝም” በሚል የዚያ ዘመን የ“ነጭ ሽብር” አራማጆች ጥፋታቸውን እያመኑ እንደሆነ ተገልጿል። በሌላ ወገን የመኢሶን አመራር አባላት ደርግ ላይ ብቻ ጥፋቱ ተደፍድፎ እንዲቀር የካዱ ይኑሩ እንጂ፤ ደርግ ቀይ ሽብርን ተግባራዊ ሲያደርግ የእነሱ እገዛ እንደነበረበት ያመኑ አልጠፉም። ከላይ የጠቀስናቸው ፀሐፊ

“... የኢህአፓ አባላትን ስም ዝርዝር መኢሶን ለደርግ ባይሰጥና በጋዜጣ ባይወጣ ደርግ የኢህአፓን ነብሰገዳዮች ከህዝብ ባህር ውስጥ ፈልፍሎ ለማውጣት ጊዜ ይፈጅበት ነበር” ይላሉ። (ገፅ 146)

በጥቅሉ ኢህአፓ ከላይ እስከታች መዋቅር ዘርግቶ በሚሰጥራዊ ኮዶች ከአባላቱ ጋር እየተገናኘ የከተማ ውስጥ ትግሉን አወጡ። ግድያውንም በነጭ ሽብር መፈክር አጠንክሮ ከመቀጠል ባለፈ፤ አዲስ አበባ ውስጥ የሚገኝን ባንክ እስከመዝረፍ ድረስ የዘለቀ ተግባር ፈፀሟል። በአንድ ዙር ዝርፊያ ብቻ ከሾላ ገርጂ ባንክ ግማሽ ሚሊዮን ብር ዘርፏል። ለምሳሌ በሰኔ ወር 1969 ዓ.ም የአዲስ ከተማ ቁጭራ ባንክን የዘረፈው የሻዕቢያ አባል የሆነው ጎይቶም ለባሲ የመራው የኢህአፓ ቡድን ነበር። በተጨማሪም በትግራይ በኩል ባሰገቡት ፈንጂ የአዲስ አበባ መዘጋጃ ቤትና በዋቢሸባሌ ሆቴል አፈንድተው በርካታ ንፁህን ሲቢሎችን ገድለዋል። (ትዝታዎች ቁ.1 ገጽ 30)

በዚህና በዚህ መሰል ተግባር ኢህአፓ ደርግን መቀመጫ አሳጣው። እንደመንግስትም ሆነ እንደ ጊዜያዊ መንግስት ደርግ መከላከልና እርምጃ መውሰድ ነበረበት። ነጭ ሽብር ተጠብቆ በመቀጠሉም “አስታዎቹን አታስጨርሱን!” የሚለው ህዝብ በረከተ።

ደርግና መኢሶን ተባብረው ባላለፉት ውሳኔ ከላይኛው መቼ ጦር ጀምሮ እስከታችኛው የቀበሌ ተመራጮች ድረስ አስታጠቁ። “ነፃ እርምጃ በኢህአፓ ላይ እንዲወሰድ አወጁ። “ቀይ ሽብር ይፋፋም!” አሉ። ተፋፋመ። እዚህ ላይ መጠቀስ ያለበት ጉዳይ አለ፤ ይኸውም ከኢህአፓ ጥቃት ራሱን እንዲከላከልና እንዲያጠቃበት የታጠቀውን መሣሪያ በተለይ ዝቅተኛ ደረጃ ላይ የነበሩት የቀበሌ ሹሞች በኢህአፓነት ሸፋን በግል ቁም በቀል እና በድንበር ገፋህኝ ... ወዘተ ሕገ-ወጥ ግድያዎች እከናውነዋል።

ደርግና መኢሶን ከላይ እስከታች ካሰታጠቁ በኋላም፤ “አብዮቱ ከተከላከላችን ወደ አጥቂነት ተሸጋግሯል” አሉ። ይህ አዋጅ በ1969 መገባደጃ ይፋ ከሆነ በኋላም ደርግ የነጭ ሽብር አራማጅ የሆኑትን ፀረ ሠላም ኃይሎች እያደነ በመያዝ፤ ከድተው በሚመጡ የኢህአፓ አባላት ጠቋሚነት እየታገዘ መዋቅራቸውን ማፈራረስ ጀመረ። የተያዙትንና ምስጢር አላወጣ ያሉትንም በከባድ ግርፊያ እያሰቃዩ ማወጣት፤ መግደል ስራው አደረገ። በ1971 ዓ.ም የኢህአፓን መዋቅር ለማፈራረስ እና የመሳሪያ ግምጃ ቤታቸውን ሳይቀር መማረክ ቢቻልም፤ ከወራት በኋላ እንደገና በልዩና በረቀቀ ዘዴ አባላቱ ሊደራጁ ሞክረዋል። በራሱ በደርግ ውስጥ ሠርጎ ለመግባት ጥረዋል። በየጦር ክፍሉም ሠርገው ለመግባትና የበላይ አዛዦችን እስከመመልመል ደርሰዋል።

ባየነው መሠረት ኢህአፓ በራሱ ቀስቃሽነት የጀመረው ነጭ ሽብር ተጋግሎ በመቀጠሉ ደርግ እና መኢሶን የመልስ ምት ለመስጠት ቀይ ሽብር ብለው በማወቃቸው በርካታ አገር ወዳድና ወጣት የኢትዮጵያ ልጆች አልቀዋል። የመኢሶን ሚና እስከሸፈተበትና ህቡዕ ገባሁ ብሎ እስካወጀበት እስከ ሰኔ 10 ቀን 1969 ድረስ የቆየ ሲሆን፤ ቀሪውን እርምጃ ደርግ ራሱ ቀጥሎበታል። ስለሆነም በሁለቱም አይነት ሽብር ሠለባ ስለሆኑት ዜጎች ሲነሳ ተጠያቂው ደርግ፤ ኢህአፓና መኢሶን መሆናቸው መታወቅ አለበት። ከዚህ ጋርም ስለቀይ ሽብር ሰለባዎች ሲነሳ ስለነጭ ሽብር ሰለባዎችም መዘከር አለበት የሚለው የብዙሃኑ ፍትሐዊ ምልክታ በክፉ ሊታይ እንደማይገባ መገንዘብ ያስፈልጋል። “ክብር ለነጭ ሽብር ሰማዕታት” “ክብር ለቀይ ሽብር ሰማዕታት” ብለናል።

3ድ ቁጥር አሰራ አንድ ለገነት አየለ ቀይሽብርን በሚመለከት ከገለፁት ውስጥ ተከታይ ሐተታ ይገኛል፤ “በኢህአፓ በትር በነጭ ሽብር የተጨፈጨፉት በይፋ የሚታወቀው 1,319 ይሁን እንጂ ቁጥራቸው ከዚህ በላይ ነው። አሁን እኛን በቀይ ሽብር የሚወነጀሉን ለምን የነጭ ሽብርን ሰለባዎች አይፋረዱላቸውም? እነሱ ኢትዮጵያውያን አይደሉም? ወይስ የእነሱ ደም ደመ ከልብ ነው? የቀይ ሽብር ተፋራጅ ኮሚቴ እንደተቋቋመ ሁሉ፤ የነጭ ሽብርም ቢቋቋም ኖሮ ፍትሐዊ ይሆን ነበር። ቀይ ሽብርን ከመጠሪያው ከቃሉ ጀምሮ ያመጡት እነሱው ራሳቸው ናቸው። ወታደር ይህንን ከየት ያውቃል? በሰማሊያ ወረራ ወቅት ኢህአፓ የፈፀመው ከህደት መረሳት የለበትም። በኤርትራም ችግር ኢህአፓ በግልፅ የወገነው ከጠላቶቻችን ጋር ነበር። ሻዕቢያን እንደሚደግፍ በይፋ ተናግሯል። በኢትዮጵያ ሕግ ደግሞ በአገር ላይ የሚፈፀም ከህደት እስከሞት ድረስ ያስቀጣል።...” (ገፅ 31) በመጨረሻ ዋናው አቀናባሪ ተሰፋዩ ደበሳይ ያለበት ቦታ በጥቆማ ተደርሶበት ደርግ ሲከበብ ራሱን ከፎቅ ወርውሮ ከሞተ በኋላ ግድያው ጋብ እንዳ። የቀድሞው ሊቀመንበር መንግስቱ ይናገራሉ። በ1970ዎቹ የመጀመሪያ አመታት ጀምሮም ኢህአፓ እየተሰነጣጠቀ፤ እየተበታተነ ሄደ። ብርሃነመስቀል ረዳም ከባለቤቱ ጋር ከከተማ ወጥቶ ሲሸሸ ወሎ አካባቢ በገበሬዎች እጅ እንደተገደለ ይነገራል። ባለቤቱ ወ/ሮ ታደላች ኃይለሚካኤል ነብሰጡር ስለነበሩ የተባሉት ገበሬዎች ሳይገድሏቸው እንደተረፉ እና ለረጅም ዓመታት በእስር ላይ ቆይተው ኢህአዴግ አዲስ አበባ ሲገባ ከእስር ተፈትተው፤ በመጀመሪያ የሴቶች ጉዳይ ኃላፊ፤ በአሁኑ ጊዜ ደግሞ በኮትዲቫር የኢትዮጵያ አምባሳደር እንደሆኑ በ“መንግስቱ ትዝታዎች” ቁጥር 1 መጽሐፍ በገፅ 190 ተጠቅሶ ይገኛል።

የቀይ ሽብርን ሕገወጥነት በሚመለከት መንግስቱ ሲጠየቁ፤ “እሺ እኛስ እንዲህ ተባልን። ሌላውስ ምን ሲያደርግ ነበር? ለምን የሌላው ወገን

ሰህተት አይታይም? ኢህአፓ በየትኛው ሕግ ተመርታ ኖሯል ሰውን በጠራራ ፀሐይ እየደፋች ስትሄድ የነበረው? በየትኛው ፍርድ ቤት ብይን አግኝታ ነው ሰው ላይ እርምጃ ስትወሰድ የነበረው?” በማለት ነው።

ይህ ሁሉ ሲሆን ተደጋግሞ እንደተገለፀው ከስር ያሉ የኢህአፓ ምልምል አባላት አብዛኛዎቹ ለኢትዮጵያ አብዮት እየታገሉ እንደሆነ ነበር የሚያውቁት። ለዚህም ነው ተበትነው ወደ በረሃ ሲገቡ ብዙዎች ያልጠበቁት ጉዳይ የገጠማቸውና የተገረሙት። ይህን ጉዳይ ከመንግስቱ ኃይለማርያም ገለፃ ተረድተን እናብቃ።

“... እዚህ ላይ ሁልጊዜ የማይነሳ ወይም ሆን ተብሎ የሚዘለል ጥያቄ አለ። ኢህአፓ ሠርጎ ገቦችና ከሞላ ጎደል የከተማ ትጥቅ ትግል የሚያካሂዱ፤ ለዚያውም በሚሰጣቸው ሊስትና ጥቆማ ዲላማ የሚመቱ የተወሰኑ ወጣቶችን በከተማ ውስጥ ስታሰማራ ከተከታዮቿ የሚበልጠው ኢትዮጵያን ለማጥለቅለቅና መንግስትን ለመገልበጥ የተሰበሰበው ኃይሏ የሄደው ትግራይ አሲምባ ነው።

“የት ሄደ ያሁሉ የኢትዮጵያ ወጣት? የት ደረሰ? ማን ፈጀው? ይህንን የጠየቀ ሰው አለ? የኢህአፓ ዋናው ሠራዊት የነበረው ትግራይ ነበር። አሲምባ የከተተው ያ ሁሉ የት ደረሰ?”

“ልጆቹ የኢህአፓን ዓላማ ለማራመድ ትግራይ ሲሄዱ ያልገባቸው ነገር አለ። እነሱ አብዮት የሚያካሂዱ፤ ለኢትዮጵያ ህዝብ የሚታገሉ ነው የመሰላቸው። ብሔራዊ ሰሜት የነበራቸው ናቸው። እዚያ ሲደርሱ ግን ያጋጠማቸው ጀብሃና ሻዕቢያ ነበር። ኢትዮጵያ ብሎ ነገር በአጀንዳቸው የሌለ ፍፁም ፀረ ኢትዮጵያ አቋም ያላቸው ገንጣዮች። እንዴ? ምንድነው ይህ ነገር? የሚል ጥያቄ ሲያነሱ “አሃ!” ይህቺ ባቁላ ካደረጉ አትቆረጠምም” ተብሎ በወያኔ ሠራዊት ተጨፍጭፈዋል። አተኛበት ቦታ፤ ለ...ሽ ብለው እንደተኙ ሌሊት በደንብ በተዘጋጀ ሠራዊት ጭፍጭፍ አድርገው ፈጅተዋቸዋል። በዚህ አይነት በግፍ ያለቁት ቁጥር ስንት ነው? ይህን ያነሳ አለ? መለስ ዜናዊ “ኢህአፓ” እያለ ተቆርቋሪ ሆኖ ሲናገር ግርም ነው የሚለኝ። ወደደም ጠላም ህሊና ካለው ዛሬ ለህሊና ፍርድ ነገ ደግሞ ለህዝብ ፍርድ መቅረቡ የማይቀር ነው። የትግራይ ህዝብ ይህንን ያውቃል። ኢህአፓዎች ሁሉም አላለቁም። ቢጠየቁ ይናገራሉ።”

ገነት፤ “እና እርሶዎ የሚሉት ወያኔ ነው የፈጃቸው ነው?”
መንግስቱ፤ “ታዲያስ! ወያኔና ሻዕቢያ በአንድነት ነው የፈጀቸው። “እኛ አሰልጥነንና አስታጥቀን ለዚህ ስናበቃቸው የኢትዮጵያን አንድነት ይጠይቃሉ እንዴ?” ብለው ነው ሙሉጭ አድርገው ያጠፏቸው። እኛ እንደሆነ መጀመሪያ ነገር አሲምባ ሠራዊት የሚባል አልነበረንም። እዚያ ሄደንስ እናውቃለን እንዴ? የእኛ ሠራዊት የዚያን ጊዜ ያለው ምፅዋና ባሬንቱ ነበር።” (ትዝታዎች ቁጥር 1 ገጽ 207)

እናም የሸማቂ ቡድኑን የደገፋት እዚያው ቀርተው ሲታገሉ፡፡ ያልደገፋት ወደ ደርግ ተመልሰው ይቅርታ በመጠየቅና ወደ መንግስት ስራዎች ገብተው እስከ ደርግ ፍፃሜ ድረስ ሲቆዩ፤ ጥቂቶቹ ተሰደዋል፡፡ ሌሎቹም ተገድለዋል፡፡

የምስራቁ ጦርነት

ኢጣሊያና እንግሊዝ ተካፍለው ይዘዋት የነበረችው ሶማሊያ፤ በ1952 ዓ.ም ነፃ ከወጣች በኋላ የራሷን ነፃ መንግስት መሰርታ ከ1953 ጀምሮ በጠቅላይ ሚኒስትር ሸርማኬን ዓሊ ለትመራ ከቆየች በኋላ ኢትዮጵያን የመውረር እቅድ እንደነበራት በተደጋጋሚ ባሳየችው ሙከራ አረጋግጣለች፡፡ ነገር ግን በመፈንቅለ መንግስት ስልጣን የያዙትን የዚያድ ባሬን ያህለ የተጠናከረ ዘመቻ አልተደረገም፡፡ የዚያድ ባሬ መንግስት ከ1969-1973 ዓ.ም በተጠናከረ ዘመቻ ኢትዮጵያን ተፈታተዋል፡፡ በ1956 በጃንሆይ ዘመን የወረራ ሙከራ ያደረገችው ሶማሊያ ሙከራዋን የኢትዮጵያ ጦር ሠራዊት በእንጭጭ ማስቀረት ችሏል፡፡

በ1970 ዓ.ም ተመሳሳይ ሙከራ ያደረገው የዚያድ ባሬ መንግስት በድጋሚ ተሸንፎ ተባረረ፡፡ ከዚህ በኋላ የአንድ ዓመት ከፍተኛ ዝግጅት በማድረግ የኢትዮጵያ ጦር ፊትን ወደ ኤርትራ ማዞሩንና ከምስራቁ ግንባር ጦር ተቀንሶ ወደ ሰሜን መዝመቱን በመረዳት የዳግም ወረራ እቅዱን ለማሳካት እንቅስቃሴ ማድረግ ጀመረች፡፡ በኢትዮጵያ የበረራ ክልል ውስጥም የሶማሊያ አየር ኃይል ከ100 ጊዜ በላይ ጥሶ መግባቱ በጋሃድ ታየ፡፡

የዚያድ ባሬ እቅድና ፍላጎት ታላቋን ሶማሊያ ለመመስረትና በዚህ ምስረታም አጋዴን መካተት አለበት የሚል ነው፡፡

“አጋዴን በግዛትም፣ በባህልም፣ በቋንቋም፣ በሃይማኖትም ሆነ በዘር ረገድ የሶማሊያ አንድ አካል ነውና ህዝቡም ግዛቱም ወደ ታላቋ ሶማሊያ መጠቅለል አለበት” የሚል አቋም የያዙት ዚያድ ባሬ በተለያዩ አገራት መሪዎች ቢመከሩ፣ ቢዘከሩ እንቢ አሉ፡፡ የተባበሩት መንግስታት የአፍሪካ አገሮችን የግዛት ወሰን ሲከልል አጋዴንን የኢትዮጵያ ማድረጉም ሆነ ከዚያ በፊት ከነበሩት ዘመናት ጀምሮ የኢትዮጵያ ግዛት መሆኑን ዚያድ ባሬ ቢያውቁም የወረራ እቅዳቸውን ተግባራዊ ከማድረግ አልተቆጠቡም፡፡

ሶማሊያና ኢትዮጵያ ሶሻሊስት አገሮች የነበሩ በመሆናቸውም የሊቢያው ጋዳፊ፣ የኩባው ፊደል ካሰትሮና ሌሎች ሊቀመንበር መንግስቱንና ዚያድ ባሬን ለማግባባት በእጅጉ ጣሩ፡፡ ኢትዮጵያ ያለባትን አጣብቂኝ አገናዝባ ወደ ዲፕሎማሲው ብታጋድልም አልሆነም፡፡ በዚህ መሀል ሶቭየት ማን እንደሚሻሻትና ማንን ብትረዳ እንደምትጠቀም ስታወጣ ስታወርድ ቆየች፡፡ በመጨረሻ ዚያድ ባሬ የሶሻሊዝም አራማጅነታቸውን ጥርጣሬ ውስጥ የሚከት እንቅስቃሴዎችን በማሳየታቸው

ሶቭየት ስትረዳቸው ከቆየችው ከሶማሊያና ከኢትዮጵያ ማንን መምረጥ እንዳለባት ተረዳች፡፡ “በቃል ብቻ ሳሻሊስታዊ አገር ናት ከሚሉት ዚያድ ባሬ ይልቅ በተግባር ያረጋገጡት የሊቀመንበር መንግስቱ አገር ትሻለናለች” በሚል ውሳኔ ሶቭየት ለኢትዮጵያ ያልተቆጠበ የማቴሪያል ድጋፍ አደረገች፡፡ (በወቅቱ ኢህአፓ የሶማሊያንና የሻዕቢያን ወረራ ትክክል ነው ብሎ እውቅና የሰጠ ሲሆን፤ ይህንንም ዲሞክራሲያ በተሰኘ ልሳኑ ይፋ አድርጓል፡፡)

የሶማሊያ መንግስት ሠርጎ ገቦችን በአጋዴን ድንበር እያሰገባ የኢትዮጵያን አንዳንድ የመሠረተ ልማት እውታሮች በፈንጂ ማውደምና ሌሎች ተመሳሳይ ተግባራትን ሲያከናውን ቆዩ፡፡ ቀጥሎ መደበኛ ሠራዊታቸውን በኢትዮጵያና በጅቡቲ ድንበር በኩል እስከ ሸንጌ፣ በአጋዴን በኩል እስከ ቀላር፣ በባሌና በሲዳሞ ክፍለሀገሮች በኩል ሞያሌና ነገሌ በረና ድረስ በማሰገባት ይፋዊ ወረራ አደረጉ፡፡ የኢትዮጵያ መንግስት የኤርትራው ጦርነት ፋታ ባይሰጠውም በተቻለ መጠን የሱማሊያን ጦር በፍጥነት ለመደምሰስ ይቻል ዘንድ “ዘመቻ ላሽ” የተባለ የውጊያ እቅድ ነደፈ፡፡ ሊቀመንበር መንግስቱ ዘመቻው ተግባራዊ እንዲሆን በህዳር 1972 ዓ.ም ለመከላከያ ሚኒስትር ትዕዛዝ ሰጠ፡፡

ዘመቻው ተገቢ ዝግጅት ከተደረገበት በኋላ በአራት ምዕራፍ ተከፈለና፤ 1. ነሐሴ 22 ቀን 1972 ዓ.ም ተጀምሮ ከሸንጌ ተነስቶ ጅቡቲንና ሶማሊያን ከኢትዮጵያ ጋር የሚያዋስነውን ድንበር አፅድቶ ህዳር 15 ቀን 1973 እንዲጠናቀቅ፤ 2. ወደ ደጋማው የሐረርጌ ክፍል ሠርገው የገቡ የሶማሊያ ታጣቂዎችን ግፅዳት ስለሆነ ከመጀመሪያው ምዕራፍ እኩል በሆነ የጊዜ ገደብ እንዲጠናቀቅ፤ 3. በሁለቱ ምዕራፎች ድል የሚደረጉት ወራሪዎች በዋርዴር፣ በቀብሪደሐርና በጎዴ አውራጃዎች የሚጠራቀሙትን ኃይሎች መምታትና ማባረር ሲሆን፤ ይህም ጠንካራ ዘመቻ ስለሚሆን ነሐሴ 22 ቀን 1972 ዓ.ም ተጀምሮ በታህሳስ ወር 1973 ዓ.ም እንዲጠናቀቅ፤ የሚል ሆነና በታቀደው መሠረት በጀግናው የኢትዮጵያ ጦር ሠራዊት ድል ከሆነ በኋላ 4ኛው ምዕራፍ ቀጠለ፡፡ ይህም በየቦታው ከተደመሰሱት ሠርጎ ገብ ኃይሎች ተርፈው የሸሹትንና ቁጥራቸውም ከ30 ሺ በላይ የሚሆኑትን የሶማሊያ እግረኛና ሜካናይዘድ ኃይሎች ተጠራቅመው የመሸጉትን 420 ኪሎ ሜትር ስፋት ያለውን ግዛት ነፃ ማውጣት የሚል ነበር፡፡ ይህም በታህሳስ 15 ቀን 1973 ዓ.ም ተጀምሮ 10 ቀናት የፈጀ የምድርና የአየር ውጊያ ተደርጎ በኢትዮጵያ የበላይነት ታህሳስ 15 ቀን 1973 ዓ.ም በድል ተደመደመ፡፡ (ነበር ቁጥር 2)

በዚህ ጦርነት ከሶማሊያ ብቻ ሳይሆን ከኢትዮጵያም ከፍተኛ የህይወት መስዋዕትነት ተከፍሏል፡፡ የኢህአፓ አባላትም ከሶማሊያ ጎን

ተሰልፈው መዋጋታቸውና መንገድ መሪ ሆነው ሶማሊያን ማገዛቸው በደምብ የሚታወቅ ነው። በቲጫማሪም ዚያድ ባሬና የኦርትዶ አማኒያን መሪ “እኔ ከዚህ አንተ ከዚያ” በሚገኝ ትስስርም፣ ተብብርም አድርገው ነበር። “ሆኖም ዘመቻ ላሽ” ስኬታማ ሆኖ ወራሪው ጦር እንደ ላሽ ጥርግ ተደርጎ ተወገደ። የዚያድ ባሬ መንግስት ያ ሁሉ ዝግጅት ከንቱ ሲሆንበት ክፋኛ ተባላጭቶ በመጋቢት ወር 1973 ዓ.ም “ኢትዮጵያ በሶማሊያ ላይ ወረራ አውጃ ጦሯ ወደ ሞቃዲሾ እየገሰገሰ ነውና ከሠራዊትህ ጎን ተሰልፈህ ለአገርህና ለሃይማኖትህ ተዋጋ...” በማለት ለህዝቡ ጥሪ አቀረበ። ወዲያውም በግንቦት ወር 1973 ዓ.ም የመልሶ ድርጅታቸውን አጠናቀው ለ3ኛ ጊዜ ኢትዮጵያን ወረሩ። የኢትዮጵያ ሠራዊት በ6 ቀናት ውስጥ የሶማሊያን ጦር ብትንትኑን አወጣው።

ከዚህ በኋላም የሠላም ድርድሮች በየመንና በሌሎች አገራት በደረጉም ለውጥ የለም። ዚያድ ባሬ “አጋዲን ካልተሰጠኝኝ ሠላም ብሎ ነገር የለም!” የሚል ቁርጥ ያለ አቋም ያዙ። ሊቀመንበር መንግስቱ የሶማሊያ የወረራ እቅድ ለዝንት ዓለም የማይለወጥ መሆኑን በመረዳት “እሾህን በእሾህ” የሚለውን መርህ ለመስተል ወሰኑ። የደርግ መንግስት በአጋዲን እካባቢ የነዳጅ ዘይት ቁፋሮ እቅድም ነበረውና ይህም እውን ይሆን ዘንድ የምስራቁ ጦርነት ዛላቂ አልባት ማግኘት ስላለበት፣ ለዚህ ደግሞ የዚያድ ባሬ መንግስት መወገድ ብቸኛው መፍትሄ መሆኑን ተረድቶ እሾህን በእሾህ ቢልም፣ ለተግባራዊነቱ ግን የኢኮኖሚ አቅም አልነበረውም። ስለዚህ የሁነኛ ወዳጅ እገዛ ያስፈልግ ነበርና ጋዳፊን መምረጥ መፍትሄው ሆነ።

ንጉስ እድሪስን በኃይል አውርደው ስልጣን የያዙት ጋዳፊ እንደ የተባበረ የዓረብ መንግስት የመመስረት እቅድ የያዙት ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ነው። እንቅስቃሴያቸውንም ጀምረው ለዓረብ አገራት የነፃነት ታጋዮች እገዛ ማድረግ የጀመሩት በማለዳ ነበር። የሱዳን ጄኔራል ጃፋር ኑሜሪ እና የሶማሊያው ዚያድ ባሬ ብቻ የጋዳፊን የእስልምና ተከታይ የሆኑ የአፍሪካ አገራትን የማስተባበርና የበላይ የመሆን እቅድ አልተቀበሉትም ነበርና ፀበኞች ነበሩ።

ሊቢያና ኢትዮጵያ ደግሞ በ1970 ደቡብ የመን ውስጥ የጋራ የሠላም ስምምነት ተፈራርመዋል። ስለዚህ የመንግስቱን የ“እሾህን በእሾህ” እቅድ ተግባራዊ ለማድረግ ከጋዳፊ ጋር ከነበረው የበለጠ ግንኙነቶችና ምክክሮች ቀጠሉ። ጋዳፊ የኢትዮጵያን ጥያቄ ወዲያው ተቀበሉት። ጋዳፊ ለሱዳን አማፅያን በጆን ጋራንግ ይመራ ለነበረው ቡድን እገዛ ያደርጉ ነበር። በሶማሊያም ተመሳሳይ ተቃዋሚ ቢኖር ሊረዱ ዝግጁ ናቸው።

ጄኔራል ፋራህ አይዲድ የሶማሊያ ምድር ጦር አዛዥ ነበሩ። ከፕሬዝዳንት ዚያድ ባሬ ጋር ስላልተሰማሙ ታስረው ቆዩና በ1969 ዓ.ም የሶማሊያ ጦር ኢትዮጵያን ሲወር ያስፈልጉ ስለነበር ተፈቱና አዛዥነታቸውን እንደገና ተረከቡ። አሁንም በድጋሚ ተጣሉ። የጥላቸው መንስኤም ኢትዮጵያን መውረር የለብንም የሚል ነበር። በዚህ ጊዜ ዚያድ ባሬ ከጦር አዛዥነታቸው አንስተው በህንድ የሶማሊያ አምባሳደር አደረጉባቸው።

የሁለቱን መቃቃር የሚያውቁት ሊቀመንበር መንግስቱ ኃይለማርያም የሊቢያን ድጋፍ እንደሚያገኙ ካወቁ በኋላ ወደ ኢትዮጵያ እንዲመጡ ሲነግሯቸው ጄኔራል ፋራህ ወዲያው ወደ አዲስ አበባ መጡ። “ዚያድ ባሬን ከስልጣን አውርድና አንተ ስልጣን ያዝ፣ ኢትዮጵያና ሶማሊያም ወዳጅ አገር ይሁኑ” አሉ መንግስቱ። ጄኔራል ፋራህ አይዲድ “እሺ” አሉና ቡድኖቻቸውን አደራጅተው በዚያድ ባሬ መንግስት ላይ የትጥቅ ትግል ጀመሩ።

ኮሎኔል አብዱላሂ የሱፍ በሶማሊያው መሪ በዓሊ ሸርማኪን ላይ መፈንቅለ መንግስት ሞክረው ታስረው የነበረ ሲሆን፣ ዚያድ ባሬ በስልጣን ሲተኩ ከእስር የተለቀቁ ናቸው። ከዚያድ ባሬ ጋርም ወዲያው ተጋጩና ታሰሩ። ከዓመታት በኋላ ከእስር እንደተፈቱ በቀጥታ ወደ ኢትዮጵያ መጥተው ጥገኝነት ጠይቀው መኖር ጀምረዋል።

መንግስቱ ኃይለማርያም ድጋፍ እንደሚያደርጉላቸው ቃል ስለገቡላቸው የጄኔራል ዚያድ ባሬን መንግስት ለመጣል የትጥቅ ትግል በ1972 ዓ.ም ጀመሩ። ከዚያም ባለፈ በሶማሊያ “የሶማሊያ ብሔራዊ ንቅናቄ” (ኤ.ሲ.ኤን.ኤም) የተሰኘ ተቃዋሚ ቡድን ነበረና በጄኔራል ፋራህ አይዲድ የሚመራው “የሶማሊያ ብሔራዊ ቅንጅት” (ኤ.ሲ.ኤን.ኤ) በኮሎኔል አብዱላሂ የሱፍ የሚመራው “የሶማሊያ መድሀን ቅንጅት” (ኤ.ሲ. ኤን. ኤም) ሲጨመሩ ሦስት የተለያዩ ተቃዋሚ ቡድኖች ሆነው በዚያድ ባሬ ላይ እንዲነሱ ሆኑ።

ለእነዚህ ኃይሎች ኢትዮጵያ ታስፈልጋቸው ነበርና፣ ኢትዮጵያ የመደራጃ መሪት፣ ማረፊያ ቦታ፣ የስልጠናና የህክምና አገልግሎትን ጨምሮ የሰው ኃይል ድጋፍ ሳይቀር ስታደርግላቸው፣ ሊቢያ የሰንቅ፣ የትጥቅና ሌሎች ከፍተኛ ወጪ የሚጠይቁ ወታደራዊ ቁሳቁሶችን ታሟላ ጀመር። ኢትዮጵያና ሊቢያ ለአማፅያኑ ነፃ ፓስፖርት፣ ነፃ እንቅስቃሴ፣ ለፕሮፓጋንዳ የሚውሉ ነፃ የሚዲያ አውታሮችን መፍቀድ እንዳለባቸው ተስማምተዋል።

ከሊቢያ የሚመጣውን መሣሪያ ኢትዮጵያ እየተረከባች ታከፋፍላለች፣ በዚህ መልኩ የሱዳንና የሶማሊያ አማፅያን እየተጠናከሩ ሄዱ።

በጀኔራል ፋራህ እና በኮሎኔል አብዱላሂ የሱፍ የሚመሩ ቡድኖች ጠንካራ ተፋላሚ መሆን ቢችሉም፤ የኮሎኔል አብዱላሂ ሁኔታ ግን ለሊቀመንበር መንግስቱ ኃይለማርያም የሚዋጥ አልሆነም። መንግስቱን ወደ ጎን አድርገው በግላቸው በምስጢር ከጋዳፊ ጋር ብቻ በተደጋጋሚ መገናኘት አዘወተሩ። ከኢትዮጵያ መንግስት ተደጋጋሚ ማስጠንቀቂያ ቢሰጣቸውም ለመስማት አልቻሉም። “ኢትዮጵያ የወደፊት ጠላቷን በጉያዋ ሸጉጣ አታሳድግም” አሉና መንግስቱ ኃይለማርያም ወደ እስር ቤት ወረወሯቸው። ይመሩት በነበረው ቡድን ላይም ዓሊ መሐዲ መሐመድ የተባሉ ሰማሊያዊ እንዲመሩት ተተኩ። የአብዱላሂ የሱፍን መታሰር ጋዳፊ ተቃዋሚና ከመንግስቱ ጋር ተቃቃሩ። ከዚህ በኋላ ሦስቱ እንጃዎች የጋዳፊንና የመንግስቱን ድጋፍ ተንተርሰው ከግባቸው መድረስ ስለነበረባቸው የሁለቱን አገራት መሪዎች በተናጠል እያባበሉ ቀጠሉ።

ሦስቱ ቡድኖች በሐርጌሳና በሞቃዲሾ በኩል እያጠቁ አብዛኛውን የሰማሊያ መሬት በቁጥጥራቸው ስር አደረጉ።

በሐርጌሳና በሞቃዲሾ መሀል የሚገኘው ሁሉም የመገናኛ መስመር ተቋረጠ። ስለዚህ የሐርጌሳና የሞቃዲሾ ግንኙነት በአየርና በባህር ብቻ መሆን ነበረበት። የሰማሊያ ከሁለት የመሰንጠቅ ታሪክም ከዚህ ጀመረ።

የጋዳፊ ማኩረፍ ለመንግስቱ ኃይለማርያም ከባድ ፈተና ቢሆንም፤ ያለረዳት የተጀመረውን የእሾህን በእሾህ እቅድ ብቻቸውን ዳር ለማድረስ አልተሳናቸውም።

የጀኔራል ፋራህ አይዲድና የዓሊ መሐዲ መሐመድ ቡድኖች በመጨረሻ በጥር ወር 1983 ዓ.ም ሞቃዲሾንም በቁጥጥር ስር አውለው ፕሬዝዳንት ዜያድ ባሬን ከስልጣን አስወገዱ። የፕሬዝዳንት መንግስቱ ኃይለማርያም የእሾህን በእሾህ እቅድም በመጨረሻዋ የስልጣን ጊዜያቸው እውን ሆኖ አዩት። በዚህ ተግባራቸውም ሰማሊያ ኢትዮጵያን የማታሰጋ አገር እንድትሆን አደረጉ።

እነዚያ ሦስት ቡድኖች በጋራ የዚያድ ባሬን መንግስት ያስወግዱ እንጂ ስለቀጣዩ ሂደት ምንም የተወያዩት ነገር አልነበረምና እርስ በርስ ሲናቆሩ ኖሩ። ሰማሊያም ከሁለት ተከፈለች፤ መንግስት አልባ ሆናም ሁለት አስርት አሳለፈች። የሰማሊያ ቀውስ ዛሬም ድረስ የቀጠለ ሆኖ ይታያል። ዚያድ ባሬ ያለሙት ታላቅነት ጭራሽ አገራቱን አሳነላት ማለት ነው። በዚህ መሠረት የደርግ መንግስት በዘመኑ የተረከባትን አገር ዳር ድንበሯን አስከብሮ የመቆየት ኃላፊነቱን በውጊያም በዘዴም ተወጥቷል።

የሰሜን ጦርነት
በምስራቁ ግንባር ድልን የተጎናፀፈው የደርግ ጦር፤ “የምስራቁ ድል በሰሜን ኢትዮጵያም ይደገማል!” ብሎ ፊቱን ወደ ሰሜን ግንባር አዞረ።

ባለፈው ምዕራፍ እንዳየነው በኤርትራ የትጥቅ ትግል ቀድሞ የጀመረው ጀብሃ፤ እንዲሁም አፈንግጦ የወጣው ሻዕቢያ የአካባቢው ፀረ ሠላም ኃይሎች ሆነው ቆይተዋል።

ከ1967 ጀምሮ ደርግ በሁለቱም ላይ የከፈተባቸው ዘመቻ እንኳ ጎብረት እንዲፈጥሩ አላደረጋቸውም። የደርግ ጥቃት ሲመጣባቸው የተናጠል መከላከል ሲያደርጉ፤ ጥቃቱ ጋብ ሲል እርስ በርስ እየተዋጉ ዓመታት ካላለፉ በኋላ በ1973 ጀብሃ በሻዕቢያ ሙሉ ለሙሉ ተደምስሶ ሻዕቢያ ብቻውን ተጠናክሮ የወጣ ኃይል ሆኗል።

የመጀመሪያው የደርግ ማጥቃት የተሰነዘረው በ1968 “ዘመቻ ራዛ” በሚል የሰሜን ኢትዮጵያ አርሶ አደሮችን አሰባጥሮ ለማዝመት የተደረገው ሙከራ ሲሆን፤ እቅዱ ሙሉ ለሙሉ ባይሰምርም 10 ሺህ የሚሆኑ የሰሜን ወሎ አርሶ አደሮችን አሰባሰቦ ለማዝመት ተችሎ ነበር። ነገር ግን የህወጎትና የኢህአፓ የታጠቁ ሠራዊቶች “የኢትዮጵያ ህዝባዊ አብዮታዊ ሠራዊት” (ኢሕአሠ) በሰነዘረባቸው ወታደራዊና ፕሮፓጋንዳዊ ጥቃት ተዋክበው እንኳን ኤርትራ ሊደርሱ የትግራይንም ግዛት ማለፍ ሳይችሉ ድለ ሆነው ተበታተኑዋል። ገበሬዎችን ማዝመት ግድ የሆነው ዋናው ጦር ለምስራቁ ግንባር ያስፈልግ ስለነበር ነው። ሁለተኛው ጠንካራ ዘመቻ ደግሞ በ1970 ዓ.ም ከረምት ላይ ስምንት ግብረኃይሎች ተዋቅረው እንዲዘምቱ የተደረገበት እርምጃ ሲሆን፤ በዚህ ዘመቻ የደርግ ሠራዊት ጀብሃና ሻዕቢያ ቀደም ብለው የተቆጣጠሩዋቸውን የኤርትራ ዋና ዋና ግዛቶች ለቀው እንዲሸሹ ያደረጋቸው ሆኖ ነበር።

በዚህ ጥቃት ሻዕቢያ አስተማማኝ ደጅኑ ወደሆነው የተፈጥሮ ምሽጉ ወደ ናቅፋ እንዲያፈገፍግ ተገዷል። ያም ቢሆን የሻዕቢያ አስጊነት ቀጣይ ሆኖ በመገኘቱ ሦስተኛና የመጨረሻ የሆነ መጠነ ሰፊ ዘመቻ በሻዕቢያ ላይ መደረግ ነበረበትና “የቀይ ኮከብ ዘመቻ” ታወጀ። የዚህ ዘመቻ ዓላማ በየእለቱ እየተጠናከረና በመሐልም ጀብሃን አስወግዶ ትጥቅና የሰው ኃይሉን በምርኮም፤ በእርዳታም አጎልብቶ፤ ሲችል ፊት ለፊት የሚዋጋውን፤ ሳይችል በየከተሞች ላይ ልዩ ልዩ የመሠረተ ልማት አውታሮችን በፈንጅ እየደረመሰ፤ የመንግስት ተቋማትን እያጋዩ፤ የህዝብ መገልገያዎችን እያወደመ፤ ባለስልጣናትን በሠርጎ ገብ ኃይሎች እያፈነ ወደ በረሃ የሚወስደውን ሻዕቢያን ለመጨረሻ ጊዜ መደምሰስ ነው።

የናቅፋ ተራራ በዓለም አቀፍ መገናኛ ብዙሃን ከፍተኛ ትኩረት የተሰጠው ብዙ የተወራለትና ታዋቂነቷን ያገኘ የጦር አውደማ ነው። ሻዕቢያ በዓለም ማገፈሪያዎች ዘንድ ስሙ ሲነሳ የናቅፋ ተራራም አብሮ ይነሳል። ሻዕቢያ ይህን ቦታ ለቀቀ ማለት ህልውናው ብቻ ሳይሆን ስሙም አይኖርም። ይህን ቦታ ለመያዝ ደግሞ ያለውን ኃይልና ጉልበት ተጠቅሞ ከፍተኛ መስዋዕትነት ከፍሏል። ናቅፋን ቀድሞ የያዘ ጦር ጠላቱን መዋጋት መከላከል ሳይጠበቅበት ቦታው ራሱ ይዋጋለታል። ለዚህም ነው ደርግ ፍፁም የማይመጥነውን ኢምፕት ኃይል በምድር ጦርም በአየር ኃይልም ድል ለማድረግ የተሳነው።

የኢትዮጵያ ጊዜያዊ መንግስት በወቅቱ የሱዳኑን መሪ በ1973 ዓ.ም ወደአዲስ አበባ ጠርተው ለሻዕቢያ የሚያደርጉትን ወታደራዊ እርዳታ፣ ነፃ እንቅስቃሴ መፍቀድ፣ ለሥልጠና ቦታ መመደብና እንደማንኛውም ዓረብ አገር ለሻዕቢያ የሚያደርጉትን ድጋፍ እንዲያቆሙ መንግስቱ ሊያግግዷቸው ብዙ ጥረዋል።

ኦሜሪ ግን በቃል እሺ ብለው በተግባር እምቢታቸውን ገፉበት። ሻዕቢያ ከናቅፋ ተራሮች ወርዶ የመልሶ ማጥቃት ተግባሩን ጀመረ። በዚህ ጊዜ ነው መንግስቱ ጀን ጋራንግን “በርታ” በማለት የራሳቸውን ችግር ደግሞ በራሳቸው ለመፍታት በሻዕቢያ ላይ የመጨረሻ የማጥቃት እርጋጃ ማመሰድ የሚያስችለውን እቅድ “የቀይ ኮከብ ዘመቻ”ን ተግባራዊ ለማድረግ የተፋጠኑት።

ለአንድ ዓመት ያህል ከፍተኛ ዝግጅት የተካሄደበትና በ1974 ተግባራዊ የሆነው ይህ “የቀይ ኮከብ ሁለገብ አብዮታዊ ዘመቻ” ኢትዮጵያ በታሪክ በአንድ ጊዜ የጦርነት ዘመቻ ብቻ ከፍተኛ ገንዘብ የመደበኛበት የመጀመሪያው አክሳሪ ዘመቻ ነው።

ራሱን የቻለ ጠንካራ ምክር ቤት የተቋቋመለት ይህ ዘመቻ በስራ አስፈጻሚው በኩል የፖለቲካ ስራ በገብረተሰቡ ውስጥ፣ የወታደራዊ ዘመቻ እቅድ፣ የኢኮኖሚ ዘመቻ እቅድ፣ የኢንስፐክሽን፣ የወታደራዊ ፖለቲካ ስራ፣ የህዝብ ደህንነት ጥበቃ መመሪያዎች ያለው ሆኖ፣ በሁለት ዋና ዋና ጥቅል እቅዶች ላይ ያተኮረ ነው።

1ኛ. ወታደራዊ ግብ፣ ተገንጣዮችን መደምሰስና በኤርትራ ግዛት ዘላቂ ሠላም ማስፈን፣ 2ኛ. ኢኮኖሚያዊ ግብ፣ በጦርነት የፈራረሱ የመሠረተ ልማት አውታሮችን መልሶ ማቋቋምና፣ አዳዲስ የልማት ተቋሞችን መገንባት የሚሉ ናቸው።

የአገሪቱ አጠቃላይ በጀት ከሠራተኞች የወር ደሞዝ በስተቀር ሁሉም ወደዘመቻው ዞረ። በዚያ ወቅት አዲስ አበባ ጭልል ብላ የኢትዮጵያ ዋና ከተማ አስመራ ሆነች። የየሴክተሩ ሙያተኛ ወደ አሥመራ ተጓዘ።

የዘመቻው የአንድ ቀን በጀት ብቻ 1.2 ሚሊዮን ብር ነበር። የዚያ ዘመን የኢትዮጵያ የኢኮኖሚ ቀውስ መነሻ ምንጭ ይህ ዘመቻ ሆነ።

ወደፊት ለምናየው የኢኮኖሚ ቀውስ ምክንያት የሆነው በዋናነት ይህ ዘመቻ መሆኑን ለመገንዘብ ያህል፣ በብርጋዴር ጄኔራል ተስፋዬ ሐብተማርያም በ1997 ዓ.ም “የጦር ሜዳ ውሎ” በሚል ርዕስ ከተጻፈው መጽሐፍ ውስጥ ለዘመቻው ተብሎ የተከናወነውን ዝግጅት የሚገልፁ ጥቂት ዝርዝሮችን እንይ።

የሰው ኃይል፣ መደበኛ ሠራዊት 120,000፣ የኤርትራ ህዝባዊ ሠራዊት 21,000 ድምር 141,000፣ የአንድ ዓመት ቀለብ ግምቱ ብር 61,874,000 ተመድቦ 404,488 ኩንታል ልዩ ልዩ የምግብ አይነቶች ለጠሩ ታድሏል።

13,309,374 ብር የፈጀ አልባሳት ታድሏል።

ለአንድ ዓመት የነዳጅ ፍጆታ 19,434,982 ብር፣

ለጥርጊያ መንገድ ስራ 613,279 ተመድቦ መንገዱ በፍጥነት ተሰርቷል።

500 ከባድ ተሽከርካሪዎች ተመድበው 100,000 ሠራዊት እና 153,900 ቶን ልዩ ልዩ ቁሳቁሶች በአንድ ዓመት ከአዲስ አበባ ወደ ኤርትራ ተጉዘዋል። የዚህ ወጪም በገንዘብ ሲተመን 36,678,159 ብር ይሆናል።

መሣሪያ፣ 122 ሚሊ ሜትር እና 130 ሚሊ ሜትር መድፍ -621፣

ቢ ኤም 21 - 37

82 ሚሊ ሜትር ሞርታር - 961

ልዩ ካሊበር ያላቸው መትረፊዎች - 5,432

ኤ.ኤ. ኤም 43 ጠመንጃ (ክላሽ) - 90,000

ቲ.55 ታንክ - 159

ብረት ለበሶች - 153

ከባድና ቀላል ተሽከርካሪዎች - 3,000 ሲሆን፣

የ130 ሚሊ ሜትር መድፍ ጥይት - 12,089

የ122 ሚሊ ሜትር መድፍ ጥይት - 43,059

የቢ ኤም 21 ጥይት - 20,729

የኤ ኪ ኤም 47 ጠብመንጃ ጥይት 5 መደባዊ ጭነት፣ ማለትም በድምሩ 54,000,000 ነበር።

የከተማው ጦር ቀለብ፣ አልባሳት፣ ህክምና፣ ነዳጅ፣ ጥይት፣ ደሞዝ ... ወዘተ አገሪቱ ከምትችለው አቅም በላይ እየሆነ ቢሄድም አማራጭ አልነበረም። ለጠሩ ብቻም ሳይሆን በሽብር ተግባር ከአገርነት ተርታ ወጥታ እንቅስቃሴዋ የቆመው ኤርትራ ዳግም እስትንፋስ መዝራት ስለበረባት መልሶ ግንባታ የግድ ነበርና ለዚህም በጀት ተመድቧል።

የጦር መሣሪያ በገፍ ተገዝቷል። ለአዲስ ምልክት ሠራዊት ... ወዘተ ... እያለ ቀጥሎ ለአጠቃላይ የቀይ ኮብብ ዘመቻ ብቻ ከ5 ቢሊዮን በላይ የሚገመት ብር ወጪ ተደርጓል። ይህም ከፊሉ ለልማት ከፊሉ ለጦርነት መሆኑ ነው። በዚህ መልክ የኢትዮጵያውያን ዓይነት ጅር ብቻ ሳይሆን ሁሉ ነገራቸው ኤርትራ ላይ ሆነ።

በታዋቂው መሠረትም በጦርነት የወደው ፋብሪካዎች፣ የመንግስት መሰሪያ ቤቶች፣ ት/ቤቶች፣ የጤና ተቋሞች፣ መንገዶች፣ ባንክ፣ ውሃና መብራት ... የፈረሱት ተጠግነው ያልነበሩት ተሰርተው እንቅስቃሴ ጀመሩ። ሠርቶ አደሩ፣ ላብ አደሩ ወደየሰራ መስክ እንዲመለስ ተደረገ። ተማሪው ትምህርቱን ቀጠለ። በሽተኛው ህክምና ማግኘት ጀመረ።

አያሌ ገንዘብ የወጣበት ፊስቲባልና ባዛር በምፅዋ ሠሜናዊ ድንበር "ጉርጉሱም" በተባለ ሥፍራ ተዘጋጅቶ በጓድ ሊቀመንበሩ ተመርቆ ተከፈተ ... በጦርነት የደቀቀችው ከተማ ነብስ ዘራች...።

ጥር 17 ቀን 1974 ዓ.ም ሊቀመንበር መንግስቱ "... የኤርትራ ህዝብ ሆይ! ልብ ብለህ ሰማኝ ... አባቶች፣ እናቶች፣ እህቶች፣ ወንድሞች ... ስል የለበጣ አይደለም። የፖለቲካ ወይም የዲፕሎማሲ ቋንቋ አይደለም ከሐቅ ነው! ከአንጀት ነው!... የጋራ ችግራችንን፣ የጋራ ስቃያችንን ለናስወግድ፤ ወይም መፍትሄ ለንፈልግ ተሰብስቦን እንደሆነ በግልፅና በሐቅ እንነጋገር ..."

"... ቀደምት አባቶቻችን ስልጣኔን ለዓለም አሻግረው የሰጡበት ድንበር፣ በጠላት ላለማሰነጠቅ የከፈሉት መስዋዕትነት፣ ጠብቀው አቆይተው ያስረከቡንን አደራ፣ በጀግንነት የተዋደቁላትንም ምድር ..." እያሉ ተርከው የአሉላ አባ ነጋን ጀብዱ እያስታወሱ ወደ አብዮቱ ዘመን መጥተው የቀይ ኮብብ ዘመቻን ዓላማና ግብ፤ እንዲሁም ቀጣይ ሂደቱን የሚመለከት ሰፊ ገለሃ አድርገው የዘመቻውን ጉባዔ ከፈቱ። ሊቀመንበሩን ተከትለውም የኢትዮጵያን ህዝብ የሚወክሉ የተባሉ ታላላቅ ሰዎች፣ የሃይማኖት መሪዎች፣ ባለስልጣናት ... ተመሳሳይ ልብ የሚነካ ንግግር አደረጉ። የኤርትራ ህዝብም የመኖር ተስፋ ጭላንጭል በማየቱ ተደሰተ።

ጉባዔው በዚህ ሁኔታ ተከፍቶ ሲሰነብትም አጠቃላይ አፈፃፀሙ በሁሉም ገጽታው ታሪካዊ እንዲሆንና የታሪክ አሻራም ትቶ እንዲያልፍ፤ ታሪኩ ለትውልድ ተከትቦ ይቆይና ይተላለፍም ዘንድ ልዩ ዝግጅቱ ተጠናቆ ጋዜጠኞች፣ የኪነጥበብ ሰዎች፣ ደራሲያን፣ የታሪክ ምሁሮች፣ ከፍተኛ የመንግስት ባለስልጣናትና የአገር ሽማግሌዎች ታድመው ጉባዔውን አድምቀዋል። አንጋፋው ደራሲና ጋዜጠኛ፣ በዓሉ ግርማ አንዱ ነበር። ያያቸውን ሚስጥሮች ሁሉ በአሮማይና በቀይ ኮብብ ዘመቻ መጽሐፉ ተርከታል። በዓሉ ግርማ በወቅቱ አጠቃላይ ሁኔታውን አይቶ ዘገባውን እንዲያቀርብ በመንግስት ታዞ ነበር የሄደው። ይህ ታላቅ ብዕረኛ

ያያትን ሁሉ ሲፅፍ በሳንሱር እንደሚወድቅ ቢረዳም እውነታውን ከመጻፍ ወደ ኋላ አላለም። በመጨረሻ ለፕሮፓጋንዳ ይረዳል ተብሎ የታሰበውን ዘገባ ሲያቀርብ ጽሁፉን ሳንሱር የሚያደርጉ የበላይ አለቆቹ ተቀብለው "እገሌ ይየው" እገሌ ይየው እየተባባሉ ሲዘባሩና ከተለመደው መንግስታዊ አዘጋገብ የተለዩ አይሆንም ብለው በመዘናጋታቸው ጭምር ትኩረት ስላልሰጡት በደንብ ሳይፈተሽ ሄዶ ሄዶ ለህትመት በቃ። ወይም ባልታሰበ መንገድ ታትሞ ተሰራጩ። ይህ የፀሐፊው ጥፋት አይደለም። የፃፈውን ለበላዮቹ ገምጋሚዎች ሰጥቷል። ገምግሞ መጣልም ሆነ ለህትመት እንዲበቃ መፍቀድ ያለባቸው እነሱ ነበሩ። ሳይሆን ቀርቶ አምልጦ ታተመ። "አሮማይ" ማለት አበቃለት ማለት ነው። ደራሲው ባለስልጣናቱን እየጠቀሰ ያየውን ሁሉ አጋለጠ። ገመናቸውን ያዩ ደነገጡ። በተለይ ደህንነቱን አፍረጥርዎታል። እናም ገደሉት...።

ሁሉም ለዘላቂ ውጤት ጓጉቷል። በተቃራኒውም ዘመቻውን ለማክሸፍ የሚያስችል መረጃ ለጠላት አሳልፎ ለመስጠት ቀብድ የተቀበሉ ጉቦኛ የኢትዮጵያ ልጆች (የጦር አዛዦች) አብረው ነበሩ። የሻዕቢያ ደጋፊ የሆኑ የውጫ ኃይሎች "ኢትዮጵያ በሻዕቢያ ላይ የመርዝ ጋዝ ልትጠቀም ስለሆነ የመርዝ ጋዝ መከላከያ ጭንብል ለሻዕቢያ እንሰጣለን" እያሉ የሐሰት ወሬ ይነዙ ጀመሩ።

በጉባዔው ላይ "የአስመራ ማኑፊስቶ" ተብሎ የተሰየመው የአቋም መግለጫ የሁሉም ክፍላት አገር ተወካዮችና በአካባቢው የሚኖሩ የኮናማ፣ የቤኒአመር፣ የአፋርና የሌሎች ብሔረሰብ ተወካዮች በተገኙበት ይፋ ሲደረግም ሁሉንም ያስደሰተ በመሆኑ ተቀባይነቱ አላጠያየቀም። በጥቅሉ በዘመቻው ጉባዔ ላይ የተነገሩት ንግግሮችና በተግባር የተጀመሩት ስራዎች መላውን የኤርትራ ህዝብ ያጓጓ ሲሆን፤ በተቃራኒው ሻዕቢያ በድንጋጤ የራደበት ክንውን ነበር።

ከጉባዔው በኋላ በሊቀመንበር መንግስቱ ሰብሳቢነት የተነደፈው የወታደራዊ ዘመቻ እቅድ ላይ የክለሳ ውይይት ተካሂዶ። የውይይቱ ዓላማ የአዛዦቹ ቅድመ ዝግጅት ምን እንደሚመስል የሚገልፅ ሪፖርት ማሰማት ነበር። በጠላት ላይ ጥቃት እንዲሰነዝሩ፣ ደጀን ሆነው እንዲጠብቁና ቁልፍ በታዎችን ይዘው እንዲቆዩ ግዳጅ የተሰጣቸው ዕዞችና ክፍለጦሮች ዝግጅታቸውን አጠናቀው በተጠንቀቅ ላይ መሆናቸውን ገለፁ። ቀድሞ በግብረ ኃይል ተዋቅሮ የነበረው ወደ ዕዝ ተለውጦ ነበርና፤ ውቃው ዕዝ፣ ናደው ዕዝ፣ መብረቅ ዕዝ፣ መክት ዕዝ፣ የሚል ስያሜ ተሰጥቷቸዋል። እያንዳንዱ ዕዝ በውስጡ በርካታና የተለያዩ ክፍለጦሮችን ያካተተ ሆኖ የተዋቀረ ነው።

በዚህ መሰረት 1. በብርጋዴል ጄኔራል አበራ አበበ የሚታዘዘው ውቃው ዕዝ በአልጌና ግንባር ከቀይ ባህር በኩል በናቅፋ ጀርባ

እንዲያጠቃ፡ 2. ብብርጋዴል ጄኔራል ውበቱ ፀጋዬ የሚታዘዘው ናደው ዕዝ ከከረን ናቅፋ በር በከርከበት ግንባር ከናቅፋ ደቡባዊ ምስራቅ በኩል እንዲያጠቃ፡ 3. ብብርጋዴል ጄኔራል ቁምላቸው ደጀኔ የሚታዘዘው መብረቅ ዕዝ ከቃሮራ ናቅፋ በር ግንባር ማለትም ከናቅፋ ለሚናዊ ምዕራብ በኩል እንዲያጠቃና የሻዕቢያን መውጫ እንዲዘጋ፡ 4. ብብርጋዴል ጄኔራል ከበደ ጋሼ የሚታዘዘው መክት ዕዝ የአስመራን ዙሪያ እንዲይጥር፡ 5. የሰሜን ዕዝ ልዩ ልዩ ክፍል የአስመራ ከተማን የውስጥ ጥበቃ እንዲያከናውን የሚል የዘመቻ ትዕዛዝ ተቀብለው ተዘጋጅተዋል። ከአንድ እስከ ሦስት ያሉት የዘመቻ እቅዶች ግባቸው የናቅፋ ከተማ ናት።

አዛዦቹ ሪፖርታቸውን ሲያሰሙ "ጌድ ሊቀመንበር ዘመቻው ሙሉ በሙሉ ይሳካል፤ ሁሉንም ነገር ለእኛ ይተውት፤ እያሰቡ" የሚሉት ቢበረክቱም፤ ጄኔራል አበራ አበበ ግን በተለይ በመብረቅ ዕዝ ስር ያለውን 21ኛ ተራራ ክፍለ ጦር በሚመለከት፤ "ከተቋቋመ አንድ ዓመት ያልሞላው፤ ምንም የውጊያ ልምድ የሌለው፤ ከአጋዴን ሌርትራ ከገባ ወር ያልሆነው፤ ከእርትራ መሬትና ከሻዕቢያ የውጊያ ስልት ጋር ትውውቅ ያላደረገ አዲስ ጦር ነው። ተራራ ክፍለ ጦር ስለተባለ ብቻ ተፃምር ሊሰራ አይችልም። ተጨማሪ የልምምድ ጊዜ ተሰጥቶት መለማመድ አለበት። አልጌና ግንባር ያለው ጦርም ቢሆን ለኃይል ማሟያ የተሰጡን አዳዲስ ጦር ሰላሳን ተጨማሪ የልምምድ ጊዜ ተሰጥቶን ከታንክኛና ከመድፈኛ ጋር የጎብረት ውጊያ መለማመድ አለብን። የጦሩ መንፈስ ዝግጁነት በቂ ስላልሆነ ውጊያ ለመጀመር ባንችሉል ጥሩ ነው" የሚል ሀሳብ አቀረቡ። መንግስቱ የጄኔራል አበራን ሀሳብ "አልቀበልም" ብለው ዘመቻው በቀጥታ እንዲጀመር አዘዙ። የካቲት 8 ቀን 1974 ዓ.ም ሊነጋጋ ሲል በሁሉም ግንባር ወደ ናቅፋ የመጠጋት እንቅስቃሴ ተጀመረ። የናቅፋ ተራሮች በቢ.ኤም.ሮኬት፣ በመድፍ፣ በሞርታር፣ ከሰማይ በሄሊኮፕተርና በጀት በሚወነጨፉ ከባባድ ተኩሶች ተንቀጠቀጠች። አካባቢው እሳት ለበሰ።

ሻዕቢያ ያለ የሌላ ኃይሉን ተጠቅሞ ተከላከለ፤ ግን አልቻለምና ናቅፋን ለቆ ሊወጣ ዝግጅት ጀመረ። ሆኖም ሁሉም መንገድ ታጠረበት። እዚያው በተከበበበት ሆኖ ማለቅ የመጨረሻው ምርጫ ሆኖበት በአለታማው ተራራ ተለጥፎ መጨፍጨፍ ዕጣው ሆነ።

በሰሜን ምዕራብ በኩል የተንቀሳቀሰው መብረቅ ዕዝ ለወሣኝ ድል ተሰፋ የተጣለበት ሲሆን፤ እንዲያጠቃ የተሰጠው ቀጠና ለእግረኛና ለሜካናይዝድ ጦር ውጊያ አመች በመሆኑ ግራ ቀኝ ያሉ ተራሮችን አሰለቅቆ ከተቆጣጠረና በጠላት ላይ ተፅዕኖ ካደረሰ በኋላ ቀጣዩን ግዳጅ እንዲወጣ ለተመደበው የእግረኛና የሜካናይዝድ ጦር መክፈት ነበረበት።

ይህ ከሆነ ብቻ ነበር ሙሉ ድል ሊገኝ የሚችለው። ለዚህም ተብሎ እዙ አሰፈላጊው የሰው ኃይልና ትጥቅ በበቂ ሁኔታ ነበረው። ሆኖም ዛሬም ድረስ ባልታወቀ ምክንያት ዕዙ በተሰጠው ትክክለኛ ሰዓት መንቀሳቀስ ባለመቻሉ ጠላት ከሩቅ ያሉትን የሰው ኃይሎች አሰባስቦ እንዲጠናከር ጊዜ ሰጠው። በዚህች በተፈጠረች የጊዜ ክፍተት ሻዕቢያን ለማገዝ ከሩቅ ቦታ ተነስቶ ተጉዞ የመጣው አንድ ሙሉ የወያኔ ብርጌድ ደረሰለት። የዚህ የወያኔ ብርጌድ መሪ አርክቦ ዕቁባይ እንደነበሩ በርካቶች ፅፈዋል። በዚህም ሻዕቢያ ነብስ ዘራ።

በመብረቅ ዕዝ ስር ያለውና ግንባር ቀደም የማጥቃት እርምጃ እንዲወስድ ግዳጅ የተሰጠው 21ኛው ተራራ ክፍለ ጦር እንኳን ተራሮችን አሰለቅቆ ሊይዝ ቀርቶ፤ ሰብሮ ሊወጣ ባልቻለው የጠላት ቀለበት ውስጥ ገብቶ ተጨፈጨፈ። ሻዕቢያና ወያኔ በምርኮ ተንበሸበሹ። ጥቂቶች ብቻ አፈግፍገው ማምለጥ ቻሉ። ይህ የጦር ክፍል ለምን በተሰጠው ሰዓት እንዳልተንቀሳቀሰ የተለያዩ አስተያየቶች ዛሬም ድረስ ቢነሱም የብዙሃኑ የቀድሞ አዛዦች መንግስቱን ጨምሮ "ሆን ተብሎ የተደረገ ነው" የሚል ነው። ተራ ወታደሮችም ከዚያ ግንባር ተርፈው የመጡና ዛሬ ድረስ በሀይወት ያሉት "መንቀሳቀስ በነበረብን ሰዓት ለመነሳት ዝግጅት እንደጀመርን ሆን ተብሎ እንዳንድ ዝግጅቶች፣ ልምምዶች እንድናደርግ ተደረገ" የሚሉ ናቸው። ከዚህ ባለፈ ደግሞ 4 ነገሮች ይጠቀሳሉ። 1. መንግስቱ ለድል ችኩለው የተሰጠውን አስተያየት ባለመቀበላቸው፣ 2. በመንግስቱ ላይ ቂም የነበረባቸው አዝማችች በመኖራቸው፣ 3. መብረቅ ዕዝ ሰዓት አለማክበሩ፣ 4. የወያኔ ጦር ለሻዕቢያ ገስግሶ መድረሱ የሚሉ ናቸው። ብቻ እንደማይሆን ሆነ።

ከዚህ በኋላ ነገሩ ሁሉ ተበላሽቷልና ከአልጌና በኩል የተነሳው ውቃው ዕዝ በከፍተኛ መስዋዕትነት ከናቅፋ እስከ ሱዳን ጠረፍ የሚደርሰውን ካታር የተባለ ሰንሰለታማ ተራራ ጥግ ደርሶ ለመቆም ተገደደ። ከከርከበት በኩል እንዲያጠቃ የታዘዘው ናደው ዕዝ በውጫታማ ውጊያ ተጉዞ የናቅፋ ከተማን ለመያዝ 8 ኪሎ ሜትር እንደቀረው መግፋት ተሰኛት ቆመ። ያ ሁሉ የአገር ሐብት፣ ያ ሁሉ ጥሪት፣ ያ ሁሉ ወጣት ዜጋ ወደ ትቢያነት ተለወጠ። የቀይ ኮከብ ዘመቻ ትርፋ ኪሳራ ሆነ። "አሮግደ" እንደማለት። ደራሲው ከውጊያው በፊት በብዕሩ ያሰፈረው ጽሁፍ በጦር ሜዳ ላይ ሲተገበር ታዩ።

በወቅቱ ድልን የጠበቀ ዜጋ ሁሉ አንገቱን ደፋ፣ "እንዴት ሊሆን ቻለ?" ብሎ ያልጠየቀ ዜጋ የለም። ለውድቀት ምክንያት የሆነው ክስተት እንዲጣራና በዘመቻ ጽ/ቤቱ መምሪያ ተጠንቶ የውሃኔ ሀሳብ እንዲቀርብ ጓድ ሊቀመንበር አዘዙ። አጣሪ ቡድኑ ለውድቀት ምክንያት ያላቸውን ዘገባዎች አቀረበ። ዘገባውን ተመርኩዞ የተቋቋመው የጦር ፍርድ ቤት

ባሳለፈው ውጤት መሰረትም የመብረቅ ዕዝ አዛዥ ብርጋዴል ጀኔራል ቁምላቸው ደጀኔ ላይ የእስር ነቅጣት፣ የ21ኛው ተራራ ክፍለ ጦር አዛዥ ኮሎኔል ውብሸት ማሞ የሞታ ቅጣት፣ የክፍለ ጦር 47ኛው ብርጋዴድ አዛዥ ሌተናል ኮሎኔል ስለሺ አስፋው ማዕረጋቸው ተገፎ እንዲታሰሩ ሲል ብይን ሰጠ። ኮሎኔል ውብሸትን በሠራዊቱ ፊት ወሰደው ረሸኛቸው። በጀኔራል ቁምላቸው ላይ መንግስቱ ያሳዩት ርህራሄ ብዙዎችን አስገረመ።

በዚህ ሽንፈት ሊቀመንበሩ ምን ያህል እንደተሰላጩ ማሰብ አይከብድም። ባየነው መልኩ ቀይ ኮከብ በጥቁር ደመና ተዳፍኖ እንዳለ ዕዞች ይዘታቸውን አጠናክረው ባሉበት ሆነው እንዲደራጁ ተደረገና በተከታታይ ቀይ ኮከብ ሁለት፣ ሦስት... አራት... እየተባለ በተለያዩ የዘመቻ ሰያሚዎች የሻዕቢያን ጉዳይ ዳር ለማድረስ በእጅጉ ተሞክረ። በከባድ ትንቅንቅ አንዴ ሲያስለቅቁ፣ መልሰው ሲለቁ፣ ሲያጠቁ፣ ሲከላከሉ... ቆይ፤ እልተቻለም። ለምን? የናቅፋ ተራሮች ለሻዕቢያ ምትክ የሌለው የተፈጥሮ ደጀን ስለሆኗቸው። እናም ከተጠቀሰው ቢሊዮን ገንዘብ ውስጥ ግማሹ አመድ ቢሆንም ከፊሉ ግን ለኤርትራ ህዝብ ልማት በመዋሉ እንደከሳራ አይቆጠርም።

የሰሜኑ ጦርነት ሲባል ከሻዕቢያ ጋር ብቻ እንዳልነበር ይታወቃል። ከሻዕቢያ በኋላ የተነሳው ህወሓት ሌላው የደርግ መንግስት ተቃዋሚ ሆኖ ነፍጥ ያነሳው ገና በማለዳ ነበር።

በምዕራብ ትግራይ ሽራ አውራጃ፣ ደደቢት በምትባል በረሃማ ቀበሌ የካቲት 11 ቀን 1967 ዓ.ም ጥቂት የዩንቨርሲቲ ተማሪዎችና የአካባቢው መሪዎች “ሕወሓት” “ህዝባዊ ወያኔ ሓርነት ትግራይ”ን መሠረቱ። ራሳቸውንም ዳግማዊ ወያኔ ሲሉ ሰየሙ። ህወሓት የሚለውን መጠሪያ ይፋ ከማድረጋቸው በፊትም በተለያዩ ምህፃረ ቃላቶች ይጠሩና ይታወቁ ነበር።

በጃንሆይ ዘመን በተለያዩ የኢትዮጵያ ግዛቶች ላይ የገበሬዎች አመፅ ተቀጣጥሎ እንደነበር አይተናል። በወቅቱም የገበሬዎችን አመፅ በቀላሉ ማርገብ ተችሏል። ከእነዚህ ውስጥም የትግሬ ጠቅላይ ግዛት አንዱ ነበር።

በአፄ ዮሐንስ 4ኛ የስልጣን ዘመን የኢትዮጵያ ማዕከል ሆኖ የቆየችው ትግራይና አካባቢዋ በ1882 ዓ.ም ንጉሠነገሰቱ በጦርነት ላይ ከተሰውበት ጊዜ ጀምሮ፤ የትግራይ መሣፍንትና መኳንንት የሆኑት ሁሉ የቀያሞውን አይነት ክብርና ተሰሚነት ማግኘት አልቻሉም። ዳር አገር በመሆናቸውም የፖለቲካ ተሳትፏቸውና ተጠቃሚነታቸው የቀዘቀዘ ሆኖ ነበር። ያም ቢሆን ለኩርፊያና ለሽፍትነት የሚጋብዝ ባለመሆኑ ለረጅም ጊዜ በግዛቱ ላይ ሠላም ሰፍኖ ቆይቷል።

ከኢጣሊያ ዳግም ወረራ በፊት ግን በመንግስትና በራያና አዘቦ ህዝብ መካከል የተፈጠረው አለመግባባት፣ እሱንም ተከትሎ የደረሰው ደም መቃባት ለአካባቢው ሠላም መደፍረስ የመጀመሪያው ሆኗል። ከንግስት ዘውዲቱ የግዛት ዘመን ጀምሮ ማዕከላዊ መንግስቱን ሲፈታተንና በየጊዜውም ከሚላክበት ጦር ጋር በሽፍትነት ይፋለም የነበረው የራያና አዘቦ ህዝብ ይህን ተግባርን በቀጠለበት ሁኔታ የኢጣሊያ ወረራ ተከሰተ። በዚህም ማዕከላዊ መንግስቱን ለመበቀል ምቹ ሁኔታ ተፈጠረላቸው። ከማይጨው ጦርነት ሽሽቶ ይመጣ በነበረው የኢትዮጵያ ጦር ላይ ያደረሱት ግፍም የሚረሳ አይደለም።

ኢጣሊያ ኢትዮጵያን ሙሉ ለሙሉ ለቃ ከወጣች በኋላም የጃንሆይ መንግስት እስኪዳላደል ድረስ በነበረው የጊዜ ክፍተትና ጣሊያኖች ትተውት የሄዱትን መሣሪያ በገፍ ማግኘት ቀላል ስለነበር በነፃነት ማግስት የመጀመሪያውን የተደራጀ አመፅ ማካሄድ ቻሉ። ይህም በነፃነት ማግስት በትግሬ ጠቅላይ ግዛት የተቀሰቀሰው የመጀመሪያው የ“ወያኔ” አመፅ ነው።

የራያና አዘቦ ህዝብ አመፁን የለኮሰውም እንደመጀመሪያ ተግባር በአፋሮች ላይ ከፍተኛ ዝርፊያ በመፈፀም ሲሆን፤ በዚህም የማዕከላዊ መንግስቱን የበቀል እርምጃ በራሱ ላይ አስከተለ። የመንግስት ማጥቃትና የአማፅያኑ የመካላከል ተግባር እየተጋጋለ ሄዶ በመጨረሻ አማፅያኑ ከመካላከል ወደግጥቃት አመፁ። ይህ ሁኔታ ከተራ የሽፍትነት አመፅ ወደ ፖለቲካዊ አመፅ ተሸጋገረ።

አማፅያኑ የመጀመሪያ ድላቸውን ያገኙት ግንቦት 14 ቀን 1935 ዓ.ም በተንቤን አውራጃ “አዲ አቡን” በተባለ ስፍራ ነው። ከዚያም በተከታታይ መቀሌ አጠገብ የሚገኙትን ቅደሐንና እንዳ እየሱስን በቁጥጥር ስር አዋሉ። በመጨረሻም የጠቅላይ ግዛቱን ዋና ከተማ መቀሌን ሙሉ ለሙሉ ያዟት።

ለዚህ ድል የረዳቸው ዋና ምክንያት የህዝቡን ቅሬታ ዘውጋዊ ወይም ጎሳዊ ርዕዮተ በመሰጠት ማስተባበር የቻለው የብላታ ገይለማርያም ረዳ አመራር ነው።

የአመፁ ሰፋት፣ ጥልቀትና እድገት መንግስትን ክፋኛ ስላሰደነገጠው በአርበኝነቱ ዘመን በፈፀሙት ጀብድ ስመጥርነትን ያተረፉትን ራስ አበበ አረጋይን የጦር አዝማች አድርጎ ላከ። ከሁኔታው አስጊነት አንፃርም በወቅቱ በኢትዮጵያ ከነበሩ የእንግሊዝ ጦር ባለስልጣኖችን እርዳታ መጠየቅ አስፈላጊ ነበር። በእንግሊዝ ይሁንታም የጦር አውሮፕላኖች ማግኘት ተችሎ ቀዳማዊ ወያኔን በምድርና በአየር ውጊያ ማሸነፍ ተቻለ። መስከረም 25 ቀን 1936 ዓ.ም ሙሉ ለሙሉ ድል የሆነው የአማፅያኑ ጦር ተበታተነ።

ቀዳማዊ ወያኔ ትግሉን የጀመረው ምስራቃዊ ትግራይን መነሻ በማድረግ ነበር። ዳግማዊ ወያኔ ደግሞ ከመረብ ወንዝ በስተደቡብ በሚገኘው በምዕራብ ትግራይ መነሻውን አድርጎ ከ31 ዓመታት በኋላ የአርነት ንቅናቄውን እንደዋዛ ጀምሮ እየተጠናከረ ቀጥሏል።

የመጀመሪያው ወያኔ ርዕዮቱን ዘወጋዊ አድርጎ የተነሳ ሲሆን፤ ሁለተኛው ወያኔ ደግሞ ከኢትዮጵያ የተማሪዎች ንቅናቄ በወረሰውና “የራስን ዕድል በራስ የመወሰን መብት እስከመገንጠል” በሚለው መርህ የሚመራ ነበር። ቀዳማዊ ወያኔና ዳግማዊ ወያኔ የሚመሳሰሉበት ሁኔታ ኖሮ ሳይሆን፤ ህወሓት ለራሱ ፕሮፖጋንዳ ታሪካዊ መሰረት ለመስጠት የፈጠረው ነው።

አካባቢው ዳር አገር በመሆኑ የተቃውሞ እንቅስቃሴ ለማድረግ ምቹ ቢሆንም፤ በአካባቢው ጎብረተሰብ ዘንድ ተቀባይነት ማግኘት የግድ ነበርና፤ ለዚህ የሚረዳ በቂ ምክንያት በጠቅላይ ግዛቱ ውስጥ መኖሩ ለዳግማዊ ወያኔ የበለጠ ምቹ ሁኔታ ፈጠረለት። ይህም ከ1950ዎቹ አጋማሽ አመታት ጀምሮ በግዛቱ ውስጥ የተከሰተው ተደጋጋሚ ድርቅና የኢኮኖሚ ችግር ነው። ከዚህም በላይ የቀድሞ ባለባት ሹምምንት የፖለቲካ ማዕከላዊነት በማጣታቸው ምክንያት ሲሰማቸው የቆየው ቁጭት ስለነበር፤ በጣት የሚቆጠሩ ግለሰቦች የመሰረቱትን የነፃነት ንቅናቄ በግዛቱ የሚኖረው ሁሉም ወገን የየራሱን መነሻ ምክንያት መሰረት በማድረግ ለመደገፍና ለማበረታታት ዝግጁ ነበር። ለዚህም ነው በተመሠረተ በአጭር ጊዜ ውስጥ በቂ የሚባል የሰው ኃይል፤ የሰንቅና የትጥቅ አቅርቦቱ ሳይቸግረው ባለበት ፈጥኖ ተደራጅቶ የደርግ መንግስትን መፈታትን የቻለው።

ህወሓት ይዞት የተነሳውን “የራስን ዕድል በራስ የመወሰን እስከመገንጠል” የሚለውን የሌኒን መርህ ግን ለትግራይ ህዝብ ከማስረዳት ይልቅ ከእሱ ቀድሞ የመገንጠል ዓላማ ይዞ ለተነሳው ለሻዕቢያ መግለፅ ይቀለው ነበር። ያደረገውም ያንን ነው። ሆኖም ሻዕቢያ የትግራይን የመገንጠል ትግል የኔን ትግል ያዳክምብኛል በሚል የወያኔን የመገንጠል ዓላማ ማኑፈሰቶ እንዲያሰወግድ አስገድዶታል።

ለወያኔ የአካባቢውን ህዝብ ድጋፍ ለማግኘት የኢኮኖሚ ችግር ሰለባ መሆኑን መግለፅ ብቻውን በቂ ስለነበር የርዕዮተ ትንተና ውስጥ መግባት አስፈላጊ አልነበረም። ለሻዕቢያ ግን ጠቃሚና አስፈላጊ መሆኑ አያጠያይቅም። ስለዚህ የ“ገንጣይ” እና “አስገንጣይ” ጥምረት መሰርቶ መደጋገፉ ለሁለቱ ቡድኖች ወሳኝ በመሆኑ፤ ከልዩነታቸው ይልቅ አንድነታቸው ጠንክሮ በመቀጠሉ በመጨረሻ የየግል ግቦቻቸውን ዳር ማድረስ ችለዋል።

ደርግ ጊዜያዊ መንግስት በሆነ ማግስት የወሰዳቸው እርምጃዎች፤ በተለይም የ60ዎቹ ግድያና ሌሎች በፍርድ ገምድልነት የተደረጉ ነገሮች መደራረባቸውም ለሸመቄ ተቃዋሚዎች ድጋፍና ትኩረት አስገኝቶላቸዋል። የአገር ውስጥ ብቻም ሳይሆን የውጭ አገራት ድጋፍን በተከታታይ አመታት ሊያገኙ የቻሉት የደርግ አምባገነንነት በየጊዜው እየጎላ በመሄዱ ነው።

ደርግ ለአብዮቱ ሲል የሚወሰዳቸው ጥንቃቄ አልባ እርምጃዎች በአብዮቱ ደጋፊዎች ዘንድ ተወዳጅ ያደርገኛል ብሎ ሲያሰብ ራሱን ለጠላት ፕሮፖጋንዳ መጠቀሚያ አድርጎ ማቅረቡን ለደቂቃ አስቦት አያውቅም።

ህወሓት “ወያኔ” የሚለውን ወኔ ቀስቃሽ ስያሜ ይዞ የትጥቅ ትግል ሲጀምር ልክ እንደሻዕቢያ የመጀመሪያ ስራው ያደረገው በግዛቱ ውስጥ የበላይነቱን ማረጋገጥ ነበር። ስለዚህም በቅድሚያ ከሦስት ተቀናቃኝ ድረጅቶች ጋር መፋለም ነበረበት። በመጀመሪያ ከእሱ ቀድሞ የተደራጀውን “የትግራይ አርነት ግንባር” ማሰወገድ ቻለ። ይህን ግንባር ለማሰወገድ ብዙ ድካም አልነበረውም። ሁለተኛውን “የኢትዮጵያ ዲሞክራቲክ ጎብረት” በእንግሊዝኛ ምህጻረ ቃሉ “ኢዲዩ” ግን ብርቱ የሆነ ውጊያና ከፍተኛ የህይወት መስዋዕትነት በመክፈል ነው መደምሰስ የቻለው።

ኢዲዩን ከምዕራብ ትግራይ ጠራርጎ ካሰወጣ በኋላ ቀጣዩን ፍልሚያ ያደረገው በሰሜን ምስራቅ ትግራይ አሲምባ በምትባለው ተራራማ ቦታ ከመሸገው ከኢህአፓ ሠራዊት ጋር ነበር። ኢህአፓ በከተማው ትግል ስኬታማ መሆን ሳይችል ሲቀር ወደ ገጠር አምርቶ አሲምባ ላይ ቢመሸግም ለአካባቢው እንግዳ ነው። ኢህአፓ አሲምባን የመረጠው በሁለት ምክንያቶች ሲሆን፤ አንዱ ከመንግስት ጥቃት ለመሸሸ፤ ሌላው በትግራይ ያለው ሸማቂ ቡድን የጎብረብሔራዊነት ዓላማ ካለው አብሮ ለመቀናጀትና ለመታገል ነው።

ህወሳኝም ኢህአፓም ግራ ዘመም ከሆነው ከኢትዮጵያ ተማሪዎች ንቅናቄ አብራክ የወጡ ድርጅቶች ይሁኑ እንጂ፤ ዓላማና ግባቸው እጅግ የተራራቀ ነው። ከዚህም በላይ ገሃድ በሆነው ትግላቸው ውስጥ ሰውር የሆነ የየግል ዓላማ ነበራቸው።

የትግሉን ይዘት በሚመለከት ኢህአፓ “በጎብረብሔራዊ ድርጅት የሚመራ የመደብ ትግል”ን በቀዳሚነትና በአፅንኦት ሲያስቀምጥ፤ ሕወሓት ግን “ትግሉ ሊሰምር የሚችለው የተለያዩ ጭቁን ብሔር ብሔረሰቦች በራሳቸው ድርጅት አማካኝነት ትግላቸውን ጀምረው ከዚያ በኋላ የጎብረት ግንባር ሲፈጥሩ ነው” የሚል አቋም ያዘ። ከዚህ ልዩነት በተጨማሪም ሕወሓት ሙሉ እምነቱን በገጠር የትጥቅ ትግል ላይ

ሲያሳርፍ፤ ኢህአፓ ደግሞ ተቀባይነት አግኝቶ የነበረው በከተማ ነው ብሎ ሰላሰበ በከተማ የትጥቅ ትግል ላይ እምነቱን አሳድሯል። በተጨማሪም ኢህአፓ እንደ ነጭ ማርክሲስትነቱ አርሶአደሩ አብዮታዊ ሀይል አይደለም ላብ አደሩ እንጅ ብሎ በማመኑ ነበር። ከሁሉም በላይ ግን (የሻዕቢያን) ከጀርባ ሆኖ በሰርጎ ገበቹ አማካኝነት ኢህአፓን መጠቀሚያ ማድረጉን ሳንዘነጋ) ዋናው ልዩነታቸው በህወሓት ውስጥ የነበረው የመገንጠል መሻትና “በኢህአፓ ውስጥ የነበረው መገንጠልን ያለመሻት የፀባቸው መንስዔ ነው።

በዚህ ልዩነት ሕውሓት የኢህአፓን አባላት ቢቻል በእሱ አቋም እንዲሰማሙ እድርጎ ማሳመንና መቀላቀል፤ ካልተቻለ ያመኑለትን መርጦ ወስዶ የቀሩትን መደምሰስ፤ ካልሆነም ከአካባቢው ማባረር ነበረበት። ያደረገውም ይሄን ነው።

በዚህ መሠረት ገሚሱ የኢህአፓ አባላት ተደመሰሰ። ጥቂቶቹ ተባባሪ ሆነው ተቀላቀሉ። የቀሩት ጓዛቸውን ጠቅልለው ወደ ጎንደርና ወደ ወሎ አፈገፈጉ። እንዳንደቹም የከተማ ሽብራቸውን ቀጠሉ፤ ሌሎችም ለደርግ እጃቸውን ሰጥተው ከደርግ ጋር መስራት ጀመሩ። ደርግም ምልስ የኢህአፓ አባላትን እጁን ዘርግቶ ተቀባላቸው፤ የደርጅታቸውን ሚስጥር አወጡ፤ በደርግ ተይዘው የሚታሰሩ አባላትን መርማሪ ሆነው እስኪሰሩ ድረስ ለደርግ ታማኝ ሆነው ዘለቁ። ይህ በእንዲህ እንዳለም የየራሳቸውን ብሔር እንዲያደራጁ ወደየክልላቸው ቀድመው የተላኩ ምልምሎች የተገኙት በዚህ አጋጣሚ መሆኑ መዘንጋት የለበትም።

በዚህ ዓይነት በትግራይ ግዛት ውስጥ ብቸኛው የትጥቅ ትግል አራማጅ ህወገት ሆነ። እነዚህ ጅምር የነፃነት ንቅናቄዎችና የውስጥ ፍጭቶች ለሻዕቢያ ሠርግና ምላሹ ነበሩ። ጎብረብሔራዊነት፣ ብሔረተኝነት ወዘተ ... ለሻዕቢያ ምኑም አይደሉም። ብቻ ኢትዮጵያ ውስጥ ሽብርም፣ ተቃውሞውም፣ ፍጅቱም ይፋፋምለት እንጂ ሌላው ሁሉ ነገር አያገባውምም፤ አይገባውምም። የእሱ ስራ በኢትዮጵያውያን የግራ ኃይሎች ውስጥ የራሱን ዓላማ ማስፈፀም የሚችልበት፣ የመገንጠል ግቡን የሚያፋጥኑለትን ልዑካን ማሰማራት ብቻ ነው። ለዚህም ምቹ ሆኖ ያገኘው ከሕወሓት ይልቅ ኢህአፓን ነበር።

መጀመሪያ ላይ ደርግ ሕውሓትን ከመጠፍ አልቆጠረውም ነበር። ለደርጅቱ መፈጠር ምክንያት የሆኑ ሁኔታዎችን ትኩረት በመንፈግ አንድ የሻዕቢያ ተቀፅላ ቡድን አድርጎ ነበር የወሰደው። ስለዚህም ደርግ ሙሉ ኃይሉን ያዘመተበት ሻዕቢያ ከተመታ ሕውሓትም አብሮ ይከሰማል ብሎ ጥርጣሬ አልባ ግምት ውስጥ ገባ።

ነገር ግን ሕውሓትና ሻዕቢያ አንድ አልነበሩም። አንድነታቸው ሰፊ፣ ልዩነታቸው ጠባብ የሆኑ የተነጣጠሉ ቡድኖች ናቸው። ይልቁንም

ሻዕቢያ መጀመሪያ ላይ ከሕወሓት ይልቅ ቀድሞ ወደጎለበተው ወደ ኢህአፓ ነበር ያተኮረውና በጎብረት ለማመፅ ሁኔታዎችን ያመቻቸው። ሆኖም ኢህአፓ ከትግራይ ተጠራርጎ ሲወጣ ፊቱን ወደ ሕወሓት አዞረ።

ሕውሓት በመላ ትግራይ የበላይነቱን ካሰፈነ በኋላ የተመሠረተው ግንኙነትም የፍቅር ሳይሆን የጥቅም ብቻ ነበር። የኢጣሊያ ቅኝ አገዛዝ አንድ ህዝቦችን ለመከፋፈል ሲል ተክሎት በሄደው መርዛማ ችግኝ ምክንያት በሁለቱ የመረብ ወንዝ ተዋሳኝ ወንድማማች ህዝቦች መካከል ከመቃቃርም አልፎ በጣም በጥቂቱ መኖናቅም ይታይ ነበር። ሆኖም ከጃንሆይ ዘመን ጀምሮ የተፈጠረው ውህደት ተለያይተውና ተቃቅረው የነበሩ ህዝቦችን አንድ አድርጎ ወደ ቀድሞው ፍቅራቸው መልሷቸው ነበር። በዚህ መሠረት በሁለቱ ህዝቦች መካከል አንዳች ልዩነት አለመኖሩን ሰንገረ፤ የሁለቱ ህዝቦች ተቆርቋሪ ሆነው የትጥቅ ትግል በጀመሩ የሰልጣን ተፋላሚዎች ዘንድ ግን የተካረሩም ባይሆኑ ልዩነቶች አልጠፉም።

ሕውሓት “ብሔር ብሔረሰቦች” ሲል ሻዕቢያ ግን በኤርትራ ትግል ውስጥ ብሔር ብሔረሰብ የሚባል አጀንዳ ፈፅሞ የለም ባይ ነበር። ሕውሓት ሶቭየት ጎብረት ለደርግ በምታደርገው እገዛ ምክንያት ጠንካራ ፀረ ሶቭየት አቋም ሲወስድ፤ ሻዕቢያ ግን ፀረ ሶቭየት አቋም አልያዘም።

የሕውሓት የጦር ስልት በደፈጣ ውጊያ ላይ ሲያተኩር፤ ሻዕቢያ ግን መደበኛ ውጊያን መርጧል። በዚህም ሕውሓት ሻዕቢያን ተቻኩሎ ወደ መደበኛ ጦርነት በመግባቱ ክፉኛ ይተቸው ነበር። “ሳንደራጅ አታሰጨርሰን፤ ተረጋጋ” መሆኑ ነው።

እነዚህን በመሳሰሉ የሀሳብና የዘዴ ልዩነቶች ሲተቻቹ ከቆዩ በኋላ፤ የደርግ የማጥቃት እርምጃ እየጠነከረ ሲሄድና በተለይም ከቀይ ኮከብ ዘመቻው ከ1974 ጀምሮ በነበሩት ተከታታይ አመታት፤ የነበራቸውን ጥቃቅን ልዩነቶች ሁሉ እርግፍ አድርገው ትተው በጋራ ርብርብ፤ በጋራ ጠላታቸው በደርግ መንግስት ላይ ተነሱ። ውድቀቱን ለማፋጠንም በቁርጠኝነት ተፋለሙ።

እነሱን ለማጥፋት ደርግ የወሰዳቸው ተደጋጋሚ እርምጃዎች ከሸፉበት። ቢቸግረው ለኤርትራና ለትግራይ የራስ ገዝ አስተዳደር ስልጣን ሲሰጥ ሞከረ። ይህን ግን የኃይል ሚዛኑ ወደነሱ ማዘንበሉን የተረዱት ሁለቱ ቡድኖች ሊቀበሉት አልፈቀዱም።

ሻዕቢያና ሕውሓት ሲመች በጥምረት ሳይመች በተናጠል ደርግን በፅኑ ሲፋለሙ እነሱ ተሳዳጅ ደርግ አሳዳጅ ሆኖ የዘለቀው ለጥቂት ዓመታት ነው፤ እያደር ግን ደርግ ተሳዳጅ እነሱ አሳዳጅ ሆነው ተገኙ።

ግራ የተጋባው ደርግ አብዮታዊ ሠራዊቱን እንደገና በአዲስ መልክ አደራጅቶ በአራት ዕዞችና በውስጡም የተለያዩ ኮሮችን አቅፎ የሚይዝ

ከማድረጉም በላይ “የሦስት ማዕዘን ዕዝ” በሚል 1ኛ አዛዥ፣ 2ኛ የፖለቲካ ኃላፊ፣ 3ኛ የወታደራዊ ደግነት ኃላፊ የሚባሉ ባለሥልጣናችን በጦሩ ላይ ሹሞ ዝብርቅርቁን አወጣው።

የዕዙ ማዕዘል ዋና አዛዥ ቢሆንም የፖለቲካና የወታደራዊ ደህንነት ኃላፊዎች በዋና አዛዥ ስራ ላይ በቀጥታ ጣልቃ መግባት ይችላሉ። በተለይ የፖለቲካ ኃላፊው በአዛዥ ላይ ጣልቃ መግባት ብቻ ሳይሆን ትዕዛዙንም መሻር ይችላል። ይህ ያልተለመደ አደረጃጀት ሙያና ችሎታው ያለውን አዛዥ ሙያው የሌላቸው ኃላፊዎች ሊገድቡት እንዲችሉ ከማድረጉም በላይ፣ የእኔ እበልጥ እኔ እበልጥ ፉክክሩን ዋና ስራቸው አድርገው እንዲቀጥሉ በር ከፈተ። ሽንፈት ሲደርስም የሱ ችግር ነው፣ የእኔ አይደለም ተብሎ መጠቃቂያ ሆነ። ሠራዊቱ ዋና አዛዥን ለይቶ ማወቅ ተሳነው።

ይህ አይነቱ ከሶቭየት የተኮረጀ የቀደ ጦር ስልት ዓላማው አፈንጋዌንት እንዳይፈጠርና በአንድ አዛዥ ክህደት ችግር እንዳይደርስ አጥብቆ ለመያዝ ነበር። ሆኖም በእኛ አገር ላይ ተግባራዊ ለማድረግ ብዙ ቅድመ ገደቦች ይቀሩ ነበር። የታሰበው ሳይሆን ቀርቶ አደረጃጀቱ የጣት መቀሳሰቢያና የአጥፊና ጠፊ መድረክ ሆኖ ቁጭ አለ።

ሻዕቢያን ከኤርትራ፣ ሕውሓትን ከትግራይ ለመደምሰስና ሙሉውን የኢትዮጵያ ድንበር ለማስከበር ይቻል ዘንድ ሠራዊቱ በሰው ኃይል ጠንክሮና በዕዝ ደረጃ ራሱን ችሎ እንዲደራጅ፣ ግዳጁን የመወጣት ብቃትም እንዲኖረው ታስቦ የተደራጀው አብዮታዊ ሠራዊት፤ 1. አንደኛው አብዮታዊ ሠራዊት በሜጀር ጄኔራል ደምሴ ቡልቶ አዛዥነት፣ የዕዝ ቀጠናው ምስራቅ ኢትዮጵያ ሆኖ የሰው ኃይሉ 30,498፣ 2. ሁለተኛው አብዮታዊ ሠራዊት በሜጀር ጄኔራል ረጋሳ ጅማ አዛዥነት የዕዝ ቀጠናው ኤርትራ ራስ ገዝ ሆኖ የሰው ኃይሉ 124,024፣ 3. ሦስተኛው አብዮታዊ ሠራዊት በሜጀር ጄኔራል ሙላቱ ነጋሽ አዛዥነት የዕዝ ቀጠናው ትግራይ፣ ጎንደርና ወሎ ሆኖ የሰው ኃይሉ 107,407፣ 4. አራተኛው አብዮታዊ ሠራዊት በሜጀር ጄኔራል ጌታቸው ሸበሽ አዛዥነት የዕዝ ቀጠናው ምዕራብና መሀል ኢትዮጵያ ሆኖ የሰው ኃይሉ 20,700 ተደርገው በስራቸው ልዩ ልዩ ኮሮችና ክፍለ ጦሮች አቅፈው ተደራጁ።

ሦስተኛው አብዮታዊ ሠራዊት በጄኔራል ሙላቱ ነጋሽ ዋና አዛዥነት ከተቋቋመ በኋላ በትግራይ ላይ የአስቸኳይ ጊዜ አዋጅ ታወጀ። ሻምበል ለገሰ አስፋው የትግራይ ራስ ገዝ የአስቸኳይ ጊዜ ሁኔታ አስተዳደር የበላይ አስተዳዳሪ ሆኖ ተሾመ። በአዋጁ አማካኝነት በቀጥታ የሠራዊቱ የበላይ አዛዥ ሆነ ማለት ነው።

ለገሠ አስፋው ተሹሞ ሄዶ መቀሌ እንደደረሰ በፍጥነት ሦስተኛውን አብዮታዊ ሠራዊት “በቁልፍ ወታደራዊ ቦታዎች ላይ ጠላት

ሠፍሯል፣ ሠራዊታችን፣ በሚገባ ተደራጅቷል፣ ስለዚህ ከየአቅጣጫው ተወርውሮ ይምታው” ሲል አዘዘ።

ሕውሓትም በበኩሉ፤ “ጦሩ ሲወረወር ተሰወር” የሚል ትዕዛዝ ሰጥቶ ስልታዊ ማፈገፈግ አደረገ። በዚህ አይነት የሚለቀቁ ቦታዎችን በተነጣይ ክፍል እያሰጠበቁ ሲገሰገሱ የሠራዊቱ ኃይል እያነሰ ቢቦታተንም ድል ያልሆነ ድል መሰል ተግባር ሆኖ ሰፊ የፕሮፓጋንዳ ሽፋን ተሰጠው። ምርኮ ተብለው ጥቂት መሣሪያዎች በመገናኛ ብዙሃን ታዩ። ቀጣይነት ግን አልነበረውም። ይልቁንም በጄኔራሉና በሻምበሉ መካከል የነበረው የታዥነትና የአዛዥነት አለመጣጣም እየተካረረ ሄዶ በየጦር ግንባሩ የሚታየውን ችግር አስተውሎ የጋራ የመፍትሄ እርምጃ መውሰድ ተሳናቸው።

ብዙም ሳይቆይ የቁርጡ ቀን ደረሰና በ1980 ዓ.ም ከህዳር 27 እስከ 30 ባሉት ሦስት ተከታታይ ቀናት ሻዕቢያ በሳህል አውራጃ ውስጥ በሚገኙ የናደው ዕዝ ክፍለ ጦሮች ላይ ጠንካራ በትሩን አሳረፈ። በ15ኛው ክፍለ ጦርና በ22ኛው ተራራ ክፍለ ጦር ላይ ያረፈው ምት ከቀይ ኮከብ ዘመቻ በኋላ የመጀመሪያው ከባድ ውጊያ ሆኖ “አፋቤት የተባለውን ቁልፍ ወታደራዊ ቦታ ሻዕቢያ በቁጥጥሩ ስር አደረገው።

በዚህ ወቅት የናደው ዕዝ አዛዥ ብርጋደር ጄኔራል ታሪኩ ዐይኔ ለአለቆቻቸው ሳያሳውቁ ሠራዊታቸውን ትተው አስመራ ከተማ ነበሩ።

እኒህ ጄኔራል ወደ ሳህል ተመድበው ከመሄዳቸው በፊት መቀሌ አካባቢ ለሰፈረው ጦር አዛዥ ሆነው በ1970ዎቹ ይሰሩ ነበር። በዚያ ወቅት ወያኔ “ዘመቻ አግአዚ” (አግአዚ አፕሬሽን) ብሎ በሰየመው እስረኞችን የማስለቀቅ ድንገተኛ ወረራው ሲከሰት በወህኒ ቤቱ ዙሪያ የሚገኘው የጥበቃ ኃይል ከአቅም በላይ የሆነ ወረራ እንደመጣቸው ገልፀው፣ እርዳታቸውን ሲጠይቁ ጄኔራሉ “የወህኒ ቤት ጠባቂ አይደለሁም” የሚል መልስ ሰጥተው በመቅረታቸው የወያኔ ኃይል ያለ ችግር ወህኒውን ጥሶ ገብቶ የራሱን ሰዎች ስም እየጠራ በ15 ደቂቃ ውስጥ ይዞ ሄዷል። (ነበር ቁጥር 2)

በተጨማሪም የሊቀመንበሩንም ሆነ የሌሎች አዛዦቻቸውን ትዕዛዝ “አላመንኩበትም” እያሉ ከመፈፀም ይቆጠቡ እንደነበርና በሁሉም ዘንድ ጥርስ ውስጥ የገቡ ጄኔራል መሆናቸው ይነገርላቸዋል። አሁን ደግሞ የአፋ ቤት ውድቀት የመጣው በጄኔራል ታሪኩ ዐይኔ ጥፋት ነው ተባለና ያለፍርድ ተረኮ። እንዲሁም ቢ/ር/ጄ/ል ከቦደ ጋሼ ድል ከሆኑ ሁለት ክፍለ ጦሮች ውስጥ አንዱን ይመሩ ስለነበር በጥፋተኝነት ሙሉ ማዕረጋቸው እንዲገፈፍ ተደረገ። እንዲህ ያለው ተግባር በጦሩ ፊት በተግባር መፈፀሙ ደግሞ የጦሩን ስሜት የሚጎዳና ሞራሉንም የሚነካ መሆኑ አያጠያይቅም።

በአፋቤት ጦርነት 20 ሺህ የደርግ ሠራዊት በአንድ ጊዜ ያለቀ ሲሆን፤ ሰፍር ቁጥር የሌለው የጦር መሣሪያ በሻዕቢያ እጅ ገባ። ይህ ቦታ ለሻዕቢያ መጀመሪያ ወደ ምዕዋ፣ እንዲሁም ወደ አስመራ መረገመጃ ሆነው። በጦርነቱ የወደፊት አቅጣጫ ላይም ለሻዕቢያ ድል መፋጠን ትልቁን ሚና ተጫውቷል። በርካታ መኮንኖች በመሚረካቸውም ሚስጥሩን ሁለ፣ የሠራዊቱን አሠፋፈር ሳይቀር በቀላሉ ለመረዳት ለሻዕቢያ ጠቅሞታል።

ሻዕቢያ እስከ መጋቢት ወር ድረስ አፋቤትን የማፅዳትና ሙሉ ለሙሉ የግሉ ለማድረግ በወሰደው ተከታታይ የማጥቃት እርምጃ ከነሙሉ የጦር ግምጃ ቤቷ ተረከባት። ዘጠኝ የሶቭየት የጦር አማካሪዎችን ጨምሮ ማረከ፣ የናደው ዕዝ በተጠቀሰው ወር ተናደ። የኢትዮጵያ መንግስት ኤርትራን ሲገጠቅ ምንም እንዳልቀረው እየተረዳ ነበር።

በትግራይ ላይ የተሰማራው የሶስተኛው አብዮታዊ ሠራዊት 604ኛ ኮር የሕወሓትን ስልታዊ ማፈገፈግ መነሻ አድርጎ ሲገባገብና ቅጥ ባጣ ሁኔታ እየሳሳ ሲሄድ፤ በተናጠል ምት እየተደመሰሰ ራሱን መከላከል በማይችልበት ደረጃ ላይ ደረሰ።

በየካቲት ወር 1981 ዓ.ም በሻዕቢያ ሜካናይዝድ ጦር ታግዞ በምዕራብ ትግራይ የምትገኘውን ሽሬ እንዳሰላሴን በከፍተኛ መለዋዕትነት መቆጣጠር ችሏል። 40 ሺ ወታደር የያዘው 604ኛ ኮር ሙሉ ለሙሉ ተደመሰሰ። ሕወሓት የምስረታውን የልደት ቀንን ጠብቆ የካቲት 11 ያደረሰው የ18 ሰዓታት ጥቃት ሽሬን መቆጣጠር ሲያሰችለው፤ ብርጋዴል ጄኔራል ክንፈና ብርጋጀል ጄኔራል ገሞራውን ጨምሮ በርካታ መኮንኖችን መማረክም ችሏል። በኢትዮጵያ ጦርነት ውስጥ ጄኔራል ሲማረክ ይህ የመጀመሪያው ነበር።

የአፋ ቤት ድል ለሻዕቢያ ወሣኝ የድል ምዕራፍ እንደሆነው ሁሉ ለሕወሓትም የሽሬ ድል ተመሳሳይ ገፅታ ነበረው።

ቀጥሎ ተመሳሳይ ሽንፈትና ኪሳራ እዳይደርስ በሚል ከየካቲት 18 ጀምሮ የደርግ ሰራዊት ያለውጊያ ከመቀሌ መውጣት ጀመረና ግማሹ ወደ አስመራ፣ ግማሹ ወደ ሰሜን ወሎ ጓዙን ጠቅልሎ እንዲሄድ ተደረገ። በሚስጥር የተከናወነው ሽሽት በ15 ቀናት ተጠናቆ የካቲት 22 ቀን 1981 ሙሉ ለሙሉ መቀሌ ተለቀቀች።

የደርግ መንግስት ያለአንዳች ውጊያ ለሕወሓት የትግራይን ግዛት አሰረከበ። የሚገርመው ቦታውን ለማስከበር ሰፍሮ የነበረው ጦር "ዘመቻ ቅጣው" በሚል ስያሜ የዘመተ መሆኑ ነው። ሳይቀጣም፣ ሳይቀጣም ሹልክ አለ።

ከዚህ በኋላ ሕወሓት ትግራይን ደጀን አድርጎ ዘመቻውን ወደ መሐል አገር አስፋፋ። የትግራይ ወጣትም ወደ እነሱ ከቀድሞው የበለጠ

አየተቀላቀላቸው የሰው ኃይላቸውን አሳደጉ። ትግራይን ነፃ አወጣለሁ ብሎ የተነሳው ድርጅት አገር አቀፍ የሆነ ሌላ አጀንዳ ማውጣት ግድ ሆነበት።

ከ"ኢሠጋአኮ" ወደ "ኢሠጋ" የጊዜያዊ ወታደራዊ እስተዳደር መንግስት ደርግ ከምስራቁና ከሰሜኑ ጦርነት ጎን ለጎን ስልጣኑ ሕጋዊ ከለላ ያለውና፣ በህዝብ ተሹሞ የተሰየመ መንግስት ሊያስመስለው የሚችል ተግባር ለመፈፀም ደፋ ቀና ይል ነበር።

ይህም በየካቲት ወር 1972 ዓ.ም ተጀምሮ በ6 ወራት ውስጥ እንዲቀር የተደረገውን "የኢትዮጵያ ሠራተኞች ፓርቲ አደራጅ ኮሚሽን" (ኢሠጋአኮ)ን መመስረት ሲሆን፤ አደራጅ ኮሚሽኑ ከተቀረበ በኋላ ደግሞ አምጦ የሚወልደው "የኢትዮጵያ ሠርቶ አደር ፓርቲ" (ኢሠጋ) የመጨረሻው አውራ ፓርቲ ይሆንና፤ የደርግን ሊቀመንበር ሌተናል ኮሎኔል መንግስቱ ኃይለማርያምን ብቸኛ መሪ አድርጎ እስከፍፃሜው እንዲዘልቁ ማድረግ ዓላማና ግቡ ነው።

ዓላማው ከግቡ ይደርስ ዘንድም ገና ከጅምሩ በጽኑ መሠረት ላይ መገንባት ነበረበትና የኮሚሽኑ ምስረታ አዋጅ ይፋ ከመደረጉ በፊት በከፍተኛ አገራት፣ በአውራጃና በወረዳዎች ላይ ታማኝ ታማኝ የመንግስቱ ተጠሪዎች ከታህሳስ ወር ጀምሮ ቅድመ ስራቸውን እንዲያከናውኑ ተመደቡ።

በየቦታው ቢርዎችን ማዘጋጀት፣ ተገቢ ሰዎችን መመልመል፣ መሰናክል ሊሆኑ ይችላሉ የተባሉትን ማጥራት፣ የመንግስቱን መልካም ስብዕና ማንፀባረቅ... የሚሉት ከቅድመ ስራዎች ውስጥ ጥቂቶቹ ናቸው።

ከዚህ በኋላ በ"ኢማሌድግ" ጥላ ስር ተሰባስበው ከነበሩ ድርጅቶች ውስጥ በአባልነት ይሳተፉ ከነበሩ ግለሰቦች ጀምሮ፣ የፖለቲካ ተሳትፎ እስከሌላቸው ግለሰቦች ድረስ፣ ምሁራን፣ የኪነጥበብ ሰዎች፣ ታዋቂ ግለሰቦች፣ የፈጠራ ባለቤቶች፣ አምባሳደሮች፣ ሚኒስትሮች፣ ከጦር ኃይሎች፣ ከፖለቲካ ሠራዊትም፣ ጠረተኛ አርበኞችም ... ሳይቀሩ ሁሉም የህብረተሰብ ክፍል በ ኢሠጋአኮ መስራች ጉባዔ ላይ እንዲሳተፉ ተደረገ።

እነዚህ ከድፍን ኢትዮጵያ ተመርጠው በጉባዔው ለመገኘት የተጋበዙ ዜጎች ቁጥራቸው 2ሺ ሲሆን፤ በታላቁ ቤተመንግስት ጊቢ ውስጥ ባለው የምኒልክ አዳራሽ ጳጉሜ 1 ቀን 1972 ዓ.ም ከጠዋት ጀምረው በመስራች ጉባዔው ላይ በጋራ ተገኝተው ያዳራሹን ግድግዳና ኮርኒስ በጋለ ጭብጨባ ሲያናጉት ዋሉ።

ጉባዔው በማግስቱም ቀጠለና 93 ቋሚ፣ 30 ተለዋጭ አባላት ያሉት ማዕከላዊ ኮሚቴውን ሰየመ። ከቋሚ የማዕከላዊ አባላት ውስጥ 60ዎቹ መለዩ ለባሾች (ፖሊሲን ጨምሮ) እንዲሆኑ ሲደረግ፣ 33ቱ

በአፋቤት ጦርነት 20 ሺህ የደርግ ሠራዊት በአንድ ጊዜ ያለቀ ሲሆን፤ ሰፍር ቁጥር የሌለው የጦር መሣሪያ በሻዕቢያ እጅ ገባ። ይህ ቦታ ለሻዕቢያ መጀመሪያ ወደ ምዕዋ፤ እንዲሁም ወደ አስመራ መረገመጃ ሆነው። በጦርነቱ የወደፊት አቅጣጫ ላይም ለሻዕቢያ ድል መፋጠን ትልቁን ሚና ተጫውቷል። በርካታ መኮንኖች በመሣረካቸውም ሚስጥሩን ሁለ፣ የሠራዊቱን አሠፋፈር ሳይቀር በቀላሉ ለመረዳት ለሻዕቢያ ጠቅሞታል።

ሻዕቢያ እስከ መጋቢት ወር ድረስ አፋቤትን የማፅዳትና ሙሉ ለሙሉ የግሉ ለማድረግ በወሰደው ተከታታይ የማጥቃት እርምጃ ከነሙሉ የጦር ግምጃ ቤቷ ተረከባት። ዘጠኝ የሶቭየት የጦር አማካሪዎችን ጨምሮ ማረከ፤ የናደው ዕዝ በተጠቀሰው ወር ተናደ። የኢትዮጵያ መንግስት ኤርትራን ሲጠቅም ለንግዳቀረው እየተረዳ ነበር።

በትግራይ ላይ የተሰማራው የሶስተኛው አብዮታዊ ሠራዊት 604ኛ ኮር የሕወሓትን ስልታዊ ማፈገፈግ መነሻ እድርጎ ሲገባገባና ቅጥ ባጣ ሁኔታ እየሳሳ ሲሄድ፤ በተናጠል ምት እየተደመሰሰ ራሱን መከላከል በማይችልበት ደረጃ ላይ ደረሰ።

በየካቲት ወር 1981 ዓ.ም በሻዕቢያ ሜካናይዝድ ጦር ታግዞ በምዕራብ ትግራይ የምትገኘውን ሸሬ እንዳሰላሴን በከፍተኛ መስዋዕትነት መቆጣጠር ችለ። 40 ሺ ወታደር የያዘው 604ኛ ኮር ሙሉ ለሙሉ ተደመሰሰ። ሕወሓት የምስረታውን የልደት ቀንን ጠብቆ የካቲት 11 ያደረሰው የ18 ሰዓታት ጥቃት ሸሬን መቆጣጠር ሲያስችለው፤ ብርጋደል ጄኔራል ከንፈና ብርጋጀል ጄኔራል ገሞራውን ጨምሮ በርካታ መኮንኖችን መማረክም ችሏል። በኢትዮጵያ ጦርነት ውስጥ ጄኔራል ሲማረክ ይህ የመጀመሪያው ነበር።

የአፋ ቤት ድል ለሻዕቢያ ወሣኝ የድል ምዕራፍ እንደሆነው ሁሉ ለሕወሓትም የሸሬ ድል ተመሳሳይ ገፅታ ነበረው።

ቀጥሎ ተመሳሳይ ሽንፈትና ኪሳራ እዳይደርስ በሚል ከየካቲት 18 ጀምሮ የደርግ ሰራዊት ያለውጊያ ከመቀሌ መውጣት ጀመረና ግማሹ ወደ አስመራ፣ ግማሹ ወደ ሰሜን ወሎ ጓዙን ጠቅልሎ እንዲሄድ ተደረገ። በሚስጥር የተከናወነው ሽሽት በ15 ቀናት ተጠናቆ የካቲት 22 ቀን 1981 ሙሉ ለሙሉ መቀሌ ተለቀቀች።

የደርግ መንግስት ያለአንዳች ውጊያ ለሕወሓት የትግራይን ግዛት አስረከበ። የሚገርመው ቦታውን ለማስከበር ሰፍሮ የነበረው ጦር "ዘመቻ ቅጣው" በሚል ስያሜ የዘመተ መሆኑ ነው። ሳይቀጣም፣ ሳይቀጣም ሹልክ አለ።

ከዚህ በኋላ ሕወሓት ትግራይን ደጀን እድርጎ ዘመቻውን ወደ መሐል አገር አስፋፋ። የትግራይ ወጣትም ወደ እነሱ ከቀድሞው የበለጠ

አየተቀላቀላቸው የሰው ኃይላቸውን አሳደጉ። ትግራይን ነፃ አወጣለሁ ብሎ የተነሳው ደርጅት አገር አቀፍ የሆነ ሌላ አጀንዳ ማውጣት ግድ ሆነበት።

ከ"ኢሠጋአኮ" ወደ "ኢሠጋ"

የጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር መንግስት ደርግ ከምስራቁና ከሰሜኑ ጦርነት ጎን ለጎን ስልጣኑ ሕጋዊ ከለላ ያለውና፤ በሀዘብ ተሹሞ የተሰየመ መንግስት ሊያስመስለው የሚችል ተግባር ለመፈፀም ደፋ ቀና ይል ነበር።

ይህም በየካቲት ወር 1972 ዓ.ም ተጀምሮ በ6 ወራት ውስጥ እንዲቀር የተደረገውን "የኢትዮጵያ ሠራተኞች ፓርቲ አደራጅ ኮሚሽን" (ኢሠጋአኮ)ን መመስረት ሲሆን፤ አደራጅ ኮሚሽኑ ከተቀቀረ በኋላ ደግሞ እምጦ የሚወልደው "የኢትዮጵያ ሠርቶ አደር ፓርቲ" (ኢሠጋ) የመጨረሻው አውራ ፓርቲ ይሆንና፤ የደርጉን ሊቀመንበር ሌተናል ኮሎኔል መንግስቱ ኃይለማርያምን ብቸኛ መሪ አድርጎ እስከናፃፀረው እንዲዘልቁ ማድረግ ዓላማና ግቡ ነው።

ዓላማው ከግቡ ይደርስ ዘንድም ገና ከጅምሩ በጽኑ መሠረት ላይ መገንባት ነበረበትና የኮሚሽኑ ምስረታ አዋጅ ይፋ ከመደረጉ በፊት በከፍተኛ አገራት፣ በአውራጃና በወረዳዎች ላይ ታማኝ ታማኝ የመንግስቱ ተጠሪዎች ከታህሳስ ወር ጀምሮ ቅድመ ስራቸውን እንዲያከናውኑ ተመደቡ።

በየቦታው ቢሮዎችን ማዘጋጀት፣ ተገቢ ሰዎችን መመልመል፣ መሰናክል ሊሆኑ ይችላሉ የተባሉትን ማጥራት፣ የመንግስቱን መልካም ስብዕና ማንፀባረቅ... የሚሉት ከቅድመ ስራዎች ውስጥ ጥቂቶቹ ናቸው።

ከዚህ በኋላ በ"ኢማሌድግ" ጥላ ስር ተሰባስበው ከነበሩ ድርጅቶች ውስጥ በአባልነት ይሳተፉ ከነበሩ ግለሰቦች ጀምሮ፤ የፖለቲካ ተሳትፎ እስከሌላቸው ግለሰቦች ድረስ፤ ምሁራን፣ የኪነጥበብ ሰዎች፣ ታዋቂ ግለሰቦች፣ የፈጠራ ባለቤቶች፣ አምባሳደሮች፣ ሚኒስትሮች፣ ከጦር ኃይሉም፣ ከፖሊስ ሠራዊትም፣ ጡረተኛ አርበኞችም ... ሳይቀሩ ሁሉም የሀብረተሰብ ክፍል በ ኢሠጋአኮ መስራች ጉባዔ ላይ እንዲሳተፉ ተደረገ።

እነዚህ ከድፍን ኢትዮጵያ ተመርጠው በጉባዔው ለመገኘት የተጋበዙ ዜጎች ቁጥራቸው 2ሺ ሲሆን፤ በታላቁ ቤተመንግስት ጊቢ ውስጥ ባለው የምኒልክ አዳራሽ ጳጉሜ 1 ቀን 1972 ዓ.ም ከጠዋት ጀምረው በመስራች ጉባኤው ላይ በጋራ ተገኝተው ያዳራሹን ግድግዳና ኮርኒስ በጋለ ጭብጨባ ሲያናጉት ዋሉ።

ጉባዔው በማግስቱም ቀጠለና 93 ቋሚ፣ 30 ተለዋጭ አባላት ያሉት ማዕከላዊ ኮሚቴውን ሰየመ። ከቋሚ የማዕከላዊ አባላት ውስጥ 60ዎቹ መለዩ ለባሾች (ፖሊስን ጨምሮ) እንዲሆኑ ሲደረግ፣ 33ቱ

ሲቪሎች ነበሩ። በዚህም የአማን አንድምን የመጀመሪያ ዕቅድ ደርግ በመጨረሻ በከፊል መተግበሩን እንረዳለን።

ከተለዋጭ አባላቱ ውስጥ ደግሞ 21ዱ መለዩ ለባሽ፣ 9ኙ ሲቪሎች ናቸው። በተለዋጭ ውስጥ 2ቱ፣ በቋሚዎቹ ውስጥ 26ቱ የደርግ አባላት እንዲሆኑ ተደረገ። ሁሉንም አባላት በዕጩነት ያቀረቡት ሊቀመንበር መንግስቱ የነበሩ ሲሆን፤ ያለአንዳች ተቃውሞ ይሁንታ ማግኘቱን ቆመው በጋራ ጭብጨባ ያረጋገጡት ደግሞ ሁሉም ተሳታፊዎች ነበሩ።

ኢሠጋኦስ ከተመሠረተ በኋላ ባደረገው የመጀመሪያ ስብሰባም የአደራጅ ኮሚሽኑ ሊቀመንበር አድርጎ መንግስቱን መምረጡን ለጠቅላላ ጉባዔው ሲያበስር ያ ከፍተኛ ድምፅ ያለው የጋለ ጭብጨባ ያለማቋረጥ ተስተጋባ።

ኮሎኔል መንግስቱ በደርግ ሊቀመንበርነታቸው ላይ የኢሠጋን ሊቀመንበርነት ደርበው ያዙ። ከዚህ በኋላ ሊቀመንበሩና የመስራች ጉባዔ አባላቱ በሲቪልና በወታደራዊ ሰልፍ የደመቀውን የአብዮቱን 5ኛ ዓመት በዓል በአብዮት አደባባይ አክብረው ወደየመጡበት ተመለሱ። ወደየመጡበት የተመለሱት የመስራች ጉባዔ አባላት በየክልላቸው ኢሠጋኦስን አቀነቀኑ። ሊቀመንበር መንግስቱም በተሰጣቸው ስልጣን መሠረት የማዕከላዊ ኮሚቴውን ስራ አስፈጻሚዎች (የፖሊት ቢር አባላትን) መርጠው በየዘርፉ መደቡ።

1. ሻምበል ለገሠ አሰፋው - የድርጅት ጉዳይ መምሪያ ኃላፊ
2. ሻምበል ፍቅረስላሴ ወግደረስ - የርዕዮተዓለም ጉዳይ መምሪያ ኃላፊ
3. ኮሎኔል ተካ ቱሉ - የዲሲፒሊንና ቁጥጥር ጉዳይ መምሪያ ኃላፊ
4. አቶ ታዬ ጉርሙ - የኅብረት ስራ ማኅበራት ማደራጃ መምሪያ ኃላፊ
5. ኮሎኔል ብርሃኑ ባይህ - የውጭ ጉዳይ መምሪያ ኃላፊ
6. ኮሎኔል ውበሽት ደሴ - የአስተዳደርና ፋይናንስ ጉዳይ መምሪያ ኃላፊ
7. ኮሎኔል ገብረየስ ወልደሃና - የአብዮታዊ ጦር ዋና ፖለቲካ አስተዳደር ኃላፊ
8. ሻለቃ ተካልኝ ባልቻ - የማዕከላዊ ኮሚቴ ጽ/ቤት ኃላፊ ሆነው ተመድበው ስራቸውን ቀጠሉ።

ኢሠጋኦስ በዚህ መልኩ ተዋቅሮ ሲያበቃ ፖለቲካዊ፣ ኢኮኖሚያዊና ማኅበራዊ ጉዳዮች ሁሉ በስሩ ሆኑ። የኢትዮጵያ ህዝብ ወሬ ስለ ኢሠጋኦስ እንዲሆን ሰፊ የፕሮፓጋንዳ ስራ ተሰራ። ሲቪልና ወታደሩ እየተናናቀ፣ እንዲሁም ሌሎች የውስጥ ችግሮችን ይዞ ለመቀጠል

ከመገደዱም ባለፈ፣ አደራጅ ኮሚሽኑ የፀነሰው ፓርቲ ነውና አብሮ ለመወለድ ሲባል የሚደረገው ሹክቻ የበረታ ነበር። በዚህም ላይ የሰሜንና የምስራቁ ጦርነት አለ፣ የኢህአፓ ሠርጎ ገቦችን መከላከልም ሌላ ፈተና ነበር። የክፍለሃገራት ኮሚቴዎችን ፀብ ማርገብና መሸምገልም ተጨማሪ ስራ ሆኗል። ምንም ቢሆን ግን ኮሚሽኑን ተንከባክቦ ዳር ማድረስ አላዳገተም።

ኢሠጋኦስ ከፍተኛ በጀት ተመድቦለትና የህዝብ ድጋፍም አግኝቶ ጠቅላላ ጉባዔ፣ ማዕከላዊ ኮሚቴ፣ የሰራ አስፈጻሚ ኮሚቴ፣ የክፍለተሃገር ኮሚቴ እና በየቀበሌው ማኅበራትና መስሪያ ቤቶች የተዋቀሩ መሠረታዊ ድርጅቶች እንዲኖሩት ተደርጎና ራሱን የቻለ የአሠራር መዋቅር ተዘርግቶለት፣ ከቀበሌ እስከ አጠቃላይ ምክር ቤት ባለው የአመራር ቦታ ላይ ይመጥናል የተባለ እድሜው ከ18 ዓመት በላይ የሆነ ዜጋ ከየአቅጣጫው ተሰብስቦ በዕጩነት ተመዘገበ። ከሞላ ጎደል የዕጩዎች መመዘኛ አጭር የህይወት ታሪክና ለአብዮቱ ያደረጉት አስተዋፅኦ የሚል ነበር።

ዕጩዎችን ለማበጠር የተሰየሙት ኮሚቴዎችም “የአብዮታዊ ሠደድ” አባላት የበረከቱበት ነው። በደርግ የበላይነት እየተዳፈኑ የነበሩ የዘመኑ ፓርቲዎችም በዚያ ወቅት ገና ተደመሰሰው አልከሰሙም ነበርና በተቻላቸው መጠን ዕጩዎቻቸውን አቅርበዋል። የዕጩዎች ዝርዝር ከተጠናቀቀ በኋላም ምርጫው በቀበሌ፣ ቀጥሎ በከፍተኛ፣ በመጨረሻም በአጠቃላይ ምክር ቤት ተካሂዶ በሁሉም ከተሞች በአንድ ወር ጊዜ ውስጥ ተጠናቀቀ። ከዚህ ጋር ተያይዞም የሠራተኛና የገበሬ ማኅበራት ተደራጁ።

በዚህ መሠረት ኢትዮጵያንና ህዝቦቿን በአንድ በኢሠጋኦስ አመራር መዳፍ ስር ማድረግ ተቻለ። “የኢሠጋኦስ ተልዕኮ በሰፊው ህዝብ የጋራ ርብርብ ላይ ላለው” የሚል መፈክር ያላሰማ ዜጋ ፀረ አብዮተኛ ተብሎ ይፈረጃል። የኮሚሽኑ ልሳን “ሠርቶ አደር” ጋዜጣ ሙሉ ገፁ ስለኢሠጋኦስ የሚያትት ሆነ።

እንዲህ ሆኖ የፓርቲው መወለጃ ጊዜ እስኪቃረብ የተጀመሩ የመሠረተ ልማት ግንባታዎች እንዲፋጠኑ፣ አስፈላጊ ዝግጅቶች እንዲደረጉ፣ የሌሊትና የትግላችን ሐውልቶች ግንባታቸው አልቆ በጊጣጌጥ እንዲንቆጠቁ ተደረገ።

ኢሠጋኦስ በተመሠረተ በ4ኛ ዓመቱ በ1977 “የኢትዮጵያ ሠርቶ አደር” ፓርቲን (ኢሠጋ)ን ሲወልድ በጥቂቱ በዓሉን የወሎው ድርቅ አደባባዝው እንጂ፣ አጠቃላይ የከተማዎ በመብራትና በባንዲራ ማሸብረቅና ሌላው ሁሉ ዝግጅት የቀድሞውን የእነጃንሆይን የንግስ በዓል

የሚያስታውሰው ሆኖ ነው የታየው። እንዲህ ያማረችው ከተማ የመላ አገሪቱን የፓርቲ ተወካዮችና የውጭ አገር እጋጃዎችን በክብር ተቀበለች።

ይህ የንግስ በዓል በአብዮቱ 10ኛ ዓመት የድል በዓል ወቅት በደማቅ ሰነድናት ከመከበሩ ጥቂት ቀናት ቀደም ብሎ ጳጉሜ 1 ቀን 1976 ዓ.ም የፓርቲው መስራች ጉባዔ ተሰብስበው ለአሠጥ ምስረታ እውቅና ሰጥተዋል። በጉባዔው ላይ ከ2ሺ በላይ የአሠጥአኮ አባላትና ከ350 በላይ ታዛቢዎች ተገኝተዋል። የአሠጥአኮ ተመራጭ አባላት ከሠራተኛው፣ ከገበሬውና ከወታደሩ የተወጣጡ ይሁኑ እንጂ 60 በመቶው አባላት ከመለዩ ለባሹ የተወጣጡ ናቸው። ... ያው እንደተለመደው ስለሆነ ዝርዝር ውስጥ መግባት ሳያስፈልግ በእለቱ የዕጩዎች ስም ዝርዝር ለቋሚ ማዕከላዊ ኮሚቴና ለተለዋጭ አባላት የታሰቡ ሰዎች ቀረቡ። ምርጫውም ለብዙሃን መገናኛ የሚሆኑ ቀረፃዎች እስኪከናወኑ ድረስ እውነተኛነቱን ተላብሶ ሲካሄድ ቆየና የድምፅ መስጫ ሳጥኖች የምርጫ አስፈፃሚ ሆነው ለተመደቡት ለኮሎኔል ብርሃኑ ባይህ ተሰጠ። ከ3 ሰዓት በኋላ የቆጠራ ውጤቱ ተነበበ። በዚህ መሠረት ኮሎኔል መንግስቱ ቁልፍ የሆነውን የፓርቲ ዋና ፀሐፊነት ከመያዛቸውም በላይ፤ ሁለት መቶ አባላት ያሉት የማዕከላዊ ኮሚቴና አስራ ስምንት አባላት ያሉት የፖሊት ቢሮ ሊቀመንበር ሆነው ቁጭ ማለታቸው ተረጋገጠ።

ከአሠጥአኮው ምስረታ ጋር ተመሳሳይ በሆነ መልኩም የፖሊት ቢሮው አባላት ለመንግስቱ ታማኝነታቸውን ያረጋገጡና በመንግስቱ እቅራቢነት የተመረጡ የደርግ አባላት፣ ቴክኖክራቶችና የማርክሲዝም ሌኒኒዝም አቀንቃኞች ነበሩ።

በዚህ መልኩ አሠጥአኮ አሠጥን ወለደ። ፓርቲው ሰሻሊስታዊ ሠነዶችን አፅድቆ ሰራውን ቀጠለ። መንግስቱም እቅዳቸው እየሰመረ በመቀጠሉ ደስ ተሰኘ። ሆኖም ከአባላቱ በኩል ሁለት ተቃውሞ ነበር። አንዱ በምርጫው ድራማዊ ክንውን ካካረፉት በኩል የተደመጠ ማጉረምረም ሲሆን፤ ሌላው የአገሪቱ ዜጎች በረሃብ እየተቀጠፉ ይህን ያህል ከፍተኛ ገንዘብ ለፓርቲ ምስረታ ተብሎ በመመደቡ ነው።

በእርግጥም መንግስቱ እስከዚህ ጊዜ ድረስ ትኩረታቸው ፓርቲው ላይ ነበርና ይህንኑ ዳር ካደረሱ በኋላ ነው በፍጥነት ወደ ድርቁ ጉዳይ ፊታቸውን ያዘፉትና ቀደም ሲል “የአብዮቱ ፍሬዎች” በሚል ርዕስ ስር ተካትቶ ያየነውን የመፍትሄ እርምጃ መውሰድ የጀመሩት።

በተረፈ በምርጫው ፍትሐዊ አለመሆን የተደመጠውን ጉርምርምታ ከመጤፍ አልቆጠሩትም። እናም ከዚህ ጊዜ በኋላ “ከጓድ ሊቀመንበር መንግስቱ ኃይለማርያም አብዮታዊ አመራር ጋር ወደፊት!” ተባለ። ሊቀመንበር መንግስቱ አሁን የቀራቸው ሁለት ያህል ቀላል ሰራዎች ናቸው።

ሕገ-መንግስቱን ማሰረቀቅና ማፅደቅ፣ ሪፐብሊኩን አውጆ ህዝባዊ ምርጫ ማከናወን። ምርጫውንም አሸንፈው ፕሬዝዳንት መሆንና እስከመጨረሻው መንገስ። እነዚህን ተግባራት ከማከናወናቸው በፊት ግን በፓርቲው ምስረታ ማግስት የተከሰተው ከባድ የኢኮኖሚ ቀውስ አሠጥን አላራምድ ስላለ አንዳንድ እርምጃዎችን መውሰድ ቀዳሚ ተግባር መሆኑ የገድ ሆኖ ተገኘ። ሰማያዊ ካቢ መልበስም የመጣው የኢኮኖሚ ቀውሱን ተከትሎ ነውና እሱኑ ወደማየት እንለፍ።

የኢኮኖሚ ተሐድሶ

ወቅቱ በሚለዩኖች የሚቆጠሩ ዜጎች ለድርቅ አደጋ የተጋለጡበትና፤ ድርቁን ተከትሎ በተከሰተው ረሃብም በመቶ ሺዎች የሚቆጠሩ ዜጎች ለአሠቃቂ ሞት የተዳረጉበት ወቅት ነው። ይህንን ዛሬም ድረስ አልለቅ ያለ የጎን ውጋት ለማስወገድ ኢትዮጵያ እቅም አልነበራትም፤ አሁንም ያላትም፤ (ወደፊት ይኖራት ይሆናል እንጂ፤) ስለዚህ ወደላጋሽ አገራት አከፋዳ ይዞ መዞር የገድ ነበርና መንግስቱ ይህን አድርገው የነብስ አድን ስራ ሠርተዋል። ነገር ግን በወቅቱ ብዙ አገሮች በርዕዮተ መለያየት ምክንያት ፈታቸውን አዞሩ።

በዚህም ላይ በርሃ ያሉ ተቃዋሚዎች ደርግ ጃንሆይን ሲጥል እንዳደረገው ሁሉ ረሃቡንና የፓርቲ ምስረታ ግብዣውን እያቀናጁ ለፕሮፓጋንዳ ስለተጠቀሙበት የተፈለገው እርዳታ በተፈለገው መጠን ሊገኝ አልቻለም። የተፈጠረውን ክፍተት በራስ ጥረት ለመሙላት ሲባልም እቅድ ነድፎ የነብስ አድን ስራውን ለመስራት የሚያስችል “የተፈጥሮ ችግር መቋቋሚያ ኮሚቴ” ተቋቋሞ እርዳታውን ለተጎጂዎች ማሰራጨትና፣ ተጎጂዎችን ወደ ሌላ ሠፈራ ማጓጓዝ ተጀመረ። ለዚህም ኮሎኔል ብርሃኑ ባይህ የእርዳታ ገንዘብና ቁሳቁስ አሰባሳቢ፣ ሻምበል ለገሠ አስፋው የሠፈራ መርሐ ግብር አስፈፃሚ ዘርፎች ኃላፊ ሆነው ተመድበው በየክፍላተአገሩ እስከቀበሌ ድረስ በተዋረድ የሚሰሩ ሰዎች ተመድበው በህዳር ወር 1977 ዓ.ም ስራቸውን ጀምረዋል። ሂደቱን አጠናክሮ በመቀጠልም ከትንሹ ስንዴ እደላ እስከ ትልቁ የጣና በለስ ግድብ የዘለቀ የመፍትሄ እርምጃ ተወስዷል።

ድርቁ ያስከተለው ችግር ወደ ከተማም ተዛምቶ በአዲስ አበባ ሳይቀር ከፍተኛ የእህል እጥረት ተከሰተ። በሚያሰደነግጥ ሁኔታ አንድ ኩንታል ጤፍ 400 ብር (አራት መቶ ብር) ተሸጠ። ዳቦ ጠፋ፣ አትክልት የለም። የውሃ እጥረትም ተፈጠረ። በዚህ ምክንያት በየካቲት ወር 1977 የኮሌራ ወረርሽኝ የከተማውን ህዝብ አጠቃ።

ወረርሽኙ የፖለቲካ ኪሣራ እንዳያስከትል “አጣዳፊ ተቅማጥና ትውከት” የሚል መጠሪያውን መንግስት “አተት” በሚል ምህፃረቃል ሸፈነው። የጤና ጥበቃ ሚኒስትር በወሰደው ፈጣን የመከላከል ርምጃ 700

ወዎች ብቻ ገድሎ በሽታውን መግታት ተቻለ። እንዲህ እያለ የአገሪቱ ኢኮኖሚ በፍጥነት እያሸቀለቀለ ሲሄድ ሚንግሰት ለህዝቡ የተለያዩ ምክሮችንና የተመጠነ ኑሮ መልመድ እንደሚገባ ማስተማር ጀመረ። “ቁጠባን ልመዱ” ሲል አስጠነቀቀ።

ጓድ ሊቀመንበር ራሳቸውን አርአያ አድርገው ማሳየት ነበረባቸውና ... ያው የወታደር ልብሳቸውን ካወለቁ ቆይተው ነበርና በምትኩ ሱፍና ከረባት አድርገው ይታዩ ስለነበር እሁን ደግሞ የአገር ውስጥ ምርት የሆነውን ሠማያዊ ካኪ ኮምፕሌቱን ገጥመው መጡ።

“አለው አለውና

በካኪው ላይ ጠና ...” የሚል ስንኝ ተቋጠረ። ከካኪ ወደ ሱፍ፣ ከሱፍ ወደ ካኪ ማለት ነው። ወዲያው የፓርቲው አባላትና ማንኛውም የመንግስት ሠራተኛ ይህንኑ ጥቁር ሠማያዊ ካኪ እንዲለብሰው የሚያስገድድ ደንብ ወጣ። ተግባራዊም ሆነ። ያገረመረሙት ብዙ ቢሆኑም ግን፣ “እሁን ካኪ ተለብሰ ምን ለውጥ ሊመጣ ነው?” ቢሉም ተግባራዊ ከመሆን አልዳነም። የህ ልብስ ሶስት አይነት ደረጃዎችና ቀለማት ነበሩት። ቀጥሎ ለመንግስት ስራም ሆነ ለግል ማንኛውም አውቶባሊልና ሌሎች የቅንጦት እቃዎች ከውጭ እንዳይገቡ ታገደ።

የመንግስት ተሽከርካሪዎች በባለሥልጣናቱ በግል መያዛቸው ቀርቶ በጣም አስፈላጊ ሲሆን በሹፈር እንዲጓጓዙ፣ የግል አውቶባሊል እሁድ ቀን እንዳይሽከረከር፣ ነጻጅ በኩፖን እጅግ አስፈላጊ ለሆነ ጉዳይ ሲፈለግ ብቻ እንዲሸጥ፣ ውድ ዋጋ ያላቸው ጨርቃጨርቆች ተገዝተው ከውጪ እንዳይመጡ፣ ነጻጅ፣ የሞተር ዘይትና ቅባት ለምርት፣ ለወታደራዊ አገልግሎት፣ እንዲሁም ለህዝብ መጓጓዣ ተግባር ብቻ በእቅድና በቁጠባ እንዲውል፣ የተጋነነ የመኖሪያ ቤት አሠራር ስርዓት እንዲይዝ፣ እያንዳንዱ ዜጋ በድርቅ ለተጎዱ ወገኖቹ መልሶ ማቋቋሚያ የሚሆን ቋሚ የገንዘብ መዋጮ እንዲያደርግ፣ በመጠለያ ጣቢያ የሚገኙትን ተጎጂዎች ለመርዳት ጥያቄ የሚቀርብለት ዜጋ በማንኛውም የስራ ዓይነት በፈረቃ መሳተፍ ግዴታው እንደሆነ የሚደነግግ ደንብ ወጥቶ በስራ ላይ እንዲውል ተደረገ።

እነዚህን የመሰሉ ሕጎች አውጥቶ በመንግስት ብቻ ጉዳዩ ሳይያዝና በብሔራዊ ደረጃ ችግርን ለህዝብ ገልጸ፣ አቅምን አገናዝቦ የተመጠነ ኑሮ መኖር ግዴታ መሆኑን አውጀ፤ በተለይም በገቢና ወጪ ንግድ ላይ የተከሰተውን ከፍተኛ የውጭ ምንዛሬ ችግር ለመቅረፍ የሞከረ መንግስት “ረሃብ ደብቋል” እየተባለ መታማቱ ተገቢ አይመስልም። ከዚህ ይልቅ “ትኩረት የሰጠው ዘግይቶ ነው” በሚለው ማግቱ የተሻለ ይሆናል።

ፓርቲው በአዋጅ የያዘውን አገር የመምራት ስልጣን መሠረት አድርጎ የመንግስትነት ኃላፊነቱን በውጊያም፣ በኢኮኖሚ ግንባታም በሌሎችም ዘርፎች ሁሉ ከመዋከቡ ጎን ለጎን የተቻለውን ጥሯል።

የኢትዮጵያ ኢኮኖሚ ያሸቀለቀለው በድርቅ ምክንያት ብቻ አልነበረም። በዋናነት በጦርነት ነው። የራስ ወዳድ ግለሰቦች ንቅዘትም አብሮ ይጠቀሳል። በጦርነት የፈሰሰው ገንዘብ ግን እጅግ ከፍተኛ የሆነውን ድርሻ ይይዛል። ይህም የአገር ዳር ድንበር ጉዳይ እስከሆነ ድረስ ደርግ ከጃንሆይ የተረከባትን ድፍን ኢትዮጵያን ጠብቆ የመቆየት ኃላፊነት አለበትና እንደመንግስት በዘርፉ ፈሰስ ማድረግ ነበረበት። “አገሪቱን በጦርነት ዘፍቆ ህዝቡን ለረሃብ አጋለጠ” ይባላል። ማነው ጦርነት የፈለገው? ደርግ? ይህ አባባል መመርመር ያለበት ነው። ምክንያቱም ጤናማ አስተሳሰብ አይመስልም። በጥቂቱ ከላይ የተጠቃቀሱትን አይነት የኢኮኖሚ ተሐድሶ በማድረግ በወቅቱ የነበረውን ችግር በመጠኑ ማሻሻል ተችሏል።

ሁኔታው በዚህ በቀጠለበት ወቅት በፓርቲው የማዕከላዊ ኮሚቴ ጽ/ቤት ውስጥ በተለይ የወታደርና የሲቪል ፍጥጫና መናናቅ እየተካረረ ሄደ። በነብስ አድን ስራው ላይ ይታይ የነበረው የጋራ ርብርብ ፓርቲው የወታደርና የሲቪል እየተባለ በሽኩጽ ውስጥ መሆኑ ቀርቶ ውህደት እየተፈጠረ ነው ወደሚል እሳቤ አምርቶ የነበረ ቢሆንም፣ ብዙም ሳይቆይ የስልጣን ትግል ተጀመረ።

አንዱ ቡድን ኃያሉ የወታደር ቡድን ሆነና፤ ሌላው ቡድን ስልጣን ከወታደሩ ለመንጠቅ ይገዳደራል የተባለው አራት ሲቪል ግለሰቦችን ያቀፈ ቡድን ሆኖ ቁርቁሱ ቀጠለ። “ጋንግስ እፍ ፎር” (አራቱ ነውጠኞች) ተብለው የተፈረጁት በቁጥር እንጂ በስም ተለይተው አይታወቁም። ብቻ ግን ጓድ ሊቀመንበር መፍጠን ነበረባቸው። ፓርቲው (አሠፓ) ከተመሠረተ ከሦስት ዓመት በኋላ የሊቀመንበሩ የመጨረሻ ዓላማ ግቡን ሲመታ እናያለን።

ሕገ መንግስትና ምርጫ

ጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ በአብዮቱ ወቅት በገባው ቃል መሠረት ስልጣኑን ለህዝብ ለማስረከብ በዝግጅት ላይ መሆኑን በአብዮቱ 11ኛ ዓመት የልደት በዓል ላይ መስከረም 2 ቀን 1978 ዓ.ም በአብዮት አደባባይ ለተሰበሰበው ህዝብ ጠቁሞ ነበር።

ይህን ለማድረግ የመጀመሪያው ስራ ሕገመንግስት ማርቀቅ ነበርና የአርቃቂ ኮሚሽኑ አባል ሊሆኑ የሚችሉ ዕጩዎችን መመልመል ተጀመረ። ለዚህና ለቀጣዩ ሂደት ሲባልም “የብሔረሰቦች ጥናት ኢንስቲትዩት” የተባለ የአገሪቱ ምርጥ ምርጥ ምሁራን የተሰበሰቡበት ተቋም እንዲመሰረት ተደርጎ ነበርና፤ ተቋሙ ያካሄደውን ጥናትና የጥናቱንም ውጤት በመመርኮዝ ሂደቱ እንዲቀጥልና ውጤታማ ግብ ላይ እንዲደረስ ትልቅ ሚና ተጫውቷል።

በኢትዮጵያ አንድነት የሚያምኑና አብዮቱን የሚደግፉ ዜጎች ተሳታፊ እንዲሆኑ የተደረገበት ምልመላምል ከህዝባዊ ማኅበራት፣ ከሙያ ማኅበራት፣ በአካባቢያቸው ከታወቁ ሰዎች፣ ከፓርቲ አባላት፣ ከሃይማኖት መሪዎች፣ ከጦር ሠራዊት፣ ከፖሊስ፣ ከከፍተኛ የትምህርት ተቋማት መምህራንና ተማሪዎች፣ እንዲሁም ከሕግ ባለሙያዎች የተውጣጡ 344 አባላት ያሉት የሕገመንግስት አርቃቂ ኮሚሽን ማቋቋም ተቻለ። ስራውንም በዚያው ዓመት የካቲት 7 ቀን ጀመረ። ህዝቡ እንዲወያይበት ስለታቀደም አራት ወራት የፈጀ የአወያዮች ስልጠናና የመወያያ መድረኮችን የማመቻቸት ስራ ተሠራ።

ረቂቁ በአማርኛ ከተዘጋጀ በኋላ ሁሉም ብሔረሰብ በቋንቋው እንዲወያይበት በሚል በአሮምኛ፣ በትግርኛ፣ በሲዳሞኛ፣ በወላይትኛ፣ በሶማሌኛ፣ በአፋር፣ ሐድያ፣ ከንባታ፣ ጌዲኦ፣ ኩናማ፣ ከፋ፣ ሸካ፣ ሳሆ እና በስልጥኛ ተተርጉሞ ለወይይት ተሰራጩ።

ምሽግ ውስጥ ካሉት ወታደሮች ጀምሮ ውጪ አገር ለሚገኙ ኢትዮጵያውያን ሳይቀር ለሁሉም ዜጎች እንዲደርሱና አስተያየት እንዲሰጥበት ተተደረገ በኋላ ከአወያዮች ዘገባ ጋር ወደ አርቃቂ ኮሚሽኑ ተመለሰ።

ኮሚሽኑ “አስተያየቶችንና የማሻሻያ ሀሳቦችን ተቀብሎ አስተካክሎ ጨርሻለሁ” በሚል ጳጉሜ 1 ቀን 1978 ዓ.ም ለጓድ ሊቀመንበሩ አስረከበ።

በ17 ምዕራፎች የተከፈለውና 119 አንቀጾች ያሉት ሕገ-መንግስት ጥር 24 ቀን 1979 ዓ.ም የህዝብ ውሳኔ ያገኘ ሲሆን፤ እንደ ኮሚሽኑ ዘገባ ከተመዘገበው ህዝብ 81 በመቶው “ተቀብለናል” የሚል ነበርና ሕገመንግስቱ በሪፈረንደም ፀደቀ።

ሕገመንግስቱ በሚደነግገው መሠረትም የመንግስት ከፍተኛ አካል ነው ለተባለው ለብሔራዊ ሽንጎ አባልነት ምርጫ መካሄድ ነበረበት። ለዚህም “የምርጫ ኮሚሽን” ሚያዚያ 14 ቀን 1979 ዓ.ም ተቋቋመ። የዚህ ብሔራዊ ሽንጎ (የእንደራሴዎች ሽንጎ) አባል ሆኖ ለመመረጥ የፓርቲው ዝቅተኛ አባላት መብት አላቸው። በዚህም በፓርቲው የተደገፉ ዕውቀቶች አሸናፊ እንዲሆኑና የብሔራዊ ሽንጎው አባል እንዲሆኑ ተደርጓል። የአውራጃ ፓርቲ ኮሚቴዎች ለህዝብ እንደራሴነት ይመጥናሉ ያሏቸውን ግለሰቦች ስም ዝርዝር በመመዘኛው መሠረት አጣርተው ለክፍለሀገር ኮሚቴዎች ሲያሳልፉ፤ እዚያም አስፈላጊው ማጣራት ተደርጎና “እገሌን በእገሌ ለውጥ” በሚል ወደ አውራጃ ስም ዝርዝር ተመልሰ። የተለወጡትም “ለምን ተለወጥን?” የሚል ክርክራቸው ውድቅ ተደርጎ፣ የተጣራው ዝርዝር ለማዕከላዊ ኮሚቴ ድርጅት ጉዳይ መምሪያ ተላከ። ማዕከላዊ ኮሚቴውም የደረሰውን ስም ዝርዝር አይቶ፣ የሚሰርዘውን ሠርዘኛ

በሌሎች ዕውቀቶች ተከቶ ለመጨረሻ ስራ ወደ አውራጃ ኮሚቴዎች መለሰው። በዚህ ጊዜ ነው የበታች የሆኑ የአውራጃ የፓርቲ አባላቱና፣ የፓርቲው የበላይ አካላት ጥምረታዊ የፓርቲ ስራ እየሰሩ እንዳልሆነና፣ ፓርቲው የይምሰል መሆኑ ለብዙዎች ግልፅ የሆነው። የበታች የሆኑ የፓርቲው አባላት በዕውቀት የመዘገቧቸውን ተራ የፓርቲ አባላት የላይኛው ክፍል እየሰረዘ የማዕከላዊ ኮሚቴ አባላትን ተካበት።

ከዚህም በላይ በህዝብ ዘንድ ተደማጭነትን ያስተርፋሉ ተብሎ የታመነባቸው ግለሰቦች ባይፈልጉትም በዕውቀት እንዲቀርቡ ግፊት ተደርጎባቸዋል። ለአብነትም ብፁዕ አቡነ ተክለሃይማኖት ይጠቀሳሉ። “አልፈልግም” ብለው ቢከራከሩም በብዙ ማግባባት እሺ አሰኝተው ቅፅ እንዲሞሉ ሲደረግ “ብሔር” የሚል ነገር ሲያዩ “እኔ ብሔር ብሎ ነገር አላውቅም እምቢ ያልኩትም ለዚህ ነው፤ እኔ የምወክለው ምዕመኑን ብቻ ነው” ብለው ጥለው ሊወጡ ሲሉ፤ “ግድ የለም እሱን ይተውትና ሌላውን ይሙሉ” ተብለው የሚያምኑበትን ብቻ ሞልተው እንደሄዱ በ“ነበር” ቁጥር 2 ላይ ተጠቅሷል።

በዚህ ዓይነት የዕውቀት እንደራሴዎች ቅድመ ዝግጅት ከተጠናቀቀ በኋላ 150 ሺ አባላት ያሏቸው ከ ክፍለሀገር እስከ ቀበሌ የምርጫ ጣቢያ ድረስ ምርጫውን የሚያስተባብሩ “የምርጫ አስፈፃሚ ኮሚቴዎች” በድፍን ኢትዮጵያ ተቋቋሙ።

የምርጫ ኮሚሽኑ ዝግጅቱን አጠናቆ የዕውቀት እንደራሴዎችን ዝርዝር ተቀብሎ ካፀደቀና የምርጫ አፈፃፀምና የዕውቀቶች ማስታወቂያ መመሪያዎችን ካዘጋጀ በኋላ ለእያንዳንዱ ዕውቀት የምርጫ ምልክት ብሎ ራሱ የሰየመላቸውን “ዝሆን፣ እንበሳና ኅሽ” ሰጣቸው። በተለመደው አሠራር መሠረት እንደ ዕውቀት መወዳደር ያለበት በሚኖርበት ወረዳ መሆኑ ይታወቃል። ነገር ግን በአዲስ አበባ የፓርቲ አባላትና የመንግስት ባለሥልጣናት በጣም ብዙዎቹ ባሌ አካባቢ ይኖሩ ስለነበር ችግር ተፈጠረ።

መቼም ቀድሞ ያለቀለት ምርጫ ቢሆንም (እንደማንኛውም የአፍሪካ አገራት ምርጫ) ለደንቡ ያህል ነውና የባሌዎቹን ባለሥልጣናት ወደ ሌሎች ወረዳዎች መበተን የግድ ሆነ። በማይኖሩበት ቀበሌ ሂደው ተመረጠ ማለት ነው።

የዝሆን ምልክት የያዘ ዕውቀት ማሸነፍ እንዳለበት ቀድሞ ተወስኗል። ግን አንበሳና ኅሹ እንዲያው በስህተት ሊያሸንፉ ቢችሉ? በሚል መነሻና በአንዳንድ የምርጫ ጣቢያዎች ሊመረጡ ይችላሉ ተብለው የተፈሩ ዕውቀቶች ስለነበሩ፤ ከዕውቀት እንደራሴነት ራሳቸውን እንዲያገሉ ተደረገ።

በከፍተኛ (ወረዳ) 14 ቀበሌ 18 በነበረው የምርጫ ጣቢያ ላይ ዕውቀት ሆነው ከቀረቡ 3 ሰዎች ውስጥ አንዱ ጓድ ሊቀመንበር መንግስቱ

ኃይለማርያም ናቸው። የፕሬዝዳንትነት ወንበሩ የትም እንደማይሄድ ቢያውቁትም ግን፤ ከዚያ በፊት ከዚህ ቀዳሌ በእንደራሴነት ምርጫ ማለፍ አለባቸው።

እንደማንኛውም ዕጩ እንደራሴም በቀበሌው ህዝብ ፊት ቀርበው ራሳቸውን አስተዋውቀዋል። እናም አንዳች አስጊ ነገር እንዳይከሰት የጎሽና የአንበሳ ምልክት ባለቤቶች በደረሰባቸው ተዕዕኖ ምክንያት “ከእሳቸው ጋር በዕጩነት በመቅረቤ ብቻ ታሪካዊ ኩራት ይሰማኛል፤ ልወዳደራቸውና ልመጥናቸው ስለማልችል ብቻ ግን ራሴን በፈቃዴ ከምርጫው አግልጥለሁ” እያሉ ወጡ። የቀበሌው ብቸኛ ዕጩ እንደራሴ ሆነው ጓድ መንግስቱ ብቻቸውን ተወዳድረው ብቻቸውን ተመርጠው አሰፉ።

የምርጫውን አጠቃላይ ድባብ በሚመለከት የ“ነበር” ፀሐፊ ዘነበ ፈለቀ በቁጥር 2 መጽሐፋቸው በገፅ 109 ያሰፈሩትን ብናይ ሁኔታውን በአጭሩ ለመገንዘብ ይረዳናል።

“... እንዲህ ሆኖ በሌሎች ምርጫ ጣቢያዎችም ተመሳሳይ እርምጃ ተወስዷል። ሆኖም አንዳንድ ጣቢያዎች ላይ ጠንካራ እንቢታ ገጥሟል። ለምሳሌ እኔ ምርጫ ባሰፈፀምኩበት ቀጠና ከፍተኛ 17 ቀበሌ 17 ላይ የዝሆን ምልክት የያዙት ኮማንደር የኋላእሸት ግርማ ነበሩ። የአንበሳውን ምልክት የያዘው የትምህርት ሚኒስትር ኢሠጋ መሠረታዊ ድርጅት ፀሐፊ መብራቱ ገብረንጉስ ነበር። ከእርሳቸው ይልቅ እርሱ በቀበሌው ህዝብ የታወቀ በመሆኑ፤ “ዝሆኑን ይጥለዋል” በሚል ስጋት ከዕጩነት ራሱን እንዲያገል የምርጫ ጣቢያው አስተባባሪ ኮሚቴ ጠየቀው። መብራቱ ሆዬ “እረ ምን ሲደረግ? ምርጫ ብላችኋል፤ ብላችኋል! የህዝብ ድምፅ ይለየን እንጂ ራሴን አላገልግም” ብሎ በዕናት ቆመ።

ቢለመን፤ ቢለመን አሻፈረኝ በማለቱ ወደኔ ላኩት። “ጓድ መብራቱ ... ምን መሰለህ ብዬ ላግባባው ከመጀመሪያ “ጓድ ዘነበ ብዙ አትድክም። እስከላይ ድረስ ሄጂ (እስከ ማዕከላዊ ኮሚቴው) ያለሁበት ፓርቲ የእኩል ፓርቲ መሆኑን ቁርጠን ማወቅ እሻለሁ” ብሎ እንቅጩን ነገረኝ። እላይ ደርሶ ምን እንደተባለ ባላውቅም፤ ከፍተኛ ተመለሰ። ከዚያም ከምርጫው ራሱን አገለለ።...” ይሉናል የዓይን እማኙ።

ምናለ ግን አፍሪካ ውስጥ ቀድሞ ለታወቀ አሸናፊ ምርጫ እየተባለ ያ ሁሉ ጋጋታ፤ ለጋጋታው ሲባል ያ ሁሉ ሚሊዮን ብር ባይባክን? ያስብላል። ወይስ የአፍሪካ መሪዎች ህዝቡ ሴራችንን አያውቅም የእውነት ይመስለዋል ብለው ያስባሉ? ዘወትር ሲገርመኝ የሚኖር የግል ጥያቄዬ ነው። መልስ አልባ ጥያቄ!

እዚህ ላይ እግረመንገዴን አንድ ፈገግ ያሰኘኝን ገጠመኝ ላሰፍር። በ2002 ዓ.ም ምርጫ በኢትዮጵያ ከተካሄደ በኋላ የኢትዮጵያ ፓርቲዎች (ብዛታቸው 93 ነበር) ሁሉም በየጽ/ቤታቸው የምርጫውን አጠቃላይ ሂደት የሚመለከቱ መግለጫዎች ይሰጡ ነበር። በጥምረት በተመሠረተውና መድረክ በተሰኘው ፓርቲ ውስጥ አመራር አባል የሆኑት ዶ/ር መረራ ጉዲናን ፓርቲው መግለጫ ከመስጠቱ በፊት ለሥራ ተገኝቼ ነበርና “ምርጫው እንዴት ነበር ዶ/ር?” አልኳቸው። “የምን መርጫ?” አሉኝ። “እንዴ የአሁኑ ምርጫ ነዋ፤ እናንተ ኢህአዴግን በብርቱ የተፈታተናችሁበት የትናንቱ ምርጫ” ስላቸው፤ “ታዲያ ቅርጫ በላ! ምን ምርጫ ትላለህ? ቅርጫ አይደለም እንዴ? ቅርጫ እንኳን ስርዓት አለው” ነበር መልሳቸው። ይህችን አገላለፅ ስብሰባው ከተጀመረ በኋላም ደጋግመው እያሏት የተገኘውን ጋዜጠኛ ሁሉ በሣቅ ሲያፈርሱት ቆዩ። ምርጫና ቅርጫ የዚያ ወቅት ሰሞንኛ ጥምር ቃላት ሆነው ሰነቡ።

ስንመለስ ሰኔ 7 ቀን 1979 ዓ.ም ከንጋቱ 12 ሰዓት የጀመረው ምርጫ ምሽት 12 ሰዓት አበቃ። የውጭና የአገር ውስጥ ጋዜጠኞች እየተዘዘሩ ሁኔታውን ዘገቡ። ቀድመው ያሸነፉት የዝሆን ዕጩዎች በካርድ ቆጠራ በድጋሚ አሸነፉ።

ከዚያም ጳጉሜ 4 ቀን 1979 ዓ.ም የብሔራዊ ሸንጎ መስራች ጉባዔ በከፍተኛ ድምቀት ተከፈተ። 2ሺ የሚሆኑ ጉባኤውን የሚያደምቁ ከአገር ውስጥ የፓርቲ አባላት፣ የመንግስት ባለሥልጣናት፣ የሀገር ሽማግሌዎች፣ ታዋቂ ግለሰቦች፣ ምሁራን፣ መለዮ ለባሽ ጉባዔው ሲከፈት የተገኙ ሲሆን፤ ከውጭ አገር በተደረገላቸው ጥሪ መሠረት የግብፁን ሆስኒ ሙባራክ ጨምሮ፤ የታንዛኒያ፣ የናይጄርያ፣ የዛምቢያ፣ የቶጎ፣ የሊቢያ፣ የሳዑዲዓረቢያ፣ የኩዌትና የሌሎች አገሮች መንግስታት ተወካዮች የሆኑ የልዑካን ቡድኖች በክብር እንግድነት ተገኙ።

የመታሰቢያ ስጦታቸውን ሲያበረክቱም በወቅቱ ሻዕቢያን እየረዳች ኢትዮጵያን ታሳርድ የነበረችው አገር የሳዑዲዓረቢያ ተወካይ ለመንግስቱ ያበረከቱት ስጦታ ጎራዴ ነበር። “እኛ የምንሰጥዎ ከንጉሣችን የተላከ የሳዑዲ ጎራዴ ነው!” ብለው በጩኸት ከተናገሩ በኋላ ጎራዴውን ከአፎቱ መሸረጥ አድርገው ለጓድ ሊቀመንበር ሰጧቸው አሉ። እረደው ይሁን፤ እያረድናችሁ ነው ይሁን ትርጉሙን በውል ባይረዱትም መንግስቱ ስጦታውን ተቀበሉ። ከተሰብሳቢው ጉርምርምታ ተደመጠ።

በእለቱ ጓድ ሊቀመንበር መንግስቱ ከክርስቶስ ልደት በፊት ጀምረው እስከዚያች ታሪካዊ ያሏት ቀን ድረስ የነበረውን የኢትዮጵያ ታሪካዊ ገፅታ 4 ሰዓት በፈጆ ሐተታቸው አቀረቡ።

ሲቀጥሉም፤ “... ጊዜያዊ ወታደራዊ አስተዳደር ደርግ ህዝባዊ አደራ በተቀበለበት በዚያ ቀውጢ ወቅት በገባው ቃል መሠረት ስልጣን

ለታሪክ ሰራውና ከታሪክ ጋር ለሚዘልቀው ለሠርቶ አደሩ ህዝብ እነሆ ሊያሰረክብ ነው። ደርግ ባለፉት የትግል፤ የድል አመታት ለተከናወኑት አብዮታዊ ተግባራት ከሁሉም በላይ የድርጊቶቹም ሆነ የውጤቶቹ ባለቤት ለሆነው ለሠርቶ አደሩ ህዝብ ያለውን ጥልቅና ታላቅ አክብሮት እየገለፀ፣ ለወደፊቱም ህዝቡ ለኢትዮጵያ ሠራተኞች ፓርቲ አሠራር፣ በኢትዮጵያ ህዝባዊ ዲሞክራሲያዊ ሪፐብሊክ ግንባታ የእድገት ትልሙን ሙሉ በሙሉ ዳር እንደሚያደርስ ከልብ ይመኛል።...” አሉ።

በዚህም የሰልጣን ምርኩዝ ሆኖ ያገለገላቸውን “ደርግ” የተባለ ቡድን መክሰውን አረዱ። የደርግ አባላት መክሰም የጀመሩት ከኢሠፓ ምስረታ ጀምሮ የነበረ ቢሆንም፤ ይፋ የወጣው እና በሕገመንግስቱ መሠረትም መኖር እንደሌለበት ግልፅ የሆነው በዚህ ጊዜ ነው፤ ይህ ማለት ግን አባላቱ ቁልፍ ቁልፍ ቦታዎችን ከሚገባቸው ስልጣን ጋር ይዘው ስለዘለቁ መክሰም ሊባል አይችልም። ከቡድናዊ ባለሥልጣንነት ወደተናጠላዊ ሹማምንትነት ተለወጡ የሚለው የተሻለ ይገልጻቸዋል።

ከሊቀመንበሩ ንግግር በኋላ የነበረውን ጊዜም ልዩ ልዩ ሕገመንግስቱን ተንተርሰው የወጡ አዋጆችን በማፅደቅ ነበር ያለፈው። በዚህም በ813 እንደራሴዎች አማካኝነት ስልጣኑን ተግባራዊ እንደሚያደርግና፤ ዋናው የመንግስት ምክር ቤት እንደሆነ፤ የመንግስት ምክርቤቱም የጉባኤና የሰራ አሰፈፃሚ አካል የተሰኙ የሰራ ዘርፎች እንዳሉት ተገለፀ። በሕገ መንግስቱ መሠረትም፤

- የኢትዮጵያ ህዝባዊ ዲሞክራሲያዊ ሪፐብሊክ (ኢሕዴሪ) ብሔረሰቦች በእኩልነት የሚኖሩበት ብሔራዊ መንግስት ነው።
- ሠርቶ አደሩ ህዝብ የሰልጣን ባለቤትነቱን ተግባራዊ የሚያደርገው በምርጫ በሚያቋቁመው ብሔራዊ ሸንጎና የአካባቢ ሸንጎዎች አማካይነት ይሆናል።
- ብሔረሰቦች በሸንጎው መወከላቸው ይረጋገጣል።
- ኢሕዴሪ በዲሞክራሲያዊ ማዕከላዊነት፣ በሰሻሊስት ሕጋዊነትና፣ ወዝአደራዊ ዓለም አቀፋዊነት መርህ የሚመራ መንግስት ነው።
- የኢትዮጵያ ሠራተኞች ፓርቲ ኢሠፓ የመንግስትና የመላው ህዝብ መሪ ኃይል ነው።
- የውጭ ፖሊሲው በወዝአደራዊ ዓለምአቀፋዊነት፣ በሠላም አብሮ መኖርና በገለልተኝነት መርሆዎች ላይ የተመሠረተ ነው።
- ኢህዴሪ በራስ ገዝና በአስተዳደር አካባቢዎች የሚቀር አሃዳዊ መንግስት ነው።
- ከፍተኛ የመንግስት ስልጣን አካል ብሔራዊ ሸንጎው ነው።

ብሔራዊ ሸንጎው ዋና ባለሥልጣን መሆኑን ካወጀ በኋላ የራሱን ስብሰባ አድርጎ በመሪነት ላይ መሪነት፣ በመሪነት ላይ መሪነት እየተቀዳጁ እዚህ የደረሱትን ሊቀመንበር መንግስቱ ኃይለማርያምን “የኢትዮጵያ ሕዝባዊ ዲሞክራሲያዊ ሪፐብሊክ መንግስት ፕሬዝዳንት” አድርጎ መርጦ እንደሾማቸው ይፋ አደረገ።

ፕሬዝዳንት መንግስቱ ኃይለማርያም በዕለቱ ሳቃቸውን መቆጣጠር እያቃቃቸው፤ “... ኢትዮጵያ በታሪኳ ለመጀመሪያ ጊዜ ህዝብ በመረጠው ፕሬዝዳንት ተመራች!” በማለት የእንጨት መደሻዋን አንስተው ጠረጴዛዋን ኳ አደረገች።

ሸንጎው የኢህዴሪን ልዩ ልዩ የሰልጣን አካላት ያዋቀረ ሲሆን፤ እነዚህም፤ የመንግስት ምክር ቤት፣ የሚኒስትሮች ምክር ቤት፣ ጠቅላይ ፍርድ ቤት፣ ጠቅላይ ዐቃቤ ሕግ፣ እና የቁጥጥር አካላት ናቸው።

በዚህም መሠረት መንግስቱ ኃይለማርያም የምክር ቤቱ ፕሬዝዳንት፣ ሻምበል ፍቅረስላሴ ወግደረስ ጠቅላይ ሚኒስትር፣ አቶ አሰፋ ሊበን የጠቅላይ ፍርድ ቤቱ ፕሬዝዳንት ሆነው ሲሾሙ፤ ሌሎች የደርግ አባል የነበሩና ያልነበሩ መለዩ ለባሾችና ሲቪሎች በሚኒስትርነት፣ በምክር ቤቱ አባልነት፣ በምክትል ፕሬዝዳንትነትና በምክትል ጠቅላይ ሚኒስትርነት፣ እንዲሁም በልዩ ልዩ የኃላፊነት ቦታዎች ላይ እንዲሾሙ ሆነው በጦርነት አጣብቂኝ ውስጥ ገብታ ውጥረት የነገሰባትን ኢትዮጵያን ማስተዳደር ቀጠሉ።

የሌተናል ኮሎኔል መንግስቱ ኃይለማርያም የመጨረሻው የሰልጣን ጣራ ላይ የመውጣት ህልም እውን ሆኖ በ1980 ዓ.ም ግቡን መምታት ቻለ። ስለዚህም 13ኛው የድል በዓል ላይ ስልጣን ህዝቡ ተረክቧልና፤ ወይም ስልጣን የህዝብ ሆኗልና ... የዚያ ዓመት መስከረም ሁለት ከሌላው ጊዜ በተለየ መልኩ ደምቆ ተከበረ።

መፈንቅለ መንግስቱ እና ያስከተለው መዘዝ

ግቦት 8 ቀን 1981 ዓ.ም ፕሬዝዳንት መንግስቱ ኃይለማርያም ወደሚወዷት ምስራቅ ጀርመን ለሰራ ጉብኝት ብለው ሄዱ። የኢሠፓ የፖሊት ቢሮ አባላት፣ የመንግስት ምክር ቤት አባላት፣ ሚኒስትሮችና ጄኔራሎች ኤርፖርት ድረስ ሄደው በተለመደው መሸቆጥቆጥ በክብር ሸኝተዋቸው ተመለሱ።

መንግስቱ ግትር ሆነዋል፤ ጦሩ እየተሸነፈ ነው፤ የጄኔራሎች የጦር እቅድ በመንግስቱ ዘንድ ብዙም ተቀባይነት አያገኝም፤ የተለየ ሀሳብ የሚያቀርብ የጦር አዛዥ በጥርጣሬ ዓይን ይታያል። ሊቀመንበሩ የመረጡትና ወደተግባር እንዲተረጎም የሚሹት የዘመቻ ስልት በሶቭየት ሀብረት የጦር አማካሪዎች የሚቀርበውን የወረቀት ላይ የዘመቻ ንድፍን

ነው። ከፍተኛ የጦር ጄኔራሎች በበታችቻቸው በደርግ አባላት ይታዘዛሉ። እንደ መቶ አለቃ ወይም ሻምበል እንደን ጄኔራል ያዛል፤ መንግስቱ በታማኝነት እንጂ በሙያ ብቃት ማመንገና መሾም አልፈጠረባቸውም። የተናቁም ይመስላቸዋል፤ ከዚህ ጋርም የደርግ አባል የሆኑ የበታች ሹማምንት ቁምነገሩ የበላይና የበታችነት ጉዳይ ሳይሆን የመንግስቱ ታማኝና ቀኝ እጅ ሆኖ መገኘቱን በመረዳታቸው በማዕረግ የሚበልጧቸውን ታላላቅ የጦር ጀግኖች ይንቋቸዋል።

በእነዚህና እነዚህን በመሣሰሉ መነሻ ምክንያቶች በርከት ያሉ ጄኔራሎች የመንግስቱን አገዛዝ ጠልተውታል። ፊት ለፊት መጋፈጥ የማይሞከር በመሆኑም ያለው ምርጫ መፈንቅለ መንግስት ማድረግ ነበርና በዚህ ጉዳይ በተለያዩ ቦታዎች ተሰብስበው መመካከር ከጀመሩ ቆይተዋል።

የጉዳዩ ጀግሪና ጠንላሽ ሜጀር ጄኔራል ፋንታ በላይ ነበሩ። እቅዱ ከሁለትና ሦስት ዓመት በፊት ተነድፎ ሲብላላ የቆየ ነው። በተለይ መንግስቱ በኤርትራ ያለው ጦር በተሸነፈ ቁጥር ችግሩ የጄኔራሎች ነው ብለው በማመናቸው ብዙዎችን ከነበሩበት ቦታ እያነሱና ዝቅ፤ ከፍ እያደረጉ መሾም መሻር የጀመሩት ከ1978 ጀምሮ ሲሆን፤ ለአብነት ሜጀር ጄኔራል ፋንታ በላይን ከአየር ኃይል ዋና አዛዥነታቸው አንስተው የኢንደስትሪ ሚኒስቴር ሚንስትር እንዲሆኑ አድርገዋል። ይህ መሰሉ ሹም ሽር ለአመታት ተከታትሎ የተከናወነ እንደመሆኑ መጠንና በጄኔራሎቹም ዘንድ ሰላላተወደደ ጥርስ ነክሳው ከተጠቀሰው ጊዜ የጀመረና ሲብላላ የኖረ፤ ነገር ግን በ1981 ግንቦት ወር ሊተገበር የተሞከረ ነው።

የዚችን እለት የመጨረሻ የአድማ ስብሰባ ለማድረግ የተመረጠው ቦታ በመከላከያ ሚኒስትር መሰሪያ ቤት ጊቤ ውስጥ የሚገኝና ከሚኒስትሩ ከሜጀር ጄኔራል ኃይለጊዮርጊስ ቢሮ አጠገብ ያረው አነስተኛ የመሰብሰቢያ ክፍል ነው።

በእለቱ ባልተለመደ ሁኔታ ይህ ጊቤ የጄኔራሎች መጠራቀሚያ ሆታ ታዩ። እድመኞቹም በቀጠሯቸው መሠረት እንደ በአንድ ወደዚያች ክፍል ገቡ። በስብሰባው ላይም የተገኙት፤

1. ሜ/ጄ/ል መርዕድ ንጉሴ - የጦር ኃይሎች ጠቅላይ ጌታማገር ሹም
2. ሜ/ጄ/ል ኃይሉ ገብረሚካኤል - የምድር ጦር ዋና አዛዥ
3. ሜ/ጄ/ል አምሃ ደስታ - የአየር ኃይል ዋና አዛዥ
4. ሪሪ አድሚራል ተስፋዬ ብርሃኑ - የባህር ኃይል ዋና አዛዥ
5. ሜ/ጄ/ል አለማየሁ ደስታ - የምድር ጦር ምክትል አዛዥ
6. ሜ/ጄ/ል ወርቁ ዘውዴ - የፖሊስ ሠራዊት ጠቅላይ አዛዥ

7. ሜ/ጄ/ል አብዱላሂ ዑመር - የመከላከያ ሚ/ር አስተዳደር መምሪያ ኃላፊ
8. ሜ/ጄ/ል ፋንታ በላይ - የኢንደስትሪ ሚኒስትር
9. ሜ/ጄ/ል አበራ አበበ - የጦር ኃይሎች ምክትል ጌታማገር ሹም
10. ሜ/ጄ/ል ተስፋዬ ትርፌ - የአብዮታዊ ዘመቻ መምሪያ ኃላፊ
11. ብ/ጄ/ል ሰለሞን ጋሻው - የአየር ኃይል ጌታማገር ሹም
12. ብ/ጄ/ል ደሃለኝ አበበ - የጦር ኃይሎች አካዳሚ አዛዥ
13. ብ/ጄ/ል እርቅይሁን ባይላ - የ67ኛው ኮር ዋና አዛዥ
14. ብ/ጄ/ል ተስፋዬ ደስታ - የአየር ኃይል ዘመቻ መኮንን
15. ብ/ጄ/ል ነጋሽ ወልደየሰ - የ608ኛው ኮር ዋና አዛዥ
16. ብ/ጄ/ል እንግዳ ወልደአምላክ - የ606ኛው ኮር ዋና አዛዥ
17. ብ/ጄ/ል ገናናው መንግስቱ - የ6ኛው አየር ምድር አዛዥ
18. ኮሞዶር ኃይሌ ወልደማርያም - የጦር ኃይሎች ዘመቻ መምሪያ ባልደረባ ናቸው። (ነበር ቁ.2)

በስብሰባው የተገኙት እነዚህ ብቻ ይሁኑ እንጂ ከየጦር ክፍሉ የተመለመሉ አዛዦችም የሚሰጣቸውን ትዕዛዝ ለመፈፀም ተዘጋጅተዋል። እነዚህ ከፍተኛ ባለሥልጣናት ተሰብስበው የመጀመሪያ ውሳኔ ያደረጉት ሊቀመንበሩን ቀይ ባህር ሲደርሱ ፕሌኑን በሚሳኤል መምታትና ማሰናበት የሚል የነበረ ቢሆንም፤ ከመንግስቱ ውጪ የተሳፈሩ በርካታ ንፁሃን ሰቪሎች ሰላሉ እነሱንም አብሮ መግደል ተገቢ አይደለም የሚል ሀሳብ ስለተነሳ ውሳኔው ተሻረና፤ ከዚህ ይልቅ በወጡበት ማስቀረት እንደሚሻል ስምምነት ላይ ተደረሰ።

ዋና ስብሰባው ሜጀር ጄኔራል ፋንታ በላይ ነበሩ፤ ነገር ግን ወደ ስብሰባው የመጡት ዘግይተው ነበርና የስብሰባነቱን ቦታ ማጀር ጄኔራል መርዕድ ንጉሴ ይዘውታል። ጄኔራል ፋንታ በላይ ወደ ስብሰባው ገብተው ሲያዩ ቦታው ተይዟል። ጄኔራል መርዕድ ዋና ስብሰባው ሲመጡ ቦታውን መልቀቅ ሲገባቸው ፀጥ አሉ። ቢታይ፤ ቢታይ መርዕድ ለፋንታ ሊለቁ ቀርቶ የመልቀቅ አዝማሚያም ሳያሳዩ ስብሰባውን መምራት ቀጠሉ።

መፈንቅለ መንግስት ለማድረግ የተሰባሰቡት ጄኔራሎች እዚያው በዚያው ሌላ መፈንቅለ መንግስት አደረጉ። ስልጣን ሠይጣን ነዋ! አስቀኝነቱም እዚህ ላይ ነው። እናም በዚያች ጠባብ ቢሮ ኩዴታ የተከናወነባቸው ጄኔራል ፋንታ በላይ በሁኔታው ተበሳጭተው ስብሰባውን ጥለው ወጡና በር ላይ እጃቸውን ኪላቸው ከተው መንገራደድ ጀመሩ። ሜጀር ጄኔራል መርዕድ ንጉሴ ቦታውን የያዙት “ይምሩት” የሚል ፈቃድ

አግኝተው አይደለም፤ በማዕረግ በመብላጣቸውም አይደለም። ሲመሩት የቆዩት ጄኔራል ስለዘገደ ብቻ ነው።

ከጅምሩ መንግስቱን ለመሸጥ ጅምሩን ለማግኘት እየነበረባቸው ላይገኙ የቀሩ ጄኔራሎች በመኖራቸው ምክንያት ጠርጣራው የደህንነት ሚኒስትር ኮሎኔል ተስፋዬ ወልደሰላሴ የቀሩትን ጄኔራሎች የሚከታተል ቡድን አሰራጭተው ተጀምሮ እስኪጨረስ የነበረውን ሁኔታ ይከታተሉ ነበር። የመፈንቅለ መንግስት አድማ መሆኑን እንዳረጋገጡም የመንግስቱ ቀኝ እጅ ለሆነው ለሻምበል (በኋላ ሻለቃ) መንግስቱ ገመቹና ለሌተኛ ጄኔራል ተስፋዬ ገብረኪዳን አሳውቀዋቸዋል።

እነዚህ ሦስቱ ተመክክረው የፓርቲው ፖሊት ቢሮ አባላትና የመንግስት ምክር ቤት አባላትን፤ እንዲሁም በቅርብ የተገኙትን ሚኒስትሮች ወደ ቤተመንግስት ከጠሯቸው በኋላ በጋራ ምክክር “ሰው ልክን ፍላጎታቸውን እንወቅ” የሚል አቋም ይዘው ኮሎኔል ደበላ ዲንሳንና ኮሎኔል ሃዲስ ተደላን መርጠው ከአንድ ፖሊስ ጋር ላኳቸው።

መልዕክተኞቹም “... የያዛችሁት ጉዳይ ደም መፋሰስ እንዳያሰከትል በጋራ እንምክርበት ... ፍላጎታችሁን ምንድነው?” ብለው ጥያቄያቸውን ለጄኔራል መርዕድ ንጉሴ አቀረቡ። ጄኔራሎች “ጉዳያችን ከሰውየው ነው። እናንተን አይመለከትም፤ ነገሩም ያለቀለት ስለሆነ ምክክር እያሰፈለግም” ብለው እንቅጫን ነገሯቸው ይሉናል፤ በቅርብ ሆነው ጉዳዩን የመከታተል እድል የነበራቸው የ“ነበር” ፀሐፊ ዘንባ ፈለቀ።

ሁኔታው ቀጥሏል፤ ሁለት የአየር ኃይል ጀቶች በአዲስ አበባ ሰማይ ላይ አስገምግመው አልፈዋል። ጄኔራሎቹም ጉዳዩ እንደተላካ ቆጥረው ተረጋግተው ተሰብስበዋል።

በእቅዱ መሠረትም ሚጀር ጄኔራል ቁምላቸው ደጀኔና የ202ኛው አየርወለድ ክፍለ ጦር ኤታማጀገር ሹም ኮሎኔል ካሣዬ ታደሰ አንድ አንቀጥቶ አውሮፕላን ሙሉ የአየር ወለድ ወታደሮች ይዘው ከአስመራ ተነስተው ቦሌ አውሮፕላን ማረፊያ ደርሰዋል።

ይህንንም በደህንነቱ ለጥበቃ ቦሌ የተመደበው ሰው ለደህንነቱ ለኮሎኔል ተስፋዬ ወልደሰላሴ በመስክ ሬዲዮ ገለጸ። ኮሎኔል ተስፋዬ፤ “ጄኔራል ተስፋዬ ገብረኪዳን በማን ትዕዛዝ መጣህ ብሎ ጠይቆሃል ብለህ ንገረው” ሲሉት ይህንን ለጄኔራል ቁምላቸው ደጀኔ ሲገልፅ፤ ጄኔራሉ “ጄኔራል ተስፋዬ የሚባል አዛዥ አላውቅም! ለምን እንደመጣህ ሊጠይቀኝ እንደማይችል ንገረው” ሲሉ መለሱለት።

ሚጀር ጄኔራል ቁምላቸው ደጀኔ በተያዘው እቅድ መሠረት በተዘጋጀላቸው መጓጓዣ ጠራቸውን ጭነው ወደ አርሚ አቪየሽን ተጓዙ። እንደደረሱም የምድር ጦር ጠቅላይ መምሪያንና አርሚ አቪየሽንን ከምድር ጦር ዋና አዛዥ ከሚጀር ጄኔራል ኃይሉ ገብረሚካኤል ከሰብሰባው

በፊት በተገለፀላቸው መሠረት በቁጥጥር ስር አዋሉና ከሚጀር ጄኔራል አበራ አበበ የሚሰጣቸውን ትዕዛዝ መጠባበቅ ጀመሩ።

ይህ በእንዲህ እንዳለ ለሰብሰባ በተመረጠው ጊቢ ውስጥ ያለው ሁኔታ ደግሞ ጄኔራል ፋንታ በላይ ደጃፉ ላይ መንገራደዳቸውን እንደቀጠሉ ሲሆን፤ ጄኔራል መርዕድ ንጉሜም የመሪነት ቦታውን እንደያዙ የተለያዩ ውላኔዎችን እያሳለፉ ነበር። ጥቂት የኮር አዛዦች እየተጠሩ በሰብሰባው ላይ እንዲገኙ ሲደረግ፤ የመንግስቱ ታማኝ የተባሉትን የማዕከላዊ ዕዝ አዛዥ የነበሩትን ሚጀር ጄኔራል ዘለቀ በየን የደርግ አባልም ስለነበሩ “ለስራ ጉዳይ ይፈለጋሉ” ተብለው ተጠርተው በአንድ ክፍል እንዲታሰሩና እንዲቆላፍባቸው ተደረገ።

በዚህ መሀል ከመሰብሰቢያ ክፍሏ ውጪ ያለውን ሁኔታ እንዲቃኙ የተላኩት ሚጀር ጄኔራል አበራ አበበ በመከላከያ ሚኒስትር ጊቢ ውስጥ የነበሩትን ወታደሮችና ሲቪል ሠራተኞች ሰብሰበው “ጨቋኙና አምባገነኑ መንግስት ወድቋል! ከዚህ በኋላ...” እያሉ የመፈንቅለ መንግስቱን ሁኔታ በንባብ እያሰሙ ሞቅ ያለ ጭብጨባ እየተቀበሉ ነበር። ምንም ሳይያዙ፤ የሚዲያ አውታሮችን በቁጥጥር ስር ላያውሉ፤ ገና አንድ እርምጃ እንኳ ሳይጓዙ ጊቢው ውስጥ ላሉ ሃያና ሰላሳ ሠራተኞች ይህን የመሰለ መግለጫ እየሰጡ ማስጨብጨባቸው ሌላው አስቂኝ ገጽታ ነው።

እነዚህ ጄኔራሎች መንግስቱ ከዚህች ሰዓት ጀምሮ ከሰልጣን መወገዱንና የመንግስት ለውጥ መደረጉን የገለፁት ለማን ነው? ብንል ለራሳቸውና ለእነዚያ ጥቂት ግለሰቦች ነው መልሱ። በተቃራኒው ግን ኤርትራ ያሉት በአስመራ ሬዲዮ ጣቢያ ለህዝብ ይፋ አድርገው ነበር።

የግለሰቦችን ጭብጨባ ሰምተው ከቢሮአቸው የወጡት የመከላከያ ሚኒስትሩ ሚጀር ጄኔራል ኃይለጊዮርጊስ ፈቃዳቸውን ያልተጠየቁበት ሰብሰባ በቢሯቸው አጠገብ መካሄዱ ገርሟቸው ወደ ቦታው ሊያመሩ በሚራመዱበት ጊዜ ጄኔራል አበራ አበበ ለአንድ የጥበቃ መኮንን “ጥብቅ ጥበቃ ይደረግ” የሚል ትዕዛዝ ሲሰጡ ሰሙና “እኔ በማላውቀው ጉዳይ ላይ የሚካሄድ ጥብቅ ጥበቃ ምንድነው?” በማለት ርምጃቸውን ገታ አድርገው ጠየቁ። በዚህ ጊዜ እያነበቡ ያስጨበጭቡ የነበሩት ጄኔራል አበራ አበበ፤ “አንቱ ሰውዬ ተውኝ ብልዎ አልተውኝ አሉ አይደለም?” በማለት የቆየ ቁርሻ እንደነበራቸው በሚጠቁም አነጋገር ሲቆጡ፤ ሚኒስትሩ በቁጣ ሽጉጣቸውን መዘዝ ሲያደርጉ ጄኔራል አበራ አበበ ቀድመው ተኮሱና ጣሏቸው። የመከላከያ ሚኒስትሩ ሚጀር ጄኔራል ኃይለጊዮርጊስ በዚችው ጥይት ህይወታቸው አለፈ።

የኃይል ሰምራቱን ለማስተባበርና የሰብሰባውንም ደህንነት የማስጠበቅ ኃላፊነት የተሰጣቸው ጄኔራል አበራ አበበ አንድ ነበሰ

አጥፍተው፤ ሁኔታውንም ለተሰብሳቢዎች ሳይገልፁ፤ ሂጃለሁም ሳይሉ ጊቢውን ለቀው እግራ አውጧች ላሉ።

ተሰብሳቢዎቹ ያዎቁት ጉዳይ የለም፤ ስብሰባውን ቀጥለዋል። ስለሰሙራ ይመጣል ብለው የሚጠብቁት የአየር ወለድ ጦር በምን ሁኔታ ላይ እንዳለና መድረስ አለመድረሱን አያውቁም።

ጄኔራል አበራ አበበ ጥለው እንደሸቡ አያውቁም፤ ከአስመራ ይዘዋቸው የመጡትን አየርወለዶች ጄኔራል ቁምላቸው ምን እንደሚያዟቸው አያውቁም፤ ምክንያቱም የጄኔራል አበራን ትዕዛዝ በመጠባበቅ ላይ ናቸውና። ጄኔራል ቁምላቸው ቀጣይ ትዕዛዙ ለምን እንደዘገየ አያውቁም፤ አየር ወለዶችም ስላልተገለፀላቸው ለምን እንደመጡ አያውቁም። በቃ አያውቁም ባያውቁም ሆነ ነገሩ ሁሉ።

የፖሊስ ጠቅላይ አዛዥ ሚጀር ጄኔራል ወርቁ ዘውዴ ነገሩ አላምር ብሏቸው ይሁን፤ ጥበቃውን ለማጠናከር ይሁን በማይታወቅ ሁኔታ ስብሰባውን ጥለው ወጡ። ከዚህ በኋላ ማንም አልወጣም። ወዲያው እሩብ ጉዳይ ለሰባት ሲሆን በሻምበል መንግስቱ ገመቹ የተመራው የቤተመንግስቱ ቅልብ ጦር የመሰሪያ ቤቱን ጊቢ ዙሪያውን አጠረው። የልዩ ጥበቃ ብርጌዳ ጦር ከበባውን እንዳደረገም ማንም እንዳይወጣ፤ ማንም እንዳይገባ የሚል ትዕዛዝ ከሻምበል መንግስቱ ገመቹ ተሰጠና ይሄው ትዕዛዝ ተግባራዊ ሆነ።

ሻምበል መንግስቱ ገመቹ ይህን በድል እንዳጠናቀቀውና የቀረው በምድር ጦር ውስጥ አርሚ አብዮቲን የመሸገው ኃይል እንደሆነ ለሌተናል ጄኔራል ተስፋዩ ገብረኪዳን ገለፀ። ቀጥል ተባለ። ቀጠለ።

በዚህ መሐል ሁለተኛው ዙር የአየር ወለድ ጦር ከአስመራ ተነስቶ ቦሌ ደረሰ። ይህንንም እዚያ የነበረው ጠባቂ በታዘዘው መሠረት ለደህንነቱ ለኮሎኔል ተስፋዩ ገለፀ። አለቃቸውን ጠይቆ እንደተረዳውም ከጄኔራል ቁምላቸው ደጀኔ ብቻ ትዕዛዝ ተቀበሉ ተብለው የተላኩ መሆናቸውን ጨምሮ ነበር በመሰክሮ ራዲዮ መረጃ ያስተላለፈው።

ይህን ገለፃ በያዘው ሬዲዮ ከደህንነቱ እኩል ያዳምጥ የነበረው ሻምበል መንግስቱ ገመቹ በደህንነት ሚኒስትሩ እና በመረጃ አቀባዩ የሬዲዮ ንግግር ጣልቃ ይገባና “እንድም ነገር አትንገራቸው፤ እንሄዳለን ወደሚሉበት ይሄዱ” ብሎ ትዕዛዝ አስተላለፈና አብሮት የነበረውን ሻለቃ ሸለግ ኤልማናን “አብዮት አደበባይ ላይ ጠብቀህ አስቁማቸውና ጄኔራል ቁምላቸው ታላቁ ቤተመንግስት እንደሚገኙ ነገረህ ወደዚያው ይዘገቡ ሂድ” ብሎ አዘዘው። ሻምበል መንግስቱ ገመቹ እነዚህን ትዕዛዞች ከሰጠ በኋላ የምድር ጦር ጠቅላይ መምሪያንና አርሚ አብዮቲን ይዘው ትዕዛዝ ይጠባበቁ የነበሩትን “ወንድሞች ጥቂት ችግር ነበር፤ አሁን ችግሩ ተወግዷል፤ ስለደክማችሁ መሣሪያችሁን አስቀምጡና ረፍት አድርጉ”

አላቸው። መሣሪያቸውን ከግምጃ ቤት እንዲያስቀምጡ ካደረገ በኋላ “የመጣችሁት ለተሳሳተ ተግባር መጠቀሚያ እንድትሆኑ ነበር። ነገሩ እስከሚጣራ በጥበቃ ስር ሆናችሁ እዚህ ትቆያላችሁ” በማለት በቁም እስር አቆያቸው። ይህን ተግባር ፈፅሞ ሲመለስ ሻለቃ ሸለግ በታዘዙት መሠረት በሁለተኛው ዙር የመጣውን አየርወለድ ወደ ቤተመንግስት መርተው አስገብተዋቸው ነበር።

በሁለት ዙር የመጡት ከታገቱ በኋላ ሦስተኛው አንቀጥሻ አዲስ አበባ ደርሶ ለማረፍ እያንገባበበ እንዳለ “ለተሳሳተ ተግባር የተላኩ ወታደሮችን መጫንህ ስለተረጋገጠ፤ ወደመጣህበት ተመለስ። እንቢ ካልክ ባለህበት እንደምትጋይ እወቅ” የሚል ማስጠንቀቂያ ለአብራራው ሲነገረው ወደመጣበት ተመለሰ።

በዚያች ዕለት አገሪቱን እየመሯት የዋሉት ሻምበል መንግስቱ ገመቹና ኮሎኔል ተስፋዩ ወልደስላሴ ነበሩ ለማለት ይቻላል። የአድመኞቹን የግንኙነት መስመር በማቋረጥ ደህንነቱ ኮሎኔል ተስፋዩ፤ የአድመኞቹን አጋዥ ወታደሮችና የአዛዦችን የትብብር መረብ በመበጠጠ ሻምበል መንግስቱ መተኪያ የሌለው ሚና ተጫውተዋል።

ከስብሰባው ውጪ ሆነው ጦር እንዲያስተባብሩ የተመደቡት ጄኔራል ቁምላቸው ደጀኔ ጥቂት ወታደሮችን ይዘው በግራ መጋባት ሲጠባበቁ ከቀኑ 10 ሰዓት በአንድ መቶ አለቃ የሚመሩ በሻምበል መንግስቱ የተላኩ የልዩ ጥበቃ ብርጌድ ወታደሮች እርሳቸው ወዳሉበት ሄዱ። እነዚህ ወታደሮች አካባቢውን እንዲቃኙ ቀድመው ተላኩ እንጂ ሌላ ትዕዛዝ ያልተሰጣቸው ነበሩና ሄደው ከጄኔራል ቁምላቸው ሠራዊት ጋር ተላተሙ። ጄኔራሉ ይህን ምንነቱን ያላወቁትን ወታደር አብረዋቸው በነበሩት ወታደሮች አስከብበው ትጥቁንም አስፈትተው ባዶ ቤት ውስጥ እዘጉባቸው። እነርሱን ተከትለው የሄዱ ሌሎች ወታደሮችም በታንክ ታግዘው ወደ ቦታው ሲያመሩ ጄኔራሉ በተመሳሳይ አስከብበው ታንካቸውንም ማርከው በግራ መጋባት መጠባበቃቸውን ቀጠሉ።

ሚጀር ጄኔራል ቁምላቸው ያለውጊያ እነዚህን ወታደሮችና ታንካቸውንም ጭምር በቀላሉ መማረክ ቢችሉም ከበላዮቻቸው ጋር የነበረው ግንኙነት በመቋረጡና ቀጣይ ስራቸውንም ባለማወቃቸው ምንም ሊያደርጉ አልቻሉም።

ምሽት 12 ሰዓት ላይ ሻምበል መንግስቱ ገመቹ እንደተከበበ ወደዋለው ወደ መከላከያ ጊቢ አምርቶ በድምፅ ማጉያ ጊቢው እንደተከበበና በውስጡ የሚገኝ ዘበኛ፤ ሲቪል ሠራተኛ፤ ባለሥልጣን፤ ጄኔራል ሁሉም እጁን ጭንቅላቱ ላይ አጣምሮ በሁለተኛው በር እንዲወጣ አሳሰበ። ሁሉም በአምባሳደር ቴአትር ቤት በኩል ባለው በር እጅ ወደ ላይ አድርገው ሲወጡ፤ ብርጋዴል ጄኔራል አምሃ ደስታ እዚያው